

КАТАЛОГ
поштових карток фондової колекції
Національного історико-архітектурного музею
«Київська фортеця»

Серія «Польські образи»

Видавничий дім
«Гельветика»
2024

Дацюк О. А.

Каталог поштових карток фондової колекції Національного історико-архітектурного музею «Київська фортеця»: наукове видання / під загальною редакцією Новікової-Вигран О. С., Куцаєвої Т. О. Рецензент Бойко-Гагарін А. С. – Одеса: Видавничий дім "Гельветика", 2024. – 150 с.

ISBN 978-617-554-207-1

Публікація присвячена атрибуції та дослідженню художніх та фотографічних листівок із фондової колекції Національного історико-архітектурного музею «Київська фортеця», серія «Польські образи». Метою написання даної роботи є висвітлення та популяризація в Україні історико-культурних та мистецьких цінностей польської культури.

Основним об'єктом дослідження є 125 поштових карток, на аверсі яких розміщені художні репродукції творів польських та українських митців, фотографії, що є документальними свідченнями історичних подій, які відбувались на початку двадцятого сторіччя в Галичині. Автором досліджено твори художнього мистецтва, що представлені на поштових картках, та надано короткий мистецтвознавчий опис до них, додані короткі біографічні дані художників та видавців, а також відомості про видавництва. Особлива увага приділена надісланим листівкам – здійснено переклад рукописних текстів надісланих листівок, визначені поштові марки, якими оплачували поштовий переказ. Поштові картки класифіковані за авторами репродукцій, що зображені на художній/фото стороні. Вторинний поділ виконано відповідно до історичного періоду, що зображений на світлині.

Публікація буде корисною всім, хто небайдужий до історії польсько-українського культурного діалогу, європейської культурної спадщини, а також всім, хто цікавиться філокартією, філателією, полоністикою, мистецтвознавством та українознавством.

Дослідження та публікація підготовлені в рамках стипендіальної програми «Досліджуй в Україні» від Центру діалогу ім. Юліуша Мєрошевського, Республіка Польща.

ISBN 978-617-554-207-1

© О. А. Дацюк, 2024

На обкладинці каталогу використані зображення: художня сторона листівки «Художники Ст. Тондос та В. Коссака. "Головний вхід до Вавельського собору"», художня сторона листівки «Магістрат міста Подгуже», адресна сторона листівки «Художник В. Коссака. Після штурму» з колекції Національного історико-архітектурного музею «Київська фортеця», а також Генеральний план 1818 року Києво-Печерської фортеці й Звіринецького укріплення з ЦДІАК України.

Datsiuk O. A.

Katalog pocztówek zasobu Narodowego Muzeum Historyczno-Architektonicznego „Twierdza Kijowska”: publikacja naukowa / pod redakcją ogólną Novikova-Vyhran O. S., Kutsaieva T. O. Recenzent Boyko-Gagarin A. S. – Odesa: Wydawnictwo „Helvetika”, 2024. – 150 s.

ISBN 978-617-554-207-1

Publikacja poświęcona jest atrybucji i badaniu pocztówek artystycznych i fotograficznych z kolekcji zbiorów Narodowego Muzeum Historyczno-Architektonicznego „Twierdza Kijowska”, seria „Obrazy polskie”. Celem tej pracy jest zaakcentowanie i popularyzacja historycznych, kulturowych i artystycznych wartości kultury polskiej w Ukrainie.

Głównym przedmiotem badań jest 125 kart pocztowych z pracami artystów polskich i ukraińskich oraz fotografiami na awersie, które są dokumentalnym świadectwem wydarzeń historycznych, jakie miały miejsce na początku XX wieku w Galicji. Autorka zapoznała się z reprodukcjami dzieł sztuki przedstawionymi na kartach pocztowych i opatrzyła je krótkim opisem historyczno-artystycznym, dodała wybrane dane biograficzne artystów i wydawców, a także informacje o wydawnictwach. Szczególną uwagę poświęcono pocztówkom wysłanym: przetłumaczono odręczne teksty wysłanych pocztówek oraz zidentyfikowano znaczki pocztowe użyte do opłacenia przekazu pocztowego. Karty pocztowe są klasyfikowane według autorów reprodukcji przedstawionych po stronie artystycznej/fotograficznej. Podziału wtórnego dokonano według okresu historycznego przedstawionego na fotografii.

Publikacja będzie przydatna dla każdego, kto interesuje się historią polsko-ukraińskiego dialogu kulturowego, europejskim dziedzictwem kulturowym, a także dla wszystkich zainteresowanych filokartystyką, filatelistyką, polonistyką, historią sztuki i ukrainoznawstwem.

Badania i publikacja zostały przygotowane w ramach programu stypendialnego „Badaj w Ukrainie” zrealizowanego przez Centrum Dialogu im. Juliusza Meroszewskiego, Rzeczpospolita Polska.

ISBN 978-617-554-207-1

© O. A. Datsiuk, 2024

Obrazy wykorzystane na okładce katalogu przedstawiają artystyczną stronę pocztówki „Artyści St. Tondos i W. Kossak. „Wejście główne do Katedry Wawelskiej””, strona artystyczna pocztówki „Urządnic Miasta Podguza”, strona adresowa pocztówki „Artysta W. Kossak. „Po szturmie”” ze zbiorów Narodowego Muzeum Historyczno-Architektonicznego „Twierdza Kijowska”, a także Plan Generalny Twierdzy Kijowsko-Peczerskiej z 1818 roku i Fortu Zwyrineckiego z Archiwum Narodowego Ukrainy.

Художня та фотографічна листівка є об'єктом дослідження широкого кола фахівців – краєзнавців, культурологів, мистецтвознавців, архітекторів, музеєзнавців та ін.

Обрана тема дослідження зосереджена на поштових картках, виготовлених та пущених в обіг (емітованих) польськими видавцями та видавництвами в кінці XIX – на початку XX століття. Джерельною базою дослідження стала частина зібрання фондової колекції Національного історико-архітектурного музею «Київська фортеця», яка налічує понад 25 000 одиниць зберігання. Основну частину поштових карток було придбано Національним історико-архітектурним музеєм «Київська фортеця» в Анатолія Дроздовського, в 1996 році, під час його візиту до Києва. Анатолій Олександрович родом з Одеси, є відомим філателістом України та власником унікальної колекції старовинних поштових карток.

На відібраних поштових картках зображено репродукції картин видатних польських художників – Юліуша та Войцеха Коссаків, Артура Гроттгера, Станіслава Тондоса, Адама Сетковича, Валері Еляш-Радзіковського та ін.

На листівках також зустрічаються уривки літературних творів Антонія Мальчевського та Юліуша Словацького, польських поетів, творчими мотивами яких є у тому числі події з історії України та мальовничі українські пейзажі.

Цікавими історичними документами є листівки, що надсилалися в часи Першої світової війни. В їхніх повідомленнях, побажаннях закінчення війни, здоров'я та щастя – відлуння подій XXI століття. Таким чином листівки є носієм не лише візуальної, а й вербальної інформації.

Загальноприйняте визначення поштової картки – це листове видання на стандартному бланку (листівці), на аверсі якого на всю площину або її частину нанесено репродукцію твору мистецтва або фотографію, реверс призначений для тексту – адресату, повідомлення, може містити пояснення до зображення на одній зі сторін листівки. Зображення на листівках мають захист авторського права, на них можна побачити напис – «передрукування заборонено». Також досить часто під зображенням після імені художника друкують «rpnx.», що в перекладі з латини означає «він намалював це».

Під час опрацювання листівок складною виявилась атрибуція датування, оскільки на самих картках рік випуску практично ніколи не ставили. Для визначення граничних дат випуску враховувались характерні особливості, такі, наприклад, як:

- такий факт, що адресна сторона листівки була розділена на дві частини, для адресата та тексту, було започатковано в 1904 році;
- рік на відбитку поштового штемпеля;
- час функціонування видавництва чи типографії.

Але за останнім показником важко визначитися, оскільки випуском поштових карток на початку XX століття, окрім спеціалізованих видавництв, займалися власники книжкових магазинів та друкарень, комітети, клуби, редакції журналів та газет. Історію діяльності цих підприємств та організацій досить важко знайти через те, що міста, в яких вони знаходилися, потрапили у вир подій складного і жорстокого часу XX століття – двох світових війн.

Важливою частиною дослідження є ідентифікація зображень на листівках й аналіз та тлумачення візуальної інформації, що в них міститься. Значущим висновком дослідження є те, що всі твори можуть розглядатися як історичні документи, наповнені історико-патріотичними сюжетами, зображеннями історико-архітектурних пам'яток та пейзажів Польщі та України.

Результатом проведеної роботи є те, що відтепер всі охочі мають змогу ознайомитися з історією обігу поштових карток, їхнім мистецтвознавчим аналізом, інформацією про видавців та видавництва, а також музейними художніми та фотографічними листівками, на яких зображені архітектурні пам'ятки міст західної України (Галичини) та Польщі, історичні події, що є пам'ятними для обох країн.

Pocztówki artystyczne i fotograficzne są przedmiotem badań szerokiego grona specjalistów – lokalnych historyków, kulturoznawców, historyków sztuki, architektów, muzealników itp.

Wybrany temat badawczy koncentruje się na kartach pocztowych produkowanych i wprowadzanych do obiegu (wydawanych) przez polskie wydawnictwa i oficyny na przełomie XIX i XX wieku. Źródłem badań jest część kolekcji Narodowego Muzeum Historyczno-Architektonicznego „Twierdza Kijowska”, która obejmuje ponad 25 000 pozycji. Większość kart pocztowych została zakupiona przez Narodowe Muzeum Historyczno-Architektoniczne „Twierdza Kijowska” od Anatolija Drozdowskiego w 1996 roku, podczas jego wizyty w Kijowie. Anatolij Oleksandrowycz, pochodzący z Odessy, jest znanym w Ukrainie filatelistą i właścicielem unikalnej kolekcji starych kart pocztowych.

Wybrane karty pocztowe zawierają reprodukcje wybitnych polskich artystów, takich jak Juliusz i Wojciech Kossakowie, Artur Grotger, Stanisław Tondos, Adam Setkowicz, Walery Ełasz-Radzikowski oraz innych.

Na pocztówkach znajdują się również fragmenty utworów literackich Antoniego Malczewskiego i Juliusza Słowackiego, poetów polskich, których motywami twórczymi są wydarzenia z historii Ukrainy i malownicze ukraińskie pejzaże.

Interesującym dokumentem historycznym są pocztówki wysyłane podczas I wojny światowej. Ich przesłania, życzenia zakończenia wojny, zdrowia i szczęścia, stanowią swoiste echo wydarzeń XXI wieku. W ten sposób pocztówki są nośnikiem nie tylko informacji wizualnych, ale także werbalnych.

Powszechnie przyjętą definicją pocztówki jest karta pocztowa na standardowym formularzu (pocztówka) z pełną lub częściową reprodukcją dzieła sztuki lub fotografii na awersie oraz wiadomością tekstową do adresata na rewersie. Na jednej stronie pocztówki może znajdować się opis obrazu. Obrazy na pocztówkach są chronione prawami autorskimi i można zobaczyć na nich napis, który mówi, że przedruk jest zabroniony. Dość powszechne jest również drukowanie «pinx.» pod obrazem po nazwisku artysty, co oznacza «on to narysował».

Podczas badania pocztówek okazało się, że trudno jest im przypisać konkretne daty, ponieważ same karty prawie nigdy nie miały roku wydania. Aby określić możliwe daty wydania, wzięliśmy pod uwagę specyficzne cechy, takie jak:

- fakt, że strona adresowa pocztówki została podzielona na dwie części, dla adresata i tekstu, w roku 1904;
- rok na stemplu pocztowym;
- czas działalności wydawnictwa lub drukarni.

To ostatnie jest jednak trudne do ustalenia, ponieważ na początku XX wieku, oprócz wyspecjalizowanych wydawnictw, karty pocztowe produkowały księgarnie i drukarnie, komitety, kluby oraz redakcje czasopism i gazet. Historia działalności tych przedsiębiorstw i organizacji jest dość trudna do odnalezienia, ponieważ miasta, w których się znajdowały, zostały wciągnięte w wir trudnego i okrutnego okresu pierwszej połowy XX wieku – dwóch wojen światowych.

Ważną częścią badań jest identyfikacja obrazów na pocztówkach oraz analiza i interpretacja zawartych w nich informacji wizualnych. Istotnym wnioskiem z badania jest to, że wszystkie prace można uznać za dokumenty historyczne wypełnione historycznymi i patriotycznymi opowieściami, obrazami zabytków historycznych i architektonicznych oraz krajobrazów Polski i Ukrainy.

Rezultatem pracy jest to, że od teraz każdy może zapoznać się z historią obiegu kart pocztowych, ich analizą historyczno-artystyczną, informacjami o wydawcach i wydawnictwach, a także sztuką muzealną i pocztówkami fotograficznymi przedstawiającymi zabytki architektury miast Zachodniej Ukrainy (Galicii) i Polski, wydarzenia historyczne, które są pamiętne dla obu państw.

Ян Алоїзій Матейко (1838–1893 рр.) – польський художник, найбільш видатний представник течії історизму у польському живописі. Навчався у Школі образотворчих мистецтв у Кракові (1852–1858 рр.), в Академії мистецтв у Мюнхені (1859 р.) та Відні (1860 р.). Викладав у Школі образотворчих мистецтв у Кракові (з 1873 р. – директор). Тематика робіт пов’язана з долею рідної країни, роздумами про втрачену національну незалежність, минулу велич батьківщини та надію на краще майбутнє Польщі. Матейко є одним із найзначніших художників в історії польського мистецтва, творець національної школи історичного живопису. Завдяки Матейко історична художня творчість вперше отримала високу оцінку, захопивши широкі верстви суспільства. Отримавши найвищі нагороди на виставках у Парижі, Відні та Берліні, живописець продемонстрував міжнародній художній спільноті високий рівень польського мистецтва, його виразність і зрілість. Будучи членом багатьох престижних академій та інститутів мистецтва, він був одним із найвидатніших європейських художників другої половини XIX століття.

Фото: Ян Матейко

Світлина походить із Наукової бібліотеки Польської академії наук у Кракові.

URL: <http://www.pauart.pl>

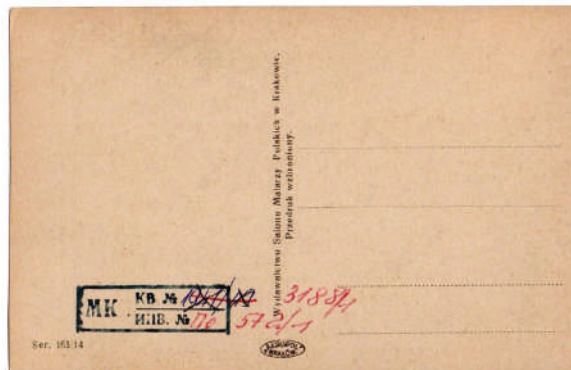
Jan Alojzy Matejko (1838–1893) był polskim malarzem, najwybitniejszym przedstawicielem nurtu historyzmu w malarstwie polskim. Studiował w Szkole Sztuk Pięknych w Krakowie (1852–1858), Akademii Sztuk Pięknych w Monachium (1859) i Wiedniu (1860). Wykładał w krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych (od 1873 – dyrektor). Tematyka jego prac związana jest z losami ojczystego kraju, refleksjami nad utraconą niepodległością narodową, minioną wielkością ojczyzny i nadzieją na poprawę losu Polski. Jest jednym z najważniejszych artystów w historii sztuki polskiej, twórcą narodowej szkoły malarstwa historycznego.

Dzięki Matejce po raz pierwszy wysoko oceniono historyczną twórczość artystyczną, porywając nią szersze kręgi społeczeństwa. Otrzymując najwyższe nagrody na wystawach w Paryżu, Wiedniu i Berlinie, malarz udowodnił międzynarodowej społeczności artystycznej wysoki poziom polskiej sztuki, jej wyrazistość i dojrzałość. Jako członek wielu prestiżowych akademii i instytutów sztuki był jednym z najwybitniejszych artystów europejskich drugiej połowy XIX wieku.

Фото: Jan Matejko

Zdjęcie pochodzi z Zbiory Specjalne, Biblioteka Naukowa PAU w Krakowie

URL: <http://www.pauart.pl>

Назва: переклад з польської – «Ян Матейко. “Генріх Бородатий”».

Час і місце виготовлення: 1920–1939 рр., видавництво Salonu Польських Художників, друкарня Акрополь, м. Краків, Польща.

Розміри: 13,6 × 8,8 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці портрет Генріха Бородатого. На білому полі знизу листівки – текст польською мовою, переклад: «Генріх Бородатий (1228–1238 рр.)». На початку XIII ст. один з найяскравіших представників князівської династії Пястів, що об’єднав під своєю владою значну частину польських земель і відновив колишню пишність столиці Краків. Докладав зусилля в галузі розвитку сільського господарства у своєму князівстві, організував його заселення, надаючи вільним поселенцям пустуючі землі, на яких започатковувалися села, життя в яких регулювалося у відповідності до правових принципів аналогічних тим, що діяли в той час у Німеччині.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка розділена на дві частини вертикальним текстом на польській мові, переклад – «Видавництво Salonu Польських Художників в Кракові. Копіювання заборонено». Внизу по центру – назва друкарні, переклад з польської – «“Акрополь” Краків». Серія та номер листівки – 163/14. В лівому нижньому куті – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 3188/1 та номером інвентарного запису По 572/1. Листівка не надсилалась.

Tytuł: «Jan Matejko. “Henryk Brodaty”».

Czas i miejsce powstania: 1920–1939, wydawnictwo Salonu Malarzy Polskich, drukarnia Akropol, Kraków, Polska.

Wymiary: 13,6 × 8,8 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na początku XIII wieku jeden z najwybitniejszych przedstawicieli dynastii Piastów, który zjednoczył pod swoim panowaniem znaczną część ziem polskich i przywrócił dawną świetność stolicy – Krakowowi. Podjął starania o rozwój rolnictwa w swoim księstwie, zorganizował jego zasiedlanie, zapewniając wolnym osadnikom puste ziemie, na których zakładano wsie, a życie w nich regulowano według zasad prawnych zbliżonych do obowiązujących wówczas w Niemzech.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona na dwie części pionowym tekstem – «Wydawnictwo Salonu Artystów Polskich w Krakowie. Przedruk wzbroniony». W dolnym środku nazwa drukarni «Akropol» Kraków. Seria i numer pocztówki 163/14. W prawym dolnym rogu pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 3188/1 i numerem wpisu inwentarzowego Po 572/1. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської «Ян Матейко. «Пшемислав II»».

Час і місце виготовлення: 1920–1939 рр., видавництво Салону Польських Художників, друкарня Акрополь, м. Краків, Польща.

Розміри: 13,6 × 8,7 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці зображено портрет Пшемислава II. На білому полі знизу листівки – текст польською мовою, переклад: «Пшемислав II. (1290–1295 рр.) – повернув Померанію, коронований в Гнезно і загинув від рук убивць завдяки герцогам Бранденбурзьким».

Пшемислав II тримав під своєю владою два удільних князівства, відновив традиції монархії. Завдяки коронації Пшемислава II в глезненському кафедральному соборі, Польщі були повернуті король, королівський скіпетр та високий титул королівства, котрих вона була позбавлена майже на 200 років.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка розділена на дві частини вертикальним текстом на польській мові, переклад – «Видавництво Салону польських художників в Кракові. Копіювання заборонено». Внизу по центру – назва друкарні, переклад з польської – ««Акрополь» Краків». В правому верхньому куті – напис, переклад з польської – «Надруковано в Польщі». Серія та номер листівки – 163/17. В лівому нижньому куті – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 3188/2 та номером інвентарного запису По 572/2. Листівка не надсилалась.

Титул: «Jan Matejko. «Przemysław II»».

Час і місце powstania: 1920–1939, wydawnictwo Salonu Malarzy Polskich, drukarnia Akropol, Kraków, Polska.

Wymiary: 13,6 × 8,7 cm.

Technika wykonania: друк offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

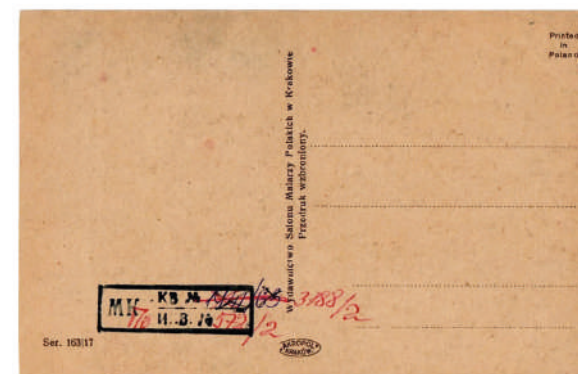
Опис strony artystycznej kartki pocztowej: na pocztówce znajduje się portret Przemysława II. Na białym polu u dołu pocztówki znajduje się tekst w języku polskim: «Przemysław II (1290 – 1295) odzyskał Pomorze, został koronowany w Gnieźnie, zginął z rąk morderców dzięki książętom brandenburskim».

Przemysław II panował nad dwoma odrębnymi księstwami i przywrócił tradycje monarchii. Dzięki koronacji Przemysława II w katedrze głaskiej Polska odzyskała króla, berło królewskie i wysoki tytuł królewski, którego była pozbawiona przez prawie 200 lat.

Опис strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona na dwie części pionowym tekstem: «Wydawnictwo Salonu Malarzy Polskich w Krakowie. Przedruk wzbroniony». W dolnym środku nazwa drukarni «Akropol» Kraków. Seria i numer pocztówki 163/17. W prawym dolnym rogu pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 3188/2 i numerem wpisu inwentarzowego Po 572/2. Pocztówka nie została wysłana.

Przemysław II. (1290–1295)
odzyskuje Pomorze, koronuje się w Gnieźnie, ginie z rąk morderców za sprawą książąt brandenburskich.

Stefan Batory (1576–1586)

monarcha sprawiedliwy, rycerskiego ducha. Walczy zwycięsko z Moskwą, odbiera Połock i Wielkie Łuki.

Назва: переклад з польської – «Ян Матейко. “Стефан Баторій”».

Час і місце виготовлення: 1920–1939 рр., видавництво Салону Польських Художників, друкарня Акрополь, м. Краків, Польща.

Розміри: 13,6 × 8,8 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці зображено портрет Стефана Баторія. На білому полі знизу листівки розміщено текст польською мовою, переклад: «Стефан Баторій (1576–1586) – справедливий монарх з лицарським духом. Переможно боровся з Москвою, відвоював Полоцьк і Великі Луки».

Баторій впровадив «Піхоту вибранецьку», в яку набирали селян з королівських володінь. Відтоді кожне двадцяте господарство звільнялося від усіх повинностей, за що під час війни зобов’язувалося надати озброєного рекрута.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка розділена на дві частини вертикальним текстом польською мовою, переклад – видавництво Салону Польських Художників в Кракові. Копіювання заборонено». В правому верхньому куті міститься напис, переклад з англійської мови – «Надруковано в Польщі». Внизу по центру – назва друкарні, переклад з польської – «“Акрополь” Краків». Серія та номер листівки – 163/31. В лівому нижньому куті – штамп музею з номером запису Книзі надходжень 3188 та номером інвентарного запису По 572. Листівка не надсилалась.

Титул: «Jan Matejko. “Stefan Batory”».

Час і місце повстання: 1920–1939, wydawnictwo Salonu Malarzy Polskich, drukarnia Akropol, Kraków, Polska.

Wymiary: 13,6 × 8,8 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na pocztówce znajduje się portret Stefana Batoryego. Na białym polu u dołu pocztówki znajduje się tekst w języku polskim: «Stefan Batory (1576 – 1586) był sprawiedliwym monarchą o rycerskim duchu. Zwycięsko walczył z Moskwą, odbił Połock i Wielkie Łuki».

Batory wprowadził «Piechotę Wybraniecką», która rekrutowała chłopów z dóbr królewskich. Od tego momentu co dwudzieste gospodarstwo domowe było zwolnione z wszelkich ceł, w zamian za co było zobowiązane do dostarczenia uzbrojonego rekruta na czas wojny.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona na dwie części pionowym tekstem – «Wydawnictwo “Salon Malarzy polskich” w Krakowie. Przedruk wzbroniony». W dolnym środku nazwa drukarni «Akropol» Kraków. Seria i numer pocztówki 163/31. W prawym dolnym rogu pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 3188 i numerem wpisu inwentarzowego Po 572. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Ян Матейко. «Краківській з'їзд (1363 р.)»».

Час і місце виготовлення: 1920–1939 рр., видавництво Салону Польських Художників, друкарня «Акрополь», м. Краків, Польща.

Розміри: 14 × 9,1 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці представлена репродукція картини Яна Матейко «Краківській з'їзд (1363 р.)»; 1877 р., ряд середньовічних джерел не завжди сходяться на одній і тій самій даті «Краківського з'їзду». Насправді мали місце два окремі з'їзди: один у 1363 р., який був пов'язаний зі шлюбом імператора Карла IV з Єлизаветою Померанською, онукою Казимира та ще один з'їзд – у 1364 р., коли пройшли політичні збори європейських монархів і князів у Кракові, були скликані з ініціативи Казимира III Великого.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка розділена на дві частини вертикальним текстом на польській та англійській мовах, переклад – «Видавництво Салону Польських Художників в Кракові. Надруковано в Польщі. Копіювання заборонено». Внизу по центру наявний напис, переклад з польської – «“Акрополь” Краків». В лівому нижньому кутку міститься штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1940/21 та номером інвентарної групи 214/21. Серія та номер листівки – 143/15. Листівка не надсилалась.

Титул: «Jan Matejko. “Zjazd krakowski (1363)”».

Час і місце powstania: 1920–1939, wydawnictwo Salonu Malarzy Polskich, drukarnia Akropol, Kraków, Polska.

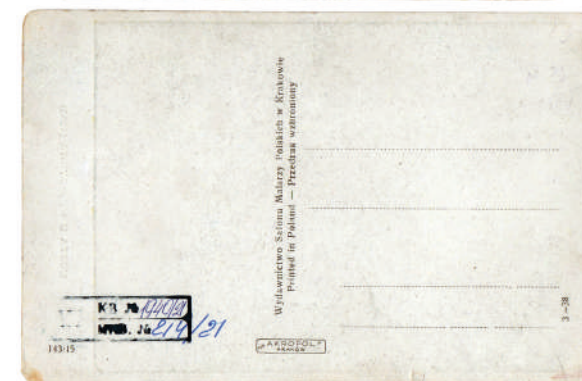
Wymiary: 14 × 9,1 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na pocztówce znajduje się reprodukcja obrazu Jana Matejki «Zjazd krakowski (1363)»; 1877 r. wiele średniowiecznych źródeł nie zawsze zgadza się co do tej samej daty «Zjazdu Krakowskiego». W rzeczywistości odbyły się dwa oddzielne zjazdy: jeden w 1363 r., który był związany z małżeństwem cesarza Karola IV z Elżbietą Pomorską, wnuczką Kazimierza, a drugi w 1364 r., kiedy w Krakowie odbyło się polityczne spotkanie europejskich monarchów i książąt, zwołane z inicjatywy Kazimierza III Wielkiego.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona na dwie części pionowym tekstem – «Wydawnictwo Salonu Malarzy Polskich w Krakowie. Przedruk wzbroniony». W dolnym środku nazwa drukarni «Akropol» Kraków. W lewym dolnym rogu pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1940/21 oraz numerem grupy inwentarzowej 214/21. Seria i numer pocztówki 143/15. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Ян Матейко. “Грюнвальдська битва 1410 р.”».

Час і місце виготовлення: 1920–1939 рр., видавництво Салону Польських Художників, друкарня Акрополь, м. Краків, Польща.

Розміри: 14 × 9 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці зображено фрагмент картини Яна Матейко «Грюнвальдська битва 1410 р.»; 1878 р. Ця картина вважається вершиною ідейного та творчого розвитку Матейко як художника.

Опис адресної сторони

поштової картки: листівка розділена на дві частини вертикальним текстом на польській та англійській мовах, переклад – «Видавництво Салону польських художників в Кракові. Надруковано в Польщі. Копіювання заборонено». В лівому верхньому куті на польській мові вказана назва зображення, художник та головні постаті зображені на картині, переклад – «Ян Матейко. “Грюнвальдська битва 1410 р.” Зліва Великий магістр Тевтонського ордену Ульріх фон Юнгінген, Великий князь Вітольд, Завіша Чорний». Внизу по центру – напис, переклад з польської – «“Акрополь” Краків». В правому верхньому куті ручкою напис – «4», під ним – «0,30» (закреслено). В правому нижньому куті – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 2689/6 та номером інвентарного запису По 560. Серія та номер листівки – 143/13. Листівка не надсилалась.

Титул: «Jan Matejko. “Bitwa pod Grunwaldem w 1410 roku”».

Час і місце powstania: 1920–1939, wydawnictwo Salonu Malarzy Polskich, drukarnia Akropol, Kraków, Polska.

Wymiary: 14 × 9 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Опис strony artystycznej kartki pocztowej: na pocztówce znajduje się fragment obrazu Jana Matejki «Bitwa pod Grunwaldem w 1410 r.»; 1878 r. Na obrazie wojska Królestwa Polskiego i Wielkiego Księstwa Litewskiego, Rusi i Żmudzi pokonały niemiecki zakon krzyżacki. Obraz ten uważany jest za szczytowy moment rozwoju ideowego i twórczego Matejki.

Опис strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona na dwie części pionowym tekstem – «Wydawnictwo “Salon Malarzy polskich” w Krakowie. Przedruk wzbroniony». W dolnym środku górnym rogu długopisu znajduje się napis – «4», a pod nim – «0.30» (przekreślony).

W prawym górnym rogu po polsku tytuł obrazu, malarz i główne postacie przedstawione na obrazie: «Jan Matejko, “Bitwa pod Grunwaldem 1410 r.”. Po lewej Wielki Mistrz Zakonu Krzyżackiego Ulrich von Jungingen, Wielki Książę Witold, Zawisza Czarny». W prawym dolnym rogu pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 2689/6 i numerem wpisu do inwentarza Po 560. Seria i numer pocztówki 143/13. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Ян Матейко. “Великий князь Вітольд” фрагмент картини “Грюнвальдська битва 1410 р.”».

Час і місце виготовлення: 1920–1939 рр., видавництво Салону Польських Художників, друкарня Акрополь, м. Краків, Польща.

Розміри: 14 × 9 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці зображено фрагмент картини Яна Матейко “Великий князь Вітольд”, що є частиною картини “Грюнвальдська битва 1410 р.”; 1878 р. Князя Вітольда зображено без панцира та шолома, у червоній йопулі (куртка на підкладці, що щільно облягає корпус, поширена у той час у Польщі) і з княжою митрою з хрестом на голові.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка розділена на дві частини вертикальним текстом на польській та англійській мовах, переклад – «Видавництво Салону Польських Художників в Кракові. Надруковано в Польщі. Копіювання заборонено». Внизу по центру – напис, переклад з польської – «“Акрополь” Краків». В правому нижньому куті – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 2689/7 та номером інвентарного запису По 561. Серія та номер листівки – 143/2. Листівка не надсилалась.

Тytuł: «Jan Matejko. “Wielki książę Witold” fragment obrazu “Bitwa pod Grunwaldem w 1410 roku”.

Czas i miejsce powstania: 1920–1939, wydawnictwo Salonu Malarzy Polskich, drukarnia Akropol, Kraków, Polska.

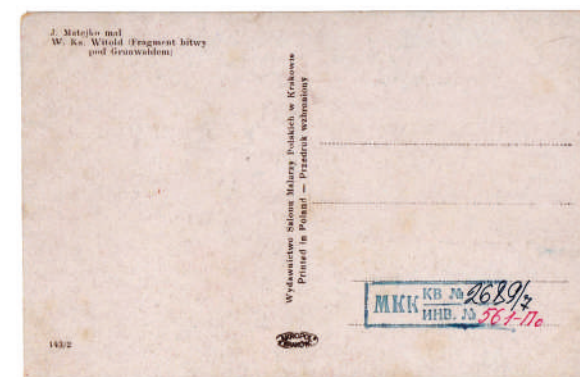
Wymiary: 14 × 9 cm.

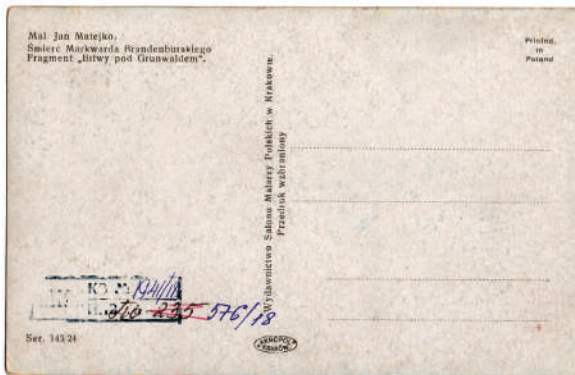
Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na pocztówce znajduje się fragment obrazu Jana Matejki “Wielki książę Witold”, fragment obrazu “Bitwa pod Grunwaldem w 1410 r.”; 1878 r., Witold bez pancerza i hełmu, ubrany w czerwoną jopulę (kurтка na podszewce, ściśle przylegającą do ciała, powszechną w ówczesnej Polsce) i mitrę książęcą z krzyżem na głowie.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona na dwie części pionowym tekstem: wydawnictwo «Salonu Malarzy Polskich» w Krakowie. Przedruk wzbroniony. Dolny środek: “Akropol” Kraków. W prawym górnym rogu tytuł obrazu w języku polskim, nazwisko artysty i głównych postaci przedstawionych na obrazie oraz tłumaczenie – «Art. Jan Matejko “Wielki książę Witold” fragment obrazu “Bitwa pod Grunwaldem w 1410 roku”». W prawym dolnym rogu pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 2689/7 i numerem wpisu inwentarzowego Po 561. Seria i numer pocztówki 143/2. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Ян Матейко “Великий князь Вітольд” фрагмент картини “Грюнвальдська битва 1410 р.”».
Час і місце виготовлення: 1920–1939 рр., видавництво Салону Польських Художників, друкарня Акрополь, м. Краків, Польща.
Розміри: 14 × 9 см.
Техніка виготовлення: друк офсетний.
Стан збереження: «добрий».
Опис художньої сторони поштової картки: на листівці відтворено фрагмент картини Яна Матейко “Великий князь Вітольд”, що є частиною картини “Грюнвальдська битва 1410 р.”,

1878 р.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка розділена на дві частини вертикальним текстом на польській та англійській мовах, переклад – «Видавництво Салону Польських Художників в Кракові. Надруковано в Польщі. Копіювання заборонено». Внизу по центру – напис, переклад з польської – «“Акрополь” Краків». В правому верхньому куті – напис, переклад з англійської – «Надруковано в Польщі». В лівому верхньому куті польською мовою вказана назва зображення, художник та головні постаті зображені на картині, переклад – «Худ. Ян Матейко, “Великий князь Вітольд”, фрагмент картини “Грюнвальдська битва, 1410 р.”». В лівому нижньому куті – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 2689/7 та номером інвентарного запису По 561. Серія та номер листівки – 143/2. Листівка не надсилалась.

Титул: «Jan Matejko. “Wielki książę Witold” fragment obrazu “Bitwa pod Grunwaldem w 1410 roku».
 Czas i miejsce powstania: 1920–1939, wydawnictwo Salonu Malarzy Polskich, drukarnia Akropol, Kraków, Polska.

Wymiary: 14 × 9 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na pocztówce fragment obrazu Jana Matejki “Wielki książę Witold”, fragment obrazu “Bitwa pod Grunwaldem w 1410 roku”; 1878 r.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona na dwie części pionowym tekstem – «Wydawnictwo Salonu Malarzy Polskich w Krakowie. Przedruk wzbroniony». W dolnym środku nazwa drukarni «Akropol» Kraków. W prawym górnym rogu tytuł obrazu w języku polskim, nazwisko artysty i głównych postaci przedstawionych na obrazie oraz tłumaczenie – «Art. Jan Matejko “Wielki książę Witold” fragment obrazu “Bitwa pod Grunwaldem w 1410 roku”». W prawym dolnym rogu pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 2689/7 i numerem wpisu inwentarzowego Po 561. Seria i numer pocztówki 143/2. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Ян Матейко. “Прусська шана”».

Час і місце виготовлення: 1920–1939 рр., видавництво «Стелла», м. Бохня; друкарня “AN-CZYC”, Польща.

Розміри: 13,8 × 8,7 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці зображено фрагмент з картини Яна Матейко «Прусська шана», яка має ще одну назву – «Присяга Пруссії на вірність Польщі». На листівці нанесена центральна частина картини Матейко: Альбрехт Гогенцоллерн – стоячи на колінах перед королем Сигізмундом, присягає йому на вірність, він тримає одну руку на Біблії, що розгорнута на колінах короля. Для зображення цього персонажу Матейку позував краківський купець Фелікс Шукевич. Маленький хлопчик у червоному одязі – спадкоємець престолу, Сигізмунд II Август.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією на дві частини. Внизу по центру – напис польською «ANCZYC». З лівої сторони листівки на польській мові вказана назва зображення та художник, видавництво, переклад – «Ян Матейко “Прусська шана”». З правого боку на листівці – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень МКК КВ-4313 та номером інвентарного запису По 618. Номер листівки – 1137. Листівка не надсилалась.

Титул: «Jan Matejko. “Hołd pruski”».

Час і місце powstania: 1920–1939, wydawnictwo “Stella” w Bochni; drukarnia “ANCZYC” w Polsce.

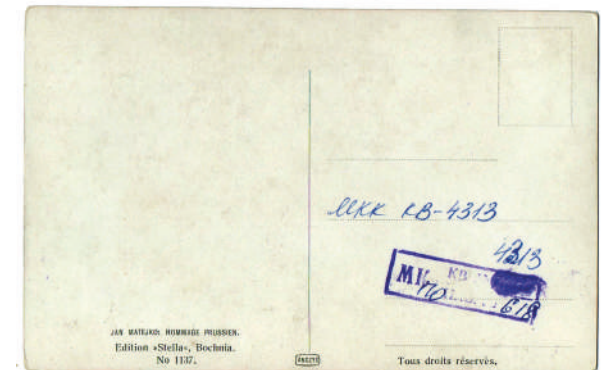
Wymiary: 13,8 × 8,7 cm.

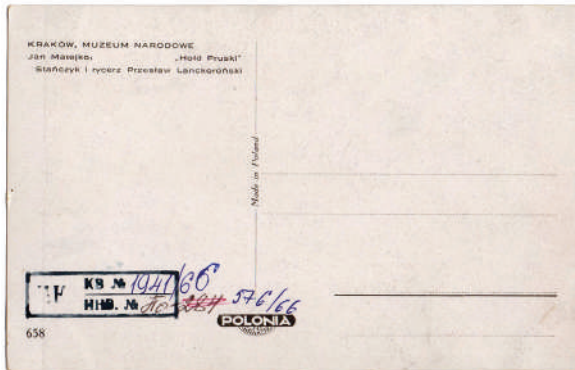
Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: “dobry”.

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na pocztówce znajduje się fragment obrazu Jana Matejki “Hołd pruski”, który ma również inny tytuł: “Przysięga Prus na wierność Polsce”. Na pocztówce widoczna jest centralna część obrazu Matejki. Albrecht Hohenzollern kłęczy przed królem Zygmuntem, przysięgając mu wierność. Jedną rękę trzyma na Biblii leżącej na kolanach króla. Do tej postaci pozował krakowski kupiec Matejka Feliks Szukiewicz. Chłopczyk w czerwonym ubranku to następca tronu, Zygmunt II August.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona linią podziału na dwie części. Dolny środek: “ANCZYC”. Z lewej strony pocztówki znajduje się tytuł obrazu w języku polskim oraz malarz, wydawca i tłumaczenie: «Jan Matejko “Hołd Pruski”». Z prawej strony pocztówki znajduje się pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej KV-4313 i numerem wpisu inwentarzowego Po 618. Numer pocztówki 1137. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Ян Матейко. “Прусська шана”».

Час і місце виготовлення: 1920–1939 рр., видавництво «Полонія», м. Краків, Польща.

Розміри: 13,8 × 8,7 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці відтворено фрагмент з картини Яна Матейко «Прусська шана», яка має ще одну назву – «Присяга Пруссії на вірність Польщі». На листівці надруковано правий нижній фрагмент картини Матейко, на якому верхи на коні, одягнений у панцир, зображений Предслав Лянцкоронський – староста

хмельницький.

Біля королівського трону зображено королівського блязня, що сидить. В цій задумливій постаті художник зобразив ознаку майбутніх трагічних подій, проте в цілому полотно покликане підбадьорювати й нагадувати моменти величі Речі Посполитої.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією на дві частини, по центру вертикальний напис, переклад з англійської – «Виготовлено в Польщі». По центру внизу напис, переклад з польської – «“Полонія” Краків». В лівому верхньому кутку польською мовою вказана назва зображення та фрагмент зображення, художник та місце де знаходиться оригінал, переклад – «Ян Матейко “Прусська шана”»; Предслав Лянцкоронський – лицар та стражник, Краківській Національний музей». В лівому нижньому куті – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1941/60 та номером

інвентарного запису 576/66. Номер листівки – 658. Листівка не надсилалась.

Tytuł: «Jan Matejko. “Hołd pruski”».

Czas i miejsce powstania: 1920–1939, wydawnictwo «Polonia», Kraków, Polska.

Wymiary: 13,8 × 8,7 cm.

Technika wykonania: друк offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Опис strony artystycznej kartki pocztowej: на почтówце знайдуєся фрагмент образу Яна Матейки «Hołd pruski», który ma również inny tytuł: «Przysięga Prus na wierność Polsce». На почтówце umieszczono w prawym dolnym rogu fragment obrazu Matejki przedstawiający starostę Chmielnickiego Predsława Lianckorąskiego jadącego na koniu i ubranego w pancerz.

Obok tronu królewskiego przedstawiony jest siedzący błazen królewski. W tej zamyślonej postaci malarz zawarł zapowiedź przyszłych tragicznych wydarzeń, ale ogólnie obraz ma dodawać otuchy i przypominać o chwilach świetności Rzeczypospolitej Obojga Narodów.

Опис strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona linią podziału na dwie części. Dolny środek: «Anczyc». W prawym górnym rogu znajduje się tytuł obrazu i jego fragment, malarz oraz lokalizacja oryginału w języku polskim: «Jan Matejko “Hołd Pruski”; Predsław Łackorąski – Rycerz i Strażnik, Muzeum Narodowe w Krakowie». W lewym dolnym rogu pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1941/60 i numerem wpisu inwentarzowego Po 576/66. Numer pocztówki 658. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Ян Матейко. “Прусська шана”».

Час і місце виготовлення: 1920–1939 рр., видавництво «Полонія», м. Краків, Польща.

Розміри: 13,8 × 8,7 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці представлено фрагмент з картини Яна Матейко «Прусська шана», яка має ще одну назву – «Присяга Пруссії на вірність Польщі». Сама картина закінчена в 1882 році та зображує події 10 квітня 1525 року. Цього дня герцог Альбрехт Гогенцоллерн склав васальну присягу польському королю. Матейко відтворив на художньому полотні цю значну подію в історії правління династії Ягеллонів, яка свідчила про триумф польської зброї та державності.

На листівці показано правий верхній фрагмент картини Матейка, на якому можна побачити 31 відомого політичного діяча Польщі. В центрі зображення – сивий чоловік поважного віку, що підкручує вуса, це великий гетьман литовський, воєвода тракайський (литовський), каштелян віленський, князь Костянтин Іванович Острозький.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією на дві частини, по центру – вертикальний напис, переклад з англійської – «Виготовлено в Польщі». По центру внизу напис, переклад з польської – «“Полонія” Краків». В лівому верхньому кутку польською мовою вказана назва зображення, художник, місце де відбувається подія та місце де знаходиться оригінал картини, переклад – «Ян Матейко “Прусська шана”, Краківський Національний музей». В правому нижньому куті – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 2126 та номером інвентарного запису По 121. Номер листівки – 659. Листівка не надсилалась.

Титул: «Jan Matejko. “Hołd pruski”».

Час і місце powstania: 1920–1939, wydawnictwo «Polonia», Kraków, Polska.

Wymiary: 13,8 × 8,7 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

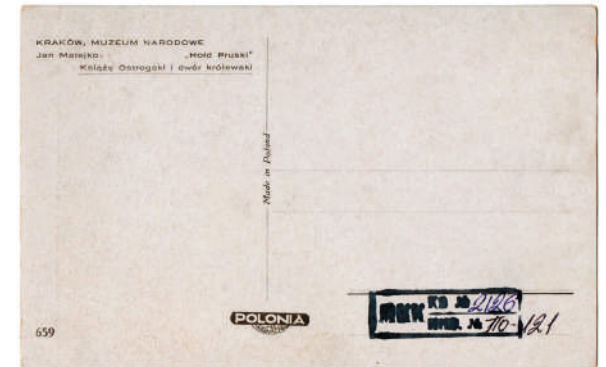
Stan zachowania: «dobry».

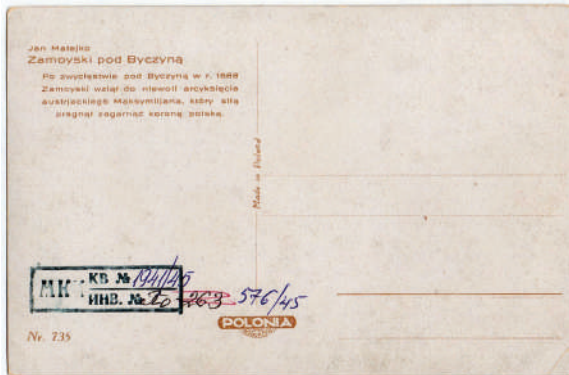
Опис strony artystycznej kartki pocztowej: na pocztówce znajduje się fragment obrazu Jana Matejki «Hołd pruski», który ma również inny tytuł: «Przysięga Prus na wierność Polsce».

Sam obraz został ukończony w 1882 roku i przedstawia wydarzenia z 10 kwietnia 1525 roku. Tego dnia książę Albrecht Hohenzollern złożył przysięgę wasalną królowi polskiemu. Matejko uwiecznił to ważne wydarzenie w dziejach dynastii Jagiellonów, które świadczyło o triumfie polskiego oręża i polskiej państwowości.

Na pocztówce znajduje się prawa górna część obrazu Matejki, przedstawiająca 31 znanych polskich polityków. Pośrodku obrazu, siwowłosa mężczyzna w sędziwym wieku, podkręcający wusa, to książę Konstanty Iwanowicz Ostrogski, hetman wielki litewski, wojewoda trocki i kasztelan wileński.

Опис strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona linią podziału na dwie części. Dolny środek: «Polonia», Kraków. W prawym górnym rogu znajduje się tytuł obrazu i jego fragment, malarz oraz lokalizacja oryginału w języku polskim: «Jan Matejko “Hołd Pruski”, Muzeum Narodowe w Krakowie». W lewym dolnym rogu pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 2126 i numerem wpisu inwentarzowego Po 121. Numer pocztówki 659. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Ян Матејко. “Замойський під Бичиною”». Час і місце виготовлення: 1920–1939 рр., видавництво «Полонія», м. Краків, Польща.

Розміри: 13,7 × 8,9 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці відображена копія картини Яна Матејко, повна назва – «Полон ерцгерцога Максиміліана Габсбурга Яном Замойським у Бичині». На зображенні проілюстрований епізод війни прихильників кандидатів на польський престол Максиміліана Габсбурга та Сигізмунда Вази, а саме взяття в полон ерцгерцога Максиміліана Габсбурга Яном Замойським під час битви під Бичиною в 1588 році.

Гетьман Ян Замойський, верхи на чорному коні, з символом гетьманської влади (булавою) в руці, показаний у центральній частині картини. Ліворуч – переможений ерцгерцог Максиміліан, верхи на сірому коні, віддає свій меч гетьману-переможцю Замойському. Ліву частину композиції заповнюють фігури прихильників і радників Габсбургів, оточені козаками з мушкетами напоготові. З правого боку сцени – триумфальні фігури прибічників гетьмана Замойського та Зигмунта Вази, деякі з них зображені в гусарських обладунках.

Опис адресної сторони поштової картки: картка поділена роздільною лінією на дві частини, по центру – вертикальний напис, переклад з англійської – «Виготовлено в Польщі». По центру внизу – напис, переклад з польської – «“Полонія” Краків». В лівому верхньому куті на польській мові вказана назва зображення, художник та події, що зображені на картині, переклад – «Худ. Ян Матејко “Замойський під Бичиною”». Після перемоги під Бичиною 1588 р. Замойський взяв у полон австрійського ерцгерцога Максиміліана, який силою хотів захопити польську корону». В лівому

нижньому куті – штамп музею з номером запису в Книзі надходжень 1941/45 та номером інвентарного запису По 576/45. Номер листівки – 735. Листівка не надсилалась.

Tytuł: «Jan Matejko. “Zamoyski pod Byczyną”».

Czas i miejsce powstania: 1920–1939, wydawnictwo «Polonia», Kraków, Polska.

Wymiary: 13,7 × 8,9 cm.

Technika wykonania: друк offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: на поштówкє знајдује сјє копія образу Јана Матејкі, пєлньє титул: «Niewola arcyksięcia Maksymiliana Habsburga przez Jana Zamoyskiego w Byczynie».

Образ przedstawia pojmanie arcyksięcia Maksymiliana Habsburga przez Jana Zamoyskiego podczas bitwy pod Byczyniem w 1588 roku. Wojna zwolenników kandydatów do tronu polskiego: Maksymiliana Habsburga i Zygmunta Wazy. Przedstawiony w centralnej części obrazu hetman Jan Zamoyski, jadący na czarnym koniu, trzyma булаву, symbol władzy hetmańskiej. Po lewej stronie pokonany arcyksiążę Maksymilian, jadący na siwym koniu, oddaje szablę zwycięskiemu hetmanowi Zamoyskiemu. Lewą część kompozycji wypełniają postacie zwolenników i doradców Habsburgów, otoczonych przez Kozaków z muszkietami w pogotowiu. Po prawej stronie sceny znajdują się triumfujące postacie zwolenników hetmana Zamoyskiego i Zygmunta Wazy, z których część przedstawiona jest w zbrojach husarskich.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona linią podziału na dwie części. Dolny środek: «Polonia», Kraków. W prawym górnym rogu znajduje się tytuł obrazu w języku polskim, a także nazwisko artysty oraz informacja o wydarzeniach przedstawionych na obrazie: «Art. Jan Matejko, “Zamoyski pod Byczyną”». Po zwycięstwie pod Byczyną w 1588 r. Zamoyski pojmał austriackiego arcyksięcia Maksymiliana, który chciał siłą zagarnąć polską koronę». W lewym dolnym rogu pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1941/45 i numerem wpisu inwentarzowego Po 576/45. Numer pocztówki 735. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Ян Матейко. «Підвішування дзвона Сигізмунда»».

Час і місце виготовлення: 1920–1939 рр., видавництво «Полонія», м. Краків, Польща.

Розміри: 14 × 8,7 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці репродукція картини Яна Матейко «Сигізмунд I слухає «дзвін Сигізмунда»»; 1883 р. Внизу листівки – біле поле з ім'ям художника та назвою картини, переклад з польської – «Підвішування дзвона Сигізмунда». Назва картини на листівці вказана помилково.

На зображенні король Сигізмунд I Старий стоїть під дзвоном названим на його честь. Цей дзвін, один з п'яти дзвонів Вежі Сигізмунда, що розташовується в північній частині кафедрального собору святих Станіслава і Вацлава у Кракові, Польща.

Після втрати Польщею незалежності, вільне місто Краків (1815–1846 рр.) почало сприйматися поляками на всіх анексованих територіях як духовна столиця Польщі та скарбниця національних пам'яток. У цьому контексті дзвін Сигізмунда, як свідок визначних подій в історії Польщі, набув статусу національного символу.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією на дві частини, по центру – вертикальний напис, переклад – «Виготовлено в Польщі». По центру внизу – напис, переклад – ««Полонія» Краків». В лівому верхньому куті польською мовою описана легенда про виготовлення дзвону, переклад з польської – «З гармат, захоплених гетьманом Яном Тарновським під Обертинем у 1530 році, за наказом короля Зигмунда було виготовлено та повішено на башті Вавельського замку». Однак ця думка помилкова, тому що дзвін був відлитий на 10 років раніше самої битви. В лівому нижньому кутку – штамп музею з номером запису у Книзі вступу 1941/41 та номером інвентарного запису По 576/41. Номер листівки – 734. Листівка не надсилалась.

Титул: «Jan Matejko. «Zawieszenie dzwonu Zygmunta»».

Czas i miejsce powstania: 1920–1939, wydawnictwo «Polonia», Kraków, Polska.

Wymiary: 14 × 8,7 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na pocztówce znajduje się reprodukcja obrazu Jana Matejki «Zygmunt I słuchający dzwonu Zygmunta»; 1883 r. U dołu pocztówki znajduje się białe pole z nazwiskiem malarza i tytułem obrazu: «Zawieszenie dzwonu Zygmunta». Nazwa obrazu na karcie jest błędna.

Na obrazie król Zygmunt I Stary stoi pod dzwonem nazwanym na jego cześć. Dzwon ten, jeden z pięciu dzwonów Wieży Zyguntowskiej, znajduje się w północnej części katedry świętych Stanisława i Waclawa w Krakowie.

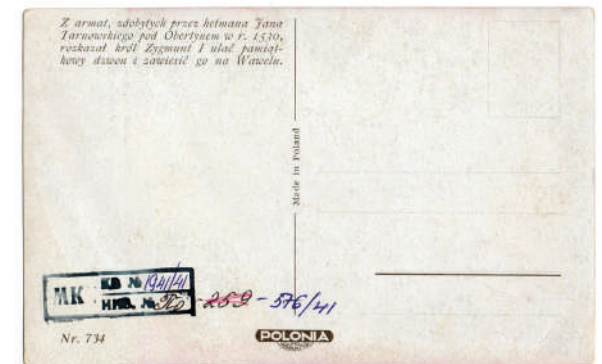
Po utracie przez Polskę niepodległości, w okresie istnienia Wolnego Miasta Krakowa (1815–1846), Kraków był postrzegany przez Polaków na wszystkich zaborach jako duchowa stolica Polski i skarbnica narodowych zabytków. W tym kontekście dzwon Zygmunta, jako świadek ważnych wydarzeń w historii Polski, zyskał status symbolu narodowego. Według legendy w Boże Narodzenie, Wielkanoc i Kupałę polscy królowie budzą się ze snu i zbierają w lochach Wawelu na dźwięk dzwonu Zygmunta.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona linią podziału na dwie części. Dolny środek: «Polonia», Kraków. W prawym górnym rogu w języku polskim znajduje się legenda o powstaniu dzwonu, przetłumaczona z języka polskiego: «Z armat zdobytych przez hetmana Jana Tarnowskiego pod Obertynem w 1530 roku, na rozkaz króla Zygmunta, został wykonany i zawieszony na wieży Wawelu». Opinia ta jest jednak błędna, gdyż dzwon został odlany 10 lat przed samą bitwą. W lewym dolnym rogu znajduje się pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1941/41 oraz numerem wpisu inwentarzowego Po 576/41. Numer pocztówki 734. Pocztówka nie została wysłana.

Jan Matejko

Zawieszenie dzwonu Zygmunta

Z armat, zdobytych przez hetmana Jana Tarnowskiego pod Obertynem w r. 1530, rozkazał król Zygmunt I ułak pamiętliwemu dzwon i zawiesić go na Wawelu.

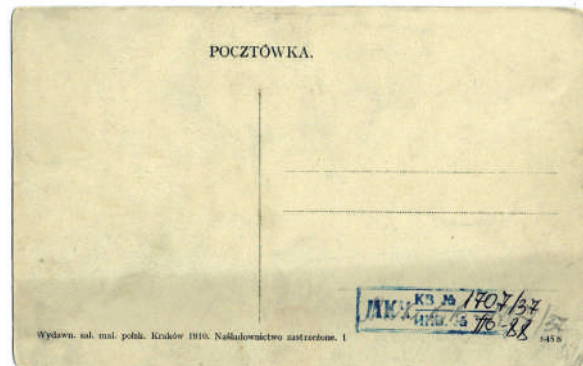
Made in Poland

MLK K.D. Nr. 1941/41
K.P.B. Nr. 576

259 - 576/41

Nr. 734

POLONIA

Назва: переклад з польської – «Ян Матејко. “Проповідь Скарґи”».
Час і місце виготовлення: 1910 р., видавництво Салону Польських Художників, м. Краків, Польща.
Розміри: 14 × 8,8 см.
Техніка виготовлення: літографія.
Стан збереження: «задовільний».
Опис художньої сторони поштової картки: на листівці відображено репродукцію картини Яна Матејко «Проповідь Скарґи»; 1864 р. Репродукція зображена на листівці в коричневому та світло-коричневому кольорах (сепія) і відтворює сцену проповіді придворного проповідника короля Речі Посполитої

Сигізмунда III Петра Скарґи, яка відбувається в пресвітерії краківського собору. Головний герой картини стоїть справа, він є єдиним динамічним персонажем, показаним у русі, решта залишаються зануреними в роздуми. Матејко зобразив проповідника, який докоряє польській еліті за нехтування національними інтересами. Внизу листівки поле, де розміщено напис польською мовою, переклад – «Автор Ян Матејко “Проповідь Скарґи”».

Опис адресної сторони поштової картки: по центру вгорі напис, переклад з польської – «Почтовий лист». Листівка поділена на дві частини роздільною лінією. Внизу листівки польською мовою, переклад – видавництво Салону Польських Художників, м. Краків. 1910. Копіювання заборонено. І». В правому нижньому куті – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1707/37 та номером інвентарного запису По 88. Листівка не надсилалась.

Титул: «Jan Matejko. “Kazanie Skargi”».

Час і місце повстання: 1910, wydawnictwo Salonu Malarzy Polskich, Kraków, Polska.

Wymiary: 14 × 8,8 cm.

Technika wykonania: litografia.

Stan zachowania: «zadowolający».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na pocztówce znajduje się reprodukcja obrazu Jana Matejki «Kazanie Skargi»; 1864 rok. Obraz przedstawia scenę kazania nadwornego kaznodziei króla Polski Zygmunta III Piotra Skargi, odbywającego się w prezbiterium katedry krakowskiej. Główny bohater obrazu stoi po prawej stronie, jest jedyną dynamiczną postacią ukazaną w ruchu, podczas gdy reszta pozostaje pogrążona w zamyśleniu. Matejko sportretował kaznodzieję ganiącego polskie elity za zaniedbywanie interesów narodowych.

U dołu pocztówki znajduje się pole z napisem: «Autor: Jan Matejko, Kazanie Skargi». Opis strony adresowej kartki pocztowej: pośrodku u góry znajduje się napis – «List pocztowy». Pocztówka jest podzielona na dwie części linią rozdzielającą. U dołu pocztówki znajduje się napis – wydawnictwo Salonu Malarzy Polskich, w Krakowie. 1910. Kopiowanie zabronione. І».

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka podzielona jest linią podziału na dwie części. W lewym dolnym rogu pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1707/37 i numerem wpisu inwentarzowego Po 88. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Ян Матейко. «Ян Казімеж під час пожежі в Кракові»».

Час і місце виготовлення: 1920–1939 рр., типографія «А. Конгейм», м. Варшава, Польща.

Розміри: 13,6 × 8,7 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «задовільний».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці художнє зображення фрагменту історичної сцени облоги Кракова шведами в 1655 році. Це один з епізодів Північної війни – битва між військами Речі Посполитої та шведськими військами Арвіда Віттенберга, що відбувалася 25 вересня – 13 жовтня 1655 року. 19 жовтня польські війська капітулювали та залишили місто.

На листівці зображено сцену, в якій король Ян Казимир у супроводі Стефана Чарнецького, Станіслава Любомирського (краківського старости) та ченця дивиться зі стін камедульського монастиря в Білянах на палаючий Краків.

Ця робота походить з виданого у 1870-х роках «Альбому Яна Матейка», який містив понад 80 гравюр на дереві.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією на дві частини. Вгорі праворуч розташовано напис, переклад з французької, російської та польської мов – «Відкритий лист». По краю лівої частини листівки вертикальний друкований текст. В перекладі з польської – Редактор А. Конгейм. Варшава. В верхньому лівому куті ручкою напис – 10/3. В лівому нижньому куті ромб, в який вписана аббревіатура «А. К. W.». В правому нижньому куті – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1670 та номером інвентарної групи По 51. Серія та номер листівки – 620/2. В правому верхньому куті червоним олівцем напис +, під ним простим олівцем напис – «2-, - 1». Листівка не надсилалась.

Tytuł: «Jan Matejko. «Jan Kazimierz podczas pożaru Krakowa»».

Czas i miejsce powstania: 1920–1939, drukarnia «A. Konheim» Warszawa, Polska.

Wymiary: 13,6 × 8,7 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «zadowalający».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na pocztówce malarz przedstawił fragment historycznej sceny oblężenia Krakowa przez Szwedów w 1655 roku. Scena przedstawia króla Jana Kazimierza w towarzystwie Stefana Czarnieckiego, Stanisława Lubomirskiego (burmistrza Krakowa) i zakonnika, spoglądających na płonące miasto z murów klasztoru Kamiedułów w Białanach.

Ta praca jest naniesiona na pocztówce pochodzi z wydanego w latach 70. XIX wieku «Albumu Jana Matejki», zawierającego ponad 80 drzeworytów.

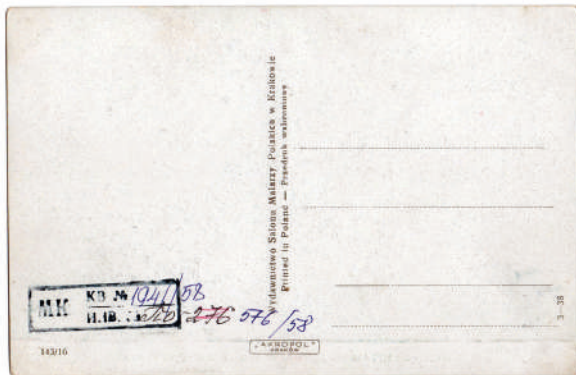
Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona linią podziału na dwie części. W lewym dolnym rogu znajduje się diament ze skrótem «A. K. W.».

W prawym dolnym rogu pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1670 i numerem grupy inwentarzowej Po 51. Seria i numer pocztówki 620/2. Pocztówka nie została wysłana.

J. Matejko mal. TADEUSZ REJTAN NA SEJMIE W WARSZAWIE W R. 1773

Назва: переклад з польської – «Ян Матејко. “Тадеуш Рейтан на сеймі у Варшаві 1773 року”».
Час і місце виготовлення: 1920–1939 рр., видавництво Салону Польських Художників, друкарня «Акрополь», м. Краків, Польща.
Розміри: 13,8 × 9 см.
Техніка виготовлення: друк офсетний.
Стан збереження: «добрий».
Опис художньої сторони поштової картки: на листівці представлено репродукцію картини Яна Матејко “Тадеуш Рейтан на сеймі у Варшаві 1773 року”; 1866 р. Сюжет картини оповідає про події 21 квітня 1773 року. В останній третій

день роботи «Розділового сейму», що проходив у Варшаві, сейм повинен був ратифікувати розділ земель Речі Посполитої між Пруссією, Росією і Австрією.

Внизу листівки – біле поле з ім'ям художника та назвою картини.

Центральною фігурою зображення є шляхтич Тадеуш Рейтан, який в розпачі намагався запобігти ганебній для його Батьківщини події. Зліва від Понінського зображений Станіслав Щенсний Потоцький. Праворуч від Понінського – коронний гетьман Францішек Ксаверій Браницький, який закриває обличчя руками. Ці троє якраз збираються увійти до зали сейму, щоб підписати принизливий для Речі Посполитої договір.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка розділена на дві частини вертикальним текстом на польській та англійській мовах, переклад – видавництво Салону Польських Художників в Краківі. Надруковано в Польщі. Копіювання заборонено». Внизу по центру – напис, переклад з

польської – «“Акрополь” Краків».

В лівому нижньому куті – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1941/58 та номером інвентарного запису По 576/58. Серія та номер листівки – 143/16. Листівка не надсилалась.

Титул: «Jan Matejko “Tadeusz Rejtan na sejmie w Warszawie w roku 1773”».

Czas i miejsce powstania: 1920–1939, wydawnictwo Salonu Malarzy Polskich, drukarnia «Akropol», Kraków, Polska.

Wymiary: 13,6 × 8,7 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: на поштівці знайдується репродукція образу Яна Матејки «Tadeusz Rejtan na sejmie w Warszawie w roku 1773»; 1866 р. Образ представляє wydarzenia з 21 kwietnia 1773 року. W ostatnim, trzecim dniu «sejmu rozbiorowego», który odbył się w Warszawie, sejm musiał ratyfikować podział Rzeczypospolitej Obojga Narodów między Prusy, Rosję i Austrię.

W dolnej części pocztówki znajduje się białe pole z nazwiskiem malarza i tytułem obrazu.

Centralną postacią obrazu jest szlachcic Tadeusz Rejtan, który w desperacji próbował zapobiec haniebnemu dla ojczyzny wydarzeniu. Po lewej stronie Ponińskiego znajduje się Stanisław Szczęsny Potocki. Po prawej stronie Ponińskiego stoi hetman koronny Franciszek Xawierz Branicki, który zasłania twarz rękami. Ta trójka ma właśnie wejść do sali sejmowej, aby podpisać upokarzający traktat dla Rzeczypospolitej Obojga Narodów.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: u dołu pocztówki znajduje się napis – Wydawnictwo Salonu Malarzy Polskich w Krakowie. Dolny środek: “Akropol” Kraków. W lewym dolnym rogu znajduje się pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1941/58 i numerem wpisu inwentarzowego Po 576/58. Seria i numer pocztówki 143/16. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Ян Матейко. «Рейтан»».

Час і місце виготовлення: 1920–1939 рр., видавництво «Полонія», м. Краків, Польща.

Розміри: 13,8 × 8,8 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці відтворено фрагмент репродукції картини Яна Матейко «Тадеуш Рейтан на сеймі у Варшаві 1773 року»; 1866 р. Сюжет картини оповідає про події 21 квітня 1773 року.

Знизу листівки – біле поле з ім'ям художника та назвою картини.

На картці зображено ліву частину картини «Рейтан». З правого боку видно частину фігури Франца Салезія Потоцького. Він зображений в соболіній шубі з незрячим поглядом та простягнутими руками. Насправді, Салезій Потоцький цього дня був уже мертвий, проте Матейко зобразив його на полотні як символ розпачу та безсилля найбільших польських магнатів.

Ліворуч, позаду від Салезія Потоцького, видно фігуру короля польського Станіслава Августа Понятовського, який тримає в лівій руці годинник. У лівому кутку картини зображено сидячим князя Михайла Фредерика Чарторийського. Праворуч від нього, в розстебнутій сутані, – Михайло Єжи Понятовський, брат останнього короля польського Станіслава Августа Понятовського.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією на дві частини, по центру вертикальний напис, переклад з англійської – «Виготовлено в Польщі». По центру внизу напис, переклад з польської – «“Полонія” Краків». В правому верхньому куті польською мовою описаний сюжет картини, переклад з польської – «Частина польських магнатів стали негативними персонажами в історії Польщі, беручи активну чи пасивну участь у продажі держави».

В лівому нижньому куті – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1941/44 та номером

інвентарного запису По 576/44. Номер листівки – 741. Листівка не надсилалась.

Титул: «Jan Matejko “Rejtan”».

Czas i miejsce powstania: 1920–1939, wydawnictwo «Polonia», Kraków, Polska.

Wymiary: 13,8 × 8,8 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Опис strony artystycznej kartki pocztowej: на поштівці знаходиться репродукція образу Яна Матейки «Tadeusz Rejtan na sejmie w Warszawie w roku 1773»; 1866 r. Obraz przedstawia wydarzenia z 21 kwietnia 1773 roku.

W dolnej części pocztówki znajduje się białe pole z nazwiskiem malarza i tytułem obrazu.

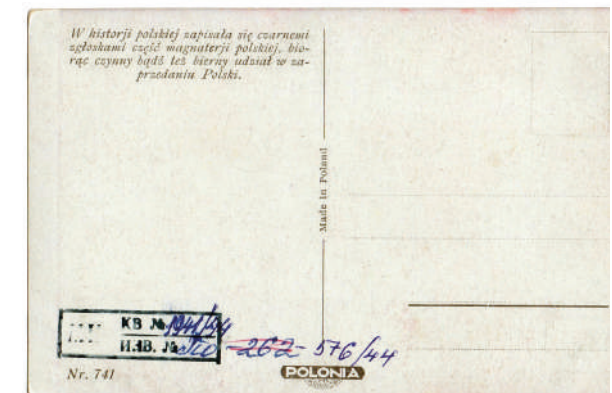
Wizerunek przedstawia lewą część obrazu “Rejtan”. Po prawej stronie znajduje się postać Franciszka Salezego Potockiego. Jest on przedstawiony w sobolowym płaszczu, ze śleпym spojrzeniem i wyciągniętymi ramionami. Salezjusz Potocki w rzeczywistości tego dnia już nie żył, ale Matejko przedstawił go na płótnie jako symbol rozpacz i bezsilności największych polskich magnatów.

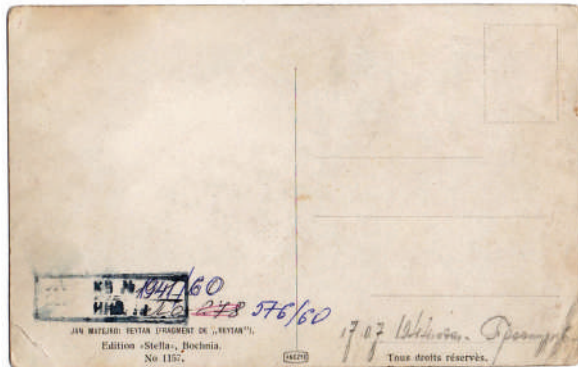
Po lewej stronie, za Salezym Potockim, znajduje się postać króla Stanisława Augusta Poniatowskiego, który w lewej ręce trzyma zegarek.

W lewym rogu obrazu przedstawiony jest książę Michał Fryderyk Czartoryski. Po jego prawej stronie stoi Michał Jerzy Poniatowski, brat ostatniego króla Polski Stanisława Augusta Poniatowskiego, w rozpiętej sutannie.

Опис strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona linią podziału na dwie części. Dolny środek: «Polonia», Kraków. W prawym górnym rogu opis fabuły obrazu w tłumaczeniu z języka polskiego: «Niektórzy polscy magnaci stali się negatywnymi postaciami w historii Polski, biorąc czynny lub bierny udział w wyprzedaży państwa».

W lewym dolnym rogu znajduje się pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1941/44 i numerem wpisu inwentarzowego Po 576/44. Numer pocztówki 741. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Ян Матейко. “Рейтан”».

Час і місце виготовлення: 1920–1939 рр., видавництво «Стелла», м. Бохня; друкарня «ANCZYC», Польща.

Розміри: 13,8 × 8,8 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці представлено фрагмент репродукції картини Яна Матейко «Тадеуш Рейтан на сеймі у Варшаві 1773 року»; картина 1866 року. Сюжет картини оповідає про події 21 квітня 1773 р.

На зображенні – права частина картини «Тадеуш Рейтан на сеймі у Варшаві 1773 року». Власне ця частина і є центральною, на ній зображено шляхтича Тадеуша Рейтана, який в розпачі намагався зірвати сейм, щоб не допустити поділу Речі Посполитої.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією на дві частини. Внизу по центру розміщено напис польською – «ANCZYC». На лівому полі листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1941/60 та номером інвентарного запису По 576/60. Номер листівки – 1157. На правій стороні листівки внизу напис, переклад з французької – «Всі права захищено». На полях для записів олівцем напис, переклад з російської – «17.07.1944 рік Проскурів». Листівка не надсилалась.

Титул: «Jan Matejko. “Rejtan”».

Час і місце повстання: 1920–1939, wydawnictwo «Stella» w Bochni; Drukarnia “ANCZYC” w Polsce.

Wymiary: 13,8 × 8,8 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na pocztówce znajduje się reprodukcja obrazu Jana Matejki «Tadeusz Rejtan na sejmie w Warszawie w roku 1773»; 1866 r. Obraz przedstawia wydarzenia z 21 kwietnia 1773 roku.

Wizerunek przedstawia prawą część obrazu «Tadeusz Rejtan na sejmie w Warszawie w 1773 roku». Jest to centralna część obrazu, przedstawiająca szlachcica Tadeusza Rejtana, który w desperacji próbował zakłócić obrady sejmu, aby zapobiec podziałowi Rzeczypospolitej Obojga Narodów.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona linią podziału na dwie części. Dolny środek: «ANCZYC». Na prawym marginesie pocztówki znajduje się pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1941/60 i numerem wpisu inwentarzowego Po 576/60. Numer pocztówki 1157. Na marginesie napis ołówkiem w tłumaczeniu z rosyjskiego: «17.07.1944 Proskurov». Pocztówka nie została wysłana.

Юліуш Фортунат Коссака (1824–1899) – польський художник, графік та ілюстратор, представник напряму «реалізм» у мистецтві XIX століття. В дитинстві мешкав у Львові. Навчався у Львові, у Яна Машковського, потім у Парижі (1855–1861 рр.) та в Мюнхені (1868–1869 рр.). У 1862–1868 рр. Коссака очолював художній відділ журналу «Tygodnik ilustrowany» та викладав ксилографію. Працював педагогом у жіночій школі малювання графині Марії Лубенської.

Загальним мотивом всіх періодів творчості Юліуша Коссака було зображення коней, що символізує романтичну невимушеність і свободу, де кінь є героєм як історичних, так і пейзажно-загальних сцен, а також портретів вершників і коней різної масти.

Юліуш Коссака також був беззаперечним майстром акварельної техніки, в якій він досяг абсолютної майстерності. Завдяки своїй фотографічній пам'яті він з дивовижною легкістю створював свої композиції, вільно відтворюючи на малюнках зафіксовані в пам'яті зображення.

Коссака був популярним ілюстратором книг, журналів, автор гумористичних малюнків та карикатур, дизайнер медалей, творець декорацій та афіш. Юліуш Коссака був патріархом роду відомих митців (Войцех Коссака, Зоф'я Коссака, Єжи Коссака, Марія Павліковська-Ясножевська, Магдалена Самозванець).

Фото: Юліуш Коссака

Світлина походить із Наукової бібліотеки Польської академії наук у Кракові.

URL: <http://www.pauart.pl>

Juliusz Fortunat Kossak (1824–1899) był polskim malarzem, grafikiem i ilustratorem, przedstawicielem XIX-wiecznego realizmu. W dzieciństwie mieszkał we Lwowie. Studiował u Jana Maszkowskiego we Lwowie, a następnie w Paryżu (1855–1861) i Monachium (1868–1869). W latach 1862–1868 kierował działem artystycznym «Tygodnik ilustrowany» i uczył druku drzeworytniczego. Był także nauczycielem w żeńskiej szkole rysunkowej hrabiny Marii Łubińskiej.

Motywy wspólnym dla wszystkich okresów twórczości Juliusza Kossaka był, symbolizujący romantyczną swobodę oraz wolność – koń, bohater zarówno scen historycznych i pejzażowo-rodzajowych, jak i samodzielnych portretów jeźdźców i koni różnych maści.

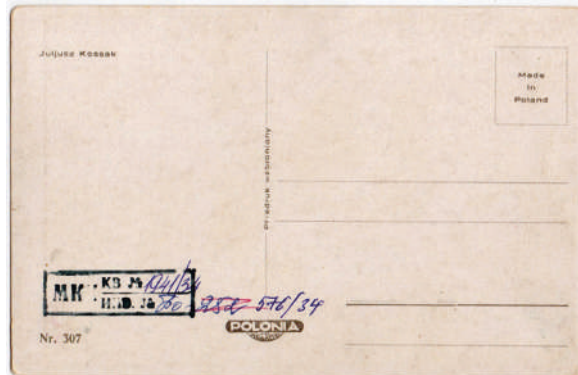
Był też Juliusz Kossak niekwestionowanym mistrzem techniki akwarelowej, w której osiągnął absolutną maestrię. Dzięki fotograficznej wręcz pamięci tworzył swoje kompozycje ze zdumiewającą łatwością, lekko rejestrując zanotowany w pamięci obraz.

Był popularnym ilustratorem książek i czasopism, autorem humorystycznych rysunków i karykatur, projektantem medali, twórcą scenografii i plakatów. Juliusz Kossak był patriarchą rodziny znanych artystów (Wojciech Kossak, Zofia Kossak, Jerzy Kossak, Maria Pawlikowska-Jasnożewska, Magdalena Samozwaniec).

Foto: Juliusz Kossak

Zdjęcie pochodzi z Zbiory Specjalne, Biblioteka Naukowa PAU w Krakowie

URL: <http://www.pauart.pl>

Назва: переклад з польської – «Юліуш Коссак».

Час і місце виготовлення: видавництво «Полонія», м. Краків, Польща.

Розміри: 14 × 9 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: зображення є репродукцією картини Юліуша Коссака 1898 року, що присвячена битві при Кустоці, яка відбулась 24–25 липня 1848 року, між військами Сардинського королівства та Австрійської

імперії під час австро-італійської війни (1848–1849 рр.). Це була війна італійців за незалежність проти австрійської окупації. Дводенна битва з запеклими боями, в яких загинула більша частина військ протиборчих сторін, закінчилася поразкою італійців.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією на дві частини, по центру – напис, переклад з польської, – «Копіювання заборонено». По центру внизу – напис, переклад з польської, – ««Полонія» Краків». В правому верхньому куті – місце для поштової марки, на якому надруковано, переклад з англійської, – «Виготовлено в Польщі». В лівому верхньому кутку вказано ім'я та прізвище автора польською мовою, переклад – «Юліуш Коссак». В лівому нижньому куті – штамп музею з номером

запису у Книзі надходжень 1941/54 та номером інвентарного запису 576/34. Номер листівки – 307. Листівка не надсилалась.

Tytuł: «Juliusz Kossak».

Czas i miejsce powstania: 1920-1939, wydawnictwo «Polonia», Kraków, Polska.

Wymiary: 14 × 9 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: wizerunek jest reprodukcją obrazu Juliusza Kossaka z 1898 r. poświęconego bitwie pod Kustockiem, która miała miejsce w dniach 24–25 lipca 1848 r. pomiędzy wojskami Królestwa Sardynii i Cesarstwa Austriackiego podczas wojny austriacko-włoskiej (1848–1849). Była to włoska wojna o niepodległość przeciwko austriackiej okupacji. Dwudniowa bitwa pod Kustok z zaciętymi walkami, w których zginęła większość żołnierzy przeciwnych stron, zakończyła się klęską Włochów.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka podzielona jest linią podziału na dwie części, pośrodku – «Kopiowanie zabronione». Dolny środek: ««Polonia», Kraków. W prawym górnym rogu znajduje się imię i nazwisko autora w polskim tłumaczeniu. – Juliusz Kossak. W lewym dolnym rogu pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1941/54 i numerem wpisu inwentarzowego 576/34. Numer pocztówki 307. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Юліуш Коссака. “Марш, марш Домбровський...”».

Час і місце виготовлення: 1920 р., видавництво Салону Польських Художників, м. Краків, Польща.

Розміри: 13,9 × 8,7 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці відтворено репродукцію картини Юліуша Коссака, на якій зображено Яна Генріка Домбровського (1755-1818 рр.), що очолює марш польських військ. Ян Домбровський – польський генерал, в 1770–1792 роках служив у саксонській армії, а з 1792 року – в польській армії. Брав участь в організації польської армії. Патріотична пісня легіонів Домбровського “Ще Польща не загинула” (Мазурка Домбровського) пізніше стала польським державним гімном.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена на дві частини роздільною лінією у вигляді вертикального тексту польською мовою, переклад – видавництво Салону Польських Художників в Кракові». В лівому нижньому куті вказана серія листівки 77.10, штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1941/9 та номером інвентарного запису 576/19. На місці для поштової марки – напис ручкою «1-50». Листівка не надсилалась.

Tytuł: «Juliusz Kossak. “Marsz, Marsz Dąbrowski”».

Czas i miejsce powstania: 1920, wydawnictwo Salonu Malarzy Polskich, Kraków, Polska.

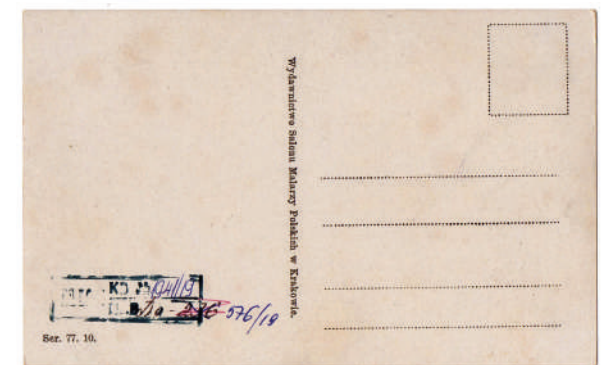
Wymiary: 13,9 × 8,7 cm.

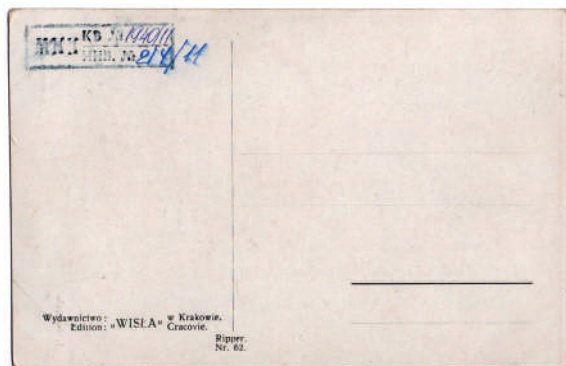
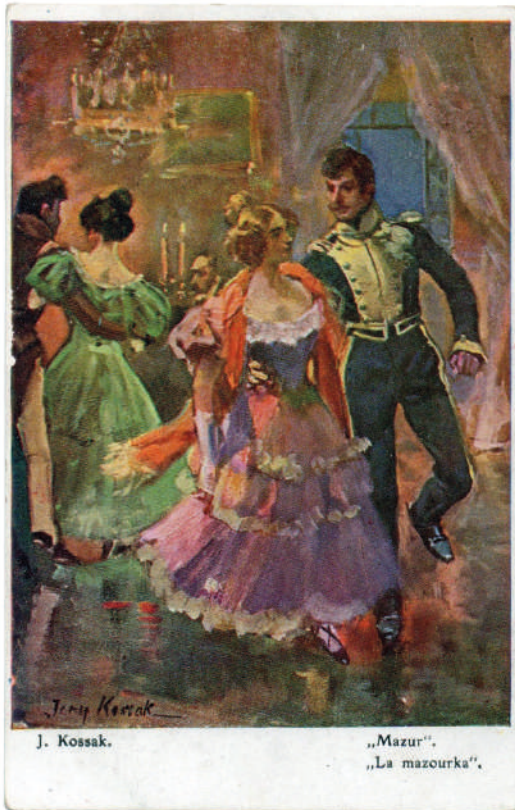
Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: wizerunek jest reprodukcją obrazu Juliusza Kossaka przedstawiającego Jana Henryka Dąbrowskiego (1755–1818) na koniu prowadzącego pochód. J. Dąbrowski był polskim generałem. W latach 1770–1792 służył w armii saskiej, a w 1792 r. w armii polskiej. Brał udział w organizacji armii polskiej. Patriotyczna pieśń legionów Dąbrowskiego «Jeszcze Polska nie zginęła» (Mazurka Dąbrowskiego) stała się później polskim hymnem narodowym.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona na dwie części pionowym tekstem: wydawnictwo Salonu Malarzy Polskich w Krakowie. W lewym dolnym rogu znajduje się seria pocztówek 77. 10. pieczętka muzeju z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1941/9 i numerem wpisu inwentarzowego 576/19. W miejscu na znaczek napis długopisem «1-50». Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Юліуш Коссак “Мазурка”».

Час і місце виготовлення: 1910–1920 рр., видавництво «Вісла», м. Краків, Польща.

Розміри: 14 × 9 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на зображенні жанрова сцена – бал, на якому пари, гусари та їхні супутниці, танцюють мазурку. Такі бали були популярними в XIX ст.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена на дві частини роздільною лінією. В лівому верхньому куті – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1941/11 та номером інвентарного запису 214/11. В лівому нижньому куті на польській та англійських мовах, переклад – «Видавництво Вісла в Кракові». Номер листівки – 62. Листівка не надсилалась.

Tytuł: «Juliusz Kossak “Mazur”».

Czas i miejsce powstania: 1910–1920, wydawnictwo «Wisła», Kraków, Polska.

Wymiary: 14 × 9 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie przedstawiona jest scena rodzajowa – typowy bal, powszechny w XIX wieku, na którym pary – husaria i jej towarzysze – tańczą mazurka.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona linią podziału na dwie części. W lewym górnym rogu znajduje się pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1941/11 i numerem wpisu inwentarzowego 214/11. W lewym dolnym rogu: Wydawnictwo “Wisła” w Krakowie. Numer pocztówki 62. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Юліуш Коссак “Сутичка”».

Час і місце виготовлення: 1900–1910 рр., видавництво «Вісла», м. Краків, Польща.

Розміри: 14 × 9 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці зображено батальну сцену подій польського Листопадового повстання 1830–1831 рр. – бій уланів польської армії з козаками російського війська. З правого боку листівки на білому полі надруковано на польській та французькій мовах, переклад – «Ю. Коссак “Сутичка”»

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією на дві частини. Під роздільною лінією – напис польською мовою, переклад – «ANCZYC». Номер листівки – 61. На правій стороні листівки вгорі – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1940/12 та номером інвентарного запису 214/12. Листівка маркована ювілейною поштовою маркою 1908 р., номіналом 5 геллерів, із зображенням австрійського імператора Франца Йосифа (1848–1916 рр.). Марка гашена.

Дата: 5 травня 1910 року.

Адресат: Арнольд Колішер, імперський радник, місто Львів, вулиця (нерозбірливо).

Текст листівки німецькою мовою нерозбірливий.

Tytuł: «Juliusz Kossak “Potyczka”».

Czas i miejsce powstania: 1900–1910, wydawnictwo «Wisła», Kraków, Polska.

Wymiary: 14 × 9 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie przedstawiono scenę batalistyczną z wydarzeń polskiego powstania listopadowego z lat 1830–1831: bitwę między ułanami armii polskiej a kozakami armii rosyjskiej.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona linią podziału na dwie części. Dolny środek: «ANCZYC». Numer pocztówki 61. Z lewej strony pocztówki u góry pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1940/12 i numerem wpisu inwentarzowego 214/12. Pocztówka jest oznaczona jubileuszowym znaczkiem pocztowym przedstawiającym austriackiego cesarza Franciszka Józefa (1848–1916), nominał 5 hellerów, 1908, unieważniony.

Data: 5 maja 1910 r.

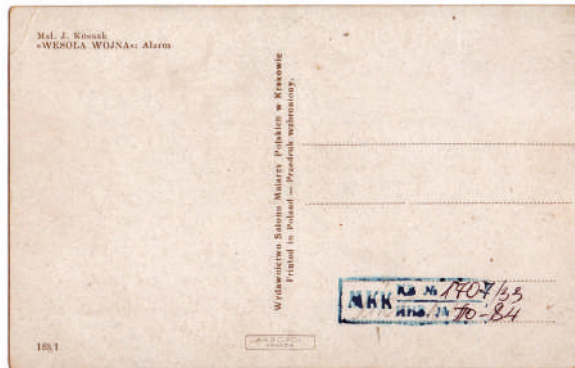
Arnold Kolischer, radca cesarski, Lwów, ulica (nieczytelne).

Tekst pocztówki jest nieczytelny w języku niemieckim.

J. Kossak:
«Potyczka»
«Rencontre».

Назва: переклад з польської – «Юліуш Коссак “Весола Війна: Тривога”».

Час і місце виготовлення: 1910-1930 рр., видавництво «Акрополь», м. Краків, Польща.

Розміри: 13,9 × 8,8 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на малюнку зображено події Першої світової війни (1914–1918 рр.) – оповіщення Польськими військами жителів варшавського району Весола про наступ військ Другого рейху.

З 1815 по 1915 рік Варшава, столиця Царства Польського, входила до складу Російської імперії. Польські військові формування, Легіони Польські, перебували під російським командуванням. В період Першої світової війни, з 1915 по 1918 рр., Варшава була окупована німецькими військами.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена на дві частини роздільною лінією у вигляді тексту на польській та англійській мовах, переклад – «Видавництво Salonu Польських Художників. Виготовлено в Польщі – копіювання заборонено». Під роздільною лінією – напис польською, переклад – «“Акрополь” Краків». Серія/номер листівки – 186/1. На адресній стороні листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1707/33 та номером інвентарного запису По-84. Листівка не надсилалась.

Титул: «Juliusz Kossak “Wesoła Wojna: Alarm”».

Час і місце powstania: 1910-1930, wydawnictwo «Akropol» Kraków, Polska.

Wymiary: 13,9 × 8,8 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie przedstawiono wydarzenia I wojny światowej (1914–1918). Polscy żołnierze ostrzegają mieszkańców warszawskiej dzielnicy Wesoła przed atakiem II Rzeczy.

W latach 1815-1915 Warszawa była stolicą Królestwa Polskiego jako części Imperium Rosyjskiego. Pod rosyjskim dowództwem znajdowały się polskie formacje wojskowe – Legiony Polskie. Podczas I wojny światowej, w latach 1915–1918, Warszawa była okupowana przez wojska niemieckie.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona na dwie części pionowym tekstem: «Wydawnictwo Salonu Malarzy Polskich w Krakowie. Przedruk wzbroniony. Dolny środek: “Akropol” Kraków. Seria/numer pocztówki 186/1. Strona adresowa pocztówki opatrzona jest stemplem muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1707/33 i numerem wpisu inwentarzowego Po-84. Pocztówka nie została wysłana.

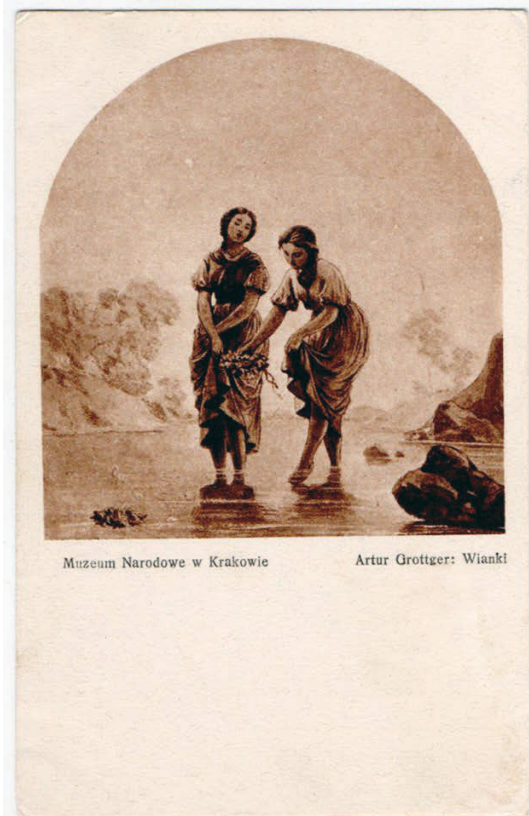

Артур Гроттгер (1837–1867 рр.) – польський ілюстратор, художник, кресляр, один із провідних представників романтизму в польському мистецтві. Перші уроки малювання майбутній художник отримав від свого батька, художника Яна Юзефа Гроттгера. У 1849 р. він почав свою офіційну освіту у Львові в майстерні Яна Машковського, також навчався у Юліуша Коссака. Артур Гроттгер продовжив своє мистецьке формування між 1852 і 1854 роками в Школі образотворчих мистецтв у Кракові під керівництвом Войцеха Корнелі Статтлера та Владислава Луцкевича. В період між 1854 і 1859 роками він вдосконалював свою майстерність в Академії образотворчих мистецтв у Відні під керівництвом Карла Блааса, Карла Майєра, Карла Вурцінгера, Петера Гейгера та Крістіана Рубена. Писав історичні композиції, портрети, батальні та жанрові сцени. Автор циклу творів на тему Січневого повстання 1863–1864 років, які відзначені драматизмом, романтизмом та символікою.

Фото: Артур Гроттгер
Світлина походить із Наукової бібліотеки Польської академії наук у Кракові.
URL: <http://www.pauart.pl>

Artur Grottger (1837–1867) był polskim ilustratorem, malarzem i kreślarkiem. Pierwsze lekcje rysunku przyszły artysta pobierał od ojca, artysty Jana Józefa Grootgera. W 1849 roku rozpoczął oficjalną edukację we Lwowie w pracowni Jana Maszkowskiego, uczył się także u Juliusza Kossaka. Formację artystyczną Artur Grottger kontynuował w latach 1852–1854 w Szkole Sztuk Pięknych w Krakowie pod kierunkiem Wojciecha Kornelego Stattlera i Władysława Łuszkiewicza. W latach 1854–1859 rozwijał swoje umiejętności w Akademii Sztuk Pięknych w Wiedniu pod kierunkiem Karla Blaasa, Karla Mayera, Karla Wurzingera, Petera Geigera i Christiana Rubena. Malował kompozycje historyczne, portrety, sceny batalistyczne i rodzajowe. Jest autorem cyklu prac o tematyce powstania styczniowego 1863–1864, które cechuje dramatyzm, romantyzm i symbolizm.

Foto: Arthur Grottger
Zdjęcie pochodzi z Zbiory Specjalne, Biblioteka Naukowa PAU w Krakowie
URL: <http://www.pauart.pl>

Назва: переклад з польської – «Артур Гроттгер. «Вінки»».

Час і місце виготовлення: початок XX ст., видавництво Національного музею м. Краків, Польща.

Розміри: 14 × 8,9 см.

Техніка виготовлення: ротогравюра.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці представлена репродукція малюнку Артура Гроттгера «Вінки» 1859 р. Оригінальний малюнок виконано аквареллю на папері.

На зображенні художник показав обряд в ніч на Івана Купала – дві молоді дівчини пускають вінки з польових квітів на водоймі. Існує народне повір'я, куди попливе вінок – з тієї сторони живе «суджений». Вважалося, якщо вінок добре пливе і свічка не гасне, то дівчина скоро вийде заміж, а якщо тоне чи крутиться на місці – то ще дівуватиме.

Опис адресної сторони поштової картки: вгорі по центру на польській та французькій мовах, переклад – «Поштова листівка». В правому нижньому кутку – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 2690/9 та номером інвентарного запису По-571/9. В лівому нижньому куті – напис на польській мові, переклад – «Видавництво Національного музею в Кракові. Ротогравюра надрукована Національним музеєм в Кракові». Внизу по центру – «63 г». Листівка не надсилалась.

Титул: «Artur Grottger. «Wianki»».

Час і місце powstania: початок XX wieku, wydawnictwo Muzeum Narodowego w Krakowie, Polska.

Wymiary: 14 × 8,9 cm.

Technika wykonania: rotograviura.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na pocztówce znajduje się reprodukcja obrazu Artura Grottgera «Wianki» 1859 r. Oryginalny obraz został wykonany akwarelą na papierze.

Na obrazie malarz przedstawia rytuał w noc Iwana Kupały: dwie młode dziewczyny puszczały wianki z polnych kwiatów na stawie. Istnieje ludowe przekonanie, że wianek przepłynie na drugą stronę wody, gdzie mieszka «przeznaczony». Wierzono, że jeśli wieniec będzie dobrze pływał, a świeca nie zgaśnie, dziewczyna wkrótce wyjdzie za mąż, a jeśli zatoni lub obróci się na miejscu, nadal będzie dziewicą.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: najwyższe centrum w języku polskim i francuskim – «Kartka pocztowa». W prawym dolnym rogu znajduje się pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 2690/9 i numerem wpisu inwentarzowego Po-571/9. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Артур Гроттгер. “Вдова”. Варшава».

Час і місце виготовлення: до 1904 р., друкарня С. В. Немоєвського, м. Львів, Польща (нині Україна).

Розміри: 13,8 × 8,8 см.

Техніка виготовлення: друк на цупкому папері.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці зображено малюнок Артура Гроттгера «Вдова» із циклу «Варшава 1861 р.», який складається з семи творів. Оригінальний малюнок виконано пастельним олівцем на картоні. Художник написав цю серію робіт у Відні, в 1861 році. Події у Варшаві – розстріл патріотичної демонстрації російськими військовими, внаслідок чого загинули люди, і що спричинило подальші протести та виступи, надихнули Артура Гроттгера на створення циклу художніх творів, в якому показано, як жителі міста спільними зусиллями протистоять загарбникам. Замість натовпу Гроттгер представив окремих героїв. На малюнку «Вдова», зображена жінка, що втратила чоловіка, та її сумуючі діти. Окрім зображення на художній стороні листівки вказаний типографський номер 33203, назва видавництва – С. В. Немоєвського, місто, де знаходилось видання – Львів, та номер листівки 32.

Опис адресної сторони поштової картки: вгорі по центру – напис на польській та німецькій мовах, переклад – «Картка кореспондентська». В правому нижньому куті – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1708/14 та номером інвентарного запису По-109. Листівка не надсилалась.

Титул: «Artur Grottger. “Wdowa”. Warszawa».

Час і місце powstania: przed 1904 r., drukarnia S. W. Niemojewskiego, Lwów, Polska (obecnie Ukraina).

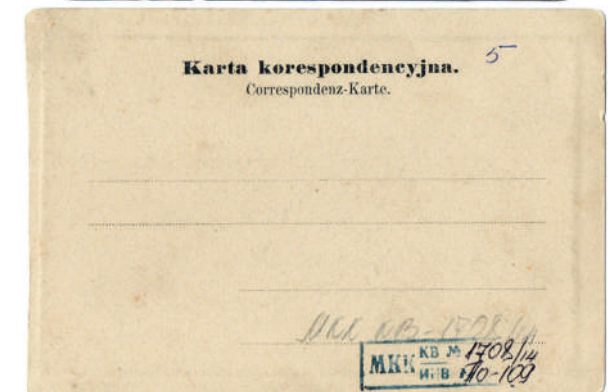
Wymiary: 13,8 × 8,8 cm.

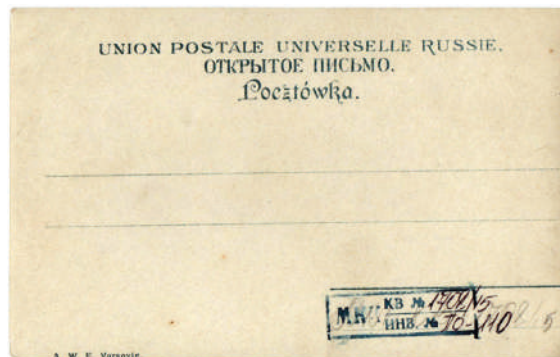
Technika wykonania: druk na grubym papierze.

Stan zachowania: «dobry».

Опис strony artystycznej kartki pocztowej: na pocztówce znajduje się rysunek Artura Grottgera «Wdowa» z cyklu «Warszawa 1861», składającego się z siedmiu prac. Oryginalny rysunek został wykonany ołówkiem pastelowym na tekturze. Malarz stworzył ten cykl prac w Wiedniu w 1861 roku. Wydarzenia w Warszawie – ostrzelanie patriotycznej demonstracji przez rosyjskie wojsko, co doprowadziło do śmierci ludzi i wywołało kolejne protesty i demonstracje – zainspirowały Artura Grottgera do stworzenia cyklu, który pokazuje, jak mieszkańcy miasta współpracują, aby oprzeć się najeźdźcom. Zamiast tłumu, Grottger przedstawił pojedyncze postacie. Obraz «Wdowa» przedstawia kobietę, która straciła męża i jej pograżone w żałobie dzieci. Oprócz obrazu na pocztówce widnieje numer druku 33203, nazwa wydawnictwa – S.W. Niemojewskiego, miasto, w którym wydano publikację – Lwów, oraz numer pocztówki – 32.

Опис strony adresowej kartki pocztowej: w środku u góry: “Karta korespondenta”. W prawym dolnym rogu znajduje się pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1708/14 i numerem wpisu inwentarzowego Po-109. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Артур Гроттгер. «Війна. Іди зі мною через долину сліз»».

Час і місце виготовлення: початок XX ст., видавництво «A. W. E. Varsovie», м. Варшава, Польща.

Розміри: 14 × 9 см.

Техніка виготовлення: ротогравюра.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці представлений десятий малюнок А. Гроттгера «Іди зі мною через долину сліз» із художнього циклу «Війна», який складається з одинадцяти творів. Оригінальний малюнок виконано пастельним олівцем на картоні (1866–1867 рр.).

На малюнку художник зобразив себе та міфологічного генія – музу Юнону, яку Гроттгер, за прикладом Данте й Красінського, назвав Беатриче. Чоловіча фігура має риси Гроттгера, жіноча – його нареченої. Муза бере художника в подорож, зображену в подальшому в серії «Війна». Обидва герої з'являються на задньому плані кожної сцени і є німими свідками драматичних подій, зображених в кожній роботі.

Опис адресної сторони поштової картки: вгорі по центру – написи в три рядки: на французькій мові, переклад – «Російська всесвітня поштова спілка», нижче на російській мові, переклад – «Відкритий лист», на польській мові, переклад – «Листівка». В правому нижньому куті – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1708/15 та номером інвентарного запису По-110. Листівка не надсилалась.

Tytuł: «Artur Grottger. «Wojna. Chodź ze mną przez dolinę łez»».

Czas i miejsce powstania: początek XX wieku, wydawnictwo «A. W. E. Varsovie» Warszawa, Polska.

Wymiary: 14 × 9 cm.

Technika wykonania: druk na kartonie.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na pocztówce znajduje się dziesiąty rysunek A. Grottgera «Chodź ze mną przez dolinę łez» z cyklu Wojna, na który składa się jedenaście prac. Oryginalny rysunek został wykonany ołówkiem pastelowym na kartonie (1866-1867).

Na rysunku malarz przedstawił siebie i mitologicznego geniusza, muzę Junonę, którą Grottger, wzorując się na Dantem i Красиńskim, nazwał Beatrycze. Męska postać ma rysy Grottgera, a kobieca – jego narzeczonej. Muza zabiera artystę w podróż, pokazaną w dalszej części serii «Wojna». Obie postacie pojawiają się w tle każdej sceny i są niemymi świadkami dramatycznych wydarzeń przedstawionych w każdej pracy.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: u góry pośrodku w trzech językach: „Pocztówka”. W prawym dolnym rogu znajduje się pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1708/15 i numerem wpisu inwentarzowego Po-110. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Артур Гроттгер. «Символічний образ Польщі – Полонія»».

Час і місце виготовлення: 1921 р., видавництво Salonu Польських Художників, м. Краків, Польща.

Розміри: 14 × 9,1 см.

Техніка виготовлення: рототравюра.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці зображений перший малюнок Артура Гроттгера «Символічний образ Польщі» із циклу «Полонія», який складається з дев'яти творів. Оригінальний малюнок виконано пастельним олівцем на картоні й датується 1863 роком. На малюнку зображено Полонію, як алегорію Польщі в конкретний історичний момент, 1863 рік, згідно з датою, виکارбуваною на постаменті однієї з колон. Полонія, повністю вкрита чорним плащем, із закритим обличчям, сидить серед руїн, а її руки звільняє від кайданів оголений юнак із фригійським шоломом на голові, давнім символом свободи, популярним в Європі під час Французької революції. Руїни на зображенні є ознакою не такого вже й далекого минулого – щойно зруйнованого старого порядку. Трохи нижче, зліва, сидять двоє оголених чоловіків, які дивляться вдалину, за межі простору картини – двоє молодих людей, здається, прозирають майбутнє.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена на дві частини роздільною лінією у вигляді вертикального тексту на польській мові, переклад – «Видавництво Salonu Польських Художників в Краківі». Під роздільною лінією є напис, переклад з польської – «Фріст». Серія та номер листівки – 28/1. В правому нижньому куті – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1708/22 та номером інвентарного запису По-115. Листівка не надсилалась.

Tytuł: «Artur Grottger. «Obraz symboliczny Polski – Polonia»».

Czas i miejsce powstania: 1921, wydawnictwo Salonu Malarzy Polskich w Krakowie, Polska.

Wymiary: 14 × 9,1 cm.

Technika wykonania: rotograviura.

Stan zachowania: «dobry».

Опис strony artystycznej kartki pocztowej: на поштівці знайдуєся перший рисунок Артура Гроттгера «Образ символический Польши» з цикла Polonia, który składa się z dziewięciu prac. Oryginalny rysunek został wykonany ołówkiem pastelowym na kartonie; 1863 r. Rysunek jest alegorią Polski w konkretnym momencie historycznym: 1863, zgodnie z datą wyrytą na cokole jednej z kolumn. Postać Polonii, całkowicie okryta czarnym płaszczem, siedzi z zasłoniętą twarzą pośród ruin, a jej ręce uwalnia z kайдан nagi młodzieniec z hełmem frygijskim na głowie, starożytnym symbolem wolności popularnym w Europie w okresie rewolucji francuskiej. Dwóch nagich mężczyzn siedzi nieco niżej po lewej stronie. Patrzą podekscytowani w dal, poza wyznaczoną przestrzeń obrazu. Ruiny na obrazie są znakiem nie tak odległej przeszłości, starego porządku, który właśnie został zniszczony. Jednak dwaj młodzi mężczyźni wydają się patrzeć w przyszłość.

Опис strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona na dwie części pionowym tekstem: wydawnictwo Salonu Malarzy Polskich w Krakowie. Dolny środek: «Frist. Seria i numer pocztówki 28/1. W prawym dolnym rogu znajduje się pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1708/22 i numerem wpisu inwentarzowego Po-115. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Артур Гроттгер. «Війна. Голод»».
Час і місце виготовлення: 1911–1920 рр., видавництво «А. В. Е. Varsovie», м. Варшава, Польща.

Розміри: 14 × 9 см.

Техніка виготовлення: ротогравюра.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці зображений шостий малюнок Артура Гроттгера «Голод» із циклу «Війна», який складається з одинадцяти творів. Оригінальний малюнок виконано пастельним олівцем на картоні (1866–1867

рр.). На малюнку художник зобразив жебрацьку трапезу сім'ї, яка під час війни втекла з палаючого будинку.

Опис адресної сторони поштової картки: вгорі по центру написи в три рядки: на французькій мові, переклад – «Російська всесвітня поштова спілка», нижче на російській мові, переклад – «Відкритий лист», на польській мові, переклад – «Листівка». В лівому нижньому куті – напис «А. В. Е. Varsovie». В правому нижньому куті – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1708/21 та номером інвентарного запису По-114. Листівка не надсилалась.

Титул: «Artur Grottger. «Wojna. Głód».

Час і місце powstania: 1911–1920, wydawnictwo «A. W. E. Varsovie» Warszawa, Polska.

Wymiary: 14 × 9 cm.

Technika wykonania: druk na kartonie.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na pocztówce znajduje się szósty rysunek A. Grottgera «Głód» z cyklu Wojna, który składa się z jedenastu prac. Oryginalny rysunek został wykonany ołówkiem pastelowym na kartonie (1866–1867). Na rysunku malarz przedstawił głodną rodzinę spożywającą posiłek po ucieczce z płonącego w czasie wojny domu.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: u góry pośrodku w trzech językach: „Pocztówka”. W prawym dolnym rogu znajduje się pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1708/21 i numerem wpisu inwentarzowego Po-114. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Артур Гроттгер «Війна. Святотатство»».

Час і місце виготовлення: 1911–1920 рр., друкарня В. Немоевського, м. Плешева, Польща.

Розміри: 13,8 × 8,8 см.

Техніка виготовлення: друк на папері.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці розташовано десятий малюнок Артура Гроттгера «Вдова» з циклу «Війна», який складається з одинадцяти творів. Оригінальний малюнок виконано пастельним олівцем на картоні (1866–1867 рр.). На малюнку показано осквернення храму зброєю, що залишили військові в церкві під статуєю страждань Ісуса Христа.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією на дві частини. В правому нижньому куті – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1708/13 та номером інвентарного запису По-108. Листівка не надсилалась.

Титул: «Artur Grottger «Wojna. Świątokradztwo»».

Час і місце powstania: 1911–1920, drukarnia W. Niemojewskiego, Pleszewa, Polska.

Wymiary: 13,8 × 8,8 cm.

Technika wykonania: друк на паперze.

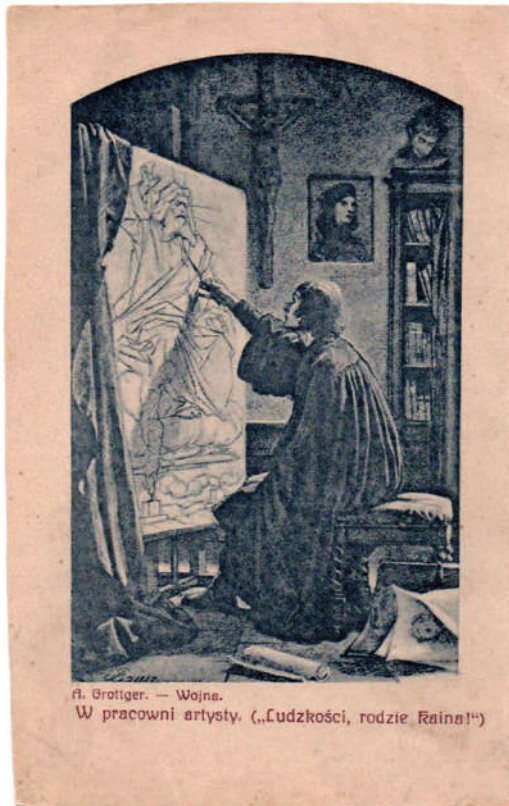
Stan zachowania: «dobry».

Опис strony artystycznej kartki pocztowej: na pocztówce znajduje się dziesiąty rysunek A. Grottgera «Wdowa» z cyklu «Wojna», który składa się z jedenastu prac. Oryginalny rysunek został wykonany ołówkiem pastelowym na kartonie (1866–1867).

Na rysunku przedstawiono zbezczeszczenie świątyni przez broń pozostawioną przez wojsko w kościele pod figurą cierpiącego Chrystusa.

Опис strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona linią podziału na dwie części. W środku u góry: «Karta korespondenta». W prawym dolnym rogu znajduje się pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1708/13 i numerem wpisu inwentarzowego Po-108. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Артур Гроттгер «Війна. Людство, рід Каїна»».

Час і місце виготовлення: 1911-1920 рр., друкарня В. Немоєвського, м. Плешева, Польща.

Розміри: 13,8 × 8,7 см.

Техніка виготовлення: літографія.

Стан збереження: «задовільний».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці надруковано одинадцятий малюнок Артура Гроттгера «Людство, рід Каїна» з циклу «Війна», який складається з одинадцяти творів. Оригінальний малюнок виконано пастельним олівцем на картоні (1866–1867 рр.). На малюнку художник у власній майстерні працює над зображенням Бога-Отця.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією на дві частини. В правому нижньому куті – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1558 та номером інвентарного запису По-45. Листівка не надсилалась.

Tytuł: «Artur Grottger “Wojna. Ludzkości, rodzie Kaina»».

Czas i miejsce powstania: 1911–1920, drukarnia W. Niemojewskiego, Pleszewa, Polska.

Wymiary: 13,8 × 8,7 cm.

Technika wykonania: litografia.

Stan zachowania: «zadowolający».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na pocztówce znajduje się jedenasty rysunek A. Grottgera «Wojna. Ludzkości, rodzie Kaina» z cyklu «Wojna», który składa się z jedenastu prac. Oryginalny rysunek został wykonany ołówkiem pastelowym na kartonie (1866–1867). Na rysunku malarz pracuje w swojej pracowni nad wizerunkiem Boga Ojca.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona linią podziału na dwie części. W środku u góry: “Karta korespondenta”. W prawym dolnym rogu znajduje się pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1558 i numerem wpisu inwentarzowego Po-45. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Артур Гроттгер «Дитина біля могили Костюшка»».

Час і місце виготовлення: 1905 р., картографічний відділ «Веселка», м. Львів, Польща (нині Україна).

Розміри: 14 × 8,8 см.

Техніка виготовлення: ротогравюра.

Стан збереження: «задовільний».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці розміщено малюнок Артура Гроттгера «Дитина біля могили Костюшка» з циклу творів «Зимові вечори». Оригінальний малюнок виконано пастельним олівцем на картоні (1866-1867 рр.). На зображенні маленький хлопчик притулився до саркофагу Тадеуша Костюшка, поряд з ним мати та священник.

Під зображенням – коментарі художника до малюнку. В змісті йдеться про те, що треба вчитися любити Польщу, так само палко, як любив її великий полководець Тадеуш Костюшко.

Опис адресної сторони поштової картки: вгорі по центру – напис на польській мові, переклад – «Листівка». Внизу по центру – напис на польській мові, переклад – «Видавництво «Веселка». Львів». В правому нижньому куті – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 2096 та номером інвентарного запису По-215. Листівка не надсилалась.

Tytuł: «Artur Grottger «Dziecko u grobu Kościuszki».

Czas i miejsce powstania: 1905, dział kartograficzny «Veselka», Lwów, Polska (obecnie Ukraina).

Wymiary: 14 × 8,8 cm.

Technika wykonania: druk na kartonie.

Stan zachowania: «zadowolający».

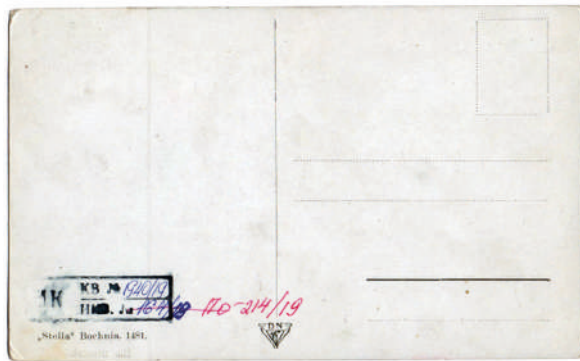
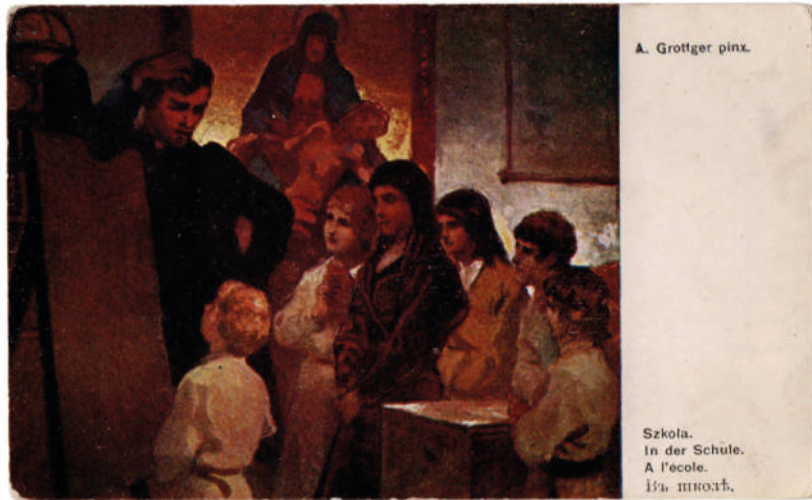
Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na pocztówce znajduje się rysunek Artura Grottgera «Dziecko u grobu Kościuszki» z cyklu «Wieczory zimowe». Oryginalny rysunek został wykonany pastelami na kartonie (1866–1867). Na obrazie widać małego chłopca opierającego się o sarkofag Tadeusza Kościuszki. Obok niego stoją matka i ksiądz.

Pod obrazem na pocztówce znajduje się komentarz artysty do rysunku. Komentarz mówi, że powinniśmy nauczyć się kochać Polskę tak, jak kochał ją wielki dowódca Tadeusz Kościuszko.

Malarz na rysunku.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona linią podziału na dwie części. W środku u góry: «Pocztówka». W prawym dolnym rogu znajduje się pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 2096 i numerem wpisu inwentarowego Po-215. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Артур Гроттгер. “Школа”».

Час і місце виготовлення: 1920–1939 рр., видавництво «DN», друкарня «Стелла», м. Бохня, Польща.

Розміри: 14,2 × 8,8 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці розміщена репродукція малюнку Артура Гроттгера «Школа», 1865 рік. Художник зобразив молодого вчителя, навколо якого зібрані учні в класі сільської школи у Вороблевичах (нині село в Україні, у Меденицькій селищній громаді Дрогобицького району Львівської області).

На задньому плані знаходиться ікона, на якій зображена Божа матір з розп'ятим Ісусом Христом.

Школа, котрій присвячена картина, була побудована за кошти Владислава Тарновського, сина колишнього власника графського помістя, що знаходився в цьому селі. Тарновський не лише побудував школу, а й винайняв учителя й купував для учнів книжки та зошити.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена на дві частини роздільною лінією. Під роздільною лінією – літери «DN». В лівому нижньому куті – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1940/19 та номером інвентарного запису 214-19. Номер листівки – 1481. Листівка не надсилалась.

Титул: «Artur Grottger. “Szkoła”».

Час і місце повстання: 1920–1939, wydawnictwo «DN», drukarnia «Stella», Bochnia, Polska.

Wymiary: 14,2 × 8,8 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na pocztówce znajduje się reprodukcja rysunku Artura Grottgera «Szkoła», 1865. Malarz przedstawił młodego nauczyciela z uczniami zgromadzonymi wokół niego w klasie wiejskiej szkoły w Woroblewyczach (obecnie wieś na Ukrainie, w gminie osadniczej Medenytisia, powiat drohobycki, obwód lwowski).

W tle znajduje się ikona przedstawiająca Matkę Bożą z ukrzyżowanym Jezusem Chrystusem.

Szkoła, której poświęcony jest obraz, została zbudowana kosztem Władysława Tarnowskiego, syna byłego właściciela majątku hrabiowskiego znajdującego się w tej wsi. Tarnowski nie tylko wybudował szkołę, ale także zatrudnił nauczyciela oraz zakupił książki i zeszyty dla uczniów.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona linią podziału na dwie części. Pod linią podziału – „DN”. W prawym dolnym rogu znajduje się pieczęćka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1940/19 i numerem wpisu inwentarowego 214-19. Pocztówka nie została wysłana.

Ян Канти Валері Еляш-Радзіковські (1840–1905 рр.) – польський художник, фотограф та ілюстратор, історик мистецтва, син художника Войцеха Еляша-Радзіковського (1814–1904 рр.), від якого й отримав перші уроки живопису, старший брат скульптора Владислава Еляша-Радзіковського.

Під керівництвом Владислава Луцкевича навчався у Школі образотворчих мистецтв у Кракові, потім продовжив навчання у Мюнхенській академії мистецтв.

З 1866 року оселився у Кракові. Еляш-Радзіковські малював переважно історичні картини, пейзажі Татр (найвища частина Карпатських гір), а також види краківських пам'яток, портрети, релігійні картини і настінні розписи. Еляш-Радзіковські був піонером фотографії, розробляв костюми для театральних вистав. У Кракові його роботи можна знайти в Національному музеї, Історичному музеї, Ягеллонській бібліотеці та архіві міста Кракова.

Його дід був барським конфедератом і, переховуючись, змінив своє прізвище з Радзіковських на Еляш, яке перейняли його нащадки. Лише онук, Валерій Ян Канти, повернувся до свого прізвища.

Фото: Валері Еляш Радзіковські

Світлина походить із Національної бібліотеки у Варшаві

URL: <https://polona.pl>

Jan Kanty Walery Eljasz-Radzikowski (1840–1905) – polski malarz, fotograf, ilustrator i historyk sztuki. Syn malarza Wojciecha Eljasza-Radzikowskiego (1814–1904), u którego pobierał pierwsze lekcje malarstwa. Starszy brat rzeźbiarza Władysława Eljasza-Radzikowskiego. Eljasz-Radzikowski był pionierem fotografii, projektował kostiumy do przedstawień teatralnych. W Krakowie jego prace znajdują się w Muzeum Narodowym, Muzeum Historycznym, Bibliotece Jagiellońskiej i Archiwum Miasta Krakowa.

Jego dziadek był konfederatem barskim i ukrywając się zmienił nazwisko z Radzikowski na Eljasz, które przyjęli jego potomkowie. Do nazwiska powrócił jedynie jego wnuk, Walerij Jan Kanty.

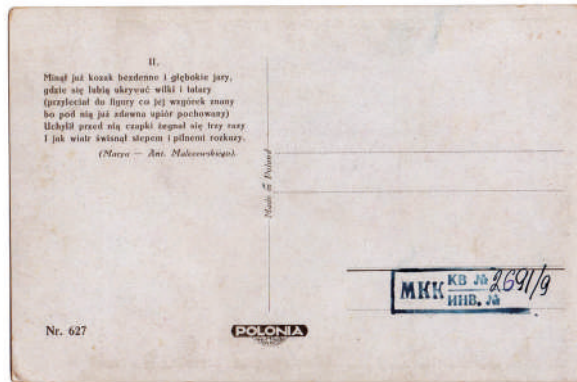
Studiował w Szkole Sztuk Pięknych w Krakowie pod kierunkiem Władysława Luskiewiczza, następnie kontynuował naukę w Akademii Sztuk Pięknych w Monachium.

W 1866 roku osiadł w Krakowie. Malował głównie obrazy historyczne, pejzaże tatrzańskie (najwyższa część Karpat), a także widoki zabytków Krakowa, portrety, obrazy religijne i malowidła ściennie.

Foto: Valery Elyash-Radzikovsky

Zdjęcie pochodzi z Biblioteki Narodowej w Warszawie

URL: <https://polona.pl>

Назва: переклад з польської – «Валері Еляш-Радзіковські. «Марія»».

Час і місце виготовлення: 1920-1939 рр., видавництво «Полонія», м. Краків, Польща.

Розміри: 14,2 × 9,4 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на зображенні ілюстрація художника Еляша-Радзіковського до поеми «Марія. Повесть українська» Антонія Мальчевського (1793–1826). На малюнку верхи на коні мчить

козак нічним степом. На задньому плані стоїть хрест з розп'яттям.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією на дві частини, по центру – напис, переклад з польської, – «Виготовлено в Польщі». По центру внизу – напис, переклад з польської, – «“Полонія” Краків». На лівому полі листівки фрагмент з поеми «Марія»: «Пройшов уже козак бездоння і глибокі яри...».

Події, зображені у поемі, відбуваються в центральній Україні. Час подій – XVII ст.

Номер листівки – 627. В правому нижньому куті – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 2691/9. Листівка не надсилалась.

Титул: «Walery Eljasz-Radzikowski. “Maria”».

Час і місце повстання: 1920-1939, wydawnictwo «Polonia», Kraków, Polska.

Wymiary: 14,2 × 9,4 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie ilustracja artysty Eljasz-Radzikowskiego do wiersza «Maria. Powieść ukraińska» Antoniego Malczewskiego (1793–1826). Na obrazie widzimy Kozaka pędzącego konno przez nocny step. W tle obrazu znajduje się krzyż z krucyfiksem.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka podzielona jest linią podziału na dwie części, pośrodku – «Wyprodukowane w Polsce». Dolny środek: «Polonia», Kraków. Na lewej marginesie pocztówki znajduje się fragment wiersza «Maria»: «Kozak przeszedł już bezdenne doły i głębokie jary...» – Wydarzenia przedstawione w wierszu rozgrywają się w centralnej Ukrainie. Czas wydarzeń to XVII wiek. Numer pocztówki 627. W prawym dolnym rogu pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 2691/9. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Валері Еляш-Радзіковські. “Марія”».

Час і місце виготовлення: 1920–1939 рр., видавництво «Полонія», м. Краків, Польща.

Розміри: 14,2 × 9,4 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на зображенні ілюстрація художника Еляша-Радзіковського до поеми «Марія. Повість українська» Антонія Мальчевського (1793–1826). Внизу листівки – біле поле з фрагментом твору:

«І коли тривожний сон відлітає від твоїх гарячих очей,

І коли йому у світлиці стало душно,

Відчинив вузьке віконце – він спостерігав деякий час

На свої чисельні війська...».

Зображення ілюструє як воєвода на світанку відкрив «вузьке вікно» і деякий час дивився на свої «численні загони», що збирались для запланованого походу.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією на дві частини, по центру – напис, переклад з польської, – «Виготовлено в Польщі». По центру внизу – напис, переклад з польської, – «“Полонія” Краків». Номер листівки – 628. В правому нижньому куті – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 2691/7. Листівка не надсилалась.

Tytuł: «Walery Eljasz-Radzikowski. “Maria”».

Czas i miejsce powstania: 1920–1939, wydawnictwo «Polonia», Kraków, Polska.

Wymiary: 14,2 × 9,4 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie ilustracja artysty Eljasz-Radzikowskiego do wiersza «Maria. Powieść ukraińska» Antoniego Malczewskiego (1793–1826). U dołu pocztówki znajduje się białe pole z fragmentem utworu:

«I gdy z gorących oczu sen trwożny odlata,

I gdy mu duszną była wysoka komnata,

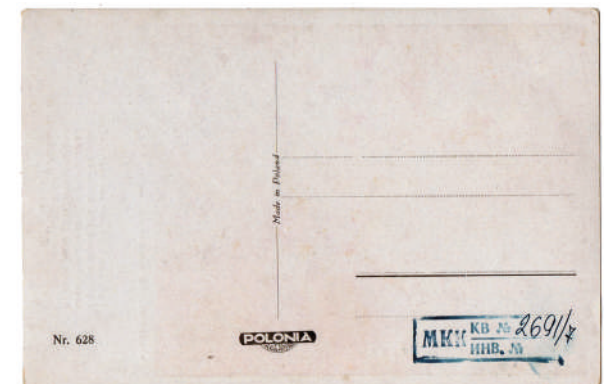
Otworzył wąskie okno - patrzył czas niejaki

Na swoje liczne hufce...».

Obraz ilustruje, jak wojewoda o świcie otwiera «wąskie okno» i przez jakiś czas obserwuje swoje «liczne hufce» zbierające się na planowaną kampanię.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka podzielona jest linią podziału na dwie części, pośrodku – «Wyprodukowane w Polsce». Dolny środek: «Polonia», Kraków. Numer pocztówki 628.

W prawym dolnym rogu pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 2691/7. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Валері Еляш-Радзіковські. “Марія”».

Час і місце виготовлення: 1920–1939 рр., видавництво «Полонія», м. Краків, Польща.

Розміри: 14,1 × 9,4 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «задовільний».

Опис художньої сторони поштової картки: на зображенні ілюстрація художника Еляша-Радзіковського до поеми «Марія. Повість українська» Антонія Мальчевського (1793–1826). Внизу листівки – біле поле з фрагментом твору:

«Мечник подумав і придивився,
Сповнений небажання – злості, а може й презирства.

Біля нього молода жінка – навіщо, коли вона молода,

І, наче туманний промінь, сяє її краса?

Не гарно одягаються, не прикрашають квітами;

Чорні очі опущені і траурні шати».

На зображенні Марія зі своїм батьком – Мечником.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією на дві частини, по центру – напис, переклад з польської, – «Виготовлено в Польщі». По центру внизу – напис, переклад з польської, – «“Полонія” Краків». Номер листівки – 629. В правому нижньому куті – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 2691/3. Листівка не надсилалась.

Титул: «Walery Eljasz-Radzikowski. “Maria”».

Час і місце повстання: 1920–1939, wydawnictwo «Polonia», Kraków, Polska.

Wymiary: 14,1 × 9,4 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «zadowolający».

Опис strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie ilustracja artysty Eljasz-Radzikowskiego do poematu «Maria. Powieść ukraińska» Antoniego Malczewskiego (1793–1826). U dołu pocztówki znajduje się białe pole z fragmentem utworu:

«dumal Miecznik i wzrok wodził hardy,
Pełen niechęci, gniewu, a może i wzgardy.

Przy nim młoda niewiasta – czemuż, kiedy młoda,
Jak zamglonym promieniem świeci jej uroda?

Ni ja ubiór udatny, ni ja stroją kwiaty;

Na obrazie widzimy Marię ze swoim ojcem, Miecznikiem».

Опис strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka podzielona jest linią podziału na dwie części, pośrodku – «Wyprodukowane w Polsce». Dolny środek: «Polonia», Kraków. Numer pocztówki 629. W prawym dolnym rogu pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 2691/3. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Валері Еляш-Радзіковські. “Марія”».

Час і місце виготовлення: 1920–1939 рр., видавництво «Полонія» м. Краків, Польща.

Розміри: 14,2 × 9,4 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на зображенні ілюстрація художника Еляша-Радзіковського до поеми «Марія. Повість українська» Антонія Мальчевського (1793–1826 рр.). Внизу листівки – біле поле з фрагментом твору:

«О! Неначе з обпалених облич, ніжним, жадібним оком

Дивиться на цю прекрасну постать під хмарою смутку!

Якби він рахував чари! І знову не вірить, що час не вкрав його скарбу ».

На зображенні Марія зі своїм коханим Вацлавом.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією на дві частини, по центру – напис, переклад з польської, – «Виготовлено в Польщі». По центру внизу – напис, переклад з польської, – «“Полонія” Краків». Номер листівки – 631. В правому нижньому куті – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 2691/6. Листівка не надсилалась.

Тytuł: «Walery Eljasz-Radzikowski. “Maria”».

Czas i miejsce powstania: 1920–1939, wydawnictwo «Polonia», Kraków, Polska.

Wymiary: 14,2 × 9,4 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie ilustracja artysty Eljasz-Radzikowskiego do wiersza «Maria. Powieść ukraińska» Antoniego Malczewskiego (1793–1826). U dołu pocztówki znajduje się białe pole z fragmentem utworu:

«O! Jak z spalonych liców, czułem, chciałem okiem Patrzeć w tę piękną postać pod smutku obłokiem!

Jakby powaby liczył! I znowu niewierzy,

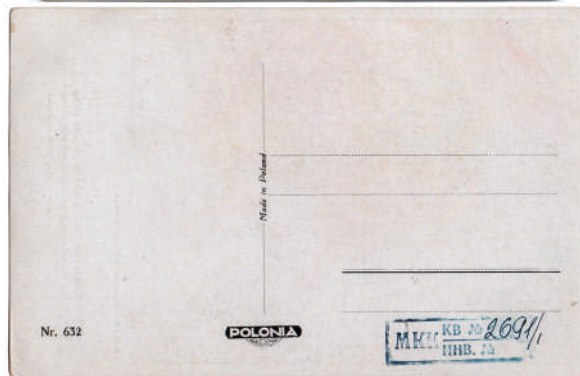
Czy mu czas w jego skarbie nie zrobił kradzieży».

Na obrazie widzimy Marię ze swoim ukochanym Waclawem.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka podzielona jest linią podziału na dwie części, pośrodku – «Wyprodukowane w Polsce». Dolny środek: «Polonia», Kraków. Numer pocztówki 631.

W prawym dolnym rogu pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 2691/6. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Валері Еляш-Радзіковські. “Марія”».

Час і місце виготовлення: 1920–1939 рр., видавництво «Полонія», м. Краків, Польща.

Розміри: 14,3 × 9,3 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на зображенні ілюстрація художника Еляша-Радзіковського до поеми «Марія. Повість українська» Антонія Мальчевського (1793-1826 рр.). Внизу листівки – біле поле з фрагментом твору:

«Підняла світлу постать вгору, вгору, –
Нічого не видно – тільки сивий вітер ганяє хмари».

На зображенні Марія стоїть у траурному одязі на порозі будинку, виглядає коханого з походу.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією на дві частини, по центру – напис, переклад з польської, – «копіювання заборонено». По центру внизу – напис, переклад з польської, – «“Полонія” Краків». Номер листівки – 632. В правому нижньому куті – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 2691/1. Листівка не надсилалась.

Tytuł: «Walery Eljasz-Radzikowski. “Maria”».

Czas i miejsce powstania: 1920–1939, wydawnictwo «Polonia», Kraków, Polska.

Wymiary: 14,3 × 9,3 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «zadowolający».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie ilustracja artysty Eljasz-Radzikowskiego do wiersza «Maria. Powieść ukraińska» Antoniego Malczewskiego (1793–1826). U dołu pocztówki znajduje się białe pole z fragmentem utworu:

«Wzniosła swą lekką postać do góry, do góry.
Nic nie widać – tylko wiatr szare goni chmury».

Na obrazie Maria stoi w żałobnym ubraniu na progu domu, wypatrując ukochanego z kampanii.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka podzielona jest linią podziału na dwie części, pośrodku – «Wyprodukowane w Polsce». Dolny środek: «Polonia», Kraków. Numer pocztówki 632. W prawym dolnym rogu pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 2691/1. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Валері Еляш-Радзіковські. «Марія»».

Час і місце виготовлення: 1920–1939 рр., видавництво «Полонія», м. Краків, Польща.

Розміри: 14,3 × 9,3 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на малюнку ілюстрація художника Еляша-Радзіковського до поеми «Марія. Повість українська» Антонія Мальчевського (1793–1826 рр.).

На передньому плані зображення двох військових, що розмовляють, позаду них – військовий табір і чорні ворони, які передвіщають війну.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією на дві частини, по центру – напис, переклад з польської, – «Виготовлено в Польщі». По центру внизу – напис, переклад з польської, – ««Полонія» Краків». На лівому полі листівки – фрагмент з поеми «Марія»:

«Сьогодні ніби все щасливо:

Повернувся наш Вацлав – розбиті татари –

Мирна Україна, сподіваюсь надовго –

Доля – це щедроті, які перевершують мої заслуги.

Але коли душа, здається, має те, чого бажає,

Щось виглядаєш ти сумним, як для переможця?».

Номер листівки – 635. В правому нижньому куті – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 2691/2. Листівка не надсилалась.

Тytuł: «Walery Eljasz-Radzikowski. «Maria»».

Czas i miejsce powstania: 1920–1939, wydawnictwo «Polonia», Kraków, Polska.

Wymiary: 14,3 × 9,3 cm.

Technika wykonania: друк offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Опис strony artystycznej kartki pocztowej: на obrazie ілюстрація artysty Eljasz-Radzikowskiego do wiersza «Maria. Powieść ukraińska» Antoniego Malczewskiego (1793-1826).

Na pierwszym planie obrazu znajdują się dwaj rozmawiający żołnierze, za nimi obóz wojskowy i czarne wrony zwiastujące wojnę.

Опис strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka podzielona jest linią podziału na dwie części, pośrodku – «Wyprodukowane w Polsce». Dolny środek: «Polonia», Kraków. Na prawym marginesie pocztówki znajduje się fragment z wiersza «Maria»:

«Dziś, jakby wszystko wite na szczęśliwej nici:

Nasz Waclaw powrócony – Tatarzy pobici.

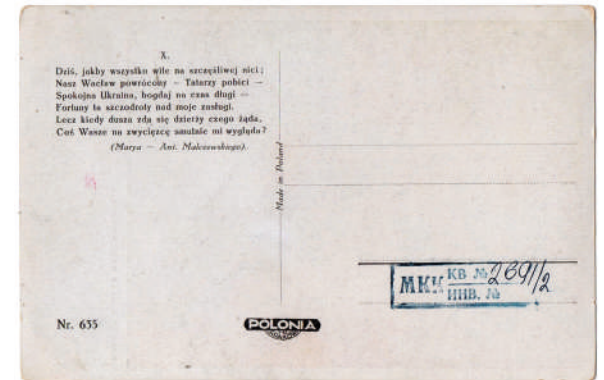
Spokojna Ukraina, bogdaj na czas długi.

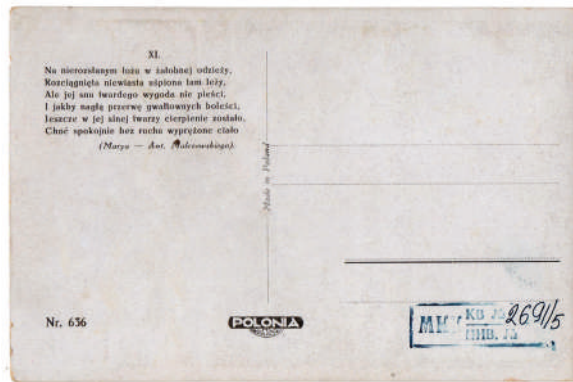
Fortuny ta szczodroty nad moje zasługi.

Lecz kiedy dusza zda się dżierży czego żąda,

Coś Wasze na zwyciężcę smutnie mi wygląda?».

Numer pocztówki 635. W prawym dolnym rogu pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 2691/2. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Валері Еляш-Радзіковські. «Марія»».

Час і місце виготовлення: 1920–1939 рр., видавництво «Полонія» м. Краків, Польща.

Розміри: 14,2 × 9,3 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на зображенні ілюстрація художника Еляша-Радзіковського до поеми «Марія. Повість українська» Антонія Мальчевського (1793–1826 рр.). На малюнку покійна Марія лежить на ліжку, до кімнати забіг

у військових обладунках її коханий Вацлав.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією на дві частини, по центру – напис, переклад з польської, – «Виготовлено в Польщі». По центру внизу – напис, переклад з польської, – «"Полонія" Краків». На лівому полі листівки – фрагмент з поеми «Марія»:

«На незастеленому ліжку в траурному одязі,

Лежить жінка, витягнувшись, спить;

Але міцний сон її не здається затишком;

І ніби раптово вщухли люті болі,

На її синьому обличчі ще було страждання,

Хоча спокійне, нерухоме, витягнуте тіло».

Номер листівки – 636. В правому нижньому куті – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 2691/5. Листівка не надсилалась.

Титул: «Walery Eljasz-Radzikowski. «Maria»».

Час і місце повстання: 1920–1939, wydawnictwo «Polonia», Kraków, Polska.

Wymiary: 14,2 × 9,3 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie ilustracja artysty Eljasz-Radzikowskiego do wiersza «Maria. Powieść ukraińska» Antoniego Malczewskiego (1793-1826). Na obrazie zmarła Maria leży na łóżku, a jej ukochany Waclaw, ubrany w wojskową zbroję, wszedł do pokoju.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka podzielona jest linią podziału na dwie części, pośrodku – «Wyprodukowane w Polsce». Dolny środek: «Polonia», Kraków. Na prawym marginesie pocztówki znajduje się fragment z wiersza «Maria»:

«Na niepościelonym łożu w żałobnej odzieży,

Rozciągnięta niewiasta uśpiona tam leży;

Ale jej snu twardego wygodą nie pieści;

I jakby nagle przerwę gwałtownych boleści,

Jeszcze w jej sonej twarzy cierpienie zostało,

Choć spokojnie bez ruchu wyprężone ciało».

Numer pocztówki 636. W prawym dolnym rogu pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 2691/5. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Валері Еляш-Радзіковські. “Марія”».

Час і місце виготовлення: 1920–1939 рр., видавництво «Полонія» м. Краків, Польща.

Розміри: 14,3 × 9,3 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на зображенні ілюстрація художника Еляша-Радзіковського до поеми «Марія. Повість українська» Антонія Мальчевського (1793–1826). На зображенні – Мечник на кладовищі, стоїть на колінах перед могилами доньки та жінки.

Внизу листівки – біле поле на якому фрагмент з поеми «Марія». Пісня I, куплет XII:

«Знайшли його на кладовищі; з донькою та дружиною

Він стояв на колінах і спирався на дві сусідні могили».

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією на дві частини, по центру – напис, переклад з польської, – «копіювання заборонено». По центру внизу – напис, переклад з польської, – «“Полонія” Краків». Номер листівки – 637. В правому нижньому куті – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 2691. Листівка не надсилалась.

Тytuł: «Walery Eljasz-Radzikowski. “Maria”».

Czas i miejsce powstania: 1920–1939, wydawnictwo «Polonia», Kraków, Polska.

Wymiary: 14,3 × 9,3 cm.

Technika wykonania: друк offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

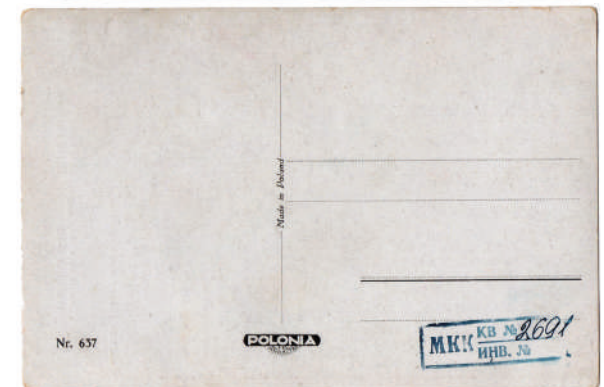
Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie ilustracja artysty Eljasz-Radzikowskiego do wiersza «Maria. Powieść ukraińska» Antoniego Malczewskiego (1793–1826). Na obrazie przedstawiono Mecnika na cmentarzu, klęczącego przed grobami córki i żony.

U dołu pocztówki znajduje się białe pole z fragmentem wiersza «Maria». Pieśń I, wers XIII:

«Znaleźli go w smętarzu; przy córki i żony.

Przyległych dwóch mogiłach klęczał nachylony».

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka podzielona jest linią podziału na dwie części, pośrodku – «Wyprodukowane w Polsce». Dolny środek: «Polonia», Kraków. Na prawym marginesie pocztówki znajduje się fragment z wiersza «Maria». Numer pocztówki 637. W prawym dolnym rogu znajduje się pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 2691. Pocztówka nie została wysłana.

Ян Чеслав Монюшко (1853–1908 рр.) – польський художник, займався жанровим живописом. Син відомого композитора Станіслава Монюшка (1819–1872 рр.). З 1871 року митець навчався живопису у Варшаві, під керівництвом Антонія Камінського та в рисувальному класі Войцеха Герсона. У 1878 році він виїхав до Росії, а саме до Петербурга, щоб навчатися живопису в місцевій Академії мистецтв. Займався переважно жанровим живописом, зображуючи постаті в польсько-шляхетських костюмах та костюмах доби рококо, також створював картини історичного та релігійного змісту. Свої картини Монюшко виставляв у Товаристві заохочення образотворчого мистецтва у Варшаві, у салоні Кривулта, в салоні Унгра та в Художньому салоні, де в 1905 році відбулася групова виставка його творів (на той час було представлено близько 50 картин), також виставлявся в Кракові, Лодзі та Києві.

Jan Czesław Moniuszko (1853–1908) był polskim malarzem zajmującym się malarstwem rodzajowym. Był synem słynnego kompozytora Stanisława Moniuszki (1819–1872). Artysta od 1871 roku uczył się malarstwa w warszawskiej Klasie Rysunkowej Wojciecha Gersona, a także pod kierunkiem Antoniego Kamińskiego. W 1878 wyjechał do Rosji, dokładnie do Petersburga, by studiować malarstwo w tamtejszej Akademii Sztuk Pięknych. Zajmował się głównie malarstwem rodzajowym, przedstawiając postacie w polskich strojach szlacheckich i rokokowych. Tworzył także obrazy o treści historycznej i religijnej. Moniuszko wystawiał swe obrazy w Towarzystwie Zachęty Sztuk Pięknych w Warszawie, w Salonie Krywulca, Salonie Ungra i Salonie Artystycznym, gdzie w roku 1905 odbyła się zbiorowa wystawa jego prac (zaprezentowano wówczas około 50 obrazów). Wystawiał także w Krakowie, Łodzi i Kijowie.

Назва: переклад з польської – «Ян Монюшко. “В корчмі”».

Час і місце виготовлення: 1930-ті роки, Львівське видавництво художніх листівок Л. П. Львів 1, Польща (нині Україна).

Розміри: 14 × 8,9 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці копія картини Яна Монюшко, на якій зображена жанрова сцена де улани усіх полків польської армії 1815–1831 років розважаються у корчмі. В центрі зображена панночка в традиційному польському вбранні, до якої заграють улани. Навколо них солдати, що весело спілкуються, інші панянки займаються побутовими справами: пранням, приготуванням їжі.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією навпіл. Листівка номер 14. В правому нижньому куті – штамп музею з номером запису у книзі надходжень 2244/5 та номером інвентарного запису По 174. Листівка не надсилалась.

Tytuł: «Jan Moniuszko. “W karczynie”».

Czas i miejsce powstania: Lata 30-te XX wieku, Lwowskie Wydawnictwo Pocztówkowe L. P. Lwów 1, Polska (obecnie Ukraina).

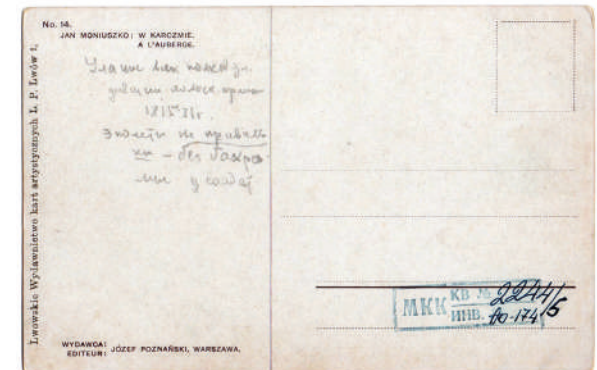
Wymiary: 14 × 8,9 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na pocztówce znajduje się kopia obrazu Jana Moniuszki przedstawiająca scenę rodzajową, w której ulani wszystkich pułków wojska polskiego z lat 1815–1831 bawią się w karczynie. W centrum znajduje się dama w tradycyjnym polskim stroju, z którą flirtują ulani. Wokół nich bawią się żołnierze, podczas gdy inne damy zajmują się pracami domowymi, takimi jak gotowanie.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: numer pocztówki 14. W prawym dolnym rogu pieczętka muzeum z numerem wpisu w księdze wstępnej 2244/5 i numerem wpisu do inwentarza Po 174. Pocztówka nie została wysłana.

Станіслав Тондос (1854–1917 рр.) – польський художник пейзажист. Після закінчення гімназії у 1869–1875 роках навчався в Школі образотворчого мистецтва під керівництвом Яна Матейко та Владислава Луцкевича, продовжив свою освіту у Відні та деякий час провів в Мюнхенській академії з Отто Зайцем. Художник малював передусім акварелі із зображенням міських краєвидів, архітектурні ансамблі (жанр європейського живопису “ведута”).

Stanisław Tondos (1854–1917) – był polskim malarzem pejzażystą. Po ukończeniu gimnazjum w latach 1869–1875 studiował w Szkole Sztuk Pięknych pod kierunkiem Jana Matejki i Władysława Luszczkiewicza, kontynuował naukę w Wiedniu i spędził pewien czas w Akademii Monachijskiej u Otto Seitzera. Artysta malował głównie akwarele przedstawiające pejzaże miejskie i zespoły architektoniczne (weduty).

Фото: Станіслав Тондос
Світлина походить із <https://polska-org.pl>

Foto: Stanisław Tondos
Zdjęcie pochodzi z <https://polska-org.pl>

Войцех Коссак (1857–1942 рр.) – польський художник, провідний представник течії історичного та батального живопису, витриманого у реалістичних традиціях, син художника Юліуша Коссака, батько художника Єжи Коссака, поетеси Марії Павліковської-Ясножевської та письменниці Магдалени Самозванець. Навчався у Кракові, Мюнхені та Парижі. З 1916 р. – викладач Школи образотворчих мистецтв у Варшаві. Писав історичні та батальні сцени, головним чином періоду наполеонівських війн і повстання 1830 року, а також портрети і картини на військову тематику, які користувалися великим успіхом.

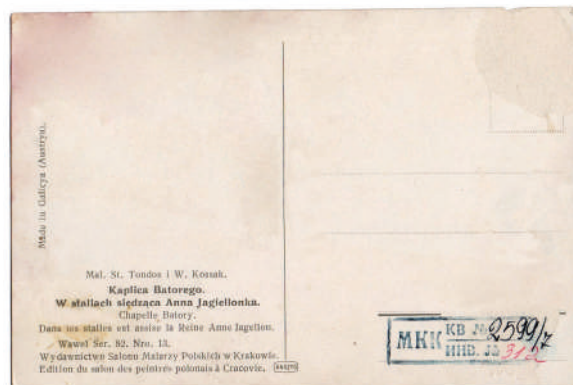
Wojciech Kossak (1857–1942) – był polskim malarzem, czołowym przedstawicielem nurtu malarstwa historyczno-batalistycznego, utrzymanego w tradycjach realistycznych. Syn malarza Juliusza Kossaka, ojciec artysty Jerzego Kossaka, poetki Marii Pawlikowskiej-Jasnożewskiej i pisarki Magdaleny Samozwaniec. Studiował w Krakowie, Monachium i Paryżu. Od 1916 roku był nauczycielem w Szkole Sztuk Pięknych w Warszawie. Malował cieszące się dużym powodzeniem sceny historyczne i batalistyczne, głównie z okresu wojen napoleońskich i powstania 1830 r., a także portrety i obrazy o tematyce wojskowej.

Фото: Войцех Коссак
Світлина походить із Національної бібліотеки у Варшаві <https://polona.pl>

Foto: Wojciech Kossak
Zdjęcie pochodzi z Biblioteki Narodowej w Warszawie <https://polona.pl>

Серія поштових карток «Коштовності Кракова» складається з 24 акварелей, які написані 1886 р. Войцехом Коссаком спільно зі Станіславом Тондосом. Коссак завжди малював людей, Тондос «відповідав» за будівлі. Таким чином художники прославляли польських правителів та архітектурну спадщину Польщі. Станіслав був прихильником популяризації мистецтва за допомогою листівок, його роботи поширювались у цій формі видавництвом Салону Польських Художників.

Seria pocztówek «Skarby Krakowa» składa się z 24 akwarel namalowanych w 1886 roku przez Wojciecha Kossaka we współpracy ze Stanisławem Tondosem. Kossak zawsze malował ludzi, podczas gdy Tondos był odpowiedzialny za budynki. W ten sposób gloryfikowali polskich władców i architektoniczne dziedzictwo Polski. Stanisław był zwolennikiem promowania sztuki za pomocą pocztówek, a jego prace były dystrybuowane w tej formie przez wydawnictwo Salonu Malarzy Polskich.

Назва: переклад з польської – «Художники Станіслав Тондос та Войцех Коссак. “Каплиця Баторія. На лаві сидить Анна Ягеллонка”».

Час і місце виготовлення: 1905–1918 рр., друкарня «ANCZYC», м. Краків, Польща.

Розміри: 13,7 × 9,1 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на малюнку зображена каплиця Баторія на Вавелі, також відома як каплиця святої Марії – каплиця-усипальниця, що знаходиться у Вавельському соборі в Кракові.

Перша готична каплиця, була побудована близько 1380–1390 рр. на кошти єпископа Яна Радліци.

У 1594–1595 рр. каплиця була перебудована за наказом королеви Польщі Анни Ягеллонки (1523–1596 рр.) на каплицю-усипальню її чоловіка польського короля Стефана Баторія (1533–1586 рр.).

Анна Ягеллонка – дочка Сигізмунда I Старого і Бони Сфорца, королева польська та з 1575 року велика княгиня литовська. Після весілля зі Стефаном Баторієм шістдесятитрирічна королева жила майже постійно у Варшаві, де найсприятливішим чином впливала на оточуючих. Особливо вона дбала про Варшаву, яка завдячує їй багатьма архітектурними спорудами. Втративши чоловіка вона вплинула на те, що на польський престол був обраний її племінник, Сигізмунд III Ваза.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією навпіл. Під роздільною лінією напис польською мовою – «Anczyc». На лівому полі листівки польською та французькою мовами надруковано імена художників, назву картини та назву видавництва. На лівому краю листівки вертикальний напис англійською мовою, переклад – «Виготовлено в Галіції (Австрія)». Серія та номер листівки – 82/13. На адресному полі – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 2599/2 та номером інвентарного запису 307. Листівка не надсилалась.

Tytuł: «malarze Stanisław Tondos i Wojciech Koszak. “Kaplica Batorego. W stallach siedząca Anna Jagiellonka”».

Czas i miejsce powstania: 1905–1918, drukarnia «ANCZYC» Kraków, Polska.

Wymiary: 13,7 × 9,1 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie przedstawiono Kaplicę Batorego na Wawelu, zwaną również Kaplicą Mariacką, kaplicę grobową znajdującą się w Katedrze Wawelskiej w Krakowie.

Pierwsza gotycka kaplica została zbudowana około 1380-1390 roku na koszt biskupa Jana Radlicy.

W latach 1594–1595 kaplica została przebudowana na polecenie królowej Anny Jagiellonki (1523–1596) na kaplicę grobową jej męża, króla Stefana Batorego (1533–1586).

Anna Jagiellonka była córką Zygmunta I Starego i Bony Sforzy, królową Polski i wielką księżną litewską od 1575 roku. Po ślubie ze Stefanem Batorem sześcioletnia królowa zamieszkała niemal na stałe w Warszawie, gdzie wywierała niezwykle korzystny wpływ na wszystkich wokół. Szczególnie dbała o Warszawę, która zawdzięcza jej wiele budowli architektonicznych. Po utracie męża była głównie odpowiedzialna za wybór na tron polski swojego bratanka, Zygmunta III Wazy.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: na lewym marginesie pocztówki wydrukowano tytuł obrazu i nazwiska artystów w języku polskim i francuskim. Na lewej krawędzi pocztówki znajduje się pionowy napis w języku angielskim, przetłumaczony jako – «Wykonane w Galicji (Austria)». Seria i numer pocztówki – 82, 13. Na polu adresowym pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 2599/2 i numerem wpisu inwentarzowego 307. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «“Вавель” малюнок Станіслава Тондоса та Войцеха Коссака».

Час і місце виготовлення: 1906–1918 рр., друкарня «Акрополь», м. Краків, Польща.

Розміри: 13,5 × 8,7 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці розміщено репродукцію картини, на якій зображена в'їзна брама Вазів (вид з двору), що входила до укріплень Вавельського замку. Брама побудована близько 1590 року Сигізмундом III Вазою на місці готичної споруди воріт. Брама має три яруси та оздоблена рустом, поряд розташовані будівлі капітули та кафедрального собору.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена на дві частини роздільною лінією у вигляді тексту на польській мові, переклад – «Видавництво Салону Польських Художників. Копіювання заборонено». Під роздільною лінією напис польською, переклад – «“Акрополь” Краків». На лівому полі листівки польською та французькою мовами надруковано назву картини та імена художників. В правому верхньому куті напис на англійській мові, переклад – «Надруковано в Польщі». Серія та номер листівки – 83/1.

На адресному полі – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 2599 та номером інвентарного запису 305. Листівка не надсилалась.

Титул: «“Wawel” Stanisława Tondosa i Wojciecha Kossaka».

Час i miejsce powstania: 1906–1918, drukarnia «Akropol», Kraków, Polska.

Wymiary: 13,5 × 8,7 cm.

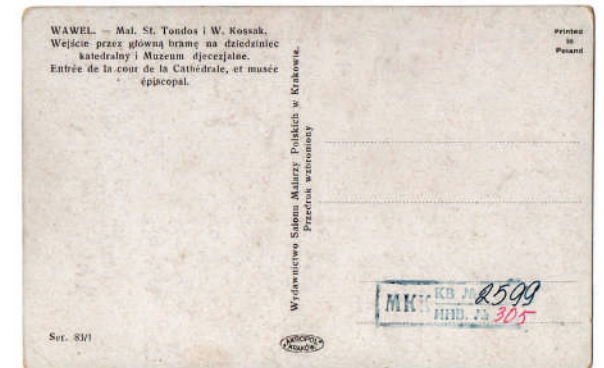
Technika wykonania: druk offsetowy.

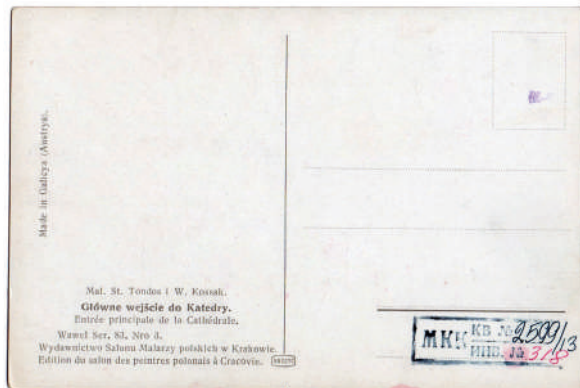
Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: reprodukcja obrazu przedstawiającego bramę wjazdową Wazy (widok od strony dziedzińca), która była częścią fortyfikacji Zamku Królewskiego na Wawelu.

Została zbudowana około 1590 roku przez Zygmunta III Wazę na miejscu bramy gotyckiej. Brahma ma trzy kondygnacje i jest ozdobiona boniowaniem. W pobliżu znajdują się budynki kapitulacza i katedry.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona na dwie części pionowym tekstem – «Wyдавництво Салону Артystів Польских в Кракові. Przedruk wzbroniony». W dolnym środku nazwa drukarni «Akropol» Kraków. Seria i numer pocztówki – 83/1. Na polu adresowym pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 2599 i numerem wpisu inwentarzowego 305. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Художники Станіслав Тондос та Войцех Коссак. «Головний вхід до собору»».

Час і місце виготовлення: 1906–1918 рр., друкарня «ANCZYC», м. Краків, Польща.

Розміри: 13,8 × 9,2 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: репродукція картини «Головний вхід до собору». Собор святих Станіслава і Вацлава, що в м. Краків, також відомий як Вавельська катедр. На малюнку зображено вхід до Вавельського собору із заходу, з собору виходять нащадки Сигізмунда I Старого і Бони Сфорца – Анна Ягеллонка (1523–1596 рр.) зі своїм братом Сигізмундом Августом (1520–1572 рр.), королева та король Польщі.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією навпіл. Під роздільною лінією напис польською – «Anczyc». На лівому полі листівки польською та французькою мовами надруковано назву картини та імена художників. На лівому краю листівки вертикальний напис англійською мовою, переклад – «Виготовлено в Галіції (Австрія)». Серія та номер листівки – 83/3. На адресному полі – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 2599/133 та номером інвентарного запису 318. Листівка не надсилалась.

Tytuł: «malarze Stanisław Tondos i Wojciech Koszak. «Główny wjazd do katedry»».

Czas i miejsce powstania: 1906–1918, drukarnia «ANCZYC» Kraków, Polska.

Wymiary: 13,8 × 9,2 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: reprodukcja obrazu «Główny wjazd do katedry». Katedra Świętych Stanisława i Wacława, znana również jako Katedra Wawelska w Krakowie. Obraz przedstawia wjazd do Katedry Wawelskiej od strony zachodniej. Anna Jagiellonka (1523–1596) i jej brat Zygmunt August (1520–1572), potomkowie Zygmunta I Starego i Bony Sforzy, królowej i króla Polski, wychodzą z katedry.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona na pół linią podziału. Dolny środek: «Anczyc». Na lewym marginesie pocztówki wydrukowano tytuł obrazu i nazwiska artystów w języku polskim i francuskim. Na lewej krawędzi pocztówki znajduje się pionowy napis w języku angielskim, przetłumaczony jako – «Wykonane w Galicji (Austria)». Seria i numer pocztówki – 83/3. Na polu adresowym pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 2599/133 i numerem wpisu inwentarzowego 318. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Художники Станіслав Тондос та Войцех Коссак. “Хрест із саркофагом Казимира Ягеллончика, різьблений Вітом Ствошем”».

Час і місце виготовлення: 1905–1918 рр., друкарня «ANCZYC», м. Краків, Польща.

Розміри: 13,7 × 9,2 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на зображенні мармуровий саркофаг Казимира IV Ягеллончика у кафедральному соборі на Вавелі (близько 1492 року), м. Краків.

Казимир Ягеллончик (1427–1492 рр.) – син короля польського Владислава II Ягайла та Софії Гольшанської, великий князь литовський (1440–1492 рр.) та король польський (1447–1492 рр.).

Саркофаг створено Вітом Ствошем (1448–1533 рр.). Віт Ствош – німецький та польський скульптор, графік і живописець, видатний представник пізньої готики.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією навпіл. Під роздільною лінією напис польською – «Anczyc». На лівому полі листівки польською та французькою мовами надруковано назву картини та імена художників. На лівому краю листівки вертикальний напис англійською мовою, переклад – «Виготовлено в Галіції (Австрія)». На адресному полі – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 2599/4 та номером інвентарного запису 309. Листівка не надсилалась.

Тytuł: «Malarze Stanisław Tondos i Wojciech Koszak. “Krzyża wraz z sarkofagiem Kazimierza Jagiellończyka, dłuta Wita Stwosza”».

Czas i miejsce powstania: 1905–1918, drukarnia «ANCZYC» Kraków, Polska.

Wymiary: 13,7 × 9,2 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

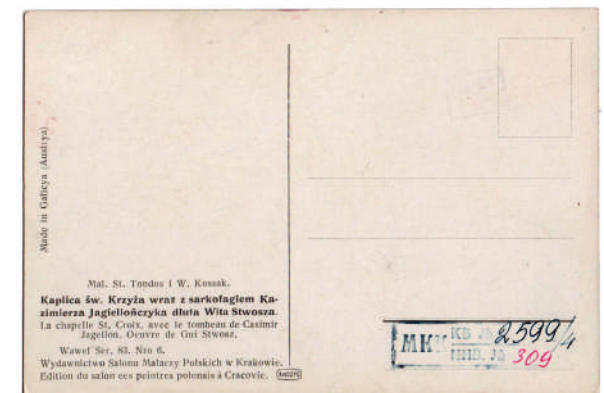
Stan zachowania: «dobry».

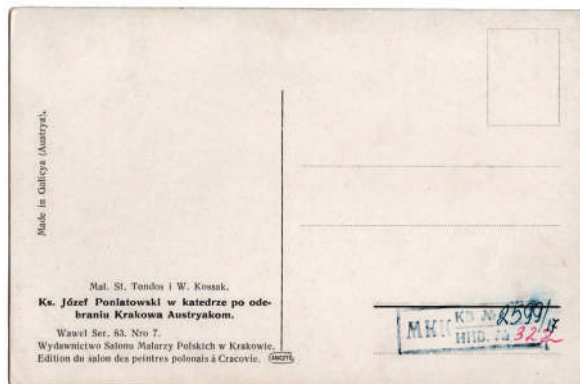
Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie przedstawiono marmurowy sarkofag Kazimierza Jagiellończyka w katedrze na Wawelu (ok. 1492 r.) w Krakowie.

Kazimierz Jagiellończyk (1427–1492). Syn Władysława II Jagiełły i Zofii Holenderskiej, wielki książę litewski (1440–1492) i król Polski (1447–1492), władca i dziad Rusi.

Autorem sarkofagu jest Wit Stwosz (1448–1533), niemiecki i polski rzeźbiarz, grafik i malarz, wybitny przedstawiciel późnego gotyku.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona na pół linią podziału. Dolny środek: «Anczyc». Na lewym marginesie pocztówki wydrukowano tytuł obrazu i nazwiska artystów w języku polskim i francuskim. Na lewej krawędzi pocztówki znajduje się pionowy napis w języku angielskim, przetłumaczony jako – «Wykonane w Galicji (Austria)». Na polu adresowym pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 2599/4 i numerem wpisu inwentarzowego 309. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Художники Станіслав Тондос та Войцех Коссак. “Юзеф Понятовський у соборі після звільнення Кракова від австрійців”».

Час і місце виготовлення: 1905–1918 рр., друкарня «ANCZYC», м. Краків, Польща.

Розміри: 13,9 × 9,2 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на зображенні Юзеф Антоні Понятовський (1763–1813 рр.) – польський генерал, маршал Франції, племінник польського короля Станіслава Августа Понятовського, – у Вавельському соборі св. Станіслава і Вацлава після звільнення Кракова від австрійських військ.

В 1809–1815 рр. м. Краків належало до Варшавського герцогства, як столиця департаменту. 14 квітня 1809 року Варшавське князівство зазнало нападу Австрійської імперії. На окупованій території Речі Посполитої розпочалося національно-визвольне повстання. Польські збройні сили під командуванням військового міністра князя Юзефа Понятовського звільнили Люблін, Сандомир, Замостья, Львів та Краків.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією навпіл. Під роздільною лінією напис польською – «Anczyc». На лівому полі листівки польською та французькою мовами надруковано назву картини та імена художників. На лівому краю листівки вертикальний напис англійською мовою, переклад – «Виготовлено в Галиції (Австрія)». Серія та номер листівки – 83/7. На адресному полі – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 2599/17 та номером інвентарного запису 322. Листівка не надсилалась.

Tytuł: «Malarze Stanisław Tondos i Wojciech Koszak. “Józef Poniatowski w katedrze po odebraniu Krakowa Austryakom”».

Czas i miejsce powstania: 1905–1918, drukarnia «ANCZYC» Kraków, Polska.

Wymiary: 13,9 × 9,2 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie przedstawiony jest Józef Antoni Poniatowski (1763–1813), polski generał i marszałek Francji. Bratanek króla Polski Stanisława Augusta Poniatowskiego w katedrze wawelskiej św. Stanisława i Wacława po odebraniu Krakowa od wojsk austriackich.

W latach 1809–1815 Kraków był częścią Księstwa Warszawskiego jako stolica departamentu. 14 kwietnia 1809 r. Księstwo Warszawskie zostało zaatakowane przez Cesarstwo Austriackie. W zamian na okupowanym terytorium Rzeczypospolitej Obojga Narodów rozpoczęło się powstanie narodowyzwolenicze. Siły polskie pod dowództwem ministra wojny księcia Józefa Poniatowskiego zdobyły Lublin, Sandomierz, Zamość, Lwów i Kraków.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona na pół linią podziału. Dolny środek: «Anczyc». Na lewym marginesie pocztówki wydrukowano tytuł obrazu i nazwiska artystów w języku polskim i francuskim. Na lewej krawędzi pocztówki znajduje się pionowy napis w języku angielskim, przetłumaczony jako – «Wykonane w Galicji (Austria)». Seria i numer pocztówki – 83/7. Na polu adresowym pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 2599/17 i numerem wpisu inwentarzowego 322. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Художники Станіслав Тондос та Войцех Косак “Каплиця святого Станіслава та вид на каплицю Сигізмунда”».

Час і місце виготовлення: 1905–1918 рр., друкарня «ANCZYC», м. Краків, Польща.

Розміри: 14 × 9,3 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на зображенні Собор святих Станіслава і Вацлава – катедральний храм XI ст., розташований на території Вавельського королівського палацу. Собор названий на честь князя чеського Святого Вацлава I та польського єпископа-мученика Святого Станіслава (Щепановського).

Через вхідну браму собору видно каплицю Сигізмунда (1519-1533 рр.), одну з дев’ятнадцяти каплиць Вавельської катедрі.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією навпіл. Під роздільною лінією напис польською – «Anczyc». На лівому полі листівки польською та французькою мовами надруковано назву картини та імена художників. На лівому краю листівки вертикальний напис англійською мовою, переклад – «Виготовлено в Галіції (Австрія)». Серія та номер листівки – 83/8. В правому верхньому куті – місце для марки пусте але з двома штемпелями: верхній «M-43», нижній « $\frac{M}{45-21}$ ».

На адресному полі – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 2599/1 та номером інвентарного запису 317. Листівка не надсилалась.

Титул: «Malarze Stanisław Tondos i Wojciech Kosak. “Kaplica św. Stanisława i widok na kaplicę Zygmuntowską”».

Час і місце powstania: 1905–1918, drukarnia «ANCZYC» Kraków, Polska.

Wymiary: 14 × 9,3 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

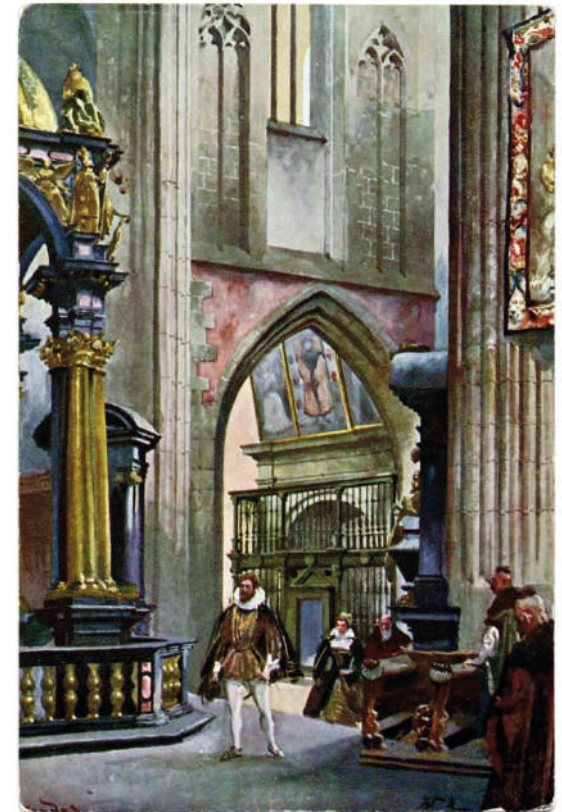
Stan zachowania: «dobry».

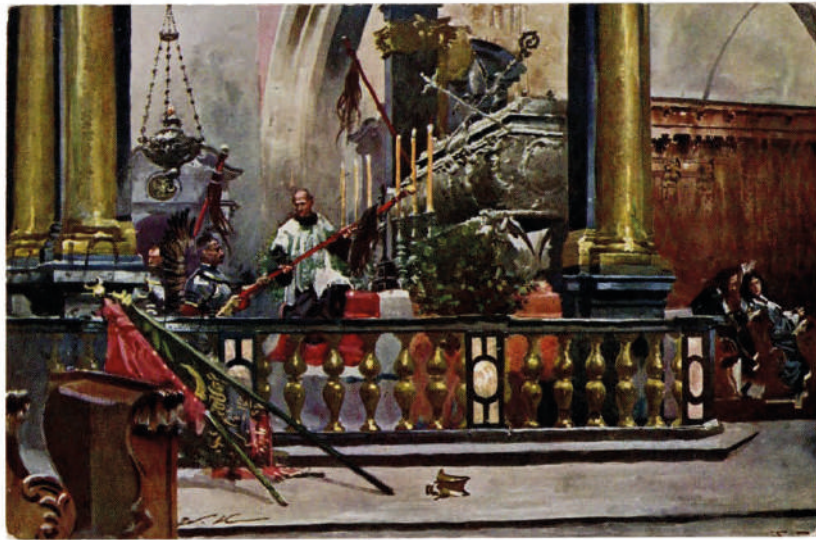
Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie przedstawiona jest Katedra Świętych Stanisława i Waclawa, kościół katedralny z XI wieku znajdujący się na terenie Pałacu Królewskiego na Wawelu. Katedra nosi imię księcia czeskiego Waclawa I oraz polskiego biskupa i męczennika świętego Stanisława (Szczepanowskiego).

Od strony wyjścia z katedry można zobaczyć Kaplicę Zygmuntowską (1519–1533), jedną z dziewiętnastu kaplic katedry wawelskiej.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona na pół linią podziału. Dolny środek: «Anczyc». Na lewym marginesie pocztówki wydrukowano tytuł obrazu i nazwiska artystów w języku polskim i francuskim. Na lewej krawędzi pocztówki znajduje się pionowy napis w języku angielskim, przetłumaczony jako – «Wykonane w Galicji (Austria)». Seria i numer pocztówki – 83/8. W lewym górnym rogu znajduje się puste miejsce na znaczek, ale z dwoma stemplami. Górny to «M-43», dolny to « $\frac{M}{45-21}$ ».

Na polu adresowym pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępna 2599/1 i numerem wstępnej inwentarzowej 317. Pocztówka nie została

Назва: переклад з польської – «Художники Станіслав Тондос та Войцех Коссак. Покладання бунчуків здобутих під Віднем до труни святого Станіслава».

Час і місце виготовлення: 1905–1918 рр., друкарня «ANCZYC», м. Краків, Польща.

Розміри: 13,8 × 9 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на зображенні покладання священником трофейних бунчуків після Віденської битви до гробниці святого Станіслава, що знаходиться у кафедральному соборі Вавеля.

Могила святого Станіслава служила місцем, куди королі приносили трофеї після битви, в даному випадку, після Віденської битви, що відбулася 12 вересня 1683 року під Віднем між польсько-імперськими військами під командуванням короля Яна III Собеського та армією Османської імперії під командуванням візира Кара Мустафи. Битва стала переломною подією у війні – вона завершилася поразкою османів, які відтоді перейшли до оборони та припинили становити загрозу для християнської частини Європи.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією навпіл. Під роздільною лінією напис польською – «Anczyc». На лівому полі листівки польською та французькою мовами надруковано назву картини та імена художників. На лівому краю листівки вертикальний напис англійською мовою, переклад – «Виготовлено в Галіції (Австрія)». Серія та номер листівки – 83/9. На адресному

полі – штамп музею з номером запису у Книзі вступу 2599/2 та номером інвентарного запису 307. Листівка не надсилалась.

Титул: tłumaczenie z języka polskiego – «Malarze Stanisław Tondos i Wojciech Kossak. Składanie buńczuków zdobytych pod Wiedniem u trumny św. Stanisława».

Час і місце powstania: 1905-1918, drukarnia «ANCZYC» Kraków, Polska.

Wymiary: 13,8 × 9 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

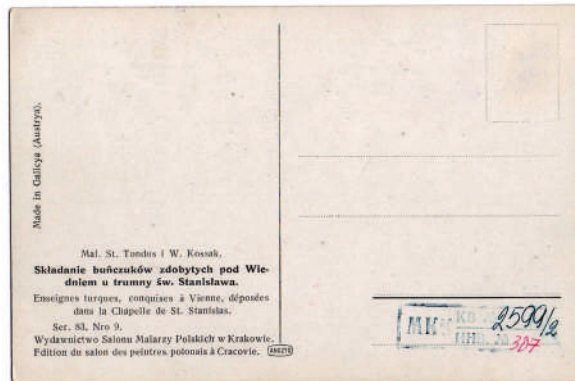
Stan zachowania: «dobry».

Опис strony artystycznej kartki pocztowej: на obrazie widać księdza składającego buńczuki po bitwie pod Wiedniem przy grobie św. Stanisława w katedrze na Wawelu.

Grób św. Stanisława był miejscem, do którego królowie przynosili swoje trofea po bitwie. W tym przypadku po Wiedeńskiej Bitwie, która miała miejsce 12 września 1683 roku pod Wiedniem pomiędzy polskimi siłami cesarskimi pod dowództwem króla Jana III Sobieskiego a armią osmańską pod dowództwem wezyra Kara Mustafy.

Bitwa była punktem zwrotnym w wojnie, ponieważ doprowadziła do klęski Osmanów, którzy od tego czasu przeszli do defensywy i przestali stanowić zagrożenie dla chrześcijańskiej części Europy.

Опис strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona na pół linią podziału. Dolny środek: «Anczyc». Na lewym marginesie pocztówki wydrukowano tytuł obrazu i nazwiska artystów w języku polskim i francuskim. Na lewej krawędzi pocztówki znajduje się pionowy napis w języku angielskim, przetłumaczony jako – «Wykonane w Galicji (Austria)». Seria i numer pocztówki – 83/9. Na polu adresowym pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 2599/2 i numerem wpisu inwentarzowego 307. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Художники Станіслав Тондос та Войцех Коссак “Король Ян Казімеж спускається зі сходів, що ведуть до трону”».

Час і місце виготовлення: 1905–1918 рр., друкарня «ANCZYC», м. Краків, Польща.

Розміри: 13,7 × 9,1 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на зображенні Ян Казимир (1609–1672 рр.), що спускається сходами з трону. Він був старшим з виживших синів короля Сигізмунда III від його другого шлюбу з Констанцією Габсбург, і останнім нащадком з династії Ваза, що народилися в краківському замку Вавель, який був королівською резиденцією до перенесення столиці до Варшави. Ян Казимир – король Речі Посполитої (1648–1668 рр.) й титулярний король Швеції (до 1660 р.).

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією навпіл. Під роздільною лінією – напис польською – «Anczyc». На лівому полі листівки польською та французькою мовами надруковано назву картини та імена художників. На лівому краю листівки вертикальний напис англійською мовою, переклад – «Виготовлено в Галіції (Австрія)». Серія та номер листівки – 83/10. На адресному полі – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 2599/1 та номером інвентарного запису 306. Листівка не надсилалась.

Tytuł: tłumaczenie z języka polskiego – «Malarze Stanisław Tondos i Wojciech Kossak. “Król Jan Kazimierz zstępuje z stopni prowadzących do tronu».

Czas i miejsce powstania: 1905–1918, drukarnia «ANCZYC» Kraków, Polska.

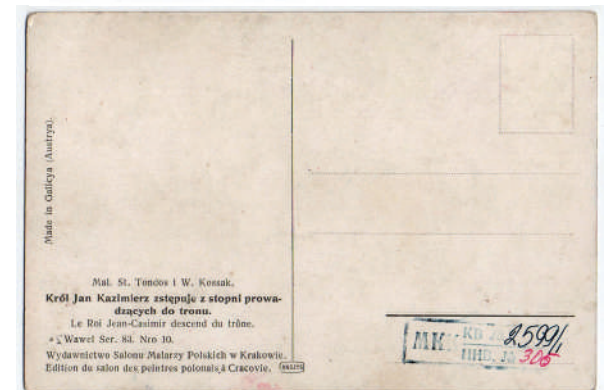
Wymiary: 13,7 × 9,1 cm.

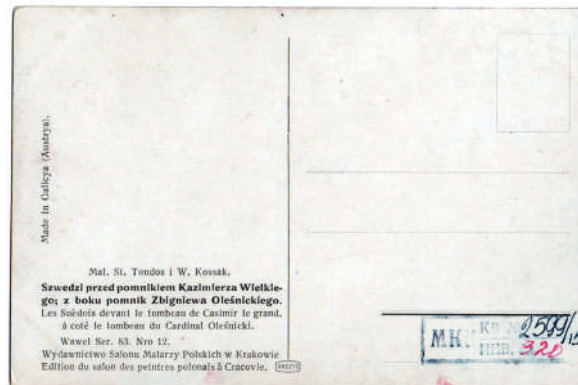
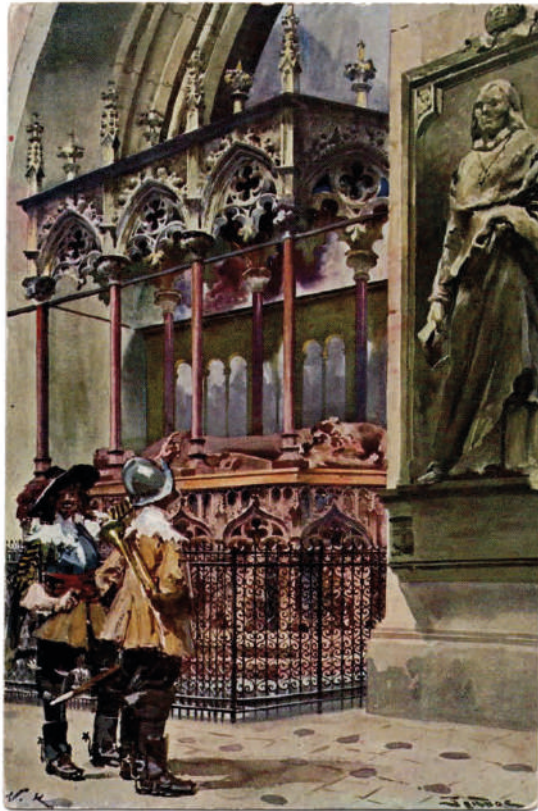
Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie widać Jana Kazimierza (1609–1672) schodzącego po schodach z tronu. Był najstarszym żyjącym synem króla Zygmunta III z jego drugiego małżeństwa z Konstancją Habsburżanką i ostatnim z dynastii Wazów, który urodził się na krakowskim Wawelu, który był rezydencją królewską do czasu przeniesienia stolicy do Warszawy. Jan Kazimierz, król Rzeczypospolitej Obojga Narodów (1648–1668) i tytułarny król Szwecji (do 1660).

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona na pół linią podziału. Dolny środek: «Anczyc». Na lewym marginesie pocztówki wydrukowano tytuł obrazu i nazwiska artystów w języku polskim i francuskim. Na lewej krawędzi pocztówki znajduje się pionowy napis w języku angielskim, przetłumaczony jako – «Wykonane w Galicji (Austria)». Seria i numer pocztówki – 83/10. Na polu adresowym pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 2599/1 i numerem wpisu inwentarowego 306. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Художники Станіслав Тондос та Войцех Коссак. «Шведи перед пам'ятником Казимиру Великому; збоку пам'ятник Збігневу Олесницькому»».

Час і місце виготовлення: 1905–1918 рр., друкарня «ANCZYC», м. Краків, Польща.

Розміри: 13,7 × 9,1 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на зображенні надгробок Казимира III Великого у Вавельському соборі святих Станіслава і Вацлава. Казимир Великий (1310–1370 рр.) – король Польщі (1333–1370 рр.), син Владислава Локетка та Ядвіги. Казимир не хотів відставати від Європи в прикрасі міст, тому за його правління будівлі Кракова були перебудовані на кам'яні.

Поряд – барельєф у весь зріст, присвячений Збігневу Олесницькому (1389–1455 рр.), польському церковному та державному діячу.

Біля святинь стоять шведські солдати, таким чином художники символічно зобразили період Північної війни (1655–1660 рр.). З початком війни шведи швидко захопили більшу частину Польщі, взяли Краків й столицю держави місто Варшаву. Польські магнати та шляхта визнали владу Карла X, а польський король Ян II Казимир змушений був тікати в Сілезію. Загроза втрати незалежності й безчинства окупантів викликали підйом патризотизму польського народу. До початку 1656 року війська Карла X були майже повністю витіснені з території Польщі.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією навпіл. Під роздільною лінією напис польською – «Anczyc». На лівому полі листівки польською та французькою мовами надруковано назву картини та імена художників. На лівому краю листівки вертикальний напис англійською мовою, переклад – «Виготовлено в Галіції (Австрія)». Серія та номер листівки – 83/12. На адресному полі – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 2599/15 та номером інвентарного запису 320. Листівка не надсилалась.

Титул: tłumaczenie z języka polskiego – «Malarze Stanisław Tondos i Wojciech Kossak. «Szwedzi przed pomnikiem Kazimierza Wielkiego; z boku pomnik Zbigniewa Oleśnickiego»».

Czas i miejsce powstania: 1905–1918, drukarnia «ANCZYC» Kraków, Polska.

Wymiary: 13,7 × 9,1 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie widać nagrobek Kazimierza Wielkiego w katedrze wawelskiej pod wezwaniem świętych Stanisława i Wacława.

Kazimierz Wielki (1310–1370) był królem Polski (1333–1370), synem Władysława Łokietka i Jadwigi. Kazimierz nie chciał pozostać w tyle za Europą w dekoracji miast, więc za jego panowania Kракów został przebudowany w kamieniu.

W pobliżu znajduje się pełnoplastyczna płaskorzeźba poświęcona Zbigniewowi Oleśnickiemu (1389–1455), polskiej postaci kościelnej i państwowej.

W pobliżu kapliczek stoją żołnierze szwedzcy, w ten sposób malarze symbolicznie przedstawili okres wielkiej wojny północnej (1655–1660). W momencie wybuchu wojny Szwedzi szybko podbili większą część Polski, zajmując Kракów i stolicę – Warszawę. Polscy magnaci i szlachta uznali rządzą Karola X, a król Jan II Kazimierz został zmuszony do ucieczki na Śląsk. Groźba utraty niepodległości i oburzenie najeźdźców spowodowały patriotyczny zryw Polaków. Na początku 1656 r. wojska Karola X zostały niemal całkowicie wyparte z Polski.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona na pół linią podziału. Dolny środek: «Anczyc». Na lewym marginesie pocztówki wydrukowano tytuł obrazu i nazwiska artystów w języku polskim i francuskim. Na lewej krawędzi pocztówki znajduje się pionowy napis w języku angielskim, przetłumaczony jako – «Wykonane w Galicji (Austria)». Seria i numer pocztówki – 83/12. Na polu adresowym pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 2599/15 i numerem wpisu inwentarzowego 320. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Художники Станіслав Тондос та Войцех Коссак. “Каплиця Гармата. Збоку королева Марисенька молиться біля підніжжя вітваря святого Хреста за перемогу над турками”».

Час і місце виготовлення: 1905–1918 рр., друкарня «ANCZYC», м. Краків, Польща.

Розміри: 13,7 × 9,1 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: Каплиця Гармата присвячена святій Катерині Олександрійській, це одна з дев'ятнадцяти каплиць собору св. Станіслава та св. Вацлава в Кракові на Вавелі. Каплиця розташована у східному рукаві амбулаторію (коридору), між ризницею (з півночі) та каплицею Баторія (з півдня). Це мавзолей єпископа Пйотра (Петра) Гармати.

Королева Марисенька молиться біля вітваря з чорного мarmuru. Біля вітваря розташовані дві коринфські колони з позолоченими капітелями.

Повне ім'я королеви Марисеньки – Марія Казимира Луїза де Лагранж д'Аркен (1641–1716 рр.), дружина короля Польщі, великого князя Литовського і Руського Яна III Собеського.

Художники зобразили королеву, що молиться за чоловіка під час битви проти турок під Хотиним (1673 р.) в ході війни між Річчю Посполитою та Османською імперією (1672–1676 рр.).

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією навпіл. Під роздільною лінією напис польською – «Anczyc». На лівому полі листівки польською та французькою мовами надруковано назву картини та імена художників. На лівому краю листівки вертикальний напис англійською мовою, переклад – «Виготовлено в Галіції (Австрія)». Серія та номер листівки – 83/14. На адресному полі – штамп музею з номером запису у книзі надходжень 2599/8 та номером інвентарного запису 313. Листівка не надсилалась.

Титул: tłumaczenie z języka polskiego – «Malarze Stanisław Tondos i Wojciech Kossak. “Kaplica Gamrata. Z boku Królowa Marysienka modli się u stópni ołtarza św. Krzyża o zwycięstwo nad Turkami”».

Час і місце powstania: 1905–1918, drukarnia «ANCZYC» Kraków, Polska.

Wymiary: 13,7 × 9,1 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

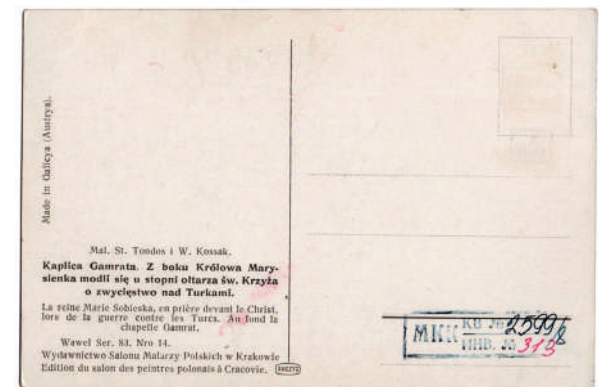
Opis strony artystycznej kartki pocztowej: Kaplica Gamrata poświęcona jest św. Katarzynie Aleksandryjskiej i jest jedną z dziewiętnastu kaplic katedry św. Stanisława i Wacława w Krakowie na Wawelu. Kaplica znajduje się we wschodnim ramieniu ambulatorium, pomiędzy zakrystią (od północy) a kaplicą Batorego (od południa). Jest to mauzoleum biskupa Piotra Gamraty.

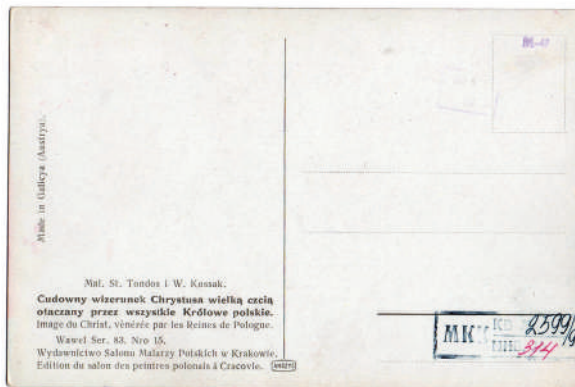
Królowa Marysienka modli się przy ołtarzu z czarnego marmuru. Obok ołtarza znajdują się dwie korynckie kolumny ze złożonymi kapitelami.

Pełne imię królowej Marysienki to Maria Casimira Louise de Lagrange d'Arceneaux (1641–1716), żona króla Polski, wielkiego księcia litewsko-ruskiego Jana III Sobieskiego.

Malarze przedstawili królową modlącą się za męża w bitwie z Turkami pod Chocimiem (1673) podczas wojny Rzeczypospolitej Obojga Narodów z Imperium Osmańskim (1672–1676).

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona na pół linią podziału. Dolny środek «Anczyc». Na lewym marginesie pocztówki wydrukowano tytuł obrazu i nazwiska artystów w języku polskim i francuskim. Na lewej krawędzi pocztówki znajduje się pionowy napis w języku angielskim, przetłumaczony jako – «Wykonane w Galicji (Austria)». Seria i numer pocztówki – 83/14. Na polu adresowym pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 2599/8 i numerem wpisu inwentarzewego 313. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Художники Станіслав Тондоста Войцех Коссака. «Чудотворний образ Христа, шанований всіма польськими королями»».

Час і місце виготовлення: 1905–1918 рр., друкарня «ANCZYC», м. Краків, Польща.

Розміри: 13,7 × 9,2 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: в кафедральному соборі святих Станіслава та Вацлава в кінці проходу до ризниці знаходиться вітвар в стилі бароко, в якому розміщено Чорне розп'яття Христа, власність Ядвіги Анжуйської (1374–1399 рр.), королеви Польщі, котра й привезла розп'яття до собору. Це розп'яття вважається чудотворним, пофарбоване в чорний колір, розміщене на срібному листовому тлі.

Біля вітваря Чорного Розп'яття молилася королева Марія Казимира, й отримала звістку про перемогу у Віденській битві 1683 року.

Чорне розп'яття Христа було шановане всіма польськими королевами.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією навпіл. Підроздільною лінією напис польською – «Anczyc». На лівому полі листівки польською та французькою мовами надруковано назву картини та імена художників. На лівому краю листівки вертикальний напис англійською мовою, переклад – «Виготовлено в Галиції (Австрія)». Серія та номер листівки – 83/15. В лівому верхньому куті місце для марки пусте, але зі штемпелем «М-47». На адресному полі – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 2599/9 та номером інвентарного запису 314. Листівка не надсилалась.

Tytuł: tłumaczenie z języka polskiego – «Malarze Stanisław Tondos i Wojciech Kossak. «Cudowny wizerunek Chrystusa wielką czcią otaczany przez wszystkie Królowe polskie»».

Czas i miejsce powstania: 1905–1918, drukarnia «ANCZYC» Kraków, Polska.

Wymiary: 13,7 × 9,2 cm.

Technika wykonania: друк offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: w katedrze świętych Stanisława i Wacława, na końcu przejścia do zakrystii, znajduje się barokowy ołtarz z Czarnym Ukrzyżowaniem Chrystusa, własnością Jadwigi Andegaweńskiej (1374–1399), królowej Polski, która przywoziła ukrzyżowanie do katedry. Ukrzyżowanie to uważane jest za cudowne, pomalowane na czarno i umieszczone na tle srebrnych liści.

Królowa Maria Kazimiera modliła się przed ołtarzem Czarnego Ukrzyżowanego i otrzymała wiadomość o zwycięstwie w bitwie pod Wiedniem w 1683 roku.

Czarne Ukrzyżowanie Chrystusa było czczone przez wszystkie polskie królowe.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona na pół linią podziału. Dolny środek: «Anczyc». Na lewym marginesie pocztówki wydrukowano tytuł obrazu i nazwiska artystów w języku polskim i francuskim. Na lewej krawędzi pocztówki znajduje się pionowy napis w języku angielskim, przetłumaczony jako – «Wykonane w Galicji (Austria)». Seria i numer pocztówki – 83/15. W lewym górnym rogu miejsce na znaczek jest puste, ale znajduje się tam stempel «M-47». Na polu adresowym pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 2599/9 i numerem wpisu inwentarzowego 314. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Художники Станіслав Тондос та Войцех Коссак. “Бічний неф з видом на каплицю цариці Софії. У центрі люк, що веде до склепу Міцкевича”».

Час і місце виготовлення: 1905–1918 рр., друкарня «ANCZYC», м. Краків, Польща.

Розміри: 13,7 × 9,2 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки:

на зображенні Кафедральний собор святого Станіслава та святого Вацлава на Вавелі – головний католицький храм Польщі.

На західному кінці північного проходу собору святого Станіслава та святого Вацлава, ліворуч від входу, знаходиться римо-католицька каплиця королеви Софії або Святої Трійці, побудована у 1431–1432 роках для королеви Софії Гольшанської (1405–1461 рр.) – литовської княжни, королеви Польщі, з 1422 р., четвертої й останньої дружини Владислава II Ягелла.

Люк в підлозі собору веде у підвал де знаходиться склеп національних пророків Польщі.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією навпіл. Під роздільною лінією напис польською – «Anczyc». На лівому полі листівки польською та французькою мовами надруковано назву картини та імена художників. На лівому краю листівки вертикальний напис англійською мовою, переклад – «Виготовлено в Галіції (Австрія)». Серія та номер листівки – 83/16. Місце для марки пусте але з двома штемпелями: верхній «M-45», нижній нерозбірливий. На адресному полі – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 2599/5 та номером інвентарного запису 310. Листівка не надсилалась.

Tytuł: tłumaczenie z języka polskiego – «Malarze Stanisław Tondos i Wojciech Kossak. “Boczna nawa z widokiem na kaplicę Królowej Zofii. W środku otwór prowadzący do krypty Mickiewicza”».

Czas i miejsce powstania: 1905–1918, drukarnia «ANCZYC» Kraków, Polska.

Wymiary: 13,7 × 9,2 cm.

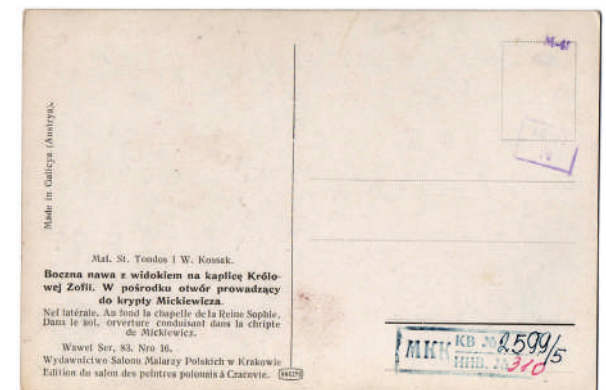
Technika wykonania: druk offsetowy.

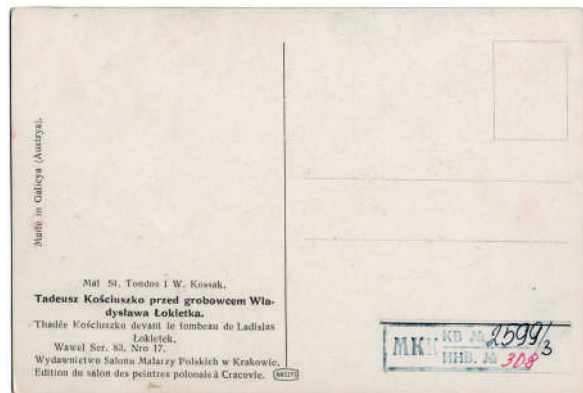
Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie widać katedrę św. Stanisława i św. Wacława na Wawelu, główny kościół katolicki w Polsce.

Na zachodnim krańcu nawy północnej katedry św. Stanisława i św. Wacława, na lewo od wejścia, znajduje się rzymskokatolicka kaplica królowej Zofii lub Świętej Trójcy. Kaplica została zbudowana w latach 1431–1432 dla królowej Zofii Golańskiej (1405–1461), księżniczki litewskiej, królowej Polski, a od 1422 r. czwartej i ostatniej żony Władysława Jagiełły. Właz w posadzce katedry prowadzi do podziemi, gdzie znajduje się krypta polskich proroków narodowych.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona na pół linią podziału. Dolny środek: «Anczyc». Na lewym marginesie pocztówki wydrukowano tytuł obrazu i nazwiska artystów w języku polskim i francuskim. Na lewej krawędzi pocztówki znajduje się pionowy napis w języku angielskim, przetłumaczony jako – «Wykonane w Galicji (Austria)». Seria i numer pocztówki 83/16. Miejsce na znaczek jest puste, ale znajdują się tam dwa stemple. Górna to «M-45», dolna jest nieczytelna. Na polu adresowym pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 2599/5 i numerem wpisu inwentarowego 310. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Художники Станіслав Тондос та Войцех Косак. «Тадеуш Костюшко перед могилою Владислава Локетєка»».

Час і місце виготовлення: 1905–1918 рр., друкарня «ANCZYC», м. Краків, Польща.

Розміри: 13,6 × 9,2 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на зображенні надгробок Владислава I Локетєка, що помер 2 березня 1333 року у Вавельському замку та був похований у Вавельському кафедральному соборі.

Владислав I Локетєк (1260 р. або 1261–1333 рр.) – великопольський князь, з 20 січня 1320 року – польський король. Період його правління став для Польщі історично важливим моментом, саме цьому королю належить заслуга об'єднання польських земель у цілісну державу.

Перед його могилою – Тадеуш Костюшко (1746–1817 рр.), польський військовий та політичний діяч, учасник Американської революції та провідник польського повстання 1794 року, національний герой Польщі, Білорусі, Литви та Сполучених Штатів, почесний громадянин Франції.

Польські художники символічно зобразили Тадеуша Костюшка, що прийшов вшанувати пам'ять короля.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією навпіл. Під роздільною лінією напис польською – «Anczyc». На лівому полі листівки польською та французькою мовами надруковано назву картини та імена художників. На лівому краю листівки вертикальний напис англійською мовою, переклад Anczyc «Виготовлено в Галіції (Австрія)». Серія та номер листівки – 83/17. На адресному полі – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 2599/3 та номером інвентарного запису 308. Листівка не надсилалась.

Tytuł: tłumaczenie z języka polskiego – «Malarze Stanisław Tondos i Wojciech Kossak. "Tadeusz Kościuszko przed grobowcem Władysława Łokietka"».

Czas i miejsce powstania: 1905–1918, drukarnia «ANCZYC» Kraków, Polska.

Wymiary: 13,6 × 9,2 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie przedstawiono nagrobek Władysława I Łokietka, który zmarł 2 marca 1333 r. w Zamku Królewskim na Wawelu i został pochowany w Katedrze Wawelskiej. Władysław I Łokietek (1260 lub 1261–1333) był wielkim księciem wielkopolskim, a od 20 stycznia 1320 r. królem Polski. Okres jego panowania był historycznie ważnym momentem dla Polski. Królowi temu przypisuje się zjednoczenie ziem polskich w jedno państwo.

Przed jego grobem spoczywa Tadeusz Kościuszko (1746–1817), polski wojskowy i polityk, uczestnik rewolucji amerykańskiej i przywódca polskiego powstania 1794 roku. Bohater narodowy Polski, Białorusi, Litwy i Stanów Zjednoczonych, honorowy obywatel Francji.

Polscy malarze symbolicznie przedstawili Tadeusza Kościuszkę przybywającego, aby uczcić pamięć króla.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona na pół linią podziału. Dolny środek: «Anczyc». Na lewym marginesie pocztówki wydrukowano tytuł obrazu i nazwiska artystów w języku polskim i francuskim. Na lewej krawędzi pocztówki znajduje się pionowy napis w języku angielskim, przetłumaczony jako – «Wykonane w Galicji (Austria)». Seria i numer pocztówki 83/17. Na polu adresowym pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 2599/3 i numerem wpisu inwentarzewego 308. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Художники Станіслав Тондос та Войцех Коссак “Саркофаг Владислава Варненчика”».

Час і місце виготовлення: 1905–1918 рр., друкарня «ANCZYC», м. Краків, Польща.

Розміри: 13,8 × 9,1 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на зображенні вельможі схиляються перед саркофагом Владислава Варненчика (Владислав III Варнійський) (1424–1444 рр.), короля Польщі (1434–1444 рр.) й Угорщини (під ім'ям Ласло V з 1440 р.), сина Владислава II Ягайло. Владислав III загинув захищаючи своє друге королівство – Угорщину від експансії турків, битва під Варною завершилася поразкою угорських військ і смертю володаря. Тіло короля не було знайдено, але в 1906 р. в Краківському кафедральному соборі святих Вацлава і Станіслава було встановлено символічний надгробок – кенотаф із зображенням юного короля.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією навпіл. Під роздільною лінією напис польською – «Anczyc». На лівому полі листівки польською та французькою мовами надруковано назву картини та імена художників. На лівому краю листівки вертикальний напис англійською мовою, переклад – «Виготовлено в Галіції (Австрія)». Серія та номер листівки – 83/18. На адресному полі – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 2599/16 та номером інвентарного запису 321. Листівка не надсилалась.

Tytuł: tłumaczenie z języka polskiego – «Malarze Stanisław Tondos i Wojciech Kossak. “Sarkofag Władysława Warneńczyka”».

Czas i miejsce powstania: 1905–1918, drukarnia «ANCZYC» Kraków, Polska.

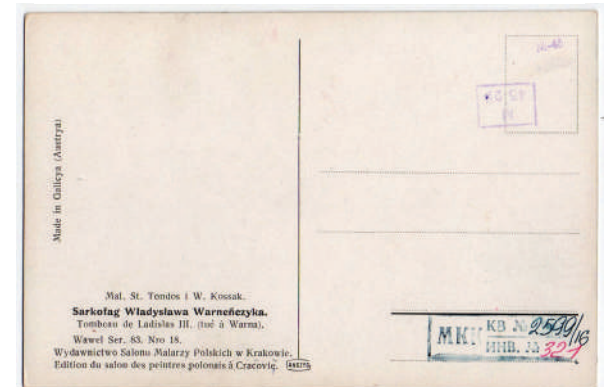
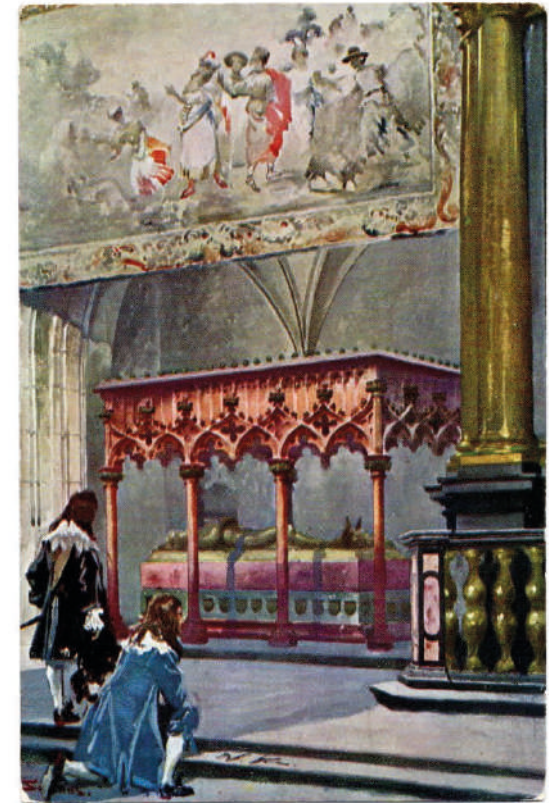
Wymiary: 13,8 × 9,1 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie widać szlachtę oddającą cześć przed sarkofagiem Władysława Warneńczyka (Władysław III Warneńczyk) (1424–1444). Król Polski (1434–1444) i Węgier (pod imieniem Laszlo V od 1440 r.). Syn Władysława II Jagiełły. Zginął broniąc swojego drugiego królestwa, Węgier, przed ekspansją turecką, która zakończyła się klęską wojsk węgierskich w bitwie pod Warną i śmiercią władcy. Ciało króla nigdy nie odnaleziono, ale w 1906 roku w katedrze świętych Wacława i Stanisława w Krakowie postawiono symboliczny nagrobek – cenotaf z wizerunkiem młodego władcy.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona na pół linią podziału. Dolny środek: «Anczyc». Na lewym marginesie pocztówki wydrukowano tytuł obrazu i nazwiska artystów w języku polskim i francuskim. Na lewej krawędzi pocztówki znajduje się pionowy napis w języku angielskim, przetłumaczony jako – «Wykonane w Galicji (Austria)». Seria i numer pocztówki 83/18. Na polu adresowym pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 2599/16 i numerem wpisu inwentarzowego 321. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Художники Станіслав Тондос та Войцех Коссак. “Царські гробниці”». **Час і місце виготовлення:** 1905–1918 рр., друкарня «ANCZYC», м. Краків, Польща.

Розміри: 13,7 × 9,2 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: задумом художників було зобразити королеву Марію Казимиру (1641–1716 рр.), що оплакує свого чоловіка короля Яна III Собеського (1629–1696 рр.) в оточенні свити, в крипті святого Леонарда XI ст. Але помилкою твору є те, що королева стоїть на колінах перед саркофагом Міхала Корибути Вишнівського (1640–1673 рр.), а гроб Яна III Собеського знаходиться на задньому плані зображення, під стіною. Також помилкою є те, що зображений саркофаг був виготовлений на честь соті річниці Віденської перемоги (1783 р.) – король Станіслав Август доручив своєму попереднику виготовити новий саркофаг із чорного мармуру, з позолоченим оздобленням і монограмою короля, оповитою змією-уроборосом.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією навпіл. Під роздільною лінією напис польською – «Anczyc». На лівому полі листівки польською та французькою мовами надруковано назву картини та імена художників. На лівому краю листівки вертикальний напис англійською мовою, переклад – «Виготовлено в Галіції (Австрія)». Серія та номер листівки – 83/19. В правому верхньому куті місце для марки пусте але зі штемпелем «М-45». На адресному полі – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 2599/10 та номером інвентарного запису 315. Листівка не надсилалась.

Титул: tłumaczenie z języka polskiego – «Malarze Stanisław Tondos i Wojciech Kossak. “Grobry królewskie”».

Час і місце powstania: 1905–1918, drukarnia «ANCZYC» Kraków, Polska.

Wymiary: 13,7 × 9,2 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Опис strony artystycznej kartki pocztowej: w zamierzeniu malarzy było przedstawienie królowej Marii Kazimiery (1641–1716), w otoczeniu orszaku, oplakującej pochówek swojego męża, króla Jana III Sobieskiego (1629–1696), w krypcie świętego Leonarda XI wieku. Błąd w dziele polega jednak na tym, że królowa klęczy przed sarkofagiem Michała Córybuta Wyszniwieckiego (1640–1673), podczas gdy trumna Jana III Sobieskiego znajduje się w tle obrazu, pod ścianą. Ale znowu, przedstawiony sarkofag powstał dla uczczenia setnej rocznicy zwycięstwa wiedeńskiego (1783 r.), kiedy to król Stanisław August zlecił swemu poprzednikowi wykonanie nowego sarkofagu z czarnego marmuru, ze złożoną dekoracją i monogramem króla, oplecionego wężem ouroborosem.

Опис strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona na pół linią podziału. Dolny środek: «Anczyc». Na lewym marginesie pocztówki wydrukowano tytuł obrazu i nazwiska artystów w języku polskim i francuskim. Na lewej krawędzi pocztówki znajduje się pionowy napis w języku angielskim, przetłumaczony jako – «Wykonane w Galicji (Austria)». Seria i numer pocztówki 83/19. W lewym górnym rogu miejsce na znaczek jest puste, ale znajduje się tam stempel «М-47». Na polu adresowym pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 2599/10 i numerem wpisu inwentarzowego 315. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Художники Станіслав Тондос та Войцех Коссак. “Аркада королівського палацу. Пруссаки у Вавельському замку, XVIII ст.”».

Час і місце виготовлення: 1905–1918 рр., друкарня «ANCZYC», м. Краків, Польща.

Розміри: 13,7 × 9,2 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на зображенні багатоярусні аркади в стилі італійського ренесансу внутрішнього дворику замку на Вавелі. Крокуючі військові – солдати пруської армії, що завоювали замок в 1794 році.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією навпіл. Під роздільною лінією напис польською – «Anczyc». На лівому полі листівки польською та французькою мовами надруковано назву картини та імена художників. На лівому краю листівки вертикальний напис англійською мовою, переклад – «Виготовлено в Галіції (Австрія)». Серія та номер листівки – 83/20. На адресному полі – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 2599/14 та номером інвентарного запису 319. Листівка не надсилалась.

Tytuł: tłumaczenie z języka polskiego – «Malarze Stanisław Tondos i Wojciech Kossak. “Krużganki pałacu królewskiego. Prusacy na Wawelu w XVIII wieku”».

Czas i miejsce powstania: 1905–1918, drukarnia «ANCZYC» Kraków, Polska.

Wymiary: 13,7 × 9,2 cm.

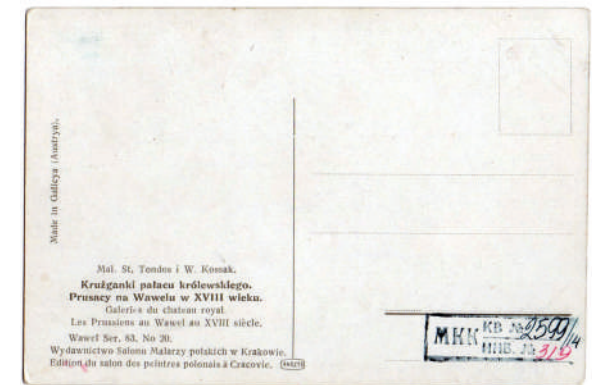
Technika wykonania: druk offsetowy.

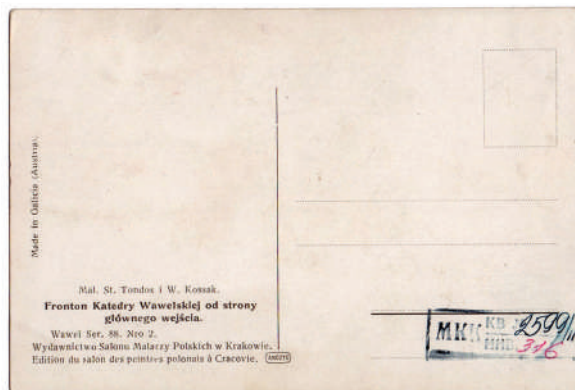
Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej:

Na obrazie widać wielopoziomowe arkady w stylu włoskiego renesansu na dziedzińcu zamku na Wawelu. Maszerujący żołnierze to żołnierze armii pruskiej, którzy zdobyli zamek w 1794 roku.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona na pół linią podziału. Dolny środek: «Anczyc». Na lewym marginesie pocztówki wydrukowano tytuł obrazu i nazwiska artystów w języku polskim i francuskim. Na lewej krawędzi pocztówki znajduje się pionowy napis w języku angielskim, przetłumaczony jako – «Wykonane w Galicji (Austria)». Seria i numer pocztówki 83/20. Na polu adresowym pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 2599/14 i numerem wpisu inwentarzowego 319. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Художники Станіслав Тондос та Войцех Коссак “Головний вхід до Вавельського собору”».

Час і місце виготовлення: 1905–1918 рр., друкарня «ANCZYC», м. Краків, Польща

Розміри: 13,8 × 9,3 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на зображенні головний вхід до Вавельського собору, що знаходиться між Хрестовоздвиженською та Свято-Троїцькою каплицями.

Ліворуч від входу в собор розташована Каплиця Пресвятої Трійці (королеви Софії). Каплицю заснувала в першій половині XV ст. дружина Владислава Ягелла Софія Гольштинська. З цього періоду від каплиці зберігся лише її кам'яний фасад із шпильми по кутах. Інтер'єр каплиці було ґрунтовно перебудовано в кінці XIX – на початку XX століття.

Праворуч від собору знаходиться Свято-Троїцька каплиця також відома як Ягеллонська, побудована в 1467–1477 роках на кошти короля Казимира IV Ягеллона, призначена як усипальня для нього та його дружини Єлизавети Ракушанки.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією навпіл. Під роздільною лінією – напис польською, переклад – «Anczyc». На лівому полі листівки польською та французькою мовами надруковано назву картини та імена художників. На лівому краю листівки вертикальний напис англійською мовою, переклад – «Виготовлено в Галіції (Австрія)». Серія та номер листівки – 88/2. На адресному полі – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 2599/11 та номером інвентарного запису 316. Листівка не надсилалась.

Tytuł: tłumaczenie z języka polskiego – «Malarze Stanisław Tondos i Wojciech Kossak. “Główne wejście do Katedry Wawelskiej”».

Czas i miejsce powstania: 1905–1918, drukarnia «ANCZYC» Kraków, Polska.

Wymiary: 13,8 × 9,3 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie widać główne wejście do Katedry Wawelskiej, znajdujące się pomiędzy kaplicami Świętego Krzyża i Świętej Trójcy.

Na lewo od wejścia do katedry znajduje się kaplica Świętej Trójcy (Królowej Zofii). Kaplica została ufundowana w pierwszej połowie XV wieku przez żonę Władysława Jagiełły, Zofię Holsztyńską. Z tego okresu zachowała się kamienna fasada z iglicami na narożach. Wnętrze zostało ґрунтовnie przebudowane w XIX i na początku XX wieku.

Na prawo od katedry znajduje się Kaplica Trójcy Świętej, zwana też Jagiellońską, zbudowana w latach 1467-1477 na koszt króla Kazimierza Jagiellończyka, przeznaczona na grobowiec dla niego i jego żony Elżbiety Rakuszanki.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona na pół linią podziału. Dolny środek: «Anczyc». Na lewym marginesie pocztówki wydrukowano tytuł obrazu i nazwiska artystów w języku polskim i francuskim. Na lewej krawędzi pocztówki znajduje się pionowy napis w języku angielskim, przetłumaczony jako – «Wykonane w Galicji (Austria)». Seria i numer pocztówki 83/2. Na polu adresowym pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 2599/11 i numerem wpisu inwentarzowego 316. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «В. Коссака. «Пруська данина»».

Час і місце виготовлення: 1918–1939 рр., видавництво «Польська галерея», м. Краків, Польща.

Розміри: 14 × 8,8 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: репродукція картини В. Коссака «Пруська данина», що зображує події 10 квітня 1525 року. Цього дня герцог Альбрехт Гогенцоллерн склав васальну присягу польському королю. Коссака увічнив цю значну подію в історії правління династії Ягеллонів, яка свідчила про триумф польської зброї та польську державність.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією навпіл, по центру якої розташовано напис англійською мовою, переклад – «Виготовлено в Польщі». На лівому полі листівки надруковано польською та німецькою мовами назву видавництва, назву листівки та ім'я й прізвище художника. Номер листівки – 218. На лівому полі листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1941/46 та номером інвентарного запису 576/46. Листівка не надсилалась.

Tytuł: tłumaczenie z języka polskiego – «W. Kossak. “Hołd pruski”».

Czas i miejsce powstania: 1918–1939, wydawnictwo «Galeria Polska», Kraków, Polska.

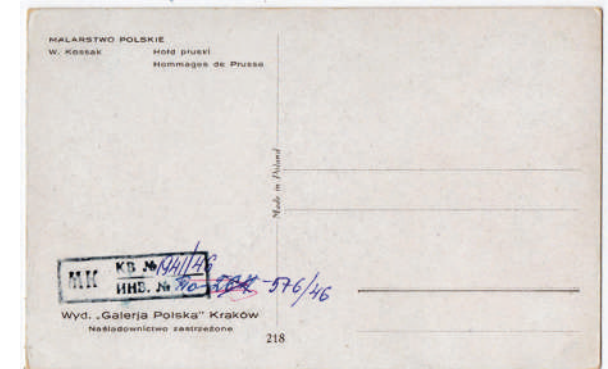
Wymiary: 14 × 8,8 cm.

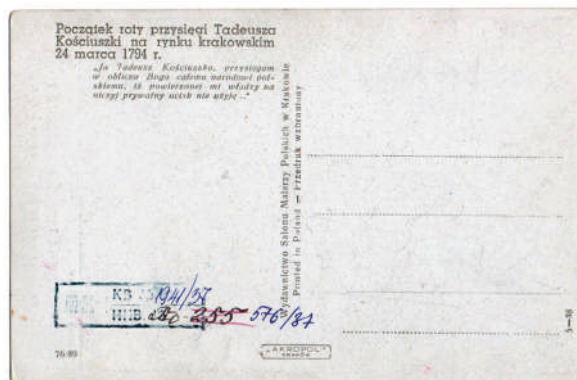
Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: reprodukcja obrazu Władysława Kossaka “Hołd pruski” przedstawiająca wydarzenia z 10 kwietnia 1525 roku. Tego dnia książę Albrecht Hohenzollern złożył przysięgę wasalną królowi polskiemu. Kossak uwiecznił to ważne wydarzenie w dziejach dynastii Jagiellonów, świadczące o triumfie polskiego oręża i polskiej państwowości.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka podzielona jest linią podziału na dwie części, pośrodku – «Wyprodukowane w Polsce». Numer pocztówki 218. Nazwisko artysty, nazwa wydawcy i pocztówka są wydrukowane na lewym marginesie pocztówki. Na lewym marginesie pocztówki znajduje się pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1941/46 i numerem wpisu inwentarzowego 576/46. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «В. Коссак фрагмент картини “Присяга Тадеуша Костюшка на Краківському ринку 24 березня 1794 року”».

Час і місце виготовлення: 1910–1920 рр., друкарня «Акрополь», видавництво Salonу Польських Художників, м. Краків, Польща.

Розміри: 14,1 × 9,1 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: напис на білому полі листівки знизу, переклад з польської – «початок присяги Тадеуша Костюшка на Краківському Ринку 24 березня 1794 року».

Місце події представлено з боку вулиці Шевської в м. Кракові. У центрі картини підкоморій (у феодальній Польщі – двірський сановник) Олександр Ліновський зачитує присягу, яку повторює Тадеуш Костюшко, стоячи з піднятою правою рукою. Поряд можна побачити Юзефа Водзіцького – старшину 2-го піхотного полку (у формі 1792 р.). На задньому плані – полк з барабанщиками й хоругвами. Попереду праворуч стоять офіцери, в тому числі 7 та 9 піші полки, національна кавалерія і полк коронної гвардії. Фоном є будівлі Ринкової площі – у центрі ратуша з вежею, за нею Суконні ряди та лавки, а вдалині – вежі Маріацького костелу.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена на дві частини роздільною лінією у вигляді тексту на польській та англійській мовах, переклад – «Видавництво Salonу Польських Художників. Виготовлено в Польщі – копіювання заборонено». Під роздільною лінією напис польською, переклад – «“Акрополь” Краків». На лівому полі листівки – текст, переклад з польської – «початок присяги Тадеуша Костюшка на Краківському Ринку 24 березня 1794 року. “Я, Тадеуш Костюшко, присягаю перед лицем Божим, перед всім польським народом, що довірені мені влади не використаю в приватних інтересах”».

Серія та номер листівки – 76/89. На лівому полі листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1941/37 та номером інвентарного запису 576/87. Листівка не надсилалась.

Tytuł: tłumaczenie z języka polskiego – «W. Kossak fragment obrazu “Przysięga Tadeusza Kościuszki na Rynku Krakowskim 24 marca 1794 roku”».

Czas i miejsce powstania: 1910-1920, drukarnia «Akropol», wydawnictwo Salonu Malarzy Polskich, Kraków, Polska.

Wymiary: 14,1 × 9,1 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: napis na białym marginesie pocztówki tłumaczony z języka polskiego u dołu: początek przysięgi Tadeusza Kościuszki na Rynku Krakowskim 24 marca 1794 roku.

Scena ukazana jest od strony ulicy Szewskiej w Krakowie. W centrum obrazu podkomorzy (urzędnik sądowy w feudalnej Polsce) Aleksander Linowski odczytuje przysięgę, którą powtarza stojący z uniesioną prawą ręką Tadeusz Kościuszko. Obok niego stoi Józef Wodzicki, starszy sierżant 2. pułku piechoty (w mundurze z 1792 r.). W tle cały pułk z doboszami i chorągwami. Z przodu po prawej oficerowie, w tym z 7. i 9. pułku piechoty, kawalerii narodowej i pułku gwardii koronnej. Tłem dla sceny jest zabudowa Rynku – w centrum ratusz z wieżą, za nim Sukiennice i sklepy, a w oddali wieże kościoła mariackiego.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: tłumaczenie z języka polskiego – początek przysięgi Tadeusza Kościuszki na Rynku Krakowskim 24 marca 1794 roku. «Ja, Tadeusz Kościuszko, przysięgam przed obliczem Boga, wobec całego Narodu Polskiego, że powierzonej mi władzy nie będę używał dla prywatnych interesów».

Seria i numer pocztówki 76/89. Na lewym marginesie pocztówki znajduje się pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1941/37 i numerem wpisu inwentarzewego 576/87. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Фрагмент панорами “Битва під Рацлавицями”, художники Войцех Коссак та Ян Стика».

Час і місце виготовлення: 1919–1939 рр., видавництво міської адміністрації Львова, м. Львів, Польща (нині Україна).

Розміри: 14 × 9 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки:

на зображенні селяни, сиві чоловіки похилого віку та жінки з малими дітьми, стоячи на колінах моляться перед хрестом. Це фрагмент правого краю панорами Рацлавицької битви, яка відбулась 5 червня 1794 року, під Рацлавицями під час повстання Костюшка.

Сама ж панорама має великий розмір – 15×114 м. Ідея створення панорами належала художникові Янові Стиці, який намалював близько 30% полотна, решту виконав Войцех Коссак. Панорама створена на честь вшанування 100-річчя повстання Костюшка.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією на дві частини у вигляді тексту на польській мові, переклад – «Видавництво міської адміністрації Львова, м. Львів. Копіювання заборонено». На лівому полі листівки надруковано польською мовою назву картити та ім'я художника. В правому нижньому кутку – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 2244/1 та номером інвентарного запису По-170. Листівка не надсилалась.

Tytuł: «Fragment panoramy “Bitwa pod Racławicami”, malarze Wojciech Kossak i Jan Stika».

Czas i miejsce powstania: 1919–1939, wydawnictwo Administracji Miasta Lwowa, Lwów, Polska (obecnie Ukraina).

Wymiary: 14 × 9 cm.

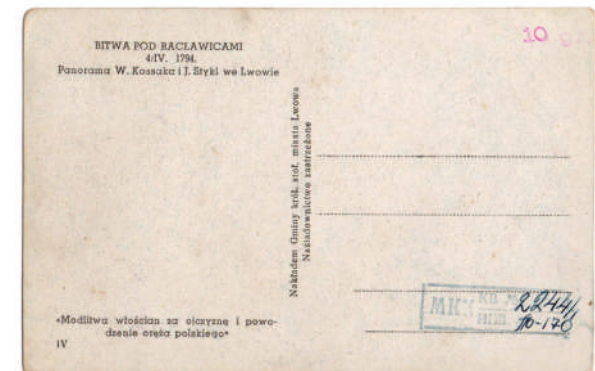
Technika wykonania: druk offsetowy.

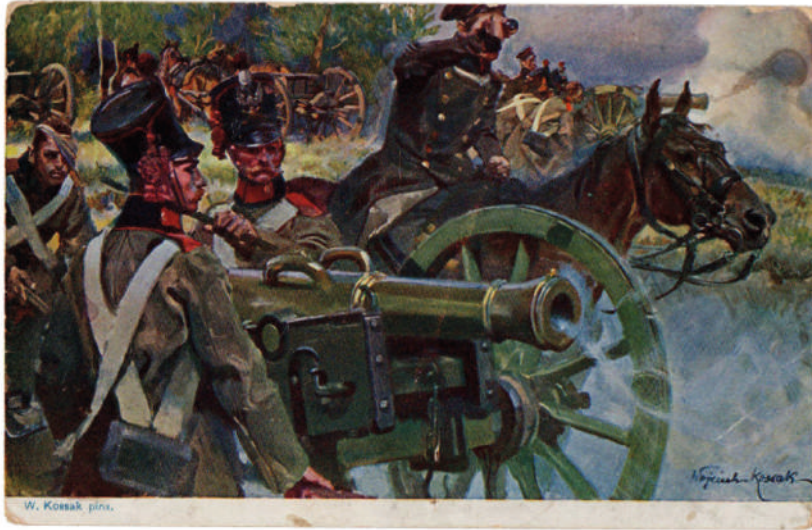
Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie widać klęczących przed krzyżem chłopów, siwowłosych starców i kobiety z małymi dziećmi. Jest to fragment prawej krawędzi panoramy bitwy pod Racławicami, która miała miejsce 5 czerwca 1794 r. pod Racławicami w czasie insurekcji kościuszkowskiej.

Sama panorama ma wymiary 15×114 m. Pomysł stworzenia panoramy należał do malarza Jana Sticy, który namalował około 30% płótna, resztę wykonał Wojciech Kossak. Panorama powstała z okazji 100. rocznicy insurekcji kościuszkowskiej.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona na dwie części pionowym tekstem: «Nakłady Gminy krol. stol. Miasta Lwowa. Naslad-owstwo zastrzezone». Na stronie adresowej pocztówki widnieje u dołu pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 2244/1 i numerem wpisu inwentarzowego Po-170. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Войцех Коссак».

Час і місце виготовлення: 1910 – 1930 рр., видавництво Салону Польських Художників, м. Краків, Польща.

Розміри: 13,9 × 9,1 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на зображенні артилеристи на позиції заряджають гармати. Художник зобразив події епохи наполеонівських війн. В деталях відтворені французькі гармати системи Грибоваля та

зарядні ящики – вози, в яких перевозилися снаряди та заряди польової артилерії.

Опис адресної сторони поштової картки: вгорі листівки надруковано польською та французькою мовами, переклад – «Поштова картка». Листівка поділена на дві частини роздільною лінією. На лівому полі листівки внизу польською та французькою мовами, переклад – «Видавництво Салону Польських Художників в Кракові». В лівому верхньому куті листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1940/2 та номером інвентарного запису 214/2. Серія та номер листівки – 67/5. Листівка не надсилалась.

Титул: «Wojciech Kossak»».

Час і місце повстання: 1910–1930, wydawnictwo Salon Malarzy Polskich, Kraków, Polska.

Wymiary: 13,9 × 9,1 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie widać artylerzystów na pozycji ładujących działa. Malarz przedstawił wydarzenia z okresu wojen napoleońskich. Szczegółowo odwzorowano francuskie działa systemu Griboval oraz skrzynie ładunkowe – wózki, w których transportowano pociski i ładunki artylerii polowej.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: górna część pocztówki zadrukowana jest w języku polskim i francuskim – «Pocztówka». Pocztówka podzielona jest linią podziału na dwie części. Na lewym marginesie pocztówki u dołu – «Wydawnictwo Salonu Malarzy Polskich w Krakowie». W prawym górnym rogu pocztówki znajduje się pieczęćka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1940/2 i numerem wpisu inwentarzewego 214/2. Seria i numer pocztówki 67/5. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Войцех Коссак. “Залпи артилеристів”».

Час і місце виготовлення: 1909–1918 рр., видавництво «Вісла», м. Краків, Польща.

Розміри: 14 × 8,9 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на зображенні артилерист герцогства Варшавського епохи Наполеонівських війн стоїть обпершись на гармату системи Грибовалія. Поряд з солдатом стоїть замислившись дівчина-селянка.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена на дві частини роздільною лінією. В лівому верхньому куті листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1940/9 та номером інвентарного запису 214/9. На лівому полі листівки внизу надруковано англійською, польською та французькою мовами, переклад – «Видавництво “Вісла” в Кракові. Копіювання заборонено». Номер листівки – 63. Листівка не надсилалась.

Tytuł: «Wojciech Kossak. “Salwy artyleryjskie”».

Czas i miejsce powstania: 1909–1918, wydawnictwo «Wisła» Kraków, Polska.

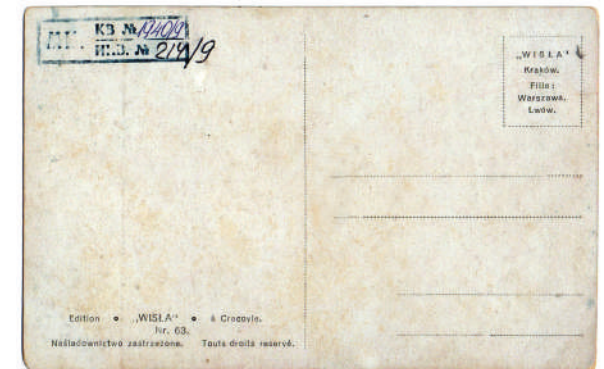
Wymiary: 14 × 8,9 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie przedstawiono artylerzystę Księstwa Warszawskiego z czasów wojen napoleońskich, opierającego się o działo Gribowal. Obok żołnierza stoi zamyślona chłopka.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: Poczтівка podzielona jest linią podziału na dwie części. W prawym górnym rogu pocztówki znajduje się pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1940/9 i numerem wpisu inwentarzowego 214/9. Na lewym marginesie pocztówki u dołu – «Wydawnictwo «Wisła» Kraków». Numer pocztówki 63. Poczтівка nie została wysłana.

„Po szturmie”.
„Après l'assaut”.

Назва: переклад з польської – «Художник Войцех Коссак. «Після штурму»».

Час і місце виготовлення: 1910–1930 рр., видавництво «Вісла», м. Краків, Польща.

Розміри: 13,9 × 9,1 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «задовільний».

Опис художньої сторони поштової картки: на зображенні сестра милосердя веде під руку пораненого солдата. Відповідно до форми солдата можна припустити, що художник зобразив події часів наполеонівських війн, оскільки пораненого одягнуто в мундир зеленого кольору з чорними коміром і лацканами та червоними еполетами і відворотами фалд. Такі мундири носили піші гвардійські артилеристи епохи наполеонівських війн.

Сестри милосердя вперше з'явилися в Польщі ще у 1652 році, а у 1783 році була створена Галицька провінція сестер милосердя. У 1859 році її резиденцію було перенесено зі Львова до Кракова. Відтоді діяльність сестер розвивалась в межах Краківської провінції. До обов'язків сестер окрім догляду за хворими входило виховання сиріт, роздача милостині та догляд за пораненими бійцями.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією на дві частини. Під роздільною лінією – напис «Ripper», № 2. Листівка була надіслана Зофії, м. Львів, вул. Личаківська, 22. Салон мод. Текст повідомлення нерозбірливий.

Листівка маркована ювілейною поштовою маркою із зображенням австрійського імператора Франца Йосифа (1848–1916) номіналом 5 геллерів 1908 р. Марка гашена.

Вгорі листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 2244/2 та номером інвентарного запису 171.

Tytuł: tłumaczenie z języka polskiego – «Malarz Wojciech Kossak. «Po szturmie»».

Czas i miejsce powstania: 1910–1930, wydawnictwo «Wisła» Kraków, Polska.

Wymiary: 13,9 × 9,1 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «zadowolający».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie Siostra Miłosierdzia prowadzi pod ramię ranego żołnierza. Mundur żołnierza sugeruje, że malarz przedstawił wydarzenia z okresu wojen napoleońskich. Ranny żołnierz ubrany jest w zielony mundur artylerzysty gwardii pieszej z czarnym kołnierzem i klapami; epolety i patki polowe są czerwone.

Siostry Miłosierdzia po raz pierwszy pojawiły się w Polsce w 1652 roku, a w 1783 roku powstała Galicyjska Prowincja Sióstr Miłosierdzia. W 1859 roku jej siedziba została przeniesiona ze Lwowa do Krakowa. Od tego czasu działalność sióstr rozwijała się w ramach Prowincji Krakowskiej. Oprócz opieki nad chorymi, do obowiązków sióstr należało wychowywanie sierot, rozdawanie jałmużny i opieka nad rannymi żołnierzami.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka została wysłana do Zofii, ul. Łyczakowska 22, Lwów. Salon mody. Tekst wiadomości jest nieczytelny.

Pocztówka oznaczona jubileuszowym znaczkiem pocztowym z wizerunkiem cesarza Austrii Franciszka Józefa (1848–1916), nominał 5 hellerów, 1908 r., kasowany.

W górnej części pocztówki znajduje się pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 2244/2 i numerem wpisu inwentarzowego 171.

Назва: переклад з польської – «Художник Войцех Коссак. “Покажи мені дорогу”».

Час і місце виготовлення: 1910–1920 рр., видавництво «Вісла», м. Краків, Польща.

Розміри: 14,1 × 9,1 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на зображенні репродукція картини на жанрову тему «Улан і дівчина». На передньому плані – мила сором'язлива дівчина в польському національному вбранні тримає оберемок хмизу. По центру зображення улан на коні споглядає на дівчину. Навколо героїв красивий, барвистий літній пейзаж.

Опис адресної сторони поштової картки: вгорі листівки польською та французькою мовами напис – “Відкритий лист”. Листівка поділена роздільною лінією на дві частини. На лівому полі листівки назва зображення – “Худ. В. Коссак”. Серія та номер листівки – 67/9. Видавництво Салону Польських Художників в Кракові. Представництво “Світанок” в Кракові. Листівка не надсилалась.

Титул: «Malarz Wojciech Kossak. “Pokaż mi drogę”».

Час і місце powstania: 1910–1920, wydawnictwo «Wisła» Kraków, Polska.

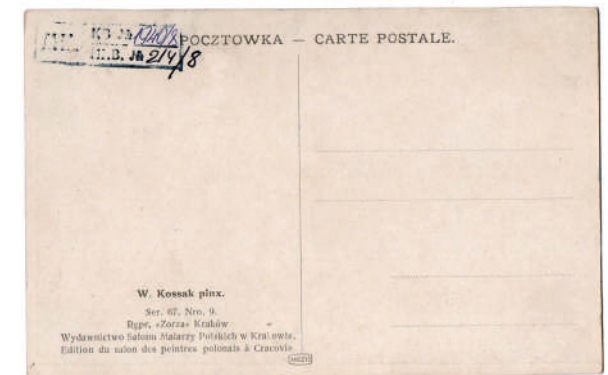
Wymiary: 14,1 × 9,1 cm.

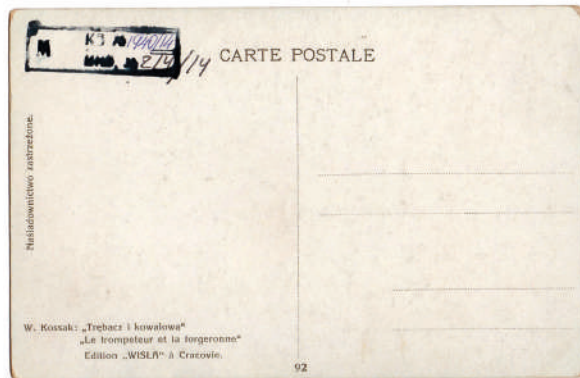
Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie przedstawiona jest reprodukcja obrazu o tematyce rodzajowej «Ułan i dziewczyna». Na pierwszym planie słodka, nieśmiała dziewczynka w polskim stroju narodowym trzyma w ręku naręczce chrustu. W centrum obrazu na dziewczynę spogląda ułan na koniu. Wokół bohaterów roztacza się piękny, kolorowy letni krajobraz.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: U góry pocztówki znajduje się napis w języku polskim i francuskim: “List otwarty”. Pocztówka jest podzielona na dwie części linią rozdzielającą. Na lewym marginesie pocztówki znajduje się tytuł obrazu – “Artysta W. Kossak”. Seria i numer pocztówki to 67/9. Wydawnictwo Salonu Malarzy Polskich w Krakowie. Przedstawicielstwo “Svitanok” w Krakowie. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Художник Войцех Коссак. “Сурмач і коваль”».

Час і місце виготовлення: 1910–1920 рр., видавництво «Вісла», м. Краків, Польща.

Розміри: 18,9 × 9 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на зображенні сурмач польського уланського полку прикурює трубку в молодій полячці, яка тримає розпечений вуглик ковальськими щипцями. Посмішка молодій жінки та

веселий погляд улана свідчать про те, що він до неї заграє, в той час як на задньому плані коваль перековує коня іншому улану.

Опис адресної сторони поштової картки: вгорі по центру надруковано французькою мовою, переклад – «Поштова картка». Листівка поділена роздільною лінією на дві частини. Номер листівки 92. В лівому верхньому куті листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1940/14 та номером інвентарного запису 214/14. По лівому краю листівки надруковано польською мовою, переклад – «Копіювання заборонено». На лівому полі листівки надруковано польською та французькою мовами, переклад – «В. Коссак. “Сурмач і коваль”. Видавництво “Вісла” в Кракові». Листівка не надсилалась.

Tytuł: «Malarz Wojciech Kossak. “Trębacz i kowalowa”».

Czas i miejsce powstania: 1910–1920, wydawnictwo «Wisła» Kraków, Polska.

Wymiary: 18,9 × 9 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie widać trębacza polskiego pułku ulanów zapalającego fajkę od młodej Polki trzymającej rozżarzony węgiel szczypcami kowalskimi. Uśmiech młodej kobiety i wesołe spojrzenie ulana sugerują, że z nią flirtuje, podczas gdy w tle kowal podkuwa konia dla innego ulana.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: wydrukowane w górnej środkowej części – «Carte postale». Pocztówka podzielona jest linią podziału na dwie części. Numer pocztówki 92. W lewym górnym rogu pocztówki znajduje się pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1940/14 i numerem wpisu inwentarzowego 214/14. Jest on wydrukowany po lewej stronie pocztówki – «Nasładowstwo zastrzeżone». W lewym polu pocztówki – W. Kossak. “Trębacz i kowalowa”. Wydawnictwo «Wisła» Kraków». Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Художник Войцех Коссака. “Барабанщик”».

Час і місце виготовлення: 1880–1904 рр., видавництво Германа Альтенберга, м. Львів, Польща (нині Україна).

Розміри: 14 × 9,2 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на малюнку, на фоні лісу, зображено рудого чоловіка з вусами, одягненого у військову форму, з барабаном через плече, в правій руці він тримає барабанну паличку. Військова форма відповідає періоду Листопадового повстання 1830–1831 рр. Номер листівки – 45.

Опис адресної сторони поштової картки: вгорі написи на трьох мовах: французькій, німецькій, російській, переклад – «Відкритий лист. Всесвітній поштовий союз». З лівої сторони листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1940/1 та номером інвентарного запису 214/1. Листівка не надсилалась.

Tytuł: «Malarz Wojciech Kossak. “Bębniarz”».

Час i miejsce powstania: 1880–1904, wydawnictwo Hermana Altenberga, Lwów, Polska (obecnie Ukraina).

Wymiary: 14 × 9,2 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie przedstawiono rudowłosego mężczyznę z wąsami, ubranego w mundur wojskowy, z bębniem przewieszonym przez ramię, trzymającego pałeczkę perkusyjną w prawej ręce. Mundur wojskowy odpowiada okresowi powstania listopadowego 1830–1831. Numer pocztówki 45.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: po lewej stronie pocztówki znajduje się pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1940/1 i numerem wpisu inwentarzowego 214/1. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської «В. Коссак».

Час і місце виготовлення: 1910–1930 рр., видавництво Салону Польських Художників, м. Краків, Польща.

Розміри: 13,8 × 9 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на зображенні епізод Листопадового повстання 1830–1831 рр. – бій кавалериста польської армії проти солдат російської армії. Верхи на коні відбивається шаблею улан 3-го королівського полку польської армії, про що свідчить його форма: темно-синій жакет, лацкани, вставки та комір білого кольору. Захищаючись гвинтівкою на землі стоїть солдат російської армії, позаду улана ще два солдати, один цілиться в нього з гвинтівки, другий робить замах гвинтівкою.

Опис адресної сторони поштової картки: вгорі по центру – написи на польській та французькій мовах, переклад – «Листівка». Листівка поділена роздільною лінією на дві частини. Листівка адресувалась до м. Києва, вул. Микільсько-Ботанічна, 31, кв. 3. Ользі Костянтинівні Збужховській. Дата відправки – 5.11.1915 р. Зміст повідомлення: «Пані Юліє! Мені здається, що війна закінчиться влітку 1916 р. Євгеній Вілковські (Вілковський)».

Листівка маркована, зі штемпелями. Марка із зображенням двоголового орла та поштовими горнами навколо, з гребінчастою перфорацією, кольору кармін, номінальною вартістю 3 коп., 1909 року випуску.

В лівому верхньому куті листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1940/4 та номером інвентарного запису 214/4. Серія та номер листівки – 67/1.

Титул: «W. Kossak ».

Час і місце повстання: 1910–1930, wydawnictwo Salonu Malarzy Polskich, Kraków, Polska.

Wymiary: 13,8 × 9 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie przedstawiono epizod z powstania listopadowego z lat 1830–1831: żołnierza wojska polskiego walczącego z Kozakami armii rosyjskiej. Ułan 3 Pułku Królewskiego Wojska Polskiego na koniu wymachuje szablą do ciosu, o czym świadczy jego mundur: granatowa kurtka, białe kłapy, wstawki i kołnierz, biały wysoki kaszkiet z czarnym daszkiem. Kozak doński stoi na ziemi, broniąc się karabinem, a dwóch innych Kozaków stoi za ułanem, jeden celuje do niego z karabinu, drugi robi zamach.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka została zaadresowana do Kijowa, ulica Mykiłsko-Botaniczna 31, mieszkanie 3. Do Olgi Konstantinowny Zbuzzkowskiej. Data nadania: 5.11.1915. Treść wiadomości: «Droga Julio! Wydaje mi się, że wojna skończy się latem 1916 roku... Jewhen Wilkowski». Pocztówka jest ostemplowana stemplami. Znaczek z dwugłowym orłem i hejnałem pocztowym wokół niego, z perforacją łuskową, w kolorze karminowym, o nominale 3 kopiejek, wydany w 1909 roku.

W lewym górnym rogu pocztówki znajduje się stempel muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1940/4 i numerem wpisu inwentarzowego 214/4. Seria i numer pocztówki 67/1.

Назва: переклад з польської – «В. Коссак “Перестрілка”».

Час і місце виготовлення: 1915–1930 рр., видавництво художніх творів «Стелла», м. Бохня; штампування «Світанок», м. Краків, Польща.

Розміри: 14,2 × 9,1 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на зображенні гонитва улана 3-го королівського полку з пікою за козаком російської армії, який відстрілюється з карабіну. Подія відбувається восени 1830 р., під час національно-визвольного повстання (Листопадового) 1830–1831 рр. поляків проти Російської імперії за відновлення незалежності Польської держави.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією на дві частини. Під роздільною лінією – напис польською мовою – «Анцзус». Листівка адресовувалась до Саратова, вул. Соборна, 7-9, кв. 6. Іосифу Антоновичу Вильчковському. 27.12.1915 р. Далі, на польській мові, написані вітання з новим роком та новорічними святами від Юлії Збенховської. В лівому верхньому куті листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1940/6 та номером інвентарного запису 214/6. Номер листівки – 1113.

Титул: «W. Kossak “Utarczka”».

Час і місце powstania: 1915–1930, wydawnictwo dzieł sztuki «Stella» w Bochni; tłoczenie «Świtank» Kraków, Polska.

Wymiary: 14,2 × 9,1 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

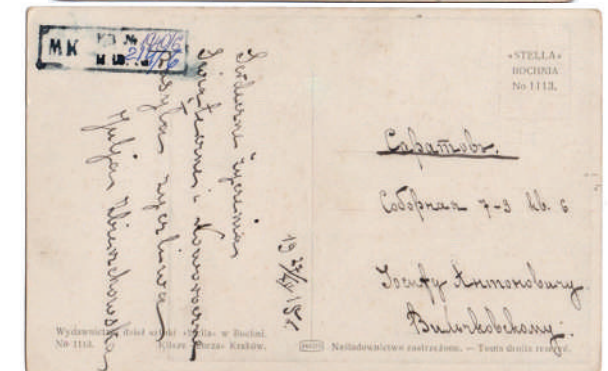
Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie przedstawiono ulana 3 Pułku Królewskiego z włócznią ścigającego Kozaka z armii rosyjskiej, który oddaje strzał z karabinka. Wydarzenie ma miejsce jesienią 1830 roku, podczas powstania narodowowyzwoleńczego (powstania listopadowego) 1830–1831 Polaków przeciwko Imperium Rosyjskiemu w celu przywrócenia niepodległości państwa polskiego.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona linią podziału na dwie części. Pocztówka została zaadresowana do Saratowa, ul. Soborna 7-9, mieszkanie 6. Do Iosifa Antonowicza Wilczkowskiego. 27.12.1915 r. Dalej, w języku polskim, są życzenia od Julii Zbęchowskiej z okazji Nowego Roku i świąt noworocznych. W lewym górnym rogu pocztówki jest pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1940/6 i numerem wpisu inwentarzewego 214/6. Numer pocztówki 1113.

Wojciech Kossak

Utarczka — La rencontre

Назва: переклад з польської – «В. Коссак. “Дезертир”».

Час і місце виготовлення: 1920 р., видавництво Салону Польських Художників, м. Краків, Польща.

Розміри: 14 × 9,1 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на зображенні улан в парадній формі на коні, який іде через село та конвоює спійманого солдата російської армії. На задньому плані, на фоні хати, стоять дві жінки та маленький хлопчик, які вийшли подивитись

кого ведуть.

З правої сторони листівки розташовано біле поле, на якому надрукована назва картини польською та французькою мовами, переклад – «Дезертир».

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією на дві частини. По лівому краю листівки надруковано польською мовою, переклад – «Виготовлено в Галіції (Австрія)». На лівому полі листівки внизу надруковано польською та французькою мовами, переклад – «Видавництво Салону Польських Художників у Кракові». В лівому верхньому куті листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1940/13 та номером інвентарного запису 214/13. Серія та номер листівки – 76/4. Листівка не надсилалась.

Титул: «W. Kossak “Dezerter”».

Час і місце повстання: 1920, wydawnictwo Salonu Malarzy Polskich», Kraków, Polska.

Wymiary: 14 × 9,1 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Опис сторони артистичної картки поштової: на obrazie przedstawiony jest ulan w mundurze na koniu eskortujący przez wieś wziętego do niewoli żołnierza armii rosyjskiej. W tle dwie kobiety i mały chłopiec stoją przed domem, wyszli zobaczyć, kto jest prowadzony.

Po lewej stronie pocztówki znajduje się białe pole z tytułem obrazu w języku polskim i francuskim – «Dezerter - Un déserteur».

Опис сторони адресової картки поштової: pocztówka jest podzielona linią podziału na dwie części. Na lewej krawędzi pocztówki znajduje się pionowy napis w języku angielskim, przetłumaczony jako – «Wykonane w Galicji (Austria)». Na lewym marginesie pocztówki u dołu – «Wydawnictwo Salonu Malarzy Polskich». W lewym górnym rogu pocztówki znajduje się pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1940/13 i numerem wpisu inwentarzowego 214/13. Seria i numer pocztówki 76/4. Pocztówka nie została wysłana.

Людвік Юзеф Стасяк (1858–1924 рр.) – польський художник, карикатурист, журналіст, мистецтвознавець та видавець. Після закінчення середньої школи, у 1879 році, почав вивчати одночасно два напрямки, обравши філософію в Ягеллонському університеті та живопис у Краківській школі образотворчих мистецтв. Через два роки він кинув філософські студії і присвятив себе живопису. Краківськими вчителями Стасяка були: Фелікс Шиналевський, Ізидор Яблонський, Владислав Луцкевич, Флоріан Цинк, Леопольд Лефлер і, насамперед, Ян Матейко. Основною темою картин митця була краса сільських краєвидів, сільський побут і народні обряди.

Ludwik Józef Stasiak (1858–1924) był polskim malarzem, karykaturzystą, dziennikarzem, krytykiem sztuki i wydawcą. Po ukończeniu szkoły średniej, w 1879 roku rozpoczął studia na dwóch kierunkach jednocześnie, wybierając filozofię na Uniwersytecie Jagiellońskim i malarstwo w krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych. Dwa lata później porzucił studia filozoficzne i poświęcił się malarstwu. Nauczycielami Stasiaka w Krakowie byli: Feliks Szynalewski, Izidor Jabłoński, Władysław Luskiewicz, Florian Czink, Leopold Lefler, a przede wszystkim Jan Matejko. Głównym tematem obrazów malarza było piękno wiejskiego pejzażu, życie na wsi i obrzędy ludowe.

Фото: Людвік Стасяк
 Фото з: <https://picryl.com>

Foto: Ludwik Stasiak
 Zdjęcia: <https://picryl.com>

Назва: переклад з польської – «Людвиг Стасяк “Радуйся Маріє”».

Час і місце виготовлення: до 1904 р., видавництво «Стела», м. Бохня, Польща.

Розміри: 13,8 × 8,9 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони вітальної картки: на зображенні куплет молитви «Радуйся, Маріє», переклад з польської: «Радуйся, Маріє, благодаті повна! Господь з Тобою!

Благословенна Ти між жінками й благословенний Плід лона Твого, Ісус.

Свята Маріє, Мати Божа, молись за нас, грішних, нині і в годину смерті нашої.

Амінь».

Художнє оформлення аверсу листівки – Людвіга Стасяка. Текст молитви прикрашений садовими квітами, вгорі – зображення Діви Марії з Ісусом. На задньому плані – зображення сільської побіленої хатини із солом’яною стріхою, довкола хатини дерева, попереду – луг з квітами. Праворуч зображений храм.

Опис реверсу: в правому нижньому куті – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1941/64 та номером інвентарного запису По 576/64. Внизу листівки надруковано французькою мовою, переклад – «Затверджено. Варшава 5/7 березня 1896 р.» На латині – «Judex Surrogatus

Praelatus Metropolitanus. Secretarius J. Podbielski, R. Filochowski». Польською мовою, переклад – «Видавництво творів мистецтва “Стелла”». Номер листівки – 1154. В Листівка не надсилалась.

Титул: «Ludwik Stasiak “Zdrowaś Maryjo”».

Час і місце powstania: przed 1904 r., wydawnictwo «Stella», w Bochni, Polska.

Wymiary: 13,8 × 8,9 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

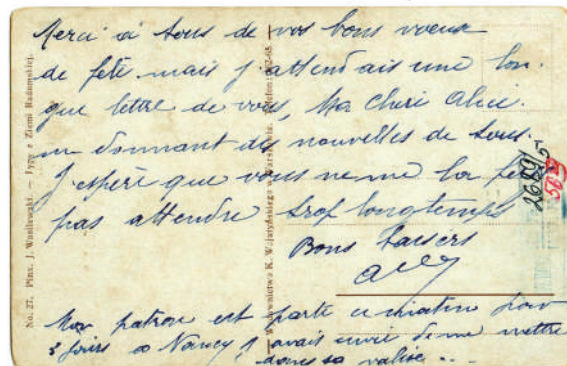
Опис strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie przedstawiono werset modlitwy «Zdrowaś Maryjo»: «Zdrowaś Maryjo, łaski pełna! Pan z Tobą! Błogosławionaś Ty między niewiastami i błogosławiony owoc żywota Twój, Jezus. Święta Maryjo, Matko Boża, módl się za nami grzesznymi teraz i w godzinę śmierci naszej. Amen».

Projekt artystyczny awersu pocztówki autorstwa Ludwika Stasiaka. Tekst modlitwy jest ozdobiony kwiatami ogrodowymi, a u góry znajduje się wizerunek Matki Boskiej z Jezusem. W tle znajduje się rustykalna bielona chata z dachem krytym strzechą, drzewa wokół chaty i łąka z kwiatami z przodu. Po prawej stronie znajduje się kościół.

Опис реверсу: w prawym dolnym rogu pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1941/64 i numerem wpisu inwentarzowego Po 576/64. Numer pocztówki 1154. Pocztówka nie została wysłana.

Ян Василевський (1860–1916 рр.). – польський художник, малював переважно жанрові сцени. Закінчив варшавську гімназію, потім кілька років навчався у Петербурзькій школі військових інженерів. Близько 1885 року пан Василевський переїхав до Мюнхена, де вступив до академії мистецтв. З 1883 року постійно жив у Варшаві. Займався переважно жанровим живописом, зображуючи постаті в польсько-шляхетських костюмах та костюмах доби рококо. Він також створював картини історичного та релігійного змісту.

Jan Wasilewski (1860–1916). Polski malarz malujący głównie sceny rodzajowe. Ukończył warszawskie gimnazjum, a następnie przez kilka lat studiował w petersburskiej Szkole Inżynierów Wojskowych. Około 1885 roku Wasilewski przeniósł się do Monachium, gdzie wstąpił do Akademii Sztuk Pięknych. Od 1883 roku mieszkał na stałe w Warszawie. Zajmował się głównie malarstwem rodzajowym, przedstawiając postacie w polskich strojach szlacheckich i rokokowych. Tworzył także obrazy o treści historycznej i religijnej.

Назва: переклад з польської «Ян Василевський “Типи з регіону Радом”».

Час і місце виготовлення: початок XX ст., видавництво «К. Воютинського» м. Варшава, Польща.

Розміри: 14 × 9 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці копія малюнку Яна Василевського із зображенням сімейної пари в народному костюмі Радомської області, Польща XIX ст. Художник змалював чоловіка на лаві з тростиною в руці. Одягнутий в сорочку, коричневі суконні штани та сірий жупан із цупкого сукна з чорними вставками. На голові чорний капелюх із червоною стрічкою довкола.

Жінка одягнута в сорочку з корсетом, бордову спідницю, смугастий фартух. На голові хустка з бахромою пов'язана назад. Навколо шиї три ряди червоного намиста.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена на дві частини роздільною лінією у вигляді тексту на польській мові, переклад — «Видавництво «К. Воютинського» м. Варшава. Телефон: 262-65». На листівці текст на французькій мові (нерозбірливий). Без адресату. Листівка не маркована. Номер листівки 27. На правому полі листівки штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 2689/5 та номером інвентарного запису По 563.

Tytuł: «Jan Wasilewski “Typy z Ziemi Radomskiej”». Czas i miejsce powstania: początek XX wieku, wydawnictwo «K. Wojutyński» Warszawa, Polska.

Wymiary: 14 × 9 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na pocztówce znajduje się kopia rysunku Jana Wasilewskiego przedstawiającego małżeństwo w strojach ludowych regionu radomskiego, XIX-wiecznej Polski. Mężczyzna ubrany jest w koszulę, brązowe spodnie i szary płaszcz z grubego materiału z czarnymi wstawkami. On ma na głowie czarny kapelusz z czerwoną wstążką.

Kobieta ubrana jest w koszulę z gorsetem, bordową spódnicę i fartuch w paski. Na głowie ma zawiązaną chustę z frędzlami. Trzy rzędy czerwonych koralików na szyi.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: na pocztówce tekst w języku francuskim (nieczytelny). Brak adresata. Pocztówka nie jest oznaczona. Numer pocztówki 27. Na prawym marginesie pocztówki znajduje się pieczęć muzeum z numerem wpisu w księdze wstępnej 2689/5 i numerem wpisu inwentarzowego Po 563.

Влодзімеж Пшерва-Тетмаєр (1862–1923 рр.) – художник, політик і письменник, один із провідних представників мистецтва молодії Польщі, натхненний рідним фольклором. У 1889–1895 роках був учнем Яна Матейко, вивчав також класичну філологію у Ягеллонському університеті міста Кракова. Брав активну політичну та громадську діяльність як член Польської народної партії та співзасновник польської селянської партії «Пяст». У 1911–1918 рр. був депутатом Віденського парламенту; він мав брати участь у парламентських виборах також у незалежній Польщі, але зрештою зняв свою кандидатуру.

До основної тематики картин художника належали пейзажі, жанровий живопис, сцени з селянського життя, а також історичний та релігійний живопис. Він співпрацював з Яном Стикою та Войцехом Косаком у створенні Панорами Рацлавиць. Також створював вітражі, ілюстрації, настінні розписи та сценографію.

Фото: Влодзімеж Тетмаєр

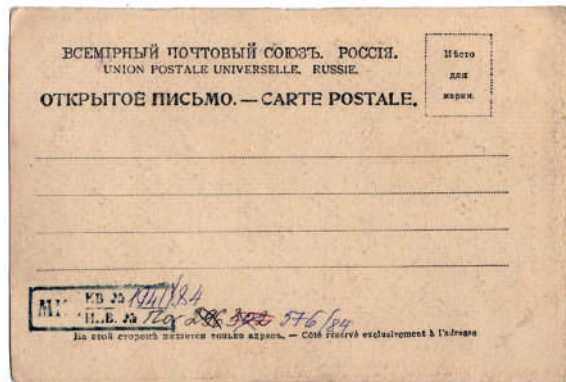
Світлина походить із Національного музею у Кракові
<https://sztukipiekne.pl>

Włodzimierz Przerwa-Tetmajer (1862–1923) był malarzem, politykiem i pisarzem, jednym z czołowych przedstawicieli młodopolskiej sztuki inspirowanej rodzimym folklorem. W latach 1889–1895 był uczniem Jana Matejki, studiował także filologię klasyczną na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. Działał w polityce i życiu publicznym jako członek Polskiego Stronnictwa Ludowego i współzałożyciel Polskiego Stronnictwa Ludowego «Piast». W latach 1911–1918 był posłem do parlamentu wiedeńskiego; miał wziąć udział w wyborach parlamentarnych w niepodległej Polsce, ale ostatecznie wycofał swoją kandydaturę.

Głównymi tematami obrazów artysty były pejzaże, malarstwo rodzajowe, sceny z życia chłopów, a także malarstwo historyczne i religijne. Współpracował z Janem Styką i Wojciechem Kosakiem przy tworzeniu Panoramy Racławickiej. Tworzył także witraże, ilustracje, malowidła ściennie i scenografie.

Фото: Włodzimierz Tetmajer

Zdjęcie pochodzi z Zbiory Specjalne, Biblioteka Naukowa PAU w Krakowie
<https://sztukipiekne.pl>

Назва: переклад з польської – «Похорон Володийовського. З альбому «Пан Володийовський»». Час і місце виготовлення: до 1904 р., видавництво «Країна у малюнках», Польща.

Розміри: 14,3 × 9,5 см.

Техніка виготовлення: літографія.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці зображено ілюстрацію до першої частини історичного роману «Пан Володийовський» (1888 р.) польського письменника Генріка Сенкевича. В книзі докладно описана оборона Кам'яця-

Подільського, яка закінчилася здачею фортеці та самогубством її головних захисників Михала Володийовського та Кетлінга. Момент непритомності Володийовського саме й зобразив художник Владзімеж Тетмаєр.

Опис адресної сторони поштової картки: вгорі надруковано текст на російській та французькій мовах, переклад – «Всесвітній поштовий союз. Росія. Відкритий лист». Внизу листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1941/84 та номером інвентарного запису По 576/84. Листівка не надсилалась.

Титул: «Pogrzeb Wołodyjowskiego. Z albumu “Pan Wołodyjowski”».

Час і місце powstania: przed 1904 r., wydawnictwo «Krajina w obrazkach», Polska.

Wymiary: 14,3 × 9,5 cm.

Technika wykonania: litografia.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: wizerunek na pocztówce jest ilustracją pierwszej części powieści historycznej «Pan Wołodyjowski» (1888) polskiego pisarza Henryka Sienkiewicza. Książka szczegółowo opisuje obronę Kamieńca Podolskiego, która zakończyła się kapitulacją twierdzy i samobójstwem jej głównych obrońców Michała Wołodyjowskiego i Ketlinga. Moment omdlenia Wołodyjowskiego uwiecznił malarz Włodzimierz Tetmajer.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: tekst jest drukowany u góry – «Powszechny Związek Pocztowy. Rosja. Pocztówka». U dołu pocztówki znajduje się pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1941/84 i numerem wpisu inwentarzowego Po 576/84. Pocztówka nie została wysłana.

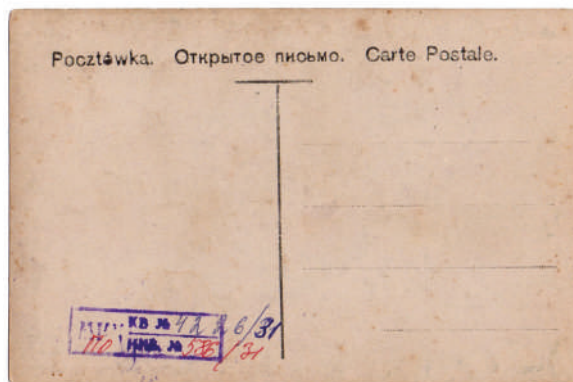

Мечислав Рейзнер (1864–1941 рр.) – польський художник, вивчав живопис у Віденській та Мюнхенській академіях у 1880-1886 роках. З 1888 року працював у Парижі, де здобув популярність як талановитий пейзажист і портретист. У 1892 році створив серію зображень літніх людей. У той час видавництва популяризували його три символічні композиції «Ранок. Полудень. Ніч», вперше представлені на Всесвітній виставці 1889 року. У 1892 році написав серію картин із зображеннями старих людей, потім Рейзнер неодноразово повертався до цієї теми весь час своєї творчості. У 1894 році брав участь у Всеукраїнській виставці, організованій у Львові, його картину було відзначено, а художник отримав медаль. У 1897 р. остаточно переїхав назавжди до Львова. Окрім олійних робіт, Рейзнер залишив також численні пастелі. Виставлявся в Товаристві друзів образотворчих мистецтв у Кракові та Львові.

«Власний портрет» Мечислава Рейзнера
Світлина походить із Національного цифрового архіву у Варшаві
<https://www.fina.gov.pl/>

Mieczysław Reyzner (1864–1941) był polskim malarzem, który studiował malarstwo w akademiach w Wiedniu i Monachium w latach 1880–1886. Od 1888 roku pracował w Paryżu, gdzie dał się poznać jako utalentowany pejzażysta i portrecista. W 1892 roku stworzył serię wizerunków starych ludzi. W tym czasie wydawnictwa spopularyzowały jego trzy symboliczne kompozycje «Poranek, południe, noc», które po raz pierwszy zostały zaprezentowane na Wystawie Światowej w 1889 roku. W 1892 r. namalował serię obrazów przedstawiających starych ludzi, a następnie Reiszner powracał do tego tematu aż do końca swojej twórczości. W 1894 r. wziął udział w ogólnoukraińskiej wystawie zorganizowanej we Lwowie, jego obraz został nagrodzony, a artysta otrzymał medal. W 1897 r. przeniósł się na stałe do Lwowa. Oprócz obrazów olejnych pozostawił liczne pastele. Wystawiał w Towarzystwie Przyjaciół Sztuk Pięknych w Krakowie i we Lwowie.

«Portret własny» Mieczysława Reyznera
Zdjęcie pochodzi z Filmoteka Narodowa – Instytut Audiowizualny
<https://www.fina.gov.pl/>

Назва: переклад з польської – «Мечислав Рейзнер “Весела історія”».

Час і місце виготовлення: 1904–1920 рр., Польща.

Розміри: 13,3 × 8,8 см.

Техніка виготовлення: офсетний друк.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці жанрова сцена виконана чорно-білою пастеллю – у світлиці сидять дві ошатно вдягнені панночки чистять капустяний лист і пустотливо посміхаються юнакові, що стоїть біля вікна.

Опис адресної сторони поштової картки: вгорі листівки напис на польській, російській та французькій мовах, переклад – «Відкритий лист». Листівка поділена навпіл роздільною лінією. Внизу на лівому полі листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 4226/31 та номером інвентарного запису По 586/31. Листівка не надсилалась.

Tytuł: «Mieczysław Reyzner “Wesoła historia”».

Czas i miejsce powstania: 1904–1920, Polska.

Wymiary: 13,3 × 8,8 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na pocztówce scena rodzajowa namalowana czarno-białymi pastelami. nspirowana folklorem pogodna scena rodzajowa przedstawiająca wiejskiego zalotnika, zagląającego przez okno do wnętrza wiejskiej izby, gdzie obierające z liści kapustę, dwie odświętnie ubrane dziewczyny, filuternie uśmiechają się do młodego mężczyzny.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: u góry pocztówki napis w trzech językach – «Pocztówka». U dołu pocztówki znajduje się pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 4226/31 i numerem wpisu inwentarzowego Po 586/31. Pocztówka nie została wysłana.

Станіслав Батовський-Качор (1866–1946 рр.) – польський художник-баталіст. Навчався у Краківській школі образотворчих мистецтв, у Віденській та Мюнхенській академіях мистецтв. Брав участь в оформленні Львівського оперного театру. В 1903-1914 роках – керівник живописної студії у Львові. Учасник виставок у Львові. Часто мандрував Гуцульщиною, Поділлям і Підгаллям, написав численні пейзажі. Працював переважно в історичному і батальному жанрах, а також у царині портрета і пейзажу. Робив ілюстрації до творів Юліуша Словацького та романів Генрика Сенкевича. Писав картини українського побуту. Твори Батовського позначені елементами культури мюнхенської живописної школи, необарокових традицій історичного малярства Яна Матейко та певного впливу імпресіонізму й символізму.

Фото: Станіслав Батовський-Качор
Світлина походить із Національного цифрового архіву у Варшаві
<https://audiovis.nac.gov.pl>

Stanisław Batowski Kaczor (1866–1946) był polskim malarzem batalistą. Studiował w krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych, wiedeńskiej i monachijskiej Akademii Sztuk Pięknych. Brał udział w projektowaniu Opery Lwowskiej. 1903–1914 – kierownik pracowni malarskiej we Lwowie. Brał udział w wystawach we Lwowie. Zajmował się głównie malarstwem historycznym i batalistycznym, a także portretem i pejzażem. Malował obrazy przedstawiające życie na Ukrainie. W twórczości Batowskiego widoczne są elementy kultury monachijskiej szkoły malarstwa, neobarokowe tradycje malarstwa historycznego Jana Matejki oraz pewne wpływy impresjonizmu i symbolizmu.

Фото: Stanisław Batowski-Kaczor
Zdjęcie pochodzi z Narodowe Archiwum Cyfrowe w Warszawie
<https://audiovis.nac.gov.pl>

Назва: переклад з польської – «Станіслав Батовський “Після перемоги у Грюнвальдській битві”».

Час і місце виготовлення: 1910–1920 рр., видавництво «Салон польських художників», друкарня «Акрополь», м. Краків, Польща.

Розміри: 14 × 8,7 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці зображення фіналу Грюнвальдської битви. Художник зобразив перемогу військ Королівства Польського

та Великого князівства Литовського над військом Тевтонського ордену.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка розділена на дві частини вертикальним текстом на польській та англійській мовах, переклад – «Видавництво Салону Польських Художників в Кракові. Надруковано в Польщі. Копіювання заборонено». Внизу по центру – напис, переклад з польської «“Акрополь” Краків». Серія та номер листівки – 143/25. На правому полі листівки – штамп музею з номером запису у Книзі вступу 2689/8 та номером інвентарного запису По 562. Листівка не надсилалась.

Титул: «Stanisław Batowski “Po zwycięstwie w bitwie pod Grunwaldem”».

Час і місце powstania: 1910–1920, wydawnictwo Salonu Malarzy Polskich, drukarnia «Akropol», Kraków, Polska.

Wymiary: 14 × 8,7 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na pocztówce przedstawiono zakończenie bitwy pod Grunwaldem autorstwa Stanisława Batowskiego. Malarz zobrazował zwycięstwo wojsk Królestwa Polskiego i Wielkiego Księstwa Litewskiego nad Zakonem Krzyżackim.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: jest podzielona na dwie części pionowym tekstem: «Wydawnictwo Salonu Malarzy Polskich w Krakowie. Przedruk wzbroniony». W dolnym środku nazwa drukarni «Akropol» Kraków. Seria i numer 143/25. Na prawym marginesie pocztówki znajduje się pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 2689/8 i numerem wpisu inwentarzowego Po 562. Pocztówka nie została wysłana.

Тадеуш Гадомський (1867–1952 рр.) – польський художник, син Валерія Гадомського, відомого краківського скульптора. Розпочав навчання в Школі образотворчих мистецтв у Кракові, в майстерні Яна Матейка. Продовжив навчання в Мюнхені. Працював художником-карикуристом у журналі «Діабел». Після Першої світової війни оселився у Вільнюсі. Був членом Віленського товариства незалежних образотворчих мистецтв. Писав переважно портрети, релігійні та жанрові сцени, пейзажі, також цікавився історичним напрямом у живописі. Виставляв свої роботи в 1929, 1931–1935 і 1940 роках. Свою мистецьку діяльність поділяв із літературною діяльністю, писав історичні романи, казки та сценічні твори.

Tadeusz Gadowski (1867–1952) był polskim malarzem. Był synem Walerego Gadowskiego, znanego krakowskiego rzeźbiarza. Studia rozpoczął w Szkole Sztuk Pięknych w Krakowie w pracowni Jana Matejki. Naukę kontynuował w Monachium. Malował głównie portrety, sceny religijne i rodzajowe, pejzaże, interesował się także kierunkiem historycznym w malarstwie. Działalność malarską łączył z twórczością literacką, pisząc powieści historyczne, baśnie i sztuki sceniczne.

Назва: переклад з польської – «Т. Гадомський «Гоплана»».

Час і місце виготовлення: 1925 р., видавництво «Полонія», м. Краків, Польща.

Розміри: 14 × 8,9 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на зображенні ілюстрація до опери «Гоплана» – польської опери в трьох діях Владислава Желенського на лібрето Людоміла Германа за мотивами трагедії Юліуша Словацького «Балладина».

Внизу листівки – біле поле з фрагментом твору «Балладина» польською мовою, переклад:

«А яка вона дівчина?

Має обличчя, ноги, живіт, але виглядає як скло

Яке дивне створіння з туману та желе!»

Опис адресної сторони поштової картки: листівка розділена на дві частини вертикальним текстом на польській мові, переклад – «Видавництво Salonu польських художників в Кракові. 1925». Серія та номер листівки – 96/1. В правому нижньому куті – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 2691/8 та номером інвентарного запису По 625/8. Листівка не надсилалась.

Tytuł: «T. Gadowski Goplana»».

Czas i miejsce powstania: 1925, wydawnictwo «Polonia», Kraków, Polska.

Wymiary: 14 × 8,9 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie ilustracja do опери «Goplana», польської опери в трьох актах Владислава Желенського з librettem Ludomiła Hermana na podstawie tragedii «Balladyna» Juliusza Słowackiego.

U dołu pocztówki znajduje się біле поле з fragmentem «Balladyna»:

«A cóż to za panna?

Ma twarz, nogi, żołądek, lecz coś niby szklanna

Co za dziwne stworzenie z mgły i galarety!».

Opis strony adresowej kartki pocztowej: jest podzielona na dwie części pionowym tekstem: «Wydawnictwo «Salon Malarzy polskich» w Krakowie. 1925». Seria i numer 96/1. W prawym dolnym rogu znajduje się pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 2691/8 i numerem wpisu inwentarzowego Po 625/8. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Юліуш Словацький».

Час і місце виготовлення: 1909 р., видавництво «Салону польських художників», м. Краків, Польща.

Розміри: 14 × 9 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на зображенні портрет Юліуша Словацького (1809–1849 рр.) – одного з найвидатніших польських поетів й драматургів доби романтизму. Юліуш Словацький народився в м. Кременець на Тернопільщині, походив зі шляхетської родини. Словацький написав багато видатних ліричних віршів, поем і драм, що мають велику художню цінність. У частині творів відтворені події з історії України.

Словацький був учасником Листопадового повстання 1830–1831 рр. Створив низку революційних віршів. Серед них був «Гімн» – «Богородице, Діво!», який повстанці поклали на музику і співали. Окрім того, його творчості належать такі революційні пісні – «Ода до вольності», «Кулик» та «Пісня литовського легіону». У цих творах Словацький виступає за повну незалежність Польщі.

Опис адресної сторони поштової картки: вгорі листівки надруковано текст на польській, німецькій, французькій, російській та українській мовах, переклад – «Відкритий лист». Листівка поділена роздільною лінією на дві частини. Внизу листівки надруковано текст, переклад з польської – «Видавництво «Салону польських художників» м. Краків 1909. Копіювання заборонено». В правому нижньому куті – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1669 та номером інвентарного запису По 50. Листівка не надсилалась.

Тytuł: «Juliusz Słowacki».

Czas i miejsce powstania: 1909, wydawnictwo «Salon Malarzy polskich» w Krakowie, Polska.

Wymiary: 14 × 9 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

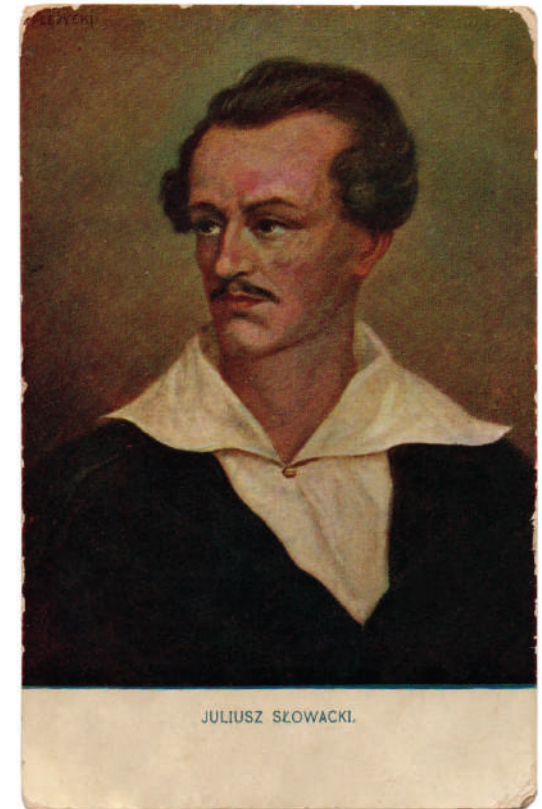
Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie przedstawiono portret Juliusza Słowackiego (1809–1849). Jeden z najwybitniejszych polskich poetów okresu romantyzmu, dramaturg. Urodził się w Krzemieńcu na Tarnopolszczyźnie. Pochodził z rodziny szlacheckiej.

Napisał wiele wybitnych liryków, poematów i dramatów o dużych walorach artystycznych. Niektóre z jego utworów odtwarzają wydarzenia z historii Ukrainy.

Słowacki był uczestnikiem Powstania Listopadowego 1830–1831 r. Napisał wiele wierszy rewolucyjnych. Wśród nich był «Hymn» – «Bogorodzico, Dziewico!», który rebelianci opracowali w muzykę i śpiewali. Inne pieśni rewolucyjne to «Oda do wolności», «Kulik» i «Pieśń Legionu Litewskiego». W utworach tych Słowacki opowiadał się za pełną niepodległością Polski.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: u góry pocztówki znajduje się nadruk w języku polskim, niemieckim, francuskim, rosyjskim i ukraińskim z tłumaczeniem «List otwarty». Pocztówka jest podzielona na dwie części linią rozdzielającą. U dołu pocztówki nadruk: wydawnictwo «Salon Malarzy polskich, Kraków 1909. Kopiowanie zabronione». W prawym dolnym rogu pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1669 i numerem wpisu inwentarzowego Po 50. Pocztówka nie została wysłana.

Адам Сеткович (1875–1945 рр.) – польський художник реаліст. У 1897–1898 роках навчався в Краківській академії образотворчих мистецтв у Теодора Аксентовича. Малював жанрові сцени з життя польського села: катання на санях, полювання, народні звичаї, лісові пейзажі. Рідше малював види краківської архітектури, алегоричні сцени та картини на юдаїчну тематику. Працював з Хенріком Фрістом, польським євреєм, підприємцем та видавцем, для якого художник створив безліч листівок, ставши неперевершеним майстром у цій галузі.

Adam Setkowicz (1875–1945) był polskim malarzem realistą. W latach 1897–1898 studiował w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych pod kierunkiem Teodora Aksentowicza. Malował sceny rodzajowe z życia polskiej wsi: zaprzęgi, polowania, obyczaje ludowe, pejzaże leśne. Rzadziej malował widoki architektury Krakowa, sceny alegoryczne i obrazy o tematyce żydowskiej. Współpracował z Henrykiem Fristem, polskim Żydem, przedsiębiorcą i wydawcą. Dla którego malarz stworzył wiele pocztówek, stając się niedoścignionym mistrzem w tej dziedzinie.

Назва: переклад з польської «Адам Сеткович. «Битва під Кірхольмом»».

Час і місце виготовлення: початок XX ст., видавництво «Полонія», м. Краків, Польща.

Розміри: 14 × 8,9 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці художник зобразив битву, що відбулася 17 (27) вересня 1605 року біля містечка Кірхгольм в Лівонії (сучасний Саласпілс, Латвія), між Швецією та Річчю Посполитою. Закінчилася битва перемогою польсько-литовського війська.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка розділена на дві частини роздільною лінією, по центру якої надруковано вертикальний текст польською мовою, переклад – «Копіювання заборонено». Під роздільною лінією – напис, переклад з польської – ««Полонія» Краків». На лівому полі листівки – опис подій, що зображено на аверсі листівки, переклад з польської: «Шведські інтервенти, котрі захопили Лівонію, перекрили дорогу під Кірхольмом в 1605 році – Кароль Хоткевич з 5000 армією розгромив 14000 військо шведів». Номер листівки – 21. В лівому нижньому куті – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1941/36 та номером інвентарного запису По 576/36. Листівка не надсилалась.

Титул: «Adam Setkowicz. «Bitwa pod Kirchholmem»».

Час і місце powstania: początek XX wieku, wydawnictwo «Polonia», Kraków, Polska.

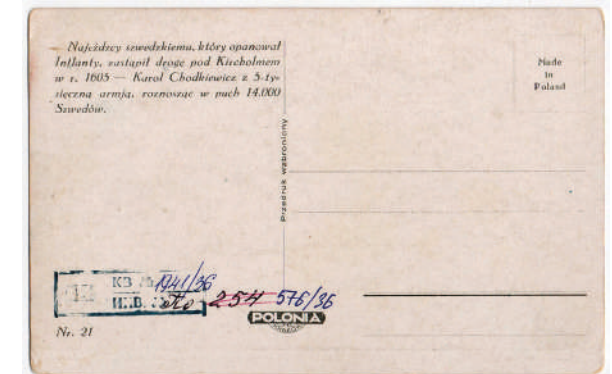
Wymiary: 14 × 8,9 cm.

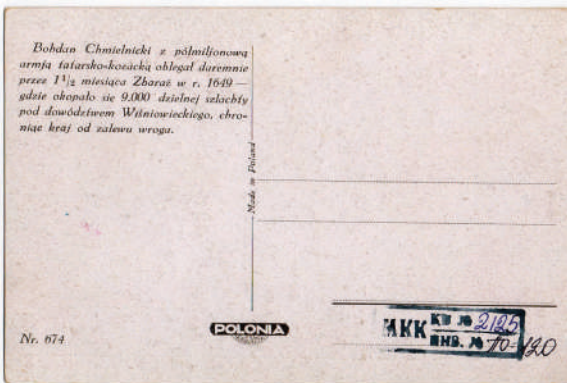
Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na pocztówce przedstawiono bitwę, która miała miejsce 17 (27) września 1605 r. pod Kirchholmem w Inflantach (współczesne Salaspils, Łotwa) między Szwecją a Rzeczpospolitą Obojga Narodów. Zakończyła się ona zwycięstwem wojsk polsko-litewskich.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: na lewym marginesie pocztówki znajduje się opis wydarzeń przedstawionych na obrazie: «Najeźdźcy szwedzkiemu, który opanował Inflanty, zastąpił drogę pod Kirchholmem w 1605 roku – Karol Chodkiewicz z 5-tysięczną armią, roznosząc w puch 14000 Szwedów». Numer pocztówki 21. W lewym dolnym rogu pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1941/36 i numerem wpisu inwentarzowego Po 576/36. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Адам Сеткович “Хмельницький під Збаражем”».

Час і місце виготовлення: початок ХХ ст., видавництво «Полонія», м. Краків, Польща.

Розміри: 13,7 × 9 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці зображення картини Адама Сетковича, яка присвячена облозі Збараського замку військами Богдана Хмельницького – подіям, що розвивались перед Зборівською битвою 1649 р. В центрі зображення, верхи на коні, з гетьманською булавою, Богдан

Хмельницький, якому розвідник доповідає про розташування польських військ. Позаду гетьмана – козаки, один з них тримає хоругву. На задньому плані видно фрагмент Збараського замку.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка розділена на дві частини роздільною лінією, по центру якої надруковано вертикальний текст англійською мовою, переклад – «Виготовлено в Польщі». Під роздільною лінією – напис, переклад з польської – «“Полонія” Краків». На лівому полі листівки опис подій, що зображено на аверсі листівки, переклад з польської: «Богдан Хмельницький з півмільйонним татаро-козацьким військом півтора місяця 1649 року безрезультатно тримав в облозі Збараж, де окопалася хоробра шляхта під проводом Вишневецького в кількості 9000 чоловік, захищаючи країну від ворожого наступу». Номер листівки – 674. В правому нижньому куті – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 2125 та номером інвентарного запису По 120. Листівка не надсилалась.

Титул: «Adam Setkiewicz “Chmielnicki pod Zbarażem”».

Час і місце повстання: початок ХХ wieku, wydawnictwo «Polonia», Kraków, Polska.

Wymiary: 13,7 × 9 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Опис сторони артистичної картки поштової: на почтówце przedstawiono oblężenie zamku w Zbarażu przez wojska Bohdana Chmielnickiego, wydarzenia, które miały miejsce przed bitwą pod Zbarażem w 1649 r. W centrum obrazu Bohdan Chmielnicki na koniu z buławą hetmańską, któremu zwiadowca donosi o położeniu wojsk polskich. Za hetmanem stoją Kozacy, jeden z nich trzyma sztandar. W tle widoczny jest fragment zamku w Zbarażu.

Опис сторони адресної картки поштової: pocztówka podzielona jest linią podziału na dwie części, pośrodku – «Wyprodukowane w Polsce». Dolny środek: «Polonia», Kraków. Na prawym marginesie pocztówki znajduje się opis wydarzeń przedstawionych na obrazie: «Bohdan Chmielnicki z półmilionową armią tatarsko-kozacką oblegał daremnie przez półtora miesiąca Zbaraż w 1649 r. – gdzie okopała się 9000 dzielnej szlachty pod dowództwem Włostowieckiego, chroniąc kraj od zalewu wroga». Numer pocztówki 674. W prawym dolnym rogu znajduje się pieczęćka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 2125 i numerem wpisu inwentarowego Po 120. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Адам Сеткович “Лілла Венета”».

Час і місце виготовлення: 1911 р., видавництво «Полонія», м. Краків, Польща.

Розміри: 14 × 8,9 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на зображенні ілюстрація до історіософського твору «Лілла Венета» Юліуша Словацького (1809–1849 рр.), виданого в 1840 р. Внизу листівки – біле поле з фрагментом твору на польській мові.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка розділена на дві частини роздільною лінією, по центру якої надруковано вертикальний текст англійською мовою, переклад – «Виготовлено в Польщі». В лівому нижньому куті вказаний автор зображення та назва видавництва. В правому нижньому куті – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1941/36 та номером інвентарного запису По 576/36. Листівка не надсилалась.

Tytuł: «Adam Setkowicz “Lilla Weneda”».

Czas i miejsce powstania: 1911, wydawnictwo «Polonia», Kraków, Polska.

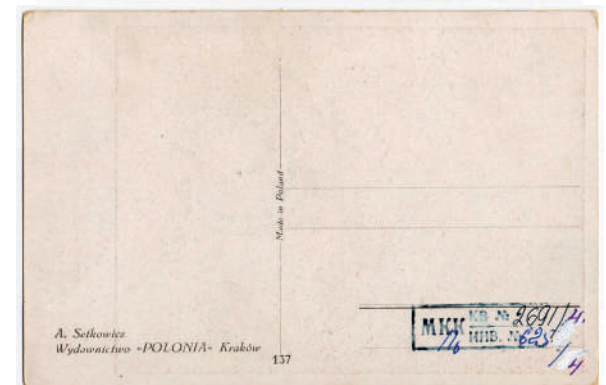
Wymiary: 14 × 8,9 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie ilustracja z dzieła historiozoficznego «Lilla Weneda» Juliusza Słowackiego (1809–1849), wydane w 1840 r. U dołu pocztówki znajduje się białe pole z fragmentem dzieła w języku polskim.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka podzielona jest linią podziału na dwie części, pośrodku – «Wyprodukowane w Polsce». W lewym dolnym rogu widnieje autor obrazu oraz nazwa wydawcy. W lewym dolnym rogu wskazano autora obrazu oraz nazwę wydawcy. W prawym dolnym rogu pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1941/36 i numerem wpisu inwentarzowego Po 576/36. Pocztówka nie została wysłana.

Станіслав Багенський (1876–1948 рр.) – польський живописець та ілюстратор. Навчався у свого батька Фелікса Багенського (1840–1922 рр.), потім у Варшавській школі малювання під керівництвом Войцеха Герсона, у 1901–1903 роках продовжив навчання в Мюнхені та Парижі. Член Товариства художників Pro Arte, а з 1927 року – професор Варшавської школи образотворчих мистецтв. Станіслав Багенський малював жанрові сцени, види Варшави, Татри та морські мотиви. Проте стрижнем його творчості були батальні сцени та композиції, що прославляли польського вояка. Найчастіше використовував теми наполеонівської доби, Листопадового повстання та Першої світової війни. Співпрацював із «Ілюстрованим тижневиком» (Tygodnik Ilustrowany) як ілюстратор.

Stanisław Bagiński (1876–1948) był polskim malarzem i ilustratorem. Uczył się u swojego ojca Feliksa Bagińskiego (1840–1922), następnie w warszawskiej Szkole Rysunkowej pod kierunkiem Wojciecha Gersona, a w latach 1901–1903 kontynuował studia w Monachium i Paryżu. Był członkiem Towarzystwa Artystów Pro Arte, a od 1927 roku profesorem warszawskiej Szkoły Sztuk Pięknych. Stanisław Bagiński malował sceny rodzajowe, widoki Warszawy, Tatr, motywy marynistyczne. Trzon jego twórczości stanowiły jednak sceny batalistyczne i kompozycje gloryfikujące polskiego żołnierza. Najczęściej wykorzystywał tematykę epoki napoleońskiej, powstania listopadowego i I wojny światowej. Jako ilustrator współpracował z «Tygodnikiem Ilustrowanym».

Назва: переклад з польської – «Станіслав Багєнський. “Поранений полонений”».

Час і місце виготовлення: початок ХХ ст., Альбом Польських Художників, видавництво «Медуза», м. Варшава, Польща.

Розміри: 13,8 × 8,7 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на тлі зимового пейзажу зображено уланів (1815–1831 рр.), котрі на запряженому кіньми возі привезли пораненого військовополоненого. Один з уланів підвів бранця до воріт будинку де його зустрічає жінка.

Опис адресної сторони поштової картки: вгорі листівки напис на польській, французькій та російській мовах, переклад – «Відкритий лист». Листівка поділена роздільною лінією навпіл. Під роздільною лінією – напис польською мовою – «Anczyc». На лівому полі листівки – напис на польській та французькій мовах, переклад – «Станіслав Багєнський “Поранений полонений”». Внизу на лівому полі – напис на польській та французькій мовах, переклад – «Альбом “Салону польських художників”», видавництво “Медуза”, м. Варшава», штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1940/15 та номером інвентарного запису 214/15. Номер листівки – 6. Листівка не надсилалась.

Tytuł: «Stanisław Bagiński. “Ranny jeńiec”».

Czas i miejsce powstania: początek XX wieku, Album Malarzy Polskich, wydawnictwo «Meduza» Kraków, Polska.

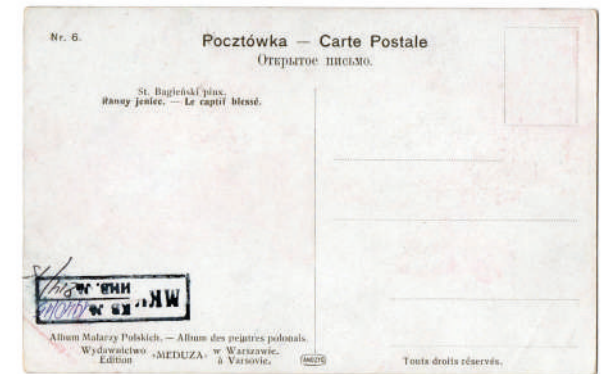
Wymiary: 13,8 × 8,7 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na tle zimowego pejzażu przedstawiono ułanów (1815–1831), którzy na wozie konnym przywieźli ранного jeńca. Jeden z ułanów prowadzi jeńca do bramy domu, gdzie spotyka go kobieta.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: u góry pocztówki znajduje się napis w trzech językach – «Pocztówka». Pocztówka jest podzielona linią podziału na dwie części. Dolny środek: «Anczyc». Na lewym marginesie pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1940/15 i numerem wpisu inwentarzowego 214/15. Numer pocztówki 6. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Веселих свят!».

Час і місце виготовлення: початок ХХ ст., видавництво «Прогрес» Немоєвського & Дембіцького у Львові, Польща (нині Україна); надруковано в закладі Ф. К. Злотвовського і Сп. в м. Плешева, Польща.

Розміри: 13,8 × 8,7 см.

Техніка виготовлення: літографія.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці зображено нотний стан з нотами на фоні якого стоїть гурт людей та співає різдвяну пісню «В яслах лежить» — українсько-польську

колядку. Польський варіант цієї колядки уперше надрукований у «Богогласнику» (1790 р.).

Зміст колядки передає піднесену та веселу атмосферу вітання та прославляння пастушками новонародженого Ісуса. Український варіант пісні «В яслах лежить» — уперше надруковано у львівському виданні «Богогласника» (1850 р.) поруч із польським зразком із зазначенням виконання обох пісень на одну мелодію.

Опис адресної сторони поштової картки: вгорі надруковано напис польською мовою, переклад – «Листівка». Листівка поділена роздільною лінією навпіл. По лівому краю листівки – вертикальний напис польською мовою, переклад – «Видавництво “Прогрес” Немоєвського & Дембіцького у Львові». По правому полю листівки – напис польською мовою, переклад – «Надруковано в закладі Ф. К. Злотвовського і Сп. в м. Плешева, Польща». Номер листівки

– 1. На правому полі листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 4313/8 та номером інвентарного запису По-618/8. Листівка не надсилалась.

Tytuł: «Wesołych Świąt!».

Czas i miejsce powstania: początek XX wieku, wydawnictwo «Postęp» Niemojewskiego & Dębickiego we Lwowie, Polska (obecnie Ukraina).

Wymiary: 13,8 × 8,7 cm.

Technika wykonania: litografia.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na pocztówce widoczny jest pulpit z nutami, a w tle grupa osób śpiewających kolędę «W żłobie leży» – ukraińsko-polską kolędę. Polska wersja tej kolędy została po raz pierwszy opublikowana w «Bogoglasnyku» (1790).

Treść kolędy oddaje podniosłą i radosną atmosferę powitania pasterzy i uwielbienia nowonarodzonego Jezusa. Ukraiński odpowiednik, «W żłobie leży», został po raz pierwszy opublikowany we lwowskim wydaniu «Bogoglasnyka» (1850) wraz z następującą polską wersją, która jest ustawiona na tę samą melodię.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: w środku u góry: «Karta korespondenta». Pocztówka jest podzielona linią podziału na dwie części. Numer pocztówki 1. Na prawym marginesie pocztówki pieczęta muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 4313/8 i numerem wpisu inwentarzowego Po-618/8. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Юліуш Словацький. “Батько зачумлених”».

Час і місце виготовлення: 1918–1939 рр., видавництво «Акрополь», Національна друкарня, м. Краків, Польща.

Розміри: 13,8 × 9,6 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на зображенні ілюстрація до поеми Юліуша Словацького “Батько зачумлених” (1839 р.). Внизу листівки – біле поле з фрагментом твору на польській мові, переклад Сидора Твердохліба: «Я біг – даремні зусилля з ратунком. –

Сестри схилились над ним з поцілунком;

З навісним криком: кому яке діло?!

Хватав я й кинув гробарникам тіло».

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена на дві частини роздільною лінею у вигляді вертикального тексту, переклад з польської — «Національна друкарня, замовлення 532/58 – 15 000 – S-51 (237)». Номер листівки – 2007. В лівому нижньому куті – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1941/47 та номером інвентарного запису По 576/47. Листівка не надсилалась.

Тytuł: «Juliusz Słowacki. “Ojciec zadżumionych”».

Czas i miejsce powstania: 1918–1939, wydawnictwo «Akropol» Kraków, Polska.

Wymiary: 13,8 × 9,6 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie przedstawiono ilustrację do poematu Juliusza Słowackiego «Ojciec zadżumionych» (1839). U dołu pocztówki znajduje się białe pole z fragmentem dzieła w języku polskim:

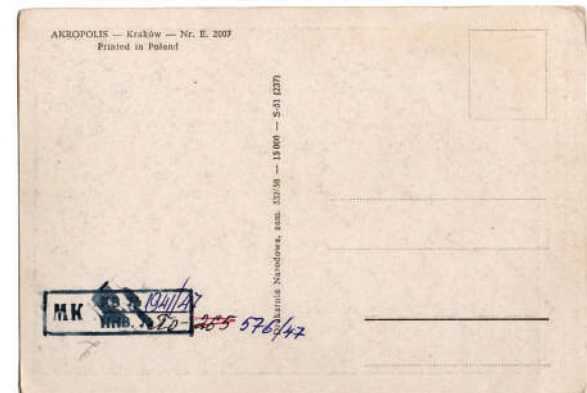
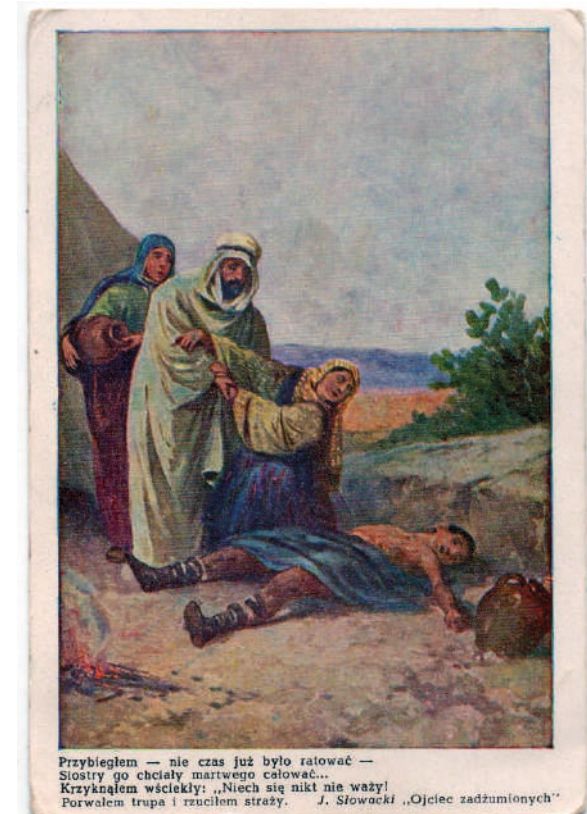
«Przybiegłem - nie czas już było ratować –

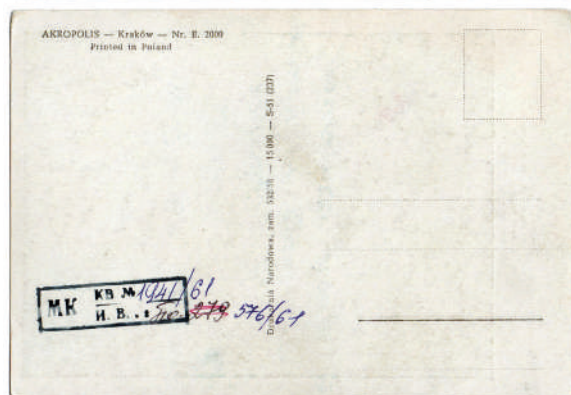
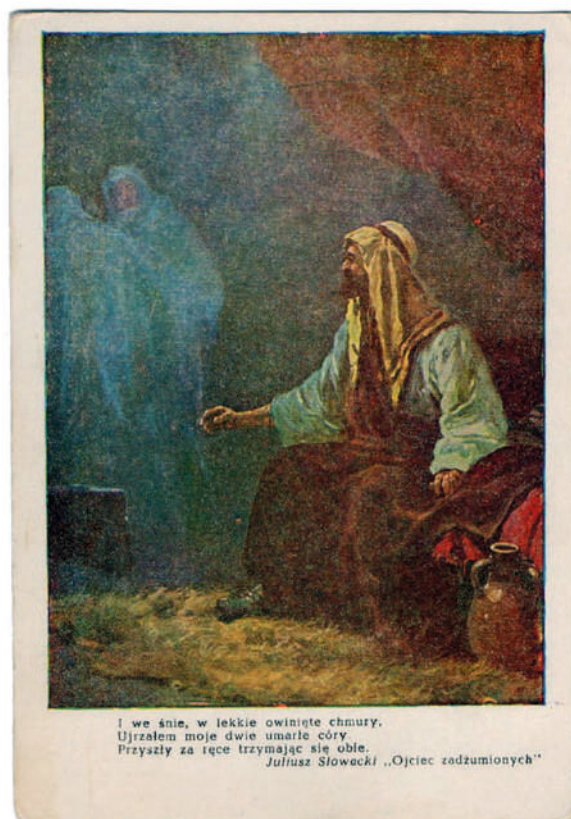
Siostry go chciały martwego całować...

Krzyknąłem wściekły: Niech się nikt nie waży?!

Porwałem trupa i rzuciłem straży».

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona linią podziału na dwie części. Numer pocztówki 2007. W prawym dolnym rogu pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1941/47 i numerem wpisu inwentarzowego Po 576/47. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Юліуш Словацький “Батько зачумлених”».

Час і місце виготовлення: 1918–1939 рр., видавництво «Акрополіс», Національна друкарня, м. Краків, Польща.

Розміри: 13,8 × 9,6 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на зображенні ілюстрація до поеми Юліуша Словацького “Батько зачумлених” (1839 р.)

Внизу листівки – біле поле з фрагментом твору на польській мові, переклад Сидора Твердохліба:

«У сні, сповиті в імлістій заслоні,

В наметі вздрів я усопші дві доні.

Прийшли, за руки узялися обидві».

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена на дві частини роздільною лінією у вигляді вертикального тексту, переклад з польської – «Національна друкарня, замовлення 532/58 – 15 000 – S-51 (237)».

Номер листівки — 2009. На правому полі листівки надруковано польською мовою, переклад – «“Акрополіс” Краків. Надруковано в Польщі». В лівому нижньому куті – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1941/31 та номером інвентарного запису По 576/61. Листівка не надсилалась.

Титул: «Juliusz Słowacki “Ojciec zadżumionych”».

Час і місце powstania: 1918–1939, wydawnictwo «Akropol» Kraków, Polska.

Wymiary: 13,8 × 9,6 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie przedstawiono ilustrację do poematu Juliusza Słowackiego «Ojciec zadżumionych» (1839 r.). U dołu pocztówki znajduje się białe pole z fragmentem dzieła w języku polskim:

«We śnie, w lekkie owinięte chmury,

Ujrzałem moje dwie umarłe córki.

Przyszły za ręce trzymając się obie».

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona linią podziału na dwie części. Numer pocztówki 2009. W prawym dolnym rogu pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1941/31 i numerem wpisu inwentarzowego Po 576/61. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Адам Лазовський».
Час і місце виготовлення: 1904–1909 рр.,
 видавництво «Ф. Карпович», Маршалковська,
 151, м. Варшава, Польща.

Розміри: 14 × 8,9 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на малюнку, на передньому плані на книжках лежить велике великодне яйце з портретом польського поета Юліуша Словацького. Під портретом три горизонтальні смуги – синя, червона та біла. На задньому фоні під деревом, на сході сонця, сидять двоє – хлопець та дівчина, одягнуті в польські національні костюми.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена на дві частини роздільною лінією у вигляді тексту на польській мові, переклад – «Видавництво «Ф. Карпович» Маршалковська, 151, м. Варшава». Внизу, на правому полі листівки, надруковано напис на польській мові, переклад – «А. Лазовський».

Листівка адресована до Умані, Київської губернії Вероніці Іванівні Гродецькій.

Червоними чорнилами на польській мові – привітання зі святом святого Миколая. Загалом текст повідомлення побутового змісту.

Листівка маркована, гашена. Перша марка номіналом три копійки; кольору кармін; 1909 рік випуску; розмір 19×25 мм. Друга марка номіналом дві копійки; зеленого кольору; 1909 рік випуску; розмір 19×25 мм.

В правому нижньому куті – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 2244/3 та номером інвентарного запису По 72.

Tytuł: «Adam Łazowski».

Czas i miejsce powstania: 1904–1909, wydawnictwo «F. Karpowicz», ul. Marszałkowska 151, Warszawa, Polska.

Wymiary: 14 × 8,9 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na pierwszym planie obrazu na książkach znajduje się duże jajko wielkanocne z portretem polskiego poety Juliusza Słowackiego. Pod portretem znajdują się trzy poziome pasy – niebieski, czerwony i biały. Na drugim planie pod drzewem o zachodzie słońca siedzą dwie osoby, chłopiec i dziewczynka ubrani w polskie stroje narodowe.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona na dwie części pionowym tekstem – «Wydawnictwo «F. Karpowicz», ul. Marszałkowska 151, Warszawa. Poniżej, w prawym polu pocztówki – «A. Łazowski».

Pocztówka jest adresowana do Weroniki Iwanowny Grodeckiej w Humaniu, gubernia kijowska.

Pozdrowienia w czerwonym kolorze w języku polskim z okazji Mikołajek. Ogólnie rzecz biorąc, tekst wiadomości ma charakter krajowy.

Pocztówka jest ostemplowana i zgaszona. Pierwszy znaczek ma nominał trzech kopiejek; kolor karminowy; 1909; 19×25 mm. Drugi znaczek ma nominał dwóch kopiejek; kolor zielony; 1909; 19×25 mm.

W prawym dolnym rogu znajduje się pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 2244/3 i numerem wpisu inwentarzowego Po 172.

Маріан Тшебінський (1871–1942 рр.) – польський художник-аквареліст та літограф. Навчався у Школі малювання у Варшаві у Войцеха Герсона, у Кракові у Теодора Аксентовича та Леона Вичулковського, у приватній школі Станіслава Грохольського та Антона Ажбе в Мюнхені. В основному займався малюнком і аквареллю, створював міські краєвиди, які публікувалися у вигляді листівок. Виставлявся у Варшаві (1903 р. та 1908 р.) і в Кракові (1912 р.). Співзасновник музею в Любліні.

Фото: Маріан Тшебінський
Джерело: інтернет

Marian Trzebiński (1871–1942) był polskim malarzem akwarelistą i litografem. Studiował w Szkole Rysunkowej w Warszawie u Wojciecha Gersona, w Krakowie u Teodora Aksentowicza i Leona Wychulkowskiego oraz w prywatnej szkole Stanisława Grocholskiego i Antona Ajbe w Monachium. Zajmował się głównie rysunkiem i akwarelą. Tworzył pejzaże miejskie wydawane w formie pocztówek. Wystawiał w Warszawie (1903, 1908) i Krakowie (1912). Był współzałożycielem muzeum w Lublinie.

Фото: Marian Trzebiński
Zdjęcia: internet

Назва: переклад з польської – «Колишні польські твердині».

Час і місце виготовлення: початок XX ст., видавництво «Товариства народної школи», м. Краків, Польща.

Розміри: 13,7 × 8,9 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці представлено копію картини художника Маріана Тшебінського. На малюнку зображено загальний вигляд руїн замку Тенчин, що розташований приблизно за 4 км на захід від однойменного села. Краківський воєвода гербу Топор отримав маєток Тенчин від короля Ягайла в обмін на допомогу в отриманні польської корони. Після того, як закінчилася чоловіча лінія роду Топор (1637 р.), замок перейшов у володіння до родини Опалінських, потім до родини Сенявських (1687 р.) і Чарторийських (1731 р.), а з 1816 року замок перебуває у власності Потоцьких. У зв'язку з війною зі шведами у 1656 році село Тенчин було розорено шведами, а замок спалений.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією на дві частини. На лівому полі листівки штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1941/48 та номером інвентарного запису По 576/48. В правому верхньому куті – емблема «Товариства народної школи» в Кракові. Листівка не надсилалась.

Титул: «Dawne warownie polskie».

Час і місце powstania: początek XX wieku, wydawnictwo «Towarzystwa Szkoły Ludowej», Kraków, Polska.

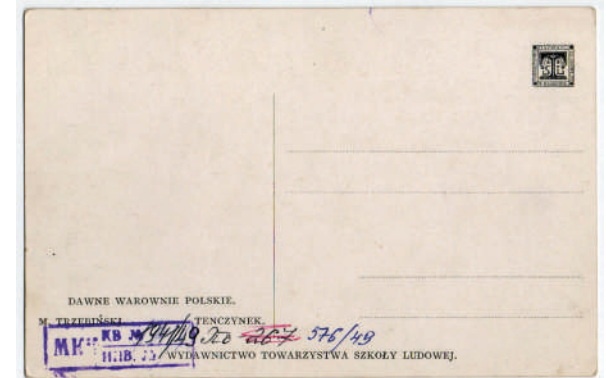
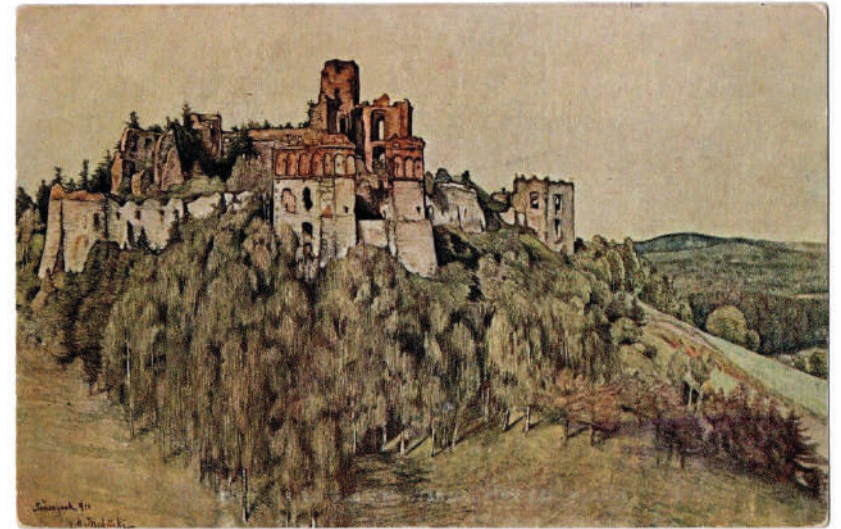
Wymiary: 13,7 × 8,9 cm.

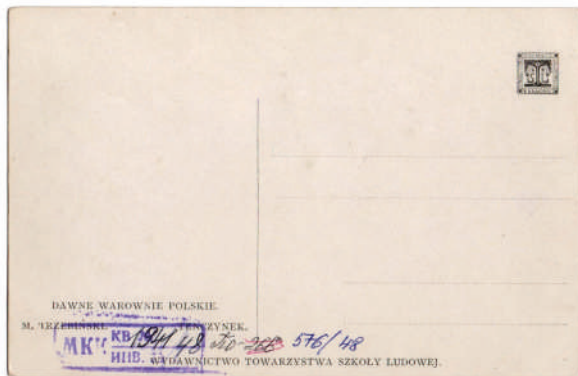
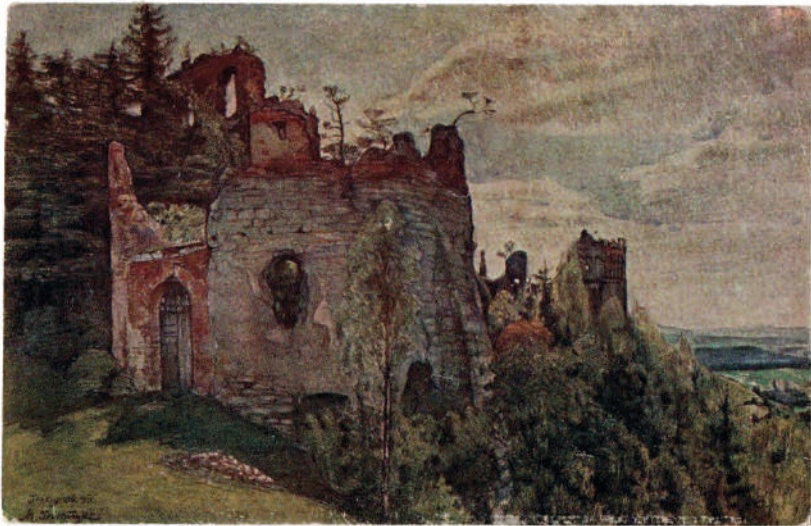
Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na pocztówce znajduje się kopia rysunku malarza Mariana Trzebińskiego. Przedstawiono ogólny widok ruin zamku w Tęczynie, położonego około 4 km na zachód od wsi o tej samej nazwie. Wojewoda krakowski z rodu Toporów otrzymał dobra tenczyńskie od króla Jagiełły w zamian za pomoc w uzyskaniu korony polskiej. Po wygaśnięciu męskiej linii rodu (1637 r.) zamek przeszedł w posiadanie Opalińskich, następnie Seniawskich (1687 r.) i Czartoryskich (1731 r.), a od 1816 r. jest własnością Potockich. W wyniku wojny ze Szwedami w 1656 r. wieś została przez nich spustoszona, a zamek spalony.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona linią podziału na dwie części. Na lewym marginesie pocztówki znajduje się pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1941/48 i numerem wpisu inwentarzowego Po 576/48. W prawym górnym rogu znajduje się godło «Towarzystwa Szkoły Ludowej» w Krakowie. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Колишні польські твердині».

Час і місце виготовлення: початок ХХ ст., видавництво «Товариства народної школи», м. Краків, Польща.

Розміри: 13,7 × 8,9 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці представлена копія картини художника Маріана Тшебінського. На малюнку зображено фрагмент руїн замку Тенчин, імовірно одна з башт.

Опис адресної сторони поштової

картки: листівка поділена роздільною лінією на дві частини. На лівому полі внизу листівки надруковано польською мовою назву зображення, прізвище художника та назву видавництва. На лівому полі листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1941/49 та номером інвентарного запису По 576/49. В правому верхньому куті – емблема «Товариства народної школи» в Кракові. Листівка не надсилалась.

Титул: «Dawne warownie polskie».

Час і місце powstania: początek XX wieku, wydawnictwo «Towarzystwa Szkoły Ludowej», Kraków, Polska.

Wymiary: 13,7 × 8,9 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na pocztówce znajduje się kopia rysunku malarza Mariana Trzebińskiego. Przedstawiono fragment ruin zamku w Tęczynie, prawdopodobnie oda do wież.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona linią podziału na dwie części. W lewym polu u dołu pocztówki nadrukowana jest nazwa obrazu, nazwisko artysty i nazwa wydawcy w języku polskim. Na lewym marginesie pocztówki znajduje się pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1941/49 i numerem wpisu inwentarzowego Po 576/49. W prawym górnym rogu znajduje się godło «Towarzystwa Szkoły Ludowej» w Krakowie. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Колишні польські твердині».

Час і місце виготовлення: початок ХХ ст., видавництво «Товариства народної школи», м. Краків, Польща.

Розміри: 13,7 × 8,9 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці представлення копія картини художника Маріана Тшебінського. На малюнку зображено замок у селі Шимбарк, побудований в ХІV столітті. Замок має прямокутну форму, з прямокутними баштами по кутах.

Замок був власністю Помезанського капітула, а після секуляризації ордену неодноразово змінював власників, ставши резиденцією впливових пруських родин.

Наприкінці Другої світової війни в замку розташовувалися війська СС, після них – частини Червоної Армії, котрі спалили замок разом із усім інвентарем.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією на дві частини. На лівому полі внизу листівки надруковано польською мовою назву зображення, прізвище художника та назву видавництва. На лівому полі листівки внизу – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1941/63 та номером інвентарного запису По 576/63. В правому верхньому куті – емблема «Товариства народної школи» в Кракові. Листівка не надсилалась.

Tytuł: «Dawne warownie polskie».

Czas i miejsce powstania: początek XX wieku, wydawnictwo «Towarzystwa Szkoły Ludowej», Kraków, Polska.

Wymiary: 13,7 × 8,9 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

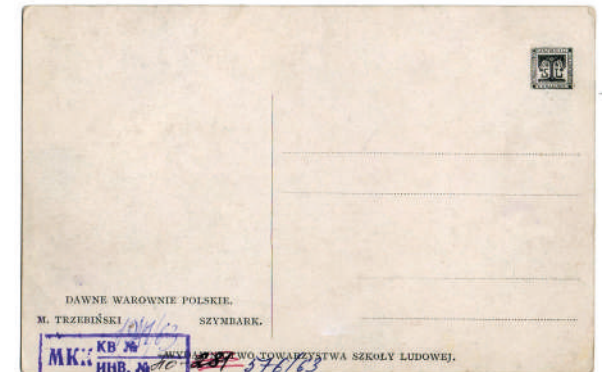
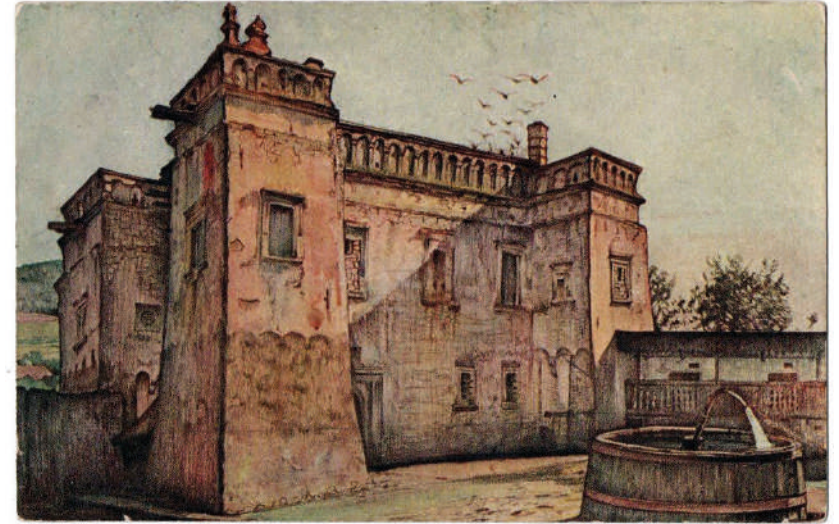
Stan zachowania: «dobry».

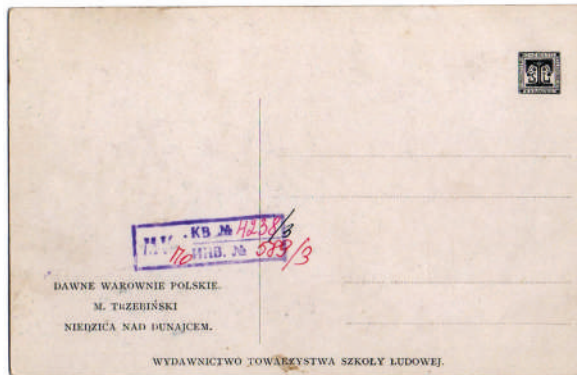
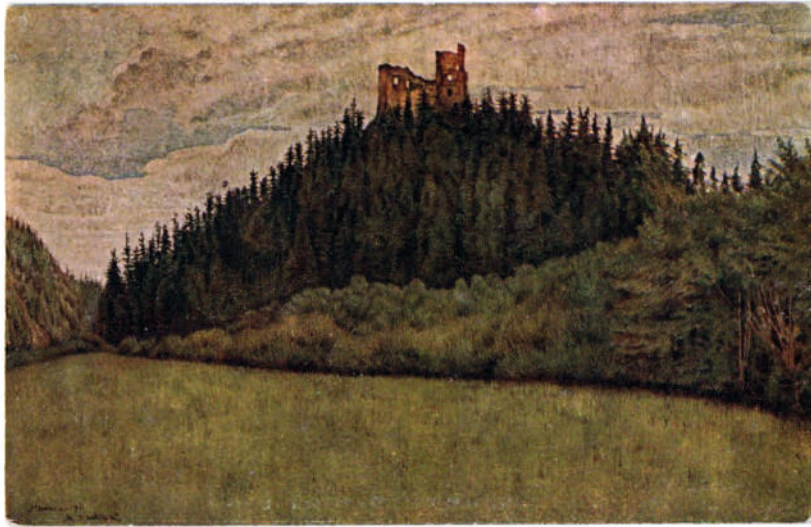
Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na pocztówce znajduje się kopia rysunku malarza Mariana Trzebińskiego. Przedstawiono zamek we wsi Szymbark, zbudowany w ХІV wieku. Zamek ma kształt prostokąta z prostokątnymi wieżami w narożnikach.

Był własnością kapituły pomezkańskiej, a po секуляризації zakonu kilkakrotnie przechodził z rąk do rąk, stając się rezydencją wpływowych rodów pruskich.

Pod koniec II wojny światowej w zamku stacjonowały oddziały SS. Po nich przybyły oddziały Armii Czerwonej, które spaliły zamek wraz z całym inwentarzem.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona linią podziału na dwie części. W lewym polu u dołu pocztówki nadrukowana jest nazwa obrazu, nazwisko artysty i nazwa wydawcy w języku polskim. Na lewym marginesie pocztówki znajduje się pieczęćka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1941/63 i numerem wpisu inwentarzowego Po 576/63. W prawym górnym rogu znajduje się godło «Towarzystwa Szkoły Ludowej» w Krakowie. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Колишні польські твердині».

Час і місце виготовлення: початок ХХ ст., видавництво «Товариства народної школи», м. Краків, Польща.

Розміри: 13,8 × 8,9 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці представлено копію малюнку художника Маріана Тшебінського. На високому пагорбі серед лісу зображено руїни замку «Дунаєць» у Неджиці. Замок був зведений

у першій половині ХІV ст. Кокосем Бержевці як укріплення для захисту північного кордону Угорщини. Відтоді до 1945 року замок залишався у власності угорських родин, хоча після Першої світової війни був включений до території Польщі. Замок неодноразово перебудовувався. Після Другої світової війни від замку залишились лише руїни.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією на дві частини. На лівому полі внизу листівки надруковано польською мовою назву зображення, прізвище художника та назву видавництва. майже по центру листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 4238/3 та номером інвентарного запису По 589/3. В правому верхньому куті – емблема «Товариства народної школи» в Кракові. Листівка не надсилалась.

Титул: «Dawne warownie polskie».

Час і місце powstania: początek ХХ wieku, wydawnictwo «Towarzystwa Szkoły Ludowej», Kraków, Polska.

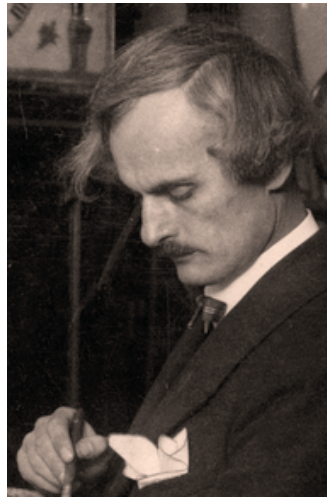
Wymiary: 13,8 × 8,9 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na pocztówce znajduje się kopia rysunku malarza Mariana Trzebińskiego. Ruiny zamku «Dunajec» w Niedzicy przedstawione są na wysokim wzgórzu wśród lasu. Zamek został zbudowany w pierwszej połowie ХІV wieku przez Kokosa Berzevici jako fortyfikacja chroniąca północną granicę Węgier. Od tego czasu aż do 1945 roku pozostawał w posiadaniu węgierskich rodzin, choć po I wojnie światowej został włączony do terytorium Polski. Zamek był kilkakrotnie przebudowywany. Po II wojnie światowej z zamku pozostały jedynie ruiny.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona linią podziału na dwie części. W lewym polu u dołu pocztówki nadrukowana jest nazwa obrazu, nazwisko artysty i nazwa wydawcy w języku polskim. Niemal w centrum pocztówki znajduje się pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 4238/3 i numerem wpisu inwentarowego Po 589/3. W prawym górnym rogu znajduje się godło «Towarzystwa Szkoły Ludowej» w Krakowie. Pocztówka nie została wysłana.

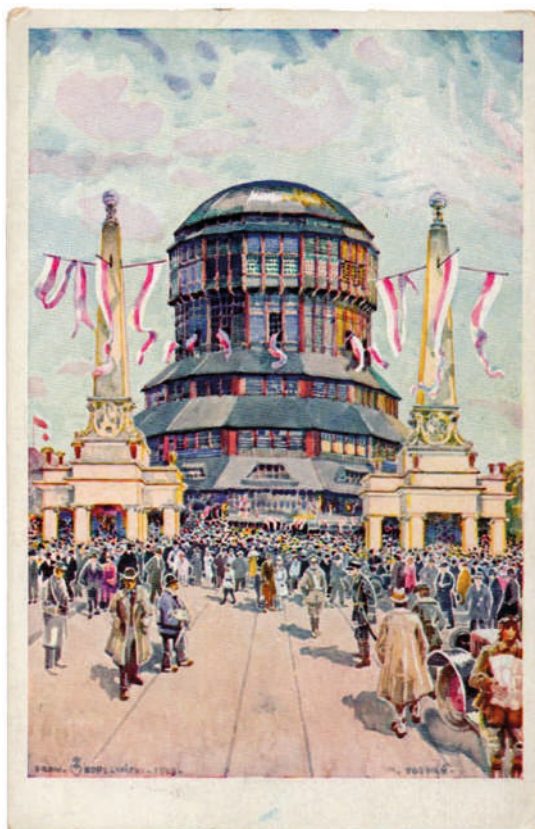

Бронислав Копчинський (1882–1964 рр.) – польський художник, ілюстратор, графік, автор популярних літографій та акварелей, пов’язаних із Варшавою. Приблизно з 1895 р. навчався малюванню в Музеї ремесел і прикладного мистецтва. У 1902–1905 рр. навчався в Кракові в Академії образотворчих мистецтв під керівництвом Теодора Аксентовича. У 1906 р. повернувся до Варшави і почав творити. У 1911–1912 роках він знову навчався в Академії образотворчих мистецтв у Кракові, цього разу під керівництвом Леона Вичулковського та Яцека Мальчевського. Головною сферою інтересів художника була історична архітектура польських міст. Багаторазово експонував свої роботи на виставках у Польщі та за кордоном (Угорщина, Велика Британія, США). Член Товариства заохочення образотворчого мистецтва та асоціації Pro Arte.

Фото: Броніслав Копчинський
Світлина походить із Національного цифрового архіву у Варшаві
<https://audiovis.nac.gov.pl>

Bronisław Kopczyński (1882–1964) był polskim malarzem, ilustratorem i grafikiem. Był autorem popularnych litografii i akwarel związanych z Warszawą. W latach 1902–1905 studiował w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych pod kierunkiem Teodora Aksentowicza. W 1906 powrócił do Warszawy i zaczął tworzyć. W latach 1911–1912 ponownie studiował w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych, tym razem pod kierunkiem Leona Wyczulkowskiego i Jacka Malczewskiego. Głównym obszarem zainteresowań artysty była historyczna architektura polskich miast. Swoje prace wielokrotnie eksponował na wystawach w Polsce i za granicą (Węgry, Wielka Brytania, USA). Członek Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych i Stowarzyszenia Pro Arte.

Foto: Bronisław Kopczyński
Zdjęcie pochodzi z Narodowe Archiwum Cyfrowe w Warszawie
<https://audiovis.nac.gov.pl>

Назва: переклад з польської – «Загальна національна виставка в Познані. Травень-вересень 1929 року. Другий вхід з видом на Вежу».

Час і місце виготовлення: 1929 р., асоціація польських книгарень «Рух» ім. Колейович С. А., Польща.

Розміри: 14,1 × 9,1 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці представлена картина художника Б. Копчинського. На малюнку зображено один з входів на виставку, через який проходить величезна кількість людей. По центру – водонапірна Верхньосілезька вежа в Познані, збудована в 1911 році німецьким архітектором Гансом Пельцігом. Споруда виготовлена з металевго каркасу та зашклена, сконструйована у вигляді багатокутника, дах вежі мідний.

Виставка відкрита з нагоди десятої річниці відновлення незалежності Польщі, щоб представити досягнення перших десяти років відродженої Республіки Польща.

Опис адресної сторони поштової картки: на лівому полі листівки польською мовою надруковано, переклад з польської – «“Загальна національна виставка в Познані”». Травень-вересень 1929 року. Б. Копчинський “Другий вхід з видом на Вежу”». На лівому полі листівки внизу польською мовою, переклад – «Видавництво асоціації польських книгарень «Рух» ім. Колейович С. А. Копіювання заборонено». Листівка поділена роздільною лінією. Вгорі над роздільною лінією – емблема загальнонаціональної виставки 1929 року, що проходила в Познані. Під роздільною лінією надруковано польською мовою – «Anczyc».

Номер листівки – 1. В правому нижньому куті листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 2690/1 та номером інвентарного запису По 571/1. Листівка не надсилалась.

Tytuł: «Powszechna Wystawa Krajowa w Poznaniu. Maj-wrzesień 1929. Wejście drugie z widokiem na Wieżę».

Czas i miejsce powstania: 1929, Stowarzyszenie Księgarzy Polskich «Rukh» im. S. A. Kolejowicza, Polska.

Wymiary: 14,1 × 9,1 cm.

Technika wykonania: друк offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Опис сторони артистичної картки поштової: obraz autorstwa B. Kopczyńskiego. Na obrazie widać jedno z wejść na wystawę, przez które przechodzi ogromna liczba osób. W centrum znajduje się Górnosląska Wieża Ciśnień w Poznaniu, zbudowana w 1911 roku przez niemieckiego architekta Hansa Pölziga. Budynek jest wykonany z metalowej ramy i przeszklony, zaprojektowany w formie wielokąta i ma miedziany dach.

Wystawa została otwarta z okazji dziesiątej rocznicy odzyskania przez Polskę niepodległości, aby zaprezentować dorobek pierwszych dziesięciu lat odbudowanej Rzeczypospolitej.

Опис сторони адресової картки поштової: u góry nad linią podziału znajduje się godło przedstawiające orła białego, polski symbol narodowy, na lasce oraz data wystawy 1929 r. Numer pocztówki 1. W prawym rogu pocztówki znajduje się pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 2690/1 i numerem wpisu inwentarzowego Po 571/1. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Загальна національна виставка в Познані. Травень-вересень 1929 року. Павільйон паперово-графічної промисловості».

Час і місце виготовлення: 1929 р., асоціація польських книгарень «Рух» ім. Колейович С. А., Польща.

Розміри: 14,2 × 9,2 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці представлена картина художника Броніслава Копчинського. На малюнку зображено павільйон паперово-графічної промисловості.

Опис адресної сторони поштової картки: на лівому полі листівки польською мовою надруковано, переклад з польської – «“Загальна національна виставка в Познані”». Травень-вересень 1929 року. Б. Копчинський “Павільйон паперово-графічної промисловості”». На лівому полі листівки внизу польською мовою, переклад – «Видавництво асоціації польських книгарень «Рух» ім. Колейович С. А. Копіювання заборонено». Листівка поділена роздільною лінією. Вгорі над роздільною лінією – емблема загальнонаціональної виставки 1929 року, що проходила в Познані. Під роздільною лінією надруковано польською мовою – «Апсзус». Номер листівки – 4. В правому нижньому куті листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 2690/3 та номером інвентарного запису По 571/3. Листівка не надсилалась.

Tytuł: «Powszechna Wystawa Krajowa w Poznaniu. Maj-wrzesień 1929 r. Pawilon przemysłu papierniczego i graficznego».

Czas i miejsce powstania: 1929 r., Stowarzyszenie Księgarzy Polskich «Rukh» im. S. A. Kolejowicza, Polska.

Wymiary: 14,2 × 9,2 cm.

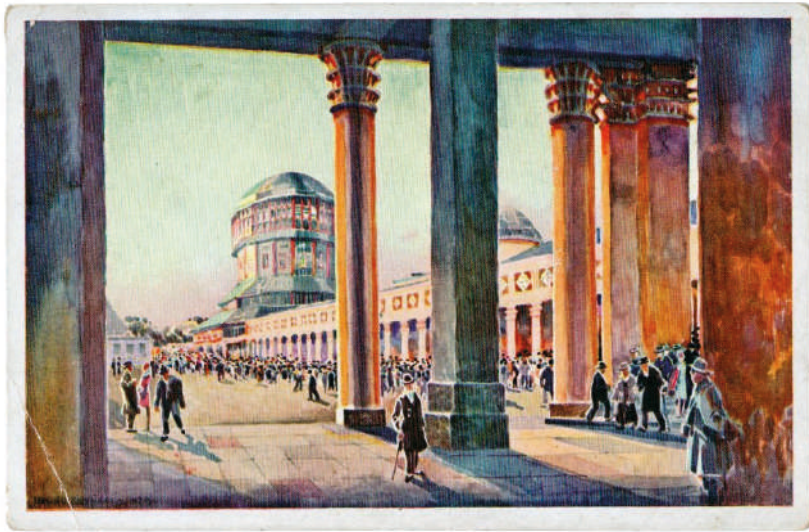
Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: obraz autorstwa B. Kopczyńskiego. Na obrazie przedstawiono pawilon przemysłu papierniczego i graficznego.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: u góry nad linią podziału znajduje się godło przedstawiające orła białego, polski symbol narodowy, na lasce oraz data wystawy 1929 r. Numer pocztówki 4. W prawym rogu pocztówki znajduje się pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 2690/3 i numerem wpisu inwentarzowego Po 571/3. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Загальна національна виставка в Познані. Травень-вересень 1929 року. Вид на центральний двір та башту».

Час і місце виготовлення: 1929 р., асоціація польських книгарень «Рух» ім. Колейович С. А., Польща.

Розміри: 14,2 × 9,3 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці представлена картина художника Броніслава Копчинського. На малюнку

зображена Верхньосілезька вежа з ринковою площею в Познані.

Опис адресної сторони поштової картки: на лівому полі листівки польською мовою надруковано, переклад з польської – «“Загальна національна виставка в Познані”. Травень-вересень 1929 року. Б. Копчинський “Вид на центральний двір та башту”». На лівому полі листівки внизу польською мовою, переклад – «Видавництво асоціації польських книгарень «Рух» ім. Колейович С. А. Копіювання заборонено».

Листівка поділена роздільною лінією. Вгорі над роздільною лінією – емблема загальнонаціональної виставки 1929 року, що проходила в Познані. Під роздільною лінією надруковано польською мовою – «Аncзус». Номер листівки – 5. В правому куті

листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 2690 та номером інвентарного запису По 571. Листівка не надсилалась.

Тytuł: «Powszechna Wystawa Krajowa w Poznaniu. Maj-wrzesień 1929 r. Widok na centralny dziedziniec i basztę».

Czas i miejsce powstania: 1929 r., Stowarzyszenie Księgarzy Polskich «Rukh» im. S. A. Kolejowicza, Polska.

Wymiary: 14,2 × 9,3 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: obraz autorstwa B. Kopczyńskiego. Na obrazie widoczna jest Wieża Górnosłaska w Poznaniu wraz z poznańskim rynkiem.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: u góry nad linią podziału znajduje się godło Powszechnej Wystawy Krajowej z 1929 r., która odbyła się w Poznaniu. Numer pocztówki 5. W prawym rogu pocztówki znajduje się pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 2690 i numerem wpisu inwentarowego Po 571. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Загальна національна виставка в Познані. Травень-вересень 1929 року. Центральна площа».

Час і місце виготовлення: 1929 р., асоціація польських книгарень «Рух» ім. Колейович С.А., Польща.

Розміри: 14,2 × 9,2 см.

Техніка виготовлення: друк офсетний.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: зображення на листівці художника Броніслава Копчинського. На малюнку центральна ринкова площа в Познані.

Опис адресної сторони поштової картки: на лівому полі листівки польською мовою надруковано, переклад з польської – «“Загальна національна виставка в Познані”». Травень-вересень 1929 року. Б. Копчинський “Центральна площа”». На лівому полі листівки внизу польською мовою, переклад – «Видавництво асоціації польських книгарень «Рух» ім. Колейович С.А. Копіювання заборонено».

Листівка поділена роздільною лінією. Вгорі над роздільною лінією – емблема загальнонаціональної виставки 1929 року, що проходила в Познані. Під роздільною лінією надруковано польською мовою, переклад – «Анцзус». Номер листівки – 7. В правому куті листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 2690/2 та номером інвентарного запису По 571/2. Листівка не надсилалась.

Tytuł: «Powszechna Wystawa Krajowa w Poznaniu. Maj-wrzesień 1929 r. Centralny plac».

Czas i miejsce powstania: 1929 r., Stowarzyszenie Księgarzy Polskich «Rukh» im. S.A. Kolejowicza, Polska.

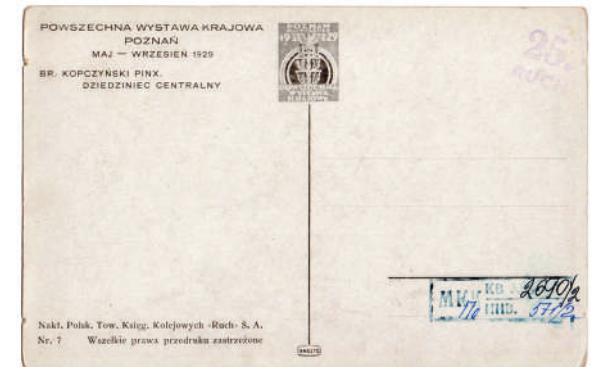
Wymiary: 14,2 × 9,2 cm.

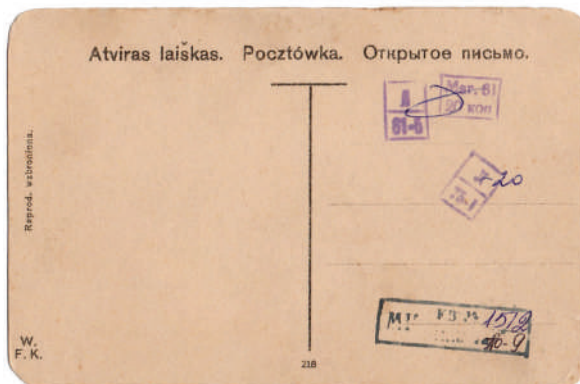
Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: obraz autorstwa B. Kopczyńskiego. Na obrazie widać wieżę ciśnię z rynkiem w Poznaniu.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: u góry nad linią podziału znajduje się godło Powszechnej Wystawy Krajowej z 1929 r., która odbyła się w Poznaniu. Numer pocztówki 7. W prawym rogu pocztówki znajduje się pieczęćka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 2690/2 i numerem wpisu inwentarzowego Po 571/2. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Відьма».

Час і місце виготовлення: 1904–1920 рр., друкарня «W. F. K.», Польща.

Розміри: 13,8 × 9 см.

Техніка виготовлення: літографія.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці імовірно ілюстрація до польської казки про відьму, оскільки зображена відьма, яка летить на мітлі й однією рукою тримає пляшку з отрутою. Поряд з відьмою летить сова. Під зображенням текст, переклад з польської: «Ви, пані, не підманите мене примарною обіцянкою, ви така гидка, як біс, і огидна, як бруд».

Опис адресної сторони поштової картки: на правому полі листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 15/2 та номером інвентарного запису По 9. В лівому куті – емблема друкарні «W. F. K.». Номер листівки – 218. Листівка не надсилалась.

Tytuł: «Wiedźma».

Czas i miejsce powstania: 1904–1920, drukarnia «W. F. K.», Polska.

Wymiary: 13,8 × 9 cm.

Technika wykonania: litografia.

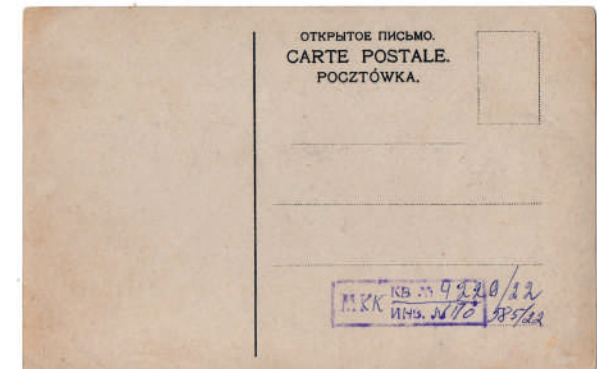
Stan zachowania: «dobry».

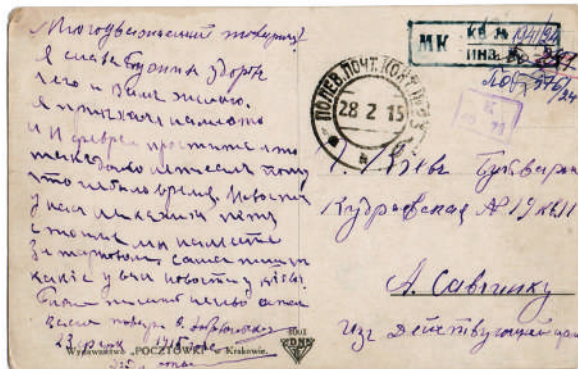
Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na pocztówce znajduje się prawdopodobnie ilustracja do polskiej bajki o wiedźmie. Przedstawia wiedźmę lecącą na miotle i trzymającą w jednej ręce butelkę z trucizną. Obok wiedźmy leci sowa. Poniżej obrazu znajduje się tekst: «Ty, pani, nie zachęćisz obietnicą złudną, brzydka jesteś jak piekło, a wstrętną jak brudną».

Opis strony adresowej kartki pocztowej: na prawym marginesie pocztówki znajduje się pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 15/2 i numerem wpisu inwentarzowego Po 9. W lewym rogu znajduje się godło drukarni «W. F. K.». Numer pocztówki 218. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Поштова картка».
Час і місце виготовлення: 1904–1920 рр., Польща.
Розміри: 13,4 × 8,6 см.
Техніка виготовлення: офсетний друк.
Стан збереження: «добрий».
Опис художньої сторони поштової картки: на листівці зображення соколу з розправленими крилами, який тримає тягарець. Під зображенням надруковано рядки з гімну польського спортивного товариства «Сокіл», що діяло на Галичині.
Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією на дві частини. В правому нижньому куті листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 9220/22 та номером інвентарного запису По 585/22. Листівка не надсилалась.

Tytuł: «Kartka pocztowa».
Czas i miejsce powstania: 1904–1920, Polska.
Wymiary: 13,4 × 8,6 cm.
Technika wykonania: druk offsetowy.
Stan zachowania: «dobry».
Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na pocztówce przedstawiono sokoła z rozpostartymi skrzydłami, trzymającego ciężar. Pod wizerunkiem znajdują się słowa hymnu polskiego towarzystwa sportowego «Sokół», które działało w Galicji.
Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona linią podziału na dwie części. W prawym dolnym rogu pocztówki znajduje się pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 9220/22 i numerem wpisu inwentarzowego 585/22. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Стрілецька сутичка під Мехувом».

Час і місце виготовлення: 1914–1915 рр., видавництво «Листівки»; друкарня «ND», м. Краків, Польща.

Розміри: 14 × 8,9 см.

Техніка виготовлення: офсетний друк.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на аверсі надруковано малюнок із зображенням бойових дій в Мехуві під час Першої світової війни (1914–1918 рр.). У Мехуві дві групи стрільців були

перетворені в батальйон, який у наступні місяці отримав номер III і яким командував Едвард Ридз-Смігли (1886–1941 рр.).

Опис адресної сторони поштової картки: листівка надсилалась за адресою: м. Київ, вул. Бульварно-Кудрявська, буд. 19, кв. 11. [Нерозбірливо]. Адресовано з діючої армії. Зміст листівки: «Шановний товариш! Я наче живий та здоровий, чого і вам бажаю. Я приїхав [Нерозбірливо]. (Підпис). 23 лютого 1915 р.».

Номер листівки – 1001. На правому полі листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1941/24 та номером інвентарного запису По 576/24.

Титул: «Utarczka strzelców pod Miechowem».

Час і місце повстання: 1914–1915, видавництво Lystowki; drukarnia «ND», Kraków.

Виміри: 14 × 8,9 cm.

Техніка виконання: друк offsetowy.

Стан zachowania: «dobry».

Опис сторони артистичної картки поштової: на аверсі рycinа przedstawiająca walki w Miechowie podczas I wojny światowej (1914–1918). W Miechowie dwie grupy strzelców zostały przekształcone w batalion, który w następnych miesiącach otrzymał oznaczenie III i był dowodzony przez Edwarda Reeds-Smigly'ego (1886–1941).

Опис сторони adresowej kartki pocztowej: pocztówka została wysłana na adres: Kijów, ul. Bulwaro-Kudriawska 19, mieszkanie 11. [Niezrozumiałe]. Zaadresowana z armii czynnej.

Treść pocztówki: «Drogi towarzyszu! Wygląda na to, że żyję i mam się dobrze, czego i Wam życzę. Przybyłem [niezrozumiałe] (podpisane). 23 lutego 1915».

Numer pocztówki 1001. Na prawym marginesie pocztówki znajduje się pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1941/24 i numerem wpisu inwentarzowego Po 576/24.

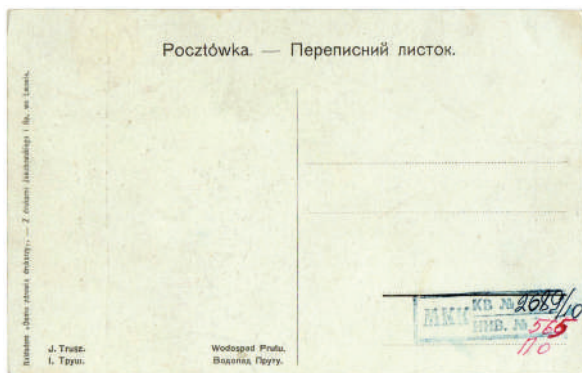
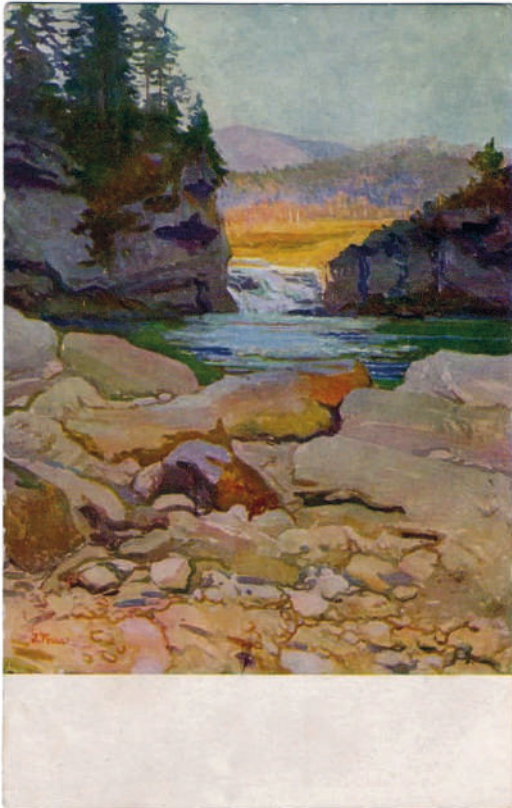

Іван Труш (1869–1941 рр.) – український живописець-імпресіоніст, майстер пейзажу та портретист, художній критик та організатор мистецького життя у Галичині. У 1892–1897 роках навчався живопису в Школі образотворчих мистецтв у Кракові у Леона Вичулковського та Яна Станіславського. Також навчався у Відні у 1894 році, а після отримання стипендії у 1897 році – в Академії образотворчих мистецтв у Мюнхені. Назавжди оселився у Львові, де став активним учасником Наукового товариства ім. Т.Г. Шевченка. За роки своєї творчості Труш написав понад шість тисяч картин.

Фото: Іван Труш
Світлина походить із Художньо-меморіального музею І. Труша
<https://localhistory.org.ua>

Iwan Trusz (1869–1941) był ukraińskim malarzem impresjonistą, mistrzem pejzażu i portretu, krytykiem sztuki i organizatorem życia artystycznego w Galicji. W latach 1892-1897 studiował malarstwo w Szkole Sztuk Pięknych w Krakowie pod kierunkiem Leona Wychułkowskiego i Jana Stanisławskiego. Studiował także w Wiedniu w 1894 r., a po otrzymaniu stypendium w 1897 r. w Akademii Sztuk Pięknych w Monachium. W 1898 r. osiadł na stałe we Lwowie, gdzie został aktywnym członkiem Towarzystwa Naukowego im. Szewczenki. Przez lata Trusz namalował ponad sześć tysięcy obrazów.

Foto: Iwan Trusz
Zdjęcie pochodzi z Muzeum Sztuki Pamięci Iwana Trusza
<https://localhistory.org.ua>

Назва: переклад з польської – «І. Труш. “Водоспад Пруту”».

Час і місце виготовлення: 1922 р., видавництво «Дому здоров'я друкарів» у Львові; друкарня Якубовського та ін., Польща (нині Україна).

Розміри: 13,8 × 8,8 см.

Техніка виготовлення: офсетний друк.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на аверсі мальовниче зображення водоспаду в українських Карпатах, на річці Прут.

Опис адресної сторони поштової картки: на правому полі листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 2689/10 та номером інвентарного запису По 565.

Tytuł: «I. Trusz. “Wodospad Prutu”».

Czas i miejsce powstania: 1922 r., wydawnictwo «Domu Zdrowia Drukarzy» we Lwowie; drukarnia Jakubowski i inni, Polska (obecnie Ukraina).

Wymiary: 13,8 × 8,8 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na awersie malowniczy obraz wodospadu w ukraińskich Karpatach, na rzece Prut.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: na prawym marginesie pocztówki znajduje się pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 2689/10 i numerem wpisu inwentarzowego Po 565.

Назва: переклад з польської – «Сосновець. Рудник «Єжи»».

Час і місце виготовлення: початок XX ст., видавництво «М. К. W. S.», Польща.

Розміри: 13,8 × 8,9 см.

Техніка виготовлення: фототипія.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на зображенні – шахта «Єжи» з видобутку кам'яного вугілля, заснована трьома партнерами: Маурициєм Коссовським, Яцеком Ліпським та Антонієм Клімкевичем у 1833 році. Пізніше власність шахти була передана Польському банку, після чого її купив Яцек Семенський. У 1844 році шахту закрили. У 1867 році на шахті «Єжи», власником якої став верхньосілезький промисловець Крістіан Густав фон Крамста, відновили видобуток вугілля. У 1895 році разом з іншими заводами та копальнями шахта перейшла до Товариства шахт і металургійних заводів у Сосновці. У 1928 році шахту «Єжи» об'єднали з шахтою «Моджеюв». Створений таким чином завод був перейменований на шахту «Нивка», яка під час німецької окупації перебувала під управлінням концерну «Преуссаг» (Preussische Bergwerks- und Hütten – A.G.).

Опис адресної сторони поштової картки: вгорі листівки – напис на французькій та польській мовах, переклад – «Листівка». Листівка штемпельована, дата відправки – 27.03.08. Листівка маркована маркою з гербом Російської імперії номіналом 4 копійки. Розмір марки: 18,5 × 24,5 мм. Колір – кармін.

Зміст листівки: «Дорога Вірочко! Знову про тебе не чую. Твої листи, що надсилаеш до Одеси, це дійсно цікаво. Напиши мені, що думаєш робити. Тільки тепер [нерозбірливо] кошти вислати. Цілую тебе [нерозбірливо]». Адресовано до Одеси, вул. Польська № 5, кв. 22. [Далі на французькій мові].

В правому нижньому куті листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1939/23 та номером інвентарного запису По 213/23.

Титул: «Sosnowiec. Kopalnia Jerzy».

Час і місце powstania: початок XX wieku, wydawnictwo «M. K. W. S.», Polska.

Wymiary: 13,8 × 8,9 cm.

Technika wykonania: fototypia.

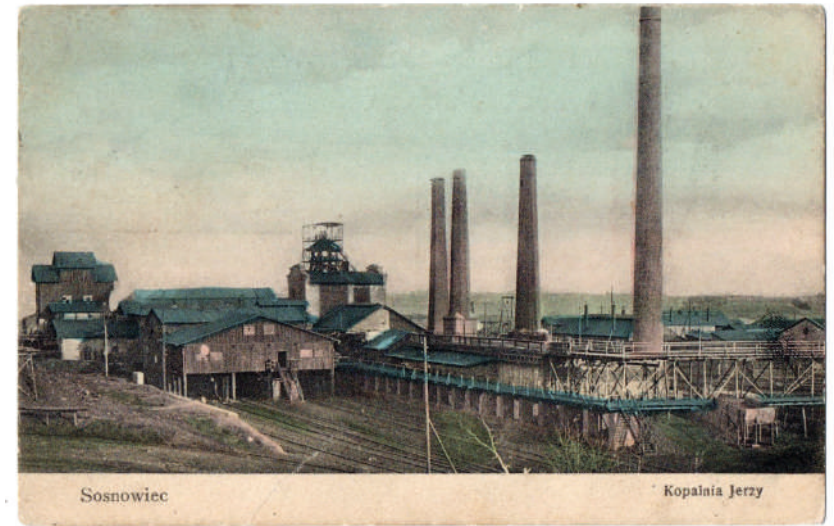
Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie przedstawiono kopalnię węgla kamiennego «Jerzy», założoną przez trzech współników: Maurycjusza Kossowskiego, Jacka Lipskiego i Antoniego Klimkiewicza w 1833 r. Później własność kopalni przeszła na Bank Polski, po czym kupił ją Jacek Siemieński. W 1844 r. kopalnia została zamknięta. W 1867 r. wznowiono wydobycie węgla w kopalni «Jerzy», której właścicielem był górnośląski przemysłowiec Christian Gustav von Kramsta. W 1895 r. wraz z innymi fabrykami i kopalniami została przekazana Towarzystwu Kopalń i Zakładów Metalurgicznych w Sosnowcu. W 1928 r. kopalnia «Jerzy» została połączona z kopalnią «Modrzejów». Powstały w ten sposób zakład przemianowany na kopalnię «Nywka», którą w okresie okupacji niemieckiej zarządzało «Preusag» (Preussische Bergwerks- und Hütten – A.G.).

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka stemplowana, data nadania – 27.03.08. Znaczek z godłem Imperium Rosyjskiego, nominał 4 kopiejki. Wymiary: 18,5 × 24,5 mm. Kolor: karminowy.

Treść pocztówki: «Droga Wiera! Zнову się nie odezwałaś. Twoje listy do Odessy są naprawdę interesujące. Napisz mi, co zamierzasz zrobić. Tylko teraz [niesłyszalne] wysłać pieniądze. Całuję Cię [nieczytelne]». Zaadresowane do Odessy, ulica Polska 5, mieszkanie 22. [Ciąg dalszy po francusku].

W prawym górnym rogu pocztówki znajduje się pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze akcesyjnej 1939/23 i numerem wpisu inwentarzowego Po 213/23.

Назва: переклад з польської – «Варшава. Церква святого Карла Борромео».

Час і місце виготовлення: початок XX ст., видавництво К. Воютинського у Варшаві, Польща.

Розміри: 13,8 × 8,8 см.

Техніка виготовлення: кольорова фототипія.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці зображення церкви святого Карла Борромео у варшавському районі Міров. Церква побудована у 1841–1849 роках у стилі неоренесансу за проектом Генріха Марконі. З боків фасаду розташовані дві башти, між якими влаштовано триаркадний вестибюль.

Опис адресної сторони поштової картки: вгорі листівки надруковано французькою, польською та російською мовами, переклад – «Відкритий лист». Листівка поділена роздільною лінією на дві частини. Номер листівки – 70. На лівому полі листівки знизу польською мовою, переклад – «видавництво К. Воютинського у Варшаві». На правому полі листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 4234/3 та номером інвентарного запису По 604/3. Листівка не надсилалась.

Титул: «Warszawa. Kościół św. Karola Boromeusza». Час і місце powstania: początek XX w., wydawnictwo K. Wojutyński w Warszawie.

Wymiary: 13,8 × 8,8 cm.

Technika wykonania: fototypia barwna.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na pocztówce przedstawiono kościół św. Karola Boromeusza na warszawskim Mirowie. Kościół został zbudowany w latach 1841-1849 w stylu neorenesansowym przez Heinricha Marconiego. Po bokach fasady znajdują się dwie baszty, przed którymi znajduje się trójarkadowy westybul.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: u góry ulotek są drukowane w trzech językach – «Pocztówka». Pocztówka podzielona jest linią podziału na dwie części. Numer pocztówki 70. Na prawym marginesie pocztówki znajduje się pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 4234/3 i numerem wpisu inwentarzowego Po 604/3. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Цехоцинек “Естрада для оркестру”».

Час і місце виготовлення: 1912 р., видавництво «ND», Польща.

Розміри: 14,1 × 8,9 см.

Техніка виготовлення: фототипія.

Стан збереження: «задовільний».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці зображено концертну сцену в центрі курортного парку міста Цехоцинек в Польщі. Внизу листівки надруковано польською мовою, переклад – «Цехоцинек “Естрада для оркестру”». Сцену в незвичному для Цехоцинека запаньському стилі спроектував у 1909 році Вальдемар Пьотр Феддерс. Тут виступало багато відомих у всій Польщі виконавців, а також знаменитий Курортний оркестр.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією на дві частини. В лівому куті знак друкарні – «ND». Номер листівки – 4. В правому нижньому куті листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1939/17 та номером інвентарного запису По 213/17. Листівка не надсилалась.

Титул: «Ciechocinek “Estrada dla orkiestry”».

Czas i miejsce powstania: 1912, wydawnictwo «ND», Polska.

Wymiary: 14,1 × 8,9 cm.

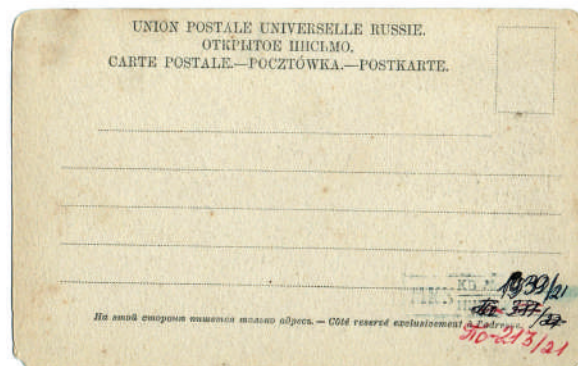
Technika wykonania: fototypia.

Stan zachowania: «zadowolający».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie widać scenę koncertową w centrum parku uzdrowiskowego w Ciechocinku, Polska. Scena została zaprojektowana w 1909 roku przez Waldemara Piotra Feddersa w nietypowym dla Ciechocinka stylu zakopiańskim. Występowało tu wielu wykonawców znanych w całej Polsce, a także słynna Orkiestra Zdrojowa.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka podzielona jest linią podziału na dwie części. W lewym rogu znak drukarski to „ND”. Numer pocztówki 4. W prawym dolnym rogu pocztówki znajduje się pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze akcesyjnej 1939/17 i numerem wpisu inwentarzowego Po 213/17. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Седльці. “Чоловіча середня школа”».

Час і місце виготовлення: початок ХХ ст., видавництво книгарні М. Доманської в Седльцах, Польща.

Розміри: 14,5 × 9,3 см.

Техніка виготовлення: фототипія.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці зображена державна чоловіча середня школа імені гетьмана Станіслава Жолкевського — будівля в стилі класицизму, зведена в 1841–1844 роках за проектом Антоніо Корацці. Це найстаріша будівля

середньої школи в місті Седльці. У 1862–1863 рр. учнем цієї школи був Олександр Гловацький, який згодом став письменником Болеславом Прусом і учасником Січневого повстання, за що був ув'язнений у Седльцах. Після поразки повстання школа була центром інтенсивної русифікації. Донедавна місце розташування музичної школи. Опис адресної сторони поштової картки: вгорі листівки надруковано французькою, російською та польською мовами, переклад – «Всесвітній поштовий союз. Відкритий лист». Внизу листівки надруковано російською та французькою мовами, переклад – «На цій стороні пишеться тільки адреса». В правому нижньому куті листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1939/21 та номером інвентарного запису По 213/21. Листівка не надсилалась.

Титул: «Siedlce. “Gimnazjum męskie”».

Час і місце powstania: початок ХХ в., wydawnictwo księgarni M. Domańskiej w Siedlcach, Polska.

Wymiary: 14,5 × 9,3 cm.

Technika wykonania: fototypia.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie państwowe gimnazjum męskie imienia hetmana Stanisława Żółkiewskiego. Jest to budynek w stylu klasycystycznym, wybudowany w latach 1841–1844 przez Antonio Corazziego. Jest to najstarszy budynek szkoły średniej w Siedlcach. W latach 1862–1863 uczniem tej szkoły był Aleksander Głowacki, późniejszy pisarz Bolesław Prus i uczestnik powstania styczniowego, za co został uwięziony w Siedlcach. Po klęsce powstania szkoła stała się ośrodkiem intensywnej rusyfikacji. Do niedawna mieściła się tu szkoła muzyczna.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: u góry pocztówki nadrukowany jest napis «Powszechny Związek Pocztowy. Poczta»». U dołu pocztówki wydrukowano w języku rosyjskim i francuskim, tłumaczenie brzmi: «Na tej stronie jest zapisany tylko adres». W prawym dolnym rogu pocztówki znajduje się pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1939/21 i numerem wpisu inwentarzowego Po 213/21. Poczta nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Ново-Олександрія (Пулави)».

Час і місце виготовлення: 1912 р., видавництво М. Солонієнка в Ново-Олександрії (Пулави), Польща.

Розміри: 13,9 × 8,9 см.

Техніка виготовлення: фототипія.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на зображенні на передньому плані парк з водоймою, на задньому плані, на горі палац князів Чарторийських. Палац побудований у 1785–1810 роках архітектором Х. П. Айгнером в стилі класицизму. В 1831 році палац конфіскували за побиття російського ескадрону, що був там тимчасово розміщений. З 1860-х років у палаці розташовувався Ново-Олександрійський інститут сільського господарства та лісівництва.

Опис адресної сторони поштової картки: вгорі надруковано французькою та польською мовами, переклад – «Відкритий лист». На лівому полі листівки польською мовою, переклад – «Ново-Олександрія (Пулави). Будівля інституту сільського господарства та лісівництва (головний вид) зі сторони Вісли». Листівка поділена на дві частини роздільною лінією. Листівка з повідомленням але без адресату та немаркована. Зміст листівки: «26 квітня 1915 р. Шанована Віра Діодорівна! Щойно повернувся з парку, де сидів на цьому самому місці, що зображено на цій картці, це будівля інституту. Звідси відкривається чудовий вигляд на Віслу та Завіслянський край. Дивний сонячний день, річка, в сріблі води відбиваються на сонці квітучі дерева, все говорить про життя, про повну перемогу весни. Який прекрасний світ Божий, і як... творінні Божому – людині! Стільки простору, стільки краси Божої! Для всіх однаково проливає праведне небо свої милості та щедроти. Але не всім дано в однаковій мірі пізнати все це, а головним чином, користуватися».

В правому верхньому куті листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1939/24 та номером інвентарного запису По 213/24.

Титул: «Nowo-Aleksandrya (Puławy)».

Час і місце powstania: 1912 r., wydawnictwo M. Sołonienki, Nowo-Aleksandrya (Puławy), Polska.

Wymiary: 13,9 × 8,9 cm.

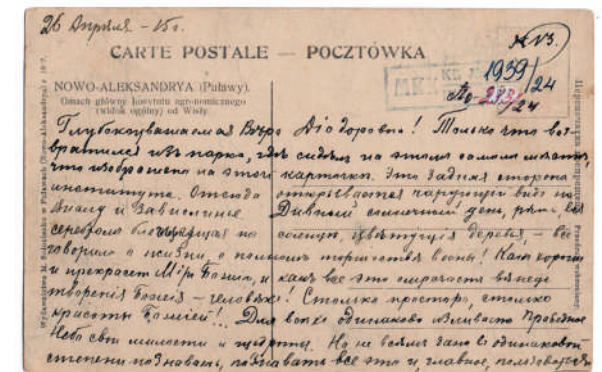
Technika wykonania: fototypia.

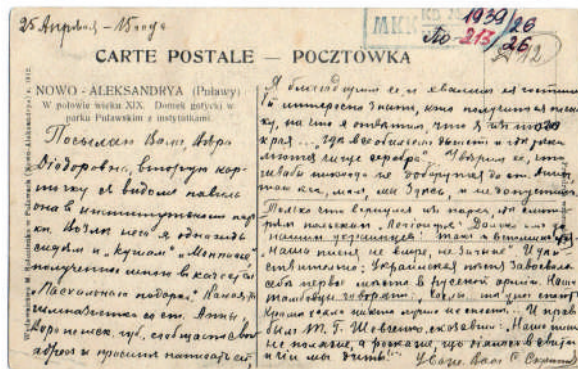
Stan zachowania: «dobry».

Опис strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie widać park ze stawem na pierwszym planie i pałac Czartoryskich na wzgórzu w tle. Pałac został zbudowany w latach 1785-1810 przez architekta C. P. Aignera w stylu klasycystycznym. W 1831 r. pałac został skonfiskowany za pobicie stacjonującego w nim rosyjskiego szwadronu. Od lat sześćdziesiątych XIX w. w pałacu mieścił się Nowy Aleksandryjski Instytut Rolnictwa i Leśnictwa.

Опис strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka z wiadomością, ale bez adresata i nieoznaczona. Treść pocztówki: «26 kwietnia 1915 r. Droga Wiera Diodorowna! Właśnie wróciłem z parku, gdzie usiadłem na miejscu przedstawionym na tej kartce, to budynek instytutu. Roztacza się stąd wspaniały widok na Wisłę. Wspaniały słoneczny dzień, rzeka, kwitnące drzewa odbijające się w srebrze wody, wszystko mówi o życiu, o całkowitym zwycięstwie wiosny. Jak piękny jest Boży świat i jak... piękny jest człowiek, Boże stworzenie! Tyle przestrzeni, tyle piękna Boga! Sprawiedliwe niebo rozlewa swoje łaski i hojności jednakowo dla wszystkich. Ale nie każdemu dana jest taka sama możliwość poznania tego wszystkiego, a co najważniejsze, wykorzystania tego».

W prawym górnym rogu pocztówki znajduje się pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1939/24 i numerem wpisu inwentarzowego Po 213/24.

Назва: переклад з польської – «Ново-Олександрія (Пулави)».

Час і місце виготовлення: 1912 р., видавництво М. Солонієнка в Ново-Олександрії (Пулави), Польща.

Розміри: 13,9 × 8,8 см.

Техніка виготовлення: фототипія.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці відтворено малюнок середини XIX ст.: готичний будинок – невелика споруда, яка є частиною палацово-паркового комплексу при палаці князів Чарторийських у Пулавах. Зображення є копією літографії Адама Леру (1825–1863 рр.).

Опис адресної сторони поштової картки: вгорі по центру листівки текст на французькій та польській мовах, переклад – «Листівка». Вгорі на правій стороні листівки – напис польською мовою, переклад – «Ново-Олександрія (Пулави) середина XIX ст. готичний будинок в Пулавіському парку з вихованками інституту». Листівка поділена роздільною лінією на дві частини. По лівому краю листівки – вертикальний напис польською мовою, переклад – «Видавництво М. Солонієнка в Ново-Олександрії (Пулави)». Листівка з повідомленням але без адреси та немаркована. Зміст листівки: «Надсилаю Вам, Віро Діодорівно, другу картку із зображенням павільйону в інститутському парку. Біля нього я одного разу сидів та їв Монпансьє (льодяники) отриманих мною в якості великоднього подарунку [нерозбірливо]. Тільки що повернувся з парку, де дивився на польській мові “Легіонерів” [нерозбірливо] також вразила мене “наша пісня не вмере не загине”. І звісно, що українська пісня завоювала собі перше місце в російській армії. Наші трамбівці говорять: “хохли так вміють заспівати. Крім хохла ніхто краще не заспіває”. І правий був Т. Г. Шевченко сказавши: “Наша пісня не поляже, а

розкаже, що діялось в світі і чиї ми діти”. З повагою Ваш [нерозбірливо]».

В правому верхньому куті листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1939/26 та номером інвентарного запису По 213/26.

Tytuł: «Nowo-Aleksandrya (Puławy)».

Czas i miejsce powstania: 1912, wydawnictwo M. Sołonięki, Nowo-Aleksandrya (Puławy), Polska.

Wymiary: 13,9 × 8,8 cm.

Technika wykonania: fototypia.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na pocztówce z połowy XIX wieku przedstawiono Domek Gotycki, niewielki neogotycki budynek wchodzący w skład zespołu pałacowo-parkowego przy pałacu Czartoryskich w Puławach. Obraz jest kopią litografii autorstwa Adama Leroux (1825–1863).

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka z wiadomością, ale bez adresata i nieoznaczona. Treść pocztówki: «Przesyłam Ci, Wiera Diodorowna, drugą kartkę z wizerunkiem pawilonu w parku instytucyjnym. Kiedyś siedziałem obok niego i jadłem Montpensier (lizaki), które otrzymałem jako prezent wielkanocny [nieczytelne]. Właśnie wróciłem z parku, gdzie oglądałem “Legionistów” po polsku [niesłyszalne] i również uderzyło mnie zdanie “nasza pieśń nie umrze i nie zgaśnie”. I oczywiście ukraińska piosenka zdobyła pierwsze miejsce w rosyjskiej armii. Nasi tamperzy mówią: “Khokhly potrafi tak śpiewać. Nikt nie potrafi śpiewać lepiej niż Chochoł”. A Taras Szewczenko miał rację, kiedy powiedział: “Nasza pieśń nie umrze, ale powie, co się stało na świecie i czyimi dziećmi jesteśmy”. Z poważaniem [nieczytelne]».

W prawym górnym rogu pocztówki znajduje się pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1939/26 i numerem wpisu inwentarzowego Po 213/26.

Назва: переклад з польської – «Ново-Олександрія (Пулави)».

Час і місце виготовлення: 1914 р., видавництво М. Солонієнка в Ново-Олександрії (Пулави), Польща.

Розміри: 13,7 × 8,7 см.

Техніка виготовлення: фототипія.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на зображенні костел Успіння Пресвятої Діви Марії – палацова каплиця князів Чарторийських в Пулавах. Храм побудований в 1801-1803 роках, у формі ротонди, покритої куполом, як каплиця палацу Чарторийських. Вхід до церкви оточений шістьма колонами в коринфському стилі.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка з повідомленням але без адреси та немаркована. Зміст листівки: «Глибоко шанована Віро Діодорівно! Вчора 23 отримав від Вас два листи-поштівки та один закритий лист. Не бійтеся, Ваші листи не підлягають оголошенню [нерозбірливо]. Листи отримані мною в теперішній час, становлять для мене цілу Записну епоху. В мене їх до 60-70 штук. Що стосується нумерації листів, то і я помітив, що неправильно ведеться вона мною. Тому, згідно з Вашою вказівкою, роблю виправлення. А тепер, Віро Діодорівно, я вирішив Вам щодня надсилати по одній поштової картці, з видами міста, а головним чином, парку. Гарний парк, але з яким би задоволенням я залишив би його якби мені сказали – “Ти вільний”. І примчався я б тоді, туди до Вас в курний [нерозбірливо], до “запашної” [нерозбірливо]. Кланяйтесь всім. Поважаючий Вас (підпис)».

В правому нижньому куті листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1939/5 та номером інвентарного запису По 213/5.

Tytuł: «Nowo-Aleksandrya (Puławy)».

Czas i miejsce powstania: 1914, wydawnictwo M. Sołonienki, Nowo-Aleksandrya (Puławy), Polska.

Wymiary: 13,7 × 8,7 cm.

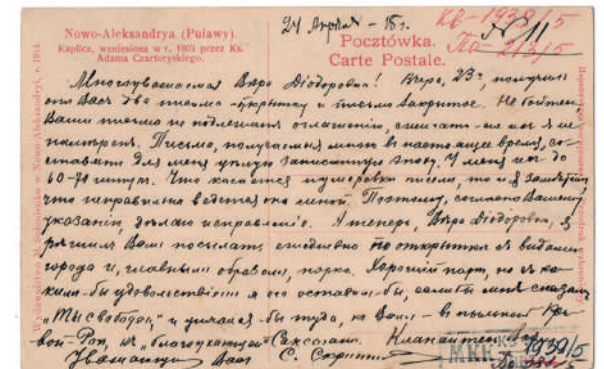
Technika wykonania: fototypia.

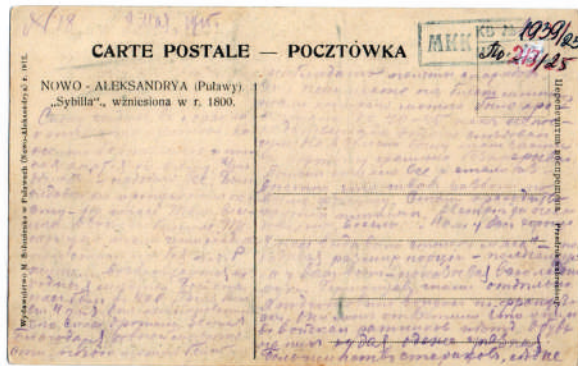
Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie kościoła Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny, kaplica pałacowa Czartoryskich w Puławach. Kościół został zbudowany w latach 1801-1803 jako kaplica pałacu Czartoryskich, w formie rotundy nakrytej kopułą. Wejście do kościoła otoczone jest sześcioma kolumnami w stylu korynckim.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka z wiadomością, ale bez adresata i nieoznaczona. Treść pocztówki: «Droga Wiera Diodorowna! Wczoraj 23 otrzymałem od Ciebie dwa listy pocztowe i jeden list zamknięty. Nie obawiaj się, twoje listy nie podlegają ujawnieniu [nieczytelne]. Listy, które otrzymałem w tej chwili, stanowią dla mnie cały Wiek Rejestrowany. Mam ich do 60-70. Jeśli chodzi o numerację listów, zauważyłem również, że nie prowadzę ich poprawnie. Dlatego, zgodnie z Twoimi instrukcjami, wprowadzam poprawki. A teraz, Wiero Diodorowna, postanowiłem wysyłać Ci codziennie jedną pocztówkę z widokami miasta, a głównie parku. To piękny park, ale jakże chętnie bym go opuściła, gdyby powiedziano mi: “Jesteś wolna”. A potem popędziłbym do twojego zakurzonego [niesłyszalne], do “pachnącego” [niesłyszalne]. Kłaniam się wam wszystkim. Z poważaniem (podpis)».

W prawym dolnym rogu pocztówki znajduje się pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1939/5 i numerem wpisu inwentarzowego Po 213/5.

Назва: переклад з польської – «Ново-Олександрія (Пулави)».

Час і місце виготовлення: 1912 р., видавництво М. Солонієнка в Ново-Олександрії (Пулави), Польща.

Розміри: 13,9 × 8,8 см.

Техніка виготовлення: фототипія.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на зображенні на передньому плані парк, на задньому плані, за деревами, видніється ротонда – «Храм Сивіли». Споруда побудована у 1798–1801 роках за проектом Пйотра Айгнера, на крутому

схилі річки Вісла, як Храм Пам'яті. Храм Сивіли є частиною палацово-паркового комплексу при палаці Чарторийських у Пулавах.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка заповнена але текст нерозбірливий, немаркова та без адресата. В правому верхньому куті листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1939/25 та номером інвентарного запису По 213/25.

Титул: «Nowo-Aleksandrya (Puławy)».

Час і місце powstania: 1912, wydawnictwo M. Sołonięki, Nowo-Aleksandrya (Puławy), Polska.

Wymiary: 13,9 × 8,8 cm.

Technika wykonania: fototypia.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie na pierwszym planie widać park, a w tle, za drzewami, rotundę – «Świątynię Sybilli». Budowla powstała w latach 1798–1801 jako Świątynia Pamięci na stromej skarpie rzeki Wisły, według projektu Piotra Aignera. Świątynia Sybilli jest częścią zespołu pałacowo-parkowego przy Pałacu Czartoryskich w Puławach. Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest wypełniona, ale tekst jest nieczytelny. Nie ma adresata i jest nieoznaczona. W prawym górnym rogu pocztówki pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1939/25 i numerem wpisu inwentarzowego Po 213/25.

Назва: переклад з польської – «Ново-Олександрія (Пулави)».

Час і місце виготовлення: 1912 р., видавництво М. Солонієнка в Ново-Олександрії (Пулави), Польща.

Розміри: 13,9 × 8,8 см.

Техніка виготовлення: фототипія.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на зображенні вид на Віслу та село Ляхи, що сфотографовані з боку замку князів Чарторийських.

Опис адресної сторони поштової картки: вгорі напис на французькій та польській мовах, переклад – «Відкритий лист». На лівому полі листівки вгорі текст на польській мові, переклад – «Ново-Олександрія (Пулави). Вид на Віслу та село Ляхи. Фотографували зі сторони замку Чарторийських». З лівого краю листівки – вертикальний напис польською мовою, переклад – «Видавництво М. Солонієнка в Ново-Олександрії (Пулави)». З правого краю листівки напис на російській та польській мовах, переклад – «Копіювання заборонено». Текст листівки (переклад з російської мови): «Дорогі п. Марися та п. Владик, вітаю зі світлим святом Великодня. Бажаю весело провести святкові дні. 16.04.1964 р. Харків. Євгеній(я)».

Листівка немаркована та без адресата. В правому верхньому куті листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1939/4 та номером інвентарного запису По 213/4.

Tytuł: «Nowo-Aleksandrya (Puławy)».

Czas i miejsce powstania: 1912, wydawnictwo M. Sołonienki, Nowo-Aleksandrya (Puławy), Polska.

Wymiary: 13,9 × 8,8 cm.

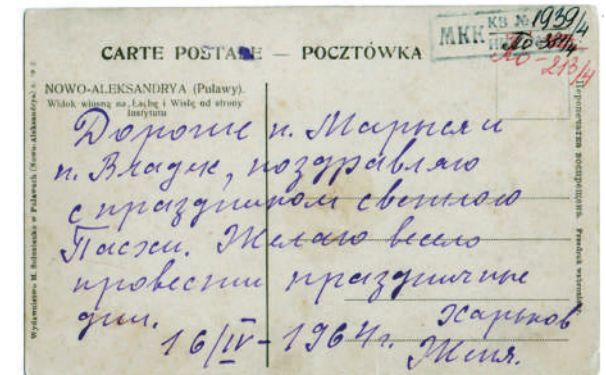
Technika wykonania: fototypia.

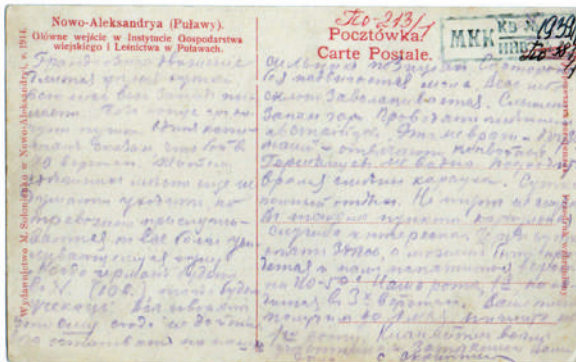
Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie przedstawiono widok na Wisłę i wieś Łąki. Zdjęcie zostało wykonane od strony Zamku Czartoryskich.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: tekst pocztówki: «Szanownej Pani Marysi i Panu Władysławowi gratuluję pogodnych Świąt Wielkanocnych. Życzę wesołych świąt. 16.04.1964 r., Charków. Jewhenii(я)».

Bez adresata i bez oznaczeń. W prawym górnym rogu pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1939/4 i numerem wpisu inwentarzowego Po 213/4.

Назва: переклад з польської «Ново-Олександрія (Пулави)».

Час і місце виготовлення: 1914 р., видавництво М. Солонієнка в Ново-Олександрії (Пулави).
Польща.

Розміри: 13,8 × 8,7 см.

Техніка виготовлення: фототипія.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на зображенні палац Чарторийських, навколо якого розташований пейзажний парк. Палац побудований у 1785–1810 роках архітектором Х.П. Айгнером в стилі класицизму. В 1831 році палац конфіскували за

побиття російського ескадрону, що розміщувався там. З 1860-х років у палаці розташовувався Новоолександрійський інститут сільського господарства та лісівництва.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією на дві частини. Вгорі на правому полі листівки на польській та французькій мовах, переклад – «Листівка». Вгорі на лівому полі листівки на польській мові, переклад – «Ново-Олександрія (Пулави). Головний вхід в інститут сільського господарства та лісівництва в Пулавах». В правому верхньому куті листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1931/1 та номером інвентарного запису По 213/1. Листівка не надсилалась.

Титул: «Nowo-Aleksandrya (Puławy)».

Час і місце powstania: 1914, wydawnictwo M. Sołonienki, Nowo-Aleksandrya (Puławy), Polska.

Wymiary: 13,8 × 8,7 cm.

Technika wykonania: fototypia.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie widoczny jest Pałac Czartoryskich otoczony parkiem krajobrazowym. Pałac został zbudowany w latach 1785–1810 przez architekta C.P. Aignera w stylu klasycystycznym. W 1831 r. pałac został skonfiskowany za pobicie stacjonującego w nim rosyjskiego szwadronu. Od lat 60. XIX w. w pałacu mieścił się Nowo-Aleksandrowski Instytut Rolnictwa i Leśnictwa.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: w prawym górnym rogu pieczętka muzeum z numerem wpisu w księdze wstępnej 1939/1 i numerem wpisu inwentarzowego Po 213/1. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Ново-Олександрія (Пулави)».

Час і місце виготовлення: 1914 р., видавництво М. Солонієнка в Ново-Олександрії (Пулави), Польща.

Розміри: 13,8 × 8,6 см.

Техніка виготовлення: фототипія.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на зображенні вдалині пейзажного парку видніється палац Чарторийських.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією на дві частини. Вгорі на правому полі листівки текст на польській та французькій мовах, переклад – «Відкритий лист». Вгорі на лівому полі листівки напис польською мовою, переклад – «Ново-Олександрія (Пулави)». З лівого краю листівки вертикальний напис польською мовою, переклад – «Видавництво М. Солонієнка в Ново-Олександрії. 1914». В правому верхньому куті листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1939/27 та номером інвентарного запису По 213/27. Все поле листівки заповнене рукописним текстом російською мовою (нерозбірливо). Листівка немаркована.

Tytuł: «Nowo-Aleksandrya (Puławy)».

Czas i miejsce powstania: 1914, wydawnictwo M. Sołonięki, Nowo-Aleksandrya (Puławy), Polska.

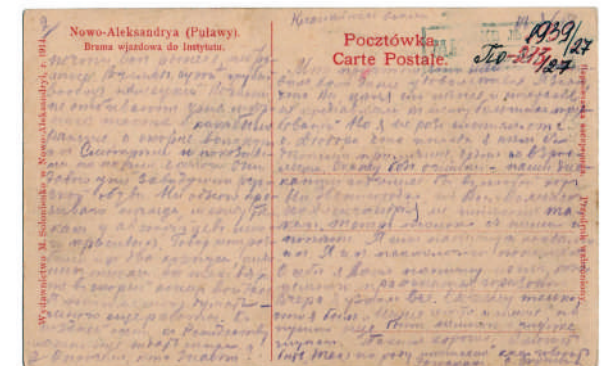
Wymiary: 13,8 × 8,6 cm.

Technika wykonania: fototypia.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie widać Pałac Czartoryskich w oddali parku krajobrazowego.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: w prawym górnym rogu pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1939/27 i numerem wpisu inwentarzowego Po 213/27. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Магістрат міста Подгуже».

Час і місце виготовлення: 1914–1915 рр., видавництво «Арнольд & Шлаг», м. Львів, Польща (нині Україна).

Розміри: 14 × 9 см.

Техніка виготовлення: фототипія.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на зображенні друга ратуша вільного королівського міста Подгуже, побудована в 1844–1854 роках. Після об'єднання Підгуже та Кракова у 1915 році ратуша втратила своє початкове призначення.

Опис адресної сторони поштової картки: вгорі листівки текст на російській та польській мовах, переклад – «Відкритий лист». Листівка поділена роздільною лінією на дві частини. Внизу на лівій стороні листівки – напис на польській мові, переклад – «Видавництво “Арнольд & Шлаг”». Дозволено воєнною цензурою». В правому нижньому куті листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1939/2 та номером інвентарного запису По 213/2. Листівка не надсилалась.

Титул: «Magistrat miasta Podgórze».

Час і місце повстання: 1914–1915, wydawnictwo «Arnold & Schlag», Lwów, Polska (obecnie Ukraina).

Wymiary: 14 × 9 cm.

Technika wykonania: fototypia.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie widoczny jest drugi ratusz Wolnego Królewskiego Miasta Podgórze, zbudowany w latach 1844–1854. Po zjednoczeniu Podgórze i Krakowa w 1915 r. ratusz stracił swoje pierwotne przeznaczenie.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: w prawym górnym rogu pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1939/2 i numerem wpisu inwentarzowego Po 213/2. Pocztówka nie została wysłana

Назва: переклад з польської – «Казначейство. Санок. Пошта».

Час і місце виготовлення: 1914–1915 рр., видавництво «Арнольд & Шлаг» у м. Львів, Польща (нині Україна).

Розміри: 14,1 × 8,9 см.

Техніка виготовлення: фототипія.

Стан збереження: «задовільний».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці ліворуч зображено будинок, який було збудовано для потреб створеної у 1892/1893 рр Дирекції окружного казначейства. На зображенні праворуч – будівля колишньої пошти на вулиці Яна III Собеського в місті Санок. Будинок збудовано в стилі класицизм.

Опис адресної сторони поштової картки: вгорі – текст на російській та польській мовах, переклад – «Відкритий лист». Листівка поділена роздільною лінією на дві частини. Листівка адресувалась до Одеси, вул. Штиглиця, 22. Вірі Миколаївні Броєлівні.

Зміст повідомлення: «29 травня 1915 рік.

Вітаю, дорога Вірочко! В першу чергу поспішаю тобі повідомити, що я до теперішнього часу хворіла. Щиро бажаю тобі здоров'я (і далі йдуть побажання здоров'я)».

В правому верхньому куті листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1939/12 та номером інвентарного запису По 213/12.

Титул: «Дирексуа. Санок. Poczta».

Czas i miejsce powstania: 1914–1915, wydawnictwo «Arnold & Schlag», Lwów, Polska (obecnie Ukraina).

Wymiary: 14,1 × 8,9 cm.

Technika wykonania: fototypia.

Stan zachowania: «zadowolająco».

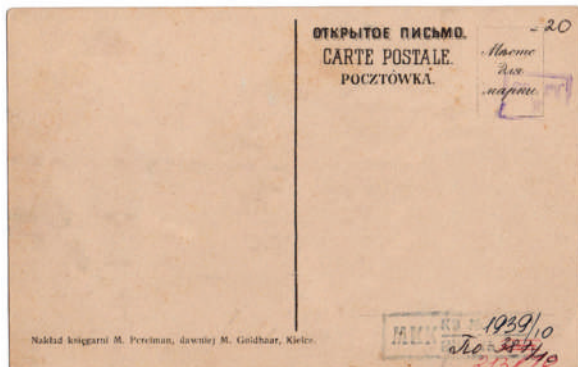
Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie po lewej stronie budynek wybudowany na potrzeby Powiatowej Dyrekcji Skarbu, utworzonej w 1892/1893 r. Na obrazie po prawej stronie budynek dawnej poczty przy ulicy Jana III Sobieskiego w Sanoku. Został zbudowany w stylu klasycystycznym.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka została zaadresowana do Odessy, ulica Shtyhlytsia 22. Do Wiery Миколаївны Броєлівней.

Treść wiadomości: «29 maja 1915 r. Pozdrowienia, droga Wiero! Przede wszystkim spieszę poinformować, że do tej pory byłam chora. Szczerze życzę Ci zdrowia (a potem są życzenia zdrowia)».

W prawym górnym rogu pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1939/12 i numerem wpisu inwentarzowego Po 213/12.

Назва: переклад з польської – «Палац у Щекоцинах».

Час і місце виготовлення: 1920 р., видавництво книгарні М. Перельмана, м. Кельце, Польща.

Розміри: 13,8 × 8,8 см.

Техніка виготовлення: фототипія.

Стан збереження: «задовільний».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці зображено фото палацу Дембінських, збудованого у 1780 році, в стилі раннього класицизму, в місті Щекоцини. Після Другої світової війни в палаці знаходилась школа. З 1990 року палац не використовується.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією на дві частини. На правій стороні листівки – текст на російській, французькій та польській мовах, переклад – «Відкритий лист». В правому нижньому куті листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1939/10 та номером інвентарного запису По 213/10. Листівка не надсилалась.

Титул: «Pałac w Szczekocinach».

Час і місце powstania: 1920, wydawnictwo księgarni M. Perelmana, Kielce, Polska.

Wymiary: 13,8 × 8,8 cm.

Technika wykonania: fototypia.

Stan zachowania: «zadowolający».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na pocztówce znajduje się zdjęcie pałacu Dębińskich, wybudowanego w 1780 roku w stylu wczesnoklasycystycznym w miejscowości Szczekociny. Po II wojnie światowej w pałacu mieściła się szkoła. Od 1990 roku pałac nie jest użytkowany.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona linią podziału na dwie części. Po prawej stronie pocztówki znajduje się tekst w języku rosyjskim, francuskim i polskim w tłumaczeniu „Pocztówka”. W prawym dolnym rogu pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1939/10 i numerem wpisu inwentarzowego Po 213/10. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Michałowice».

Час і місце виготовлення: 1914–1915 р., Польща.

Розміри: 14 × 9 см.

Техніка виготовлення: фототипія.

Стан збереження: «задовільний».

Опис художньої сторони поштової картки: на зображенні показана будівля митниці в містечку Міхаловіце, на межі російського та австрійського кордонів. Споруда збудована в стилі класицизм.

Опис адресної сторони поштової картки: вгорі по центру надруковано російською та французькою мовами, переклад – «Всесвітній поштовий союз. Росія. Відкритий лист». Внизу листівки надруковано російською та французькою мовами, переклад – «На цій стороні писати лише адресу». В правому нижньому куті листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1939/6 та номером інвентарного запису По 213/18. Листівка не надсилалась.

Tytuł: «Michałowice».

Czas i miejsce powstania: 1914–1915, Polska.

Wymiary: 14 × 9 cm.

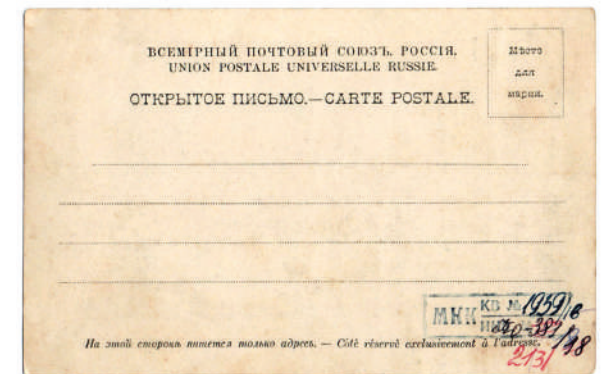
Technika wykonania: fototypia.

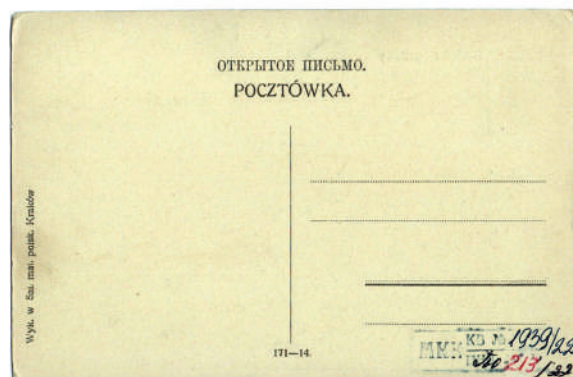
Stan zachowania: «zadowolający».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie widać budynek urzędu celnego w Michałowicach, na granicy zaborów rosyjskiego i austriackiego. Został zbudowany w stylu klasycystycznym.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: u góry pośrodku wydrukowano w języku rosyjskim i francuskim, tłumaczenie – «Powszechny Związek Pocztowy. Rosja.

Pocztówka». Na dole pocztówka jest wydrukowana w języku rosyjskim i francuskim, tłumaczenie – «На этой стороне написать только адрес». W prawym górnym rogu pieczęćka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1939/6 i numerem wpisu inwentarzowego Po 213/18. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Бусько. Лазня».

Час і місце виготовлення: 1920 р., видавництво Салону Польських Художників у Кракові, Польща.

Розміри: 14,2 × 9,2 см.

Техніка виготовлення: фототипія.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці зображена будівля санаторію, збудована в 1836 році за проектом Генрика Марконі в стилі класицизм. У будівлі чітко виділяються головний корпус і два бічних флігелі. Також, увагу привертають колони на вході в

будівлю, виконані в коринфському стилі. Споруда розташована на території історичного курортного парку в польському місті Бусько-Здруй.

Опис адресної сторони поштової картки: вгорі по центру надруковано російською та польською мовами, переклад – «Відкритий лист». З лівого краю листівки надруковано польською мовою, переклад – «Видавництво Салону Польських Художників у Кракові». Серія та номер листівки – 171-14. В правому нижньому куті листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1939/22 та номером інвентарного запису По 213/22. Листівка не надсилалась.

Титул: «BUSKO. Zakład Kąpielowy».

Час і місце повстання: 1920 р., wydawnictwo Salonu Malarzy Polskich, Krakow, Polska.

Wymiary: 14,2 × 9,2 cm.

Technika wykonania: fototypia.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na obrazie widoczny jest budynek sanatorium wybudowany w 1836 roku w stylu klasycystycznym według projektu Henryka Marconiego. Wyraźnie wyróżnia się korpus główny i dwa skrzydła boczne. Uwagę przyciągają również kolumny w stylu korynckim. Budynek zlokalizowany jest na terenie zabytkowego parku zdrojowego w polskim mieście Buskie Zdrój.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: «Pocztówka» jest wydrukowana u góry, pośrodku. Jest on wydrukowany po lewej stronie pocztówki – «Wydawnictwo Salonu Malarzy Polskich, Krakow». Seria i numer pocztówki 171-14. W prawym górnym rogu pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1939/22 i numerem wpisu inwentarzowego Po 213/22. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Варшава. “Соборна церква”».

Час і місце виготовлення: початок ХХ ст., видавництво Ф. Бейкер у Бродах, Австрія (нині Україна).

Розміри: 13,8 × 8,9 см.

Техніка виготовлення: фототипія.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці зображення костелу Діви Марії, королеви Польщі, та гетьмана польських солдатів у Варшаві. В Російській імперії релігія була елементом русифікації, тому у 1834 році російський губернатор Іван Паскевич передав костел Російській православної церкві. Костел був перебудований на собор Святої Трійці та перебував у власності Російської православної церкви, поки Варшава була частиною Російської імперії. На листівці наведено вигляд собору з 1890 по 1900 роки.

Опис адресної сторони поштової картки: номер листівки – 5505. Зміст листівки: «Дорога Маріє! Сердечно вітаю зі святом Різдва Христового, бажаю щастя та здоров'я! [Підпис]».

Листівка не маркована, без адресату. На правому полі листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 4229/14 та номером інвентарного запису По 585/14.

Титул: «Warszawa. “Katedralna Cerkiew”».

Czas i miejsce powstania: początek ХХ wieku, wydawnictwo F. Baker w Brodach, Austria (obecnie Ukraina).

Wymiary: 13,8 × 8,9 cm.

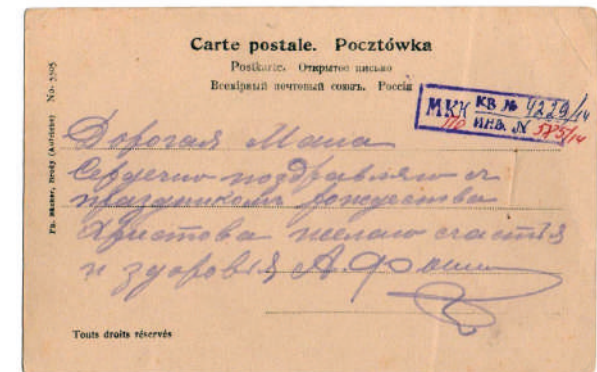
Technika wykonania: fototypia.

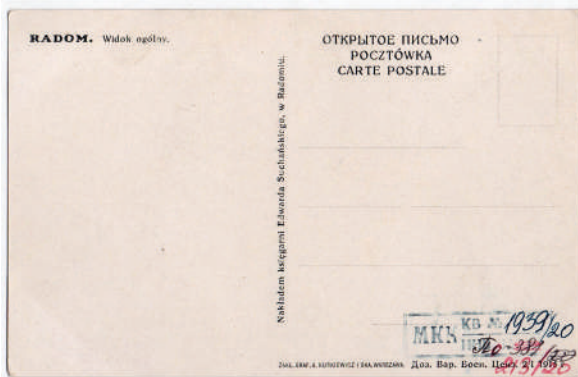
Stan zachowania: «dobry».

Опис strony artystycznej kartki pocztowej: na pocztówce przedstawiono kościół Najświętszej Marii Panny Królowej Polski i Hetmanki Żołnierzy Polskich w Warszawie. Religia była elementem rusyfikacji w Imperium Rosyjskim, więc w 1834 r. rosyjski gubernator Iwan Paskiewicz przekazał kościół Rosyjskiemu Kościołowi Prawosławnemu. Kościół został przebudowany na Katedrę Świętej Trójcy i był własnością Rosyjskiego Kościoła Prawosławnego tak długo, jak Warszawa była częścią Imperium Rosyjskiego. Na pocztówce pokazano wygląd katedry w latach 1890–1900.

Опис strony adresowej kartki pocztowej: numer pocztówki 5505. Treść pocztówki: “Droga Mario! Szczerze gratuluję z okazji święta Narodzenia Chrystusa, życzę szczęścia i zdrowia! [Podpisano]”.

Pocztówka nieoznaczona, bez adresata. Na prawym marginesie pocztówki znajduje się pieczętka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 4229/14 i numerem wpisu inwentarzowego Po 585/14.

Назва: переклад з польської – «Радом. Загальний вигляд».

Час і місце виготовлення: 1915 р., видавництво книгарні Едуарда Сучанського в м. Радом, Польща.

Розміри: 13,9 × 8,9 см.

Техніка виготовлення: фототипія.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці зображено вид центральної частини міста Радом з вежі парафіяльного костелу на вулиці Любельській (нині Стефана Жеромського). З правого боку зображення височать храми: Костел святої Трійці, церква святого Станіслава (тоді

православний собор святого Миколая), костел святої Катерини Олександрійської при монастирі бернардинів, катедральний костел святої Покрови Пресвятої Богородиці.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією у вигляді тексту на польській мові, переклад – «Видавництво книгарні Едуарда Сучанського в м. Радом». Вгорі на правому полі листівки – надруковано на російській, польській та французькій мовах, переклад – «Відкритий лист». В правому нижньому куті листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1939/20 та номером інвентарного запису По 213/20. Листівка не надсилалась.

Титул: «Radom. Widok ogólny».

Час і місце powstania: 1915, wydawnictwo księgarni Eduarda Suchańskiego w Radomiu, Polska.

Wymiary: 13,9 × 8,9 cm.

Technika wykonania: fototypia.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na pocztówce widok na centralną część Radomia z wieży kościoła parafialnego przy ulicy Lubelskiej (obecnie Stefana Jeromskiego). Widoczne są świątynie (po prawej): kościół Świętej Trójcy, cerkiew św. Stanisława (wówczas katedra prawosławna pw. św. Mikołaja), kościół św. Katarzyny Aleksandryjskiej przy klasztorze Bernardynów oraz kościół katedralny pw. Wstawiennictwa Najświętszej Maryi Panny.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona na dwie części pionowym tekstem – «Wydawnictwo księgarni Eduarda Suchańskiego w Radomiu». W prawym górnym polu pocztówki widnieje napis w języku rosyjskim, polskim i francuskim – «Pocztówka». W prawym dolnym rogu pocztówki znajduje się pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1939/20 i numerem wpisu inwentarzowego Po 213/20. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Радом, вулиця Любельська».

Час і місце виготовлення: 1915 р., видавництво книгарні Едуарда Сучанського в м. Радом, Польща.

Розміри: 13,7 × 8,9 см.

Техніка виготовлення: фототипія.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці представлено фото, зроблене на вулиці Любельській (нині вул. Стефана Жеромського). Ліворуч на фото – будинок збудований в 1866–1867 роках за проектом Антонія Вонсовського для Анджея та Теофілі Подворських у стилі неоренесансу. На торці будинку вивіска – «І. Гольмер салон роялей». Праворуч на фото – Кам'яниця Станішевських, побудована у 1876 р. Стефаном Ярошевським.

Опис адресної сторони поштової картки: вгорі на правому полі листівки – надруковано на російській, польській та французькій мовах, переклад – «Відкритий лист». В правому нижньому куті листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1939/14 та номером інвентарного запису По 213/14. Листівка не надсилалась.

Tytuł: «Radom, ul. Lubelska».

Czas i miejsce powstania: 1915 r., wydawnictwo księgarni Eduarda Suchańskiego w Radomiu, Polska.

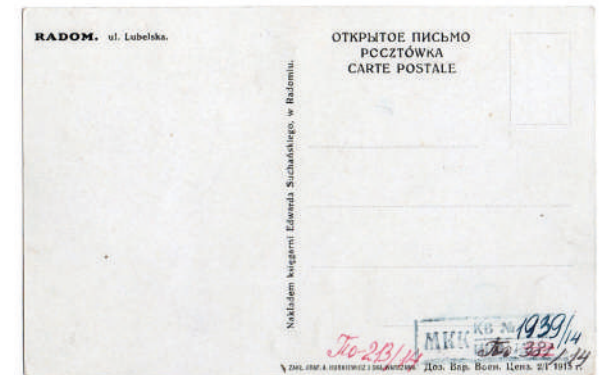
Wymiary: 13,7 × 8,9 cm.

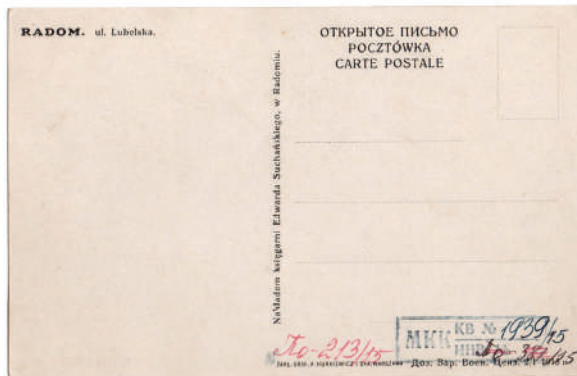
Technika wykonania: fototypia.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: fotografia na pocztówce została wykonana na ulicy Lubelskiej (obecnie Stefana Jeromskiego). Budynek po lewej stronie został zbudowany w latach 1866–1867 w stylu neorenesansowym przez Antoniego Wonsowskiego dla Andrzeja i Teofilii Podworskich. Szyld na końcu budynku głosi «Salon fortepianowy I. Holmera». Po prawej stronie na fotografii znajduje się Kamienica Staniszewskich, zbudowana w 1876 roku przez Stefana Jaroszewskiego.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: w prawym górnym polu pocztówki widnieje napis w języku rosyjskim, polskim i francuskim – «Pocztówka». W prawym dolnym rogu pocztówki znajduje się pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1939/14 i numerem wpisu inwentarzowego Po 213/14. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Радом, вулиця Любельська».

Час і місце виготовлення: 1915 р., видавництво книгарні Едуарда Сучанського в м. Радом, Польща.

Розміри: 13,7 × 8,9 см.

Техніка виготовлення: фототипія.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці фото, зроблене на вулиці Любельській (нині вул. Стефана Жеромського). На передньому плані хлопчина, що зацікавлено дивиться на фотографа. Загалом на фото випадкові перехожі.

Опис адресної сторони поштової

картки: вгорі на правому полі листівки – надруковано на російській, польській та французькій мовах, переклад – «Відкритий лист». В правому нижньому куті листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1939/15 та номером інвентарного запису По 213/15. Листівка не надсилалась.

Титул: «Radom, ul. Lubelska».

Час і місце повстання: 1915 р., видавництво книгарні Едуарда Сучанського в Радомі, Polska.

Виміри: 13,7 × 8,9 см.

Техніка виконання: фототипія.

Стан збереження: «добрий».

Опис сторони артистичної картки поштової: фотографія на поштówкє została wykonana na ulicy Lubelskiej (obecnie Stefana Jeromskiego). Na pierwszym planie chłopiec z zainteresowaniem przygląda się fotografowi. Ogólnie na fotografii widać przypadkowych przechodniów.

Опис сторони адресної картки поштової: W prawym górnym polu pocztówki widnieje napis w języku rosyjskim, polskim i francuskim – «Pocztówka». W prawym dolnym rogu pocztówki znajduje się pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1939/15 i numerem wpisu inwentarzowego Po 213/15. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Радам, королівський замок та костел святого Івана Хрестителя».

Час і місце виготовлення: 1915 р., фото Б. Вольського, видавництво книгарні Едуарда Сучанського в м. Радам, Польща.

Розміри: 13,7 × 8,9 см.

Техніка виготовлення: фототипія.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на листівці – фотографія однієї зі споруд королівського замку (праворуч) та церкви святого Івана Хрестителя (ліворуч).

Радамський замок був побудований у 1340–1350 роках за наказом короля Казимира Великого. Це був типовий міський замок, оскільки розташовувався в межах міських оборонних стін, займаючи невелику гору в південній частині периметра міста. Протягом свого існування, замок неодноразово перебудовувався аж до кінця XVIII ст. На фото зображена одна зі споруд замку, що вціліла до початку XX ст. – довга одноповерхова будівля, розташована між вулицями Валовою та Гродзкою, на південь від парафіяльного костелу. Також на фото видно ярмаркові ряди, та власне людей які вже йдуть з ярмарку.

Опис адресної сторони поштової картки: вгорі на правому полі листівки – надруковано на російській, польській та французькій мовах, переклад – «Відкритий лист». Листівка поділена роздільною лінією на дві частини. По лівому краю листівки – вертикальний текст на польській мові, переклад – «Видавництво книгарні Едуарда Сучанського в м. Радам». Внизу на лівому полі листівки – напис на польській мові, переклад – «Радам. Королівський замок та церква святого Івана Хрестителя». В правому нижньому куті листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1939/13 та номером інвентарного запису По 213/13. Листівка не надсилалась.

Тytuł: «Radom. Kościół Farny i b. zamek królewski».

Czas i miejsce powstania: 1915 r., fotografia autorstwa B. Wolskiego, wydawnictwo księgarni Eduarda Suchańskiego w Radomiu, Polska.

Wymiary: 13,7 × 8,9 cm.

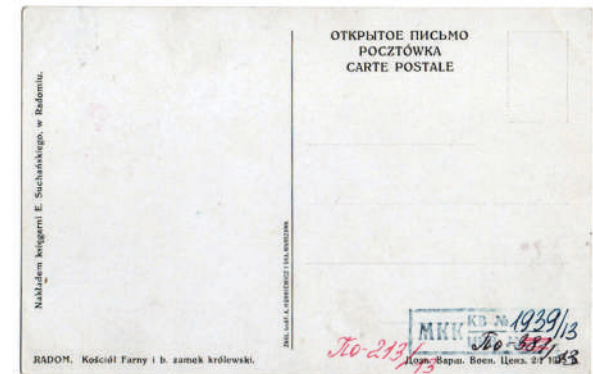
Technika wykonania: fototypia.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na pocztówce znajduje się fotografia jednego z budynków zamku królewskiego (po prawej) i cerkwi św. Jana Chrzciciela (po lewej).

Zamek w Radomiu został zbudowany w latach 1340-1350 na polecenie króla Kazimierza Wielkiego. Był to typowy zamek miejski, gdyż znajdował się w obrębie miejskich murów obronnych, zajmując niewielkie wzgórze w południowej części obwodu. W czasie swojego istnienia był kilkakrotnie przebudowywany aż do końca XVIII w. Na fotografii widoczna jest jedna z budowli zamkowych, która przetrwała do początków XX w. – długi parterowy budynek usytuowany pomiędzy ulicami Wałową i Hrodzką, na południe od kościoła parafialnego. Na fotografii widać również tereny jarmarkowe i ludzi wychodzących z jarmarku.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: w prawym górnym polu pocztówki widnieje napis w języku rosyjskim, polskim i francuskim – «Pocztówka». Pocztówka podzielona jest linią podziału na dwie części. W lewym brzegu pocztówki – «Wydawnictwo księgarni Eduarda Suchańskiego w Radomiu». W prawym dolnym rogu pocztówki znajduje się pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1939/13 i numerem wpisu inwentarzowego Po 213/13. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «м. Буськ».

Час і місце виготовлення: 1914–1915 рр., Польща.

Розміри: 14 × 9 см.

Техніка виготовлення: фототипія.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на аверсі листівки колаж з фотографій курортного польського міста Буськ.

Опис адресної сторони поштової картки: вгорі листівки – текст на польській, французькій та російських мов, переклад – «Відкритий лист». Листівка поділена роздільною лінією на дві частини. Листівка з гашеною маркою номіналом три копійки; кольору кармін; 1909 рік випуску; розмір 19 × 25 мм.

Листівка адресувалась до міста Радомишль (нині Радомишль), Флору Івановичу Стоянівському. Зміст листівки: «Дорогий Флор! Я вже, тільки що приїхав в м. Буськ лікуватися. По перше дорогі ціни на все, навіть на ванни. А підвода з Кельця в Буськ 7-8 рублів. Погода з ранку навіть холодна. [Нерозбірливо]».

На правому полі листівки вгорі – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1939/9 та номером інвентарного запису По 213/9. Номер листівки – 671.

Tytuł: «Busk».

Czas i miejsce powstania: 1914–1915, Polska.

Wymiary: 14 × 9 cm.

Technika wykonania: fototypia.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: на аверсі pocztówki знайдуєся колаж з фотографії польського міста курортowego Busk.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka ze znaczkiem o nominale 3 kopiejek; kolor karmionowy; wydana w 1909 r.; wymiary 19 × 25 mm.

Pocztówka została zaadresowana do miasta Radomyśl (obecnie Radomyśl), do Flor Ivanovych Stoyanivskiy. Treść pocztówki: «Drogi Flor! Właśnie przyjechałem do Buska na leczenie. Przede wszystkim ceny wszystkiego są drogie, nawet kąpeli. Wóz z Kielc do Buska kosztuje 7-8 rubli. Rano jest nawet zimno. [Niewyraźne]».

Na prawym marginesie pocztówki знайдуєся pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1939/9 i numerem wpisu inwentarzowego Po 213/9.

Назва: переклад з польської – «Івоніч-Здруй».

Час і місце виготовлення: 1904–1939 рр., видавництво Л. Маєвського, м. Тарнув, Польща.

Розміри: 14 × 9 см.

Техніка виготовлення: фототипія.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: фото на листівці зроблено в курортному місті в Польщі Івоніч-Здруй. На фото група людей в одязі, що характерний для початка ХХ століття. Вони стоять біля павільйону на джерелах. Павільйон побудований в 1837 році над джерелами Амелія та Кароль, у формі восьмикутної альтанки з характерними колонами на високих постаментах.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією на дві частини. На правому полі листівки – надруковано на польській мові, переклад – «Листівка». В правому нижньому куті листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1939/7 та номером інвентарного запису По 213/7. Листівка не надсилалась.

Tytuł: «Iwonicz. Zdrój».

Czas i miejsce powstania: 1904–1939, wydawnictwo L. Majewski, Tarnów, Polska.

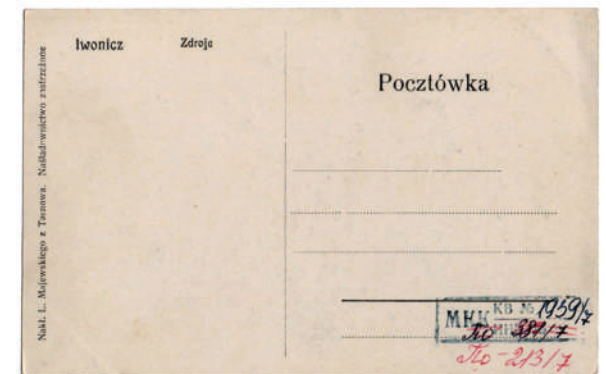
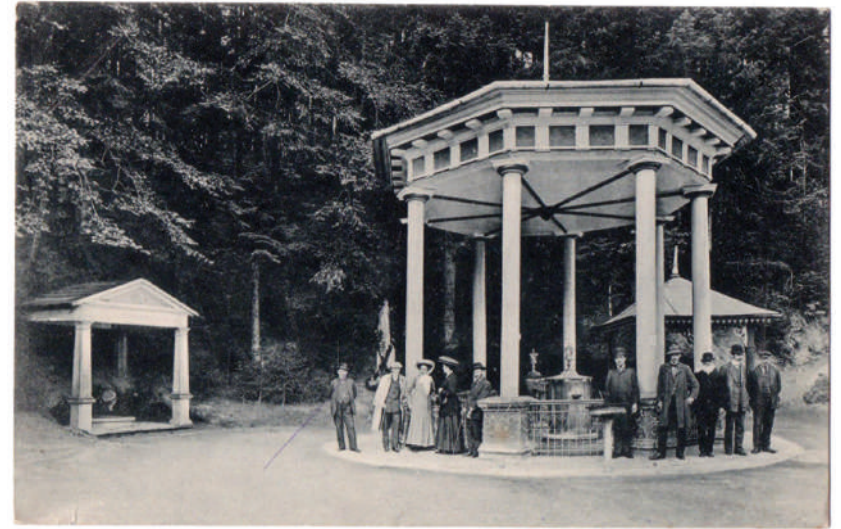
Wymiary: 14 × 9 cm.

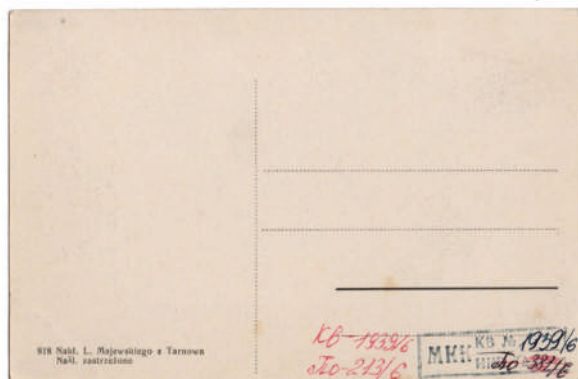
Technika wykonania: fototypia.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: fotografia na pocztówce została wykonana w polskim mieście kurortowym Iwonicz-Zdrój. Na fotografii widać grupę osób w strojach typowych dla początku ХХ wieku, stojących w pobliżu pawilonu przy źródłach. Pawilon został zbudowany w 1837 roku nad źródłami Amelia i Karol, w formie ośmiokątnej altany z charakterystycznymi kolumnami na wysokich postumentach.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona linią podziału na dwie części. «Pocztówka» drukowana jest w prawym polu pocztówki. W prawym dolnym rogu pocztówki znajduje się pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1939/7 i numerem wpisu inwentarzowego Po 213/7. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської «Івоніч-Белкотка».

Час і місце виготовлення: 1904–1939 рр., видавництво Л. Маєвського, м. Тарнув, Польща.

Розміри: 14 × 9 см.

Техніка виготовлення: фототипія.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: фото на листівці зроблено в Польщі, в курортному місті Івоніч-Здруй, біля джерела Белкотка.

Це найстаріше і найвідоміше джерело в Івоніч-Здруй, розташоване на схилах Гори Пшедзівна.

На фото група людей в одязі, що характерний для початку ХХ століття, попереду них огорожа навколо водойми, що утворилась від джерела. Водойма з джерелом обкладена каменем. Праворуч на фото – плита з обеліском, на якій вигравірувано фрагмент вірша Вінцентія Поля, присвяченого Білкотці, та барельєф із зображенням поета.

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією на дві частини. Номер листівки – 818. В правому нижньому куті листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1939/6 та номером інвентарного запису По 213/6. Листівка не надсилалась.

Титул: «Iwonicz-Belkotka».

Czas i miejsce powstania: 1904–1939, wydawnictwo L. Majewski, Tarnów, Polska.

Wymiary: 14 × 9 cm.

Technika wykonania: fototypia.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: fotografia na pocztówce została wykonana w polskim mieście kurortowym Iwonicz-Zdrój w pobliżu źródła Belkotka.

Jest to najstarsze i najbardziej znane źródło w Iwoniczu-Zdroju, położone na zboczach góry Przedziwnej. Na fotografii grupa ludzi w strojach typowych dla początku XX wieku, przed nimi ogrodzenie wokół stawu utworzonego przez źródło. Staw ze źródłem był wyłożony kamieniem. Po prawej stronie fotografii znajduje się płyta z obeliskiem z wrytym fragmentem wiersza Wincentego Pawła poświęconego Biłkocie oraz płaskorzeźba przedstawiająca poetę.

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona linią podziału na dwie części. Numer pocztówki 818. W prawym dolnym rogu pocztówki znajduje się pieczęć muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1939/6 i numerem wpisu inwentarzowego Po 213/6. Pocztówka nie została wysłana.

Назва: переклад з польської – «Генерал Вацлав Івашкевич».

Час і місце виготовлення: 1910–1939 рр., видавничий дім «А. Хлебовський»; друкарня «Світанок», Варшава.

Розміри: 13,9 × 8,7 см.

Техніка виготовлення: офсетний друк.

Стан збереження: «добрий».

Опис художньої сторони поштової картки: на аверсі фото Вацлава Івашкевич-Рудошанського (1871–1922 рр.) – генерал-майор армії Російської імперії та Війська Польського, герой Першої світової війни (1914–1918 рр.), активний учасник польсько-більшовицької війни (1919–1921 рр.).

Опис адресної сторони поштової картки: листівка поділена роздільною лінією на дві частини. По лівому полі листівки вертикальний напис, переклад з польської – «Видавничий дім «А. Хлебовський»; друкарня «Світанок», Варшава». На лівому полі листівки – штамп музею з номером запису у Книзі надходжень 1540 та номером інвентарного запису По 27.

Tytuł: «Generał Waclaw Iwaszkiewicz».

Czas i miejsce powstania: 1910–1939, wydawnictwo «A. Chlebowski»; drukarnia «Świtank», Warszawa.

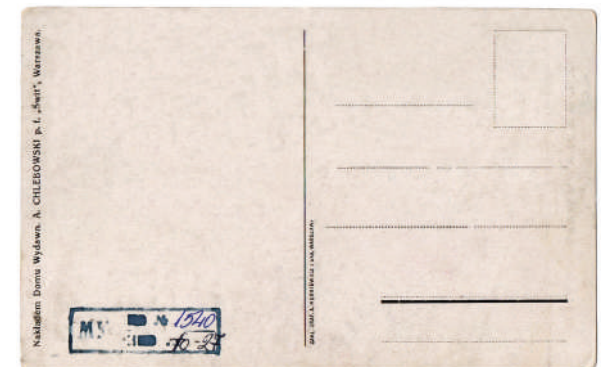
Wymiary: 13,9 × 8,7 cm.

Technika wykonania: druk offsetowy.

Stan zachowania: «dobry».

Opis strony artystycznej kartki pocztowej: na awersie fotografia Waclawa Iwaszkiewicza-Rudoszańskiego (1871–1922), generała majora Imperium Rosyjskiego i Wojska Polskiego. Bohater I wojny światowej (1914–1918). Aktywny uczestnik wojny polsko-bolszewickiej (1919–1921).

Opis strony adresowej kartki pocztowej: pocztówka jest podzielona linią podziału na dwie części. Z lewej strony pocztówki znajduje się pionowy napis – «Wydawnictwo «A. Chlebowski»; drukarnia «Świtank», Warszawa». Na prawym marginesie pocztówki znajduje się pieczęćka muzeum z numerem wpisu w Księdze wstępnej 1540 i numerem wpisu inwentarzowego Po 27.

ВИДАВНИЦТВА / WYDAWNICTWA

Анчиц (ANCZYC) – друкарня відкрита у 1875 році у Кракові. Засновник та власник Владислав Людвік Анчиц (1823–1883 рр.) – письменник та поет, брав участь у Краківському повстанні та Краківських подіях «Весни Народів» 1848–1849 рр.

Арнольд & Шлаг – видавництво розташовувалось у м. Львів. Листівки цього видавництва зустрічаються лише ті, що були видані в період Першої світової війни (1914–1918 рр.).

«**Альтенберг**» – мережа видавництв, що діяли у Львові. Книговидавничу практику розпочав Герман Альтенберг у 1880 році. У 1897 році підприємство Альтенберга перейшло до сина Альфреда. Альфред Альтенберг розпочав друк ілюстрованих листівок, які серед продукції 182 видавничих фірм на конкурсі у Кракові, в 1899 році отримали почесну нагороду. В 1912 році Альфред Альтенберг реєструє нову книгарню в готелі «Жорж». Так з'являються листівки з позначкою видавництва «Жоржа» (Zorza).

Видавництво «К. Воютинського» – видавництво у Варшаві, засноване Костянтином Воютинським, що діяло до 1939 року. Воютинський сам був фотографом та охоче публікував не лише художні, а й фотолистівки з фотографіями інших фотографів.

Книгарня Едуарда Сучанського в Радомі. Едуард народився 01.10.1883 р. в Радомі. Він вивчав медицину, закінчив юридичний факультет Дерптського університету, а з 1909 року був власником палітурної майстерні та книгарні в Радомі, якими з 1917 року керувала його дружина Стефанія, якій він допомагав у комерційних

Anczyc to drukarnia założona w 1875 roku w Krakowie. Jej założyciel i właściciel, Władysław Łudwik Anczyc (1823–1883), był pisarzem i poetą, uczestnikiem powstania krakowskiego i wydarzeń «Wiosny Ludów» w latach 1848–1849.

Arnold & Schlag – wydawnictwo mieściło się we Lwowie. Pocztkówki tego wydawnictwa spotykane są tylko w okresie I wojny światowej (1914–1918).

«**Altenberg**» był siecią wydawnictw, które działały we Lwowie. Herman Altenberg rozpoczął działalność wydawniczą w 1880 roku. W 1897 r. firmę Altenberg przejęli jego synowie Alfred i Maria. Alfred Altenberg zaczął drukować ilustrowane pocztówki, które zdobyły wyróżnienie wśród produktów 182 firm wydawniczych na konkursie w Krakowie w 1899 roku. W 1912 roku Alfred Altenberg zarejestrował nową księgarnię w Hotelu «Zorz. Tak pojawiły się pocztówki z oznaczeniem wydawnictwa «Zorza».

Wydawnictwo «K. Wojutyńskiego» było warszawskim wydawnictwem założonym przez Konstantego Wojutyńskiego, które działało do 1939 roku. Wojutyński sam był fotografem i chętnie wydawał nie tylko artystyczne, ale i fotograficzne pocztówki z fotografiami innych fotografów.

Księgarnia Eduarda Suchańskiego w Radomiu. Eduard urodził się 01.10.1883 r. w Radomiu. Studiował medycynę, ukończył Wydział Prawa Uniwersytetu w Derpth, a od 1909 r. był właścicielem warsztatu introligatorskiego i księgarni w Radomiu, którą od 1917 r. prowadziła jego

справах. Раптово помер 19 грудня 1939 року у Варшаві. Книгарня була зачинена окупаційною владою під час Другої світової війни. У 1942 році її Стефанію арештували й заслали до концтабору Майданеку. Загинула Стефанія 18.01.1944 р. у концтаборі в Освенцимі.

Книгарня Міна Перельмана, колишня назва «Голдхаар», була відкрита Міхалом Голдгааром. Директором книгарні був Густав Гольдвассер, потім Перельман. Останній, у 1903 році, відкрив власну книгарню, якою керував разом зі своєю дружиною Елеонорою. В крамниці книгарні був великий вибір листівок з репродукціями картин польських художників та листівок з Чехії. Книгарня перестала працювати з початком Другої світової війни.

Салон польських художників – видавництво, знаходилось у Кракові на вулиці Флоріанській, 37, діяло з 1885 по 1939 рр. На зламі ХІХ–ХХ ст. це було дуже відоме, авторитетне та одне із найбільших видавництв на той час. Компанія була заснована в 1885 р. єврейським підприємцем Генріком Фрістом, який займався видавничою діяльністю, а також торгівлею та оцінкою творів мистецтва. Тому початково видавництво мало назву «Фріст». Після смерті Генрика Фріста в 1920 р. його спадкоємці Юліуш і Юзеф Фрісти стали власниками фірми яку потім перейменували на «Салон польських художників». Салон випускав патріотичні листівки та листівки з репродукціями польських картин. Крім того, Салон випускав листівки з краєвидами міста та гірськими пейзажами.

Товариство народної школи – освітня організація, що діяла в 1891–1940 роках у Галичині, а потім у південній та східній частинах Другої Речі Посполитої. Ініціатором створення товариства та його

żona Stefania, której pomagał w sprawach handlowych. Zmarł nagle 19 grudnia 1939 r. w Warszawie. Księgarnia została zamknięta przez władze okupacyjne w czasie II wojny światowej. W 1942 r. została aresztowana i zesłana do obozu koncentracyjnego na Majdanku, a 18 stycznia 1944 r. zginęła w obozie koncentracyjnym Auschwitz.

Кsięgarnia Miny Perelman, wcześniej znana jako Goldhaar. Otworzył ją Michał Goldhaar, a prowadził Gustaw Goldwasser, a później Perelman. Ten ostatni w 1903 roku otworzył własną księgarnię, którą prowadził wraz z żoną Eleonorą. Sklep posiadał duży wybór pocztówek z reprodukcjami obrazów polskich artystów oraz pocztówek z Czech. Księgarnia przestała działać wraz z wybuchem II wojny światowej.

Salon Malarzy polskich, wydawnictwo mieszczące się w Krakowie, działało w latach 1885-1939 w Krakowie przy ulicy Floriańskiej 37. Na przełomie ХІХ i ХХ wieku było to bardzo znane, renomowane i jedno z największych ówczesnych wydawnictw. Firma została założona w 1885 roku przez żydowskiego przedsiębiorcę Henryka Frista, który zajmował się działalnością wydawniczą, a także handlem i wyceną dzieł sztuki. Dlatego też wydawnictwo początkowo nosiło nazwę «Frist». Po śmierci Henryka Frista w 1920 roku, jego spadkobiercy Juliusz i Józef Frowie przejęli firmę i przemianowali ją na «Salon Malarzy polskich». Salon produkował pocztówki z reprodukcjami polskich obrazów oraz pocztówki patriotyczne. Ponadto Salon wydawał pocztówki z widokami miast i krajobrazami górskimi.

Towarzystwo Szkoły Ludowej było organizacją oświatową działającą w latach 1891-1940 w Galicji, a następnie na ziemiach południowych i wschodnich II Rzeczypospolitej; inicjatorem pow-

першим президентом був Адам Асник. Головною метою Товариства було «поширення освіти серед польського народу». Окрім всього іншого, організація займалась фінансуванням та виданням народних журналів й популярних видань, зокрема поштових карток.

Заклад графічний «Акрополь» – розташовувався в м. Краків на вул. Гжегоржецькій, 23. Керував компанією Юзеф та Юліуш Фрісти. На підприємстві «Акрополь» працювало близько 100 співробітників. Водночас працювала сімейна компанія Салон польських художників, успадкована від батька. Але під час Другої світової війни Юліуш та його сім'я були вбиті німцями, а Юзефа з сім'єю депортували радянські війська до Сибіру. Так трагічно завершилась видавнича діяльність сімейних підприємств.

Стелла – художнє видавництво в м. Бохня, займалось випуском листівок з на історичну тематику, на теми, пов'язані з архітектурою, етнографією та туризмом. Людвік Стасяк відкрив видавництво у 1908 році, коли саме місто Бохня почало процвітати з точки зору культурного життя. Сам же Стасяк був не лише видавцем, а й художником (учень Яна Матейка) та письменником. Успіх «Стелли» зумовлений завдяки ефективно працюючій мережі посередників і дистриб'юторів та добре організованій роботі видавництва, в якій працювало лише 8 осіб. Але це тривало не довго – під час Першої світової війни територія навколо Бохні та саме місто були зоною бойових дій австрійських та російських військ. Далі, під час Другої світової війни, територія Бохні, як і всієї країни, на шість років стала періодом нацистського терору.

stania Towarzystwa i jego pierwszym prezesem był Adam Asnyk. Głównym celem Towarzystwa było “szerzenie oświaty wśród ludu polskiego”. Organizacja m.in. finansowała i wydawała czasopisma ludowe oraz wydawnictwa popularne, w tym pocztówki.

Zakład graficzny «Akropol» – mieścił się w Krakowie przy ul Grzegorzeckiej, lat 23. Kierował firmą Józefa i Juliusza Fristów. W równocześnie «Akropol» pracowało około 100 pracowników. W tym samym czasie działała firma rodzinna Salon Malarzy polskich. Jednak podczas II wojny światowej Juliusz i jego rodzina zostali zamordowani przez Niemców, a Józef i jego rodzina zostali deportowani na Syberię przez wojska radzieckie. Był to koniec działalności wydawniczej rodziny.

Stella była wydawnictwem artystycznym w Bochni, które produkowało pocztówki o tematyce architektonicznej, etnograficznej, turystycznej i historycznej. Ludwik Stasiak otworzył wydawnictwo w 1908 roku, kiedy sama Bochnia zaczęła rozkwitać pod względem życia kulturalnego. Sam Stasiak był nie tylko wydawcą, ale także malarzem (był uczniem Jana Matejki) i pisarzem. Sukces «Stella» był zasługą dobrze zorganizowanej pracy wydawnictwa, które zatrudniało 8 osób, oraz sprawnie działającej sieci pośredników i dystrybutorów. Nie trwało to jednak długo, gdyż w czasie I wojny światowej okolice Bochni i samo miasto były strefą działań wojennych wojsk austriackich i rosyjskich. Następnie nadeszła II wojna światowa, podczas której terytorium Bochni, podobnie jak reszta kraju, stało się okresem nazistowskiego terroru przez sześć lat.

ДЖЕРЕЛА ТА ЛІТЕРАТУРА / ŹRÓDŁA I LITERATURA

1. Дыбковская, А., Жарын, М., & Жарын, Я. (1995). История Польши с древнейших времен до наших дней. Научное издательство ПВН.
2. Менджецький, В., & Брацисевич, Є. (2015). Польща - нарис історії. Інститут національної пам'яті.
3. Стажинский, Ю. (1979). Ян Матейко (Е. Шпак, Пер.). Аркады.
4. Bartnik, R., (2000). Widoki Lublina w zbiorach graficznych Muzeum Lubelskiego, Ikonografia dawnego Lublina, Lublin.
5. Leszczyńska U., (1986). Kopczyński Piotr Bronisław, Słownik artystów polskich i obcych w Polsce działających (zmarłych przed 1966 r.), t. 4, Wrocław.
6. Zebrzydowski K., Dwie wystawy [m.in. Bronisława Kopczyńskiego], "Tygodnik Ilustrowany" 1918, nr 42.
7. Potocki, A. (1907). Grottger. Nakład i własność Księgarni H. Altenberga we Lwowie. Warszawa E. Wende i Spółka, Lwów.
8. Chomyn, I. (2013). Malarstwo polskie w Lwowskiej Narodowej Galerii Sztuki. Europejskie Centrum Kultury.
9. Pianowski, Z. (1991). Wawel obronny; zarys przemian fortyfikacji grodu i zamku krakowskiego w. IX-XIX / Zbigniew Pianowski. Państw. Zbiory Sztuki na Wawelu.
10. Maciej Masłowski: Malarski żywot Józefa Chełmońskiego. Wyd. 2. Warszawa: PIW, 1972. Wydanie 3 nakładem Wydawnictwa Bel-lona, Warszawa 2014.
11. Masłowski, M. (1984). Juliusz Kossak. Warszawa: „Auriga” Wydawnictwa Artystyczne i Filmowe.
12. Ogrocka, A. (б. д.). Malarze polscy. Od Matejki do Nikifora. Najwybitniejsi polscy artyści. Dragon.
13. Krzysztofowicz-Kozakowska, S. (2001). Kossakowie. Wrocław: Wydawnictwo Dolnośląskie.
14. Skotnicki, A., & Sosenko, M. (2019). Salon Malarzyposkich Henryka Frista.
15. Szpakowski A. (1960). Walery Eljasz Radzikowski/Kraków: Muzeum Historyczne Miasta Krakowa.
16. Lubicz-Pachoński, J. (1984). Bitwa pod Racławicami. Warszawa-Kraków: PWN.
17. Juliusz Kossak. <https://legendypolskiegojezdzictwa.pl>. URL: <https://legendypolskiegojezdzictwa.pl/juliusz-kossak>.
18. Stanisław Tondos – malarz zapomniany, Salon Tradycji Polskiej: вебсайт. URL: <https://salontradycjipolskiej.pl/stanislaw-tondos-malarz-zapomniany>
19. PAUart. <http://www.pauart.pl>.
20. Polona/. <https://polona.pl>.
21. Polska-org. <https://polska-org.pl>.
22. Polish culture: literature, art, film, design, language, cuisine & more. Culture.pl. <https://culture.pl>.

ЗМІСТ / TREŚĆ

Вступ (Wstęp)	3
Ян Алоїзій Матейко (Jan Alojzy Matejko)	5
Юліуш Фортунат Коссак (Juliusz Fortunat Kossak)	23
Артур Гроттгер (Artur Grottger)	29
Ян Канти Валері Еляш-Радзіковські (Jan Kanty Walery Eljasz-Radzikowski)	39
Ян Чеслав Монюшко (Jan Czesław Moniuszko)	48
Станіслав Тондос (Stanisław Tondos)	50
Войцех Косак (Wojciech Kossak)	50
Людвік Юзеф Стасяк (Ludwik Józef Stasiak)	81
Ян Василевський (Jan Wasilewski)	83
Влодзімеж Пшерва-Тетмаєр (Włodzimierz Przerwa-Tetmajer)	85
Мечислав Рейзнер (Mieczysław Reyzner)	87
Станіслав Батовський-Качор (Stanisław Batowski-Kaczor)	89
Тадеуш Гадомський (Tadeusz Gadomski)	91
Адам Сеткович (Adam Setkowicz)	94
Станіслав Баґєнський (Stanisław Bagieński)	98
Маріан Тшебінський (Marian Trzebiński)	104
Броніслав Копчинський (Bronisław Kopczyński)	109
Іван Труш (Iwan Trusz)	117
Видавництва (Wydawnictwa)	144
Джерела та література (Źródła i literatura)	147

Наукове видання

КАТАЛОГ
ПОШТОВИХ КАРТОК ФОНДОВОЇ КОЛЕКЦІЇ
Національного історико-архітектурного музею
«Київська фортеця»

Серія «Польські образи»

Г Е Л Ь В Е Т И К А
В И Д А В Н И Ч И Й Д І М

WWW.HELVETICA.UA

Підписано до друку 08.02.2024 р. Формат 60x84/8.
Папір офсетний. Гарнітура Times. Цифровий друк.
Ум. друк. арк. 17,43. Тираж 20. Зам. № 0224-012.
Віддруковано з готового оригінал-макета друкарня ТакиБук.

Видавництво – Видавничий дім «Гельветика»
65101, Україна, м. Одеса, вул. Інглезі, 6/1
Телефони: +38 (095) 934 48 28, +38 (097) 723 06 08
E-mail: mailbox@helvetica.ua

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
ДК № 7623 від 22.06.2022 р.

Wydanie naukowe

KATALOG
pocztówki ze zbiorów magazynowych
Narodowe Muzeum Historyczne i Architektoniczne
„Twierdza Kijowska”

Seria „obrazy polskie”.

Г Е Л Ь В Е Т И К А
В И Д А В Н И Ч И Й Д І М

WWW.HELVETICA.UA

Podpisano do druku 8.02.2024. Format 60x84/8. Papier offsetowy.
Zestaw słuchawkowy Timesa. Druk cyfrowy.
Umysł. druk. arkusz 17.43. Nakład 20. Zastępca. Nr 0224-012.
Wydrukowano z gotowego autorskiego układu drukarni TakiBuk.

Wydawnictwo - Wydawnictwo "Helvetica".
65101, Ukraina, Odessa, ul. Angielski, 6/1
Telefony: +38 (095) 934 48 28, +38 (097) 723 06 08
E-mail: mailbox@helvetica.ua
Certyfikat przedmiotu działalności wydawniczej
DK nr 7623 z dnia 22.06.2022